ஓம்.

சக்ஷத்பிரஹ்மணே நம

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இது

தஞ்சைமாநகரம்.

ஸ்ரீமத்-ஸ்ரீவெ. குப்புஸ்வாமிராஜு

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை

"ஸ்ரீவித்தியாவிநோதிநிமுத்திராசாலையில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

சௌமிய-ஞு

விலை ரூ. ௧வ.

ஓம் கணேசாய நம:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

எல்லாமதங்களினும் முதன்மைபெற்று விளங்கும்
வேதாந்தசித்தாந்தத்தை அறிதற்பொருட்டு, கனிஷ்ட
திம அதிகாரிகளுக்காக அநேக சமஸ்கிருத பிராகிருத
ல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் உள்ளத்தில் விசேஷ
கைகளெழும்பாத மந்தமதியுள்ள பரம ஆஸ்திகர்க
கிய சித்தசுத்தியுடைய வுத்தம அதிகாரிகளின் பொருட்
சிறிதும், மேன்மையுடையதும், கடினமில்லாததும்,
ரிந்த வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகளுள்ளதுமாகிய ஓர் நூல்,
ழில் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை யென்றுணர்ந்து
வ்வியல்பினதாய் ஹிந்திபாஷையில் மகாத்துமா பிரஹ்ம
பண்டித ஸ்ரீ பீதாம்பரஜீயவர்களாற் செய்யப்பட்
கும் ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதய மென்னு மிந்நூலானது
ழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வினாவிடையாகிய
ந்நூலிற் கலையெனப்பெயரிய பதினாறு பிரகரணங்களி
க்கின்றன. அவற்றிற்கு ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும்
ளக்கவுரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் மு
முக்ஷுக்களுக்குப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தில் மிகவு
முபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கமாய் எழுதப்பட்
ருக்கின்றன. கடைசியாகிய பதினாறாவது கலையில் அநேக
வதாந்தபதார்த்தங்களின் பெயர்களும் அவற்றின் சுருக்
மாகிய இலக்ஷணங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இந்நூலிற் பழகுவோர்களுக்கு மற்றும் பெரிய நூல்

களை விசாரிப்பதில் மிக்க திறமை புண்டாகும். வேதாந்
தத்தை அப்பியசிக்க ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு இந்நூலைப்
போல உபகாரமுடையது வேறில்லை. பெரும்பாலும் அப்
பியாசிகளை முன்னிட்டும், இதனால் ஹிந்திபாஷையின்
நடையும் பழக்கத்தக்கதா யிருக்கவேண்டு மென்று சிலர்
கேட்டுக்கொண்டமையாலும், இது நேரான மொழிபெயர்ப்
பாய் மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட்டது.
இந்நூலைப் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாகப் படிக்கும்
அல்லது அதன்பொருளை யுள்ளத்திலடைக்கும் முமுக்ஷுக்
களின் உள்ள மென்னும் ஆகாயத்தில் ஞான மென்னும்
பௌவனுவஸ்தையைப் பூண்ட விசார மென்னும் சந்தி
ரோதயமாய்ச் சந்தேகவிபரீதங்களோடு அஞ்ஞான மென்
னு மிருளைத் துறக்கும். இக்காரணத்தாற்றான் இதற்கு
விசாரசந்திரோதய மென்னும் பெயரிடப்பட்டது. இதன்
விஷயம் பின்வரும் அட்டவணையிற் காண்க. இந்நூ
லேதனும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழைகளிருக்குமாயின்
அவற்றைப் பெரியோர் "அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந்
தெரியுங்கா லின்மையரிதே வெளிறு" "குணநாடிக்கு
றமு நாடி யவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்" என்னும்
செய்யுட்களின் கருத்தை யுட்கொண்டவர்களாய்ச் சேர்த்
துப் படித்துக்கொள்வார்களென நம்புகிறேன்.

வெ. கு.

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை

இந்நூல் முமுக்ஷுக்களுக்கு அத்தியந்தம் உபயோகமுள்ளதெனக் கருதி முன்பதிப்பைவிட இப்பதிப்பில் அநேகம் பதங்களுக்குத் தெளிவாய் உரை யெழுதப்பட்டிருப்பதும் தவிர ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களது ௬-வது பதிப்பில் மூலத்திலும் டிப்பணியிலும் செய்யப்பட்ட சிலதிருத்தங்களும் இதில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்லாமலும் மூலத்திலுள்ளதுபோலவே ஒவ்வொருகலையின் ஆரம்பத்திலும் அக்கலையின் அபிப்பிராயம் தாரணையாமாறு நூற்பாவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பதினாறாவதுகலையில் முன்னிலும் சில அதிகபதார்த்தங்கள் சுருதியிலுள்ளபடி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்தாப்பியாசஞ் செய்வோர்கள் மனதில் பிறமதவாதிகளால் கலக்கமுண்டாகாதவண்ணமும், இவ்வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகள் முழுவதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டனவேயல்லாது, ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்கள் முதலியோர்களால் கற்பிக்கப்பட்டனவன்றென்னும் துணிவு பிறக்குமாறும், ௧௦௮ உபநிஷத்துக்களினின்றும் ஒவ்வொரு பிரக்கிரியைக்கும் ஒன்று அல்லது பல சுருதிவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் காட்டி அவற்றிற்குத் தமிழுரையும் இதன் குறிப்புரையில் எழுதப்பட்

டுள்ளது. இதில் வாசிப்பவர்களின் சௌகரியத்தை யுத்தே சித்துப் பிரசங்கங்கள் தக்கபடி பிரிக்கப்பட்டும், முக்கிய விஷயங்கள் எளிதாய்ப் புலப்படுமாறு தடிப்பான எழுத்துக் களால் அமைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இந்நூலில் சொ. லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் இவை, அவை இன்னபக்கங்களி லுள வென்று எளிதிலறியுமாறு நூன்முகப்பில் அகராதி விஷய அட்டவணை யொன்றும், அதனோடு இந்நூலிற் பல விடங்களில் வந்துள்ள சுருதிகள் இவை யென்றும், அவை இன்னபக்கங்களில் வந்துள்ளன வென்றும் விளக்கத்தக் ஓர் அநுக்கிரமணிகையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வெ. கு.

தஞ்சாவூர்.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின் அநுக்கிரமணிகை.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின்

அநுக்கிரமணிகை,

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

அகாராதி விஷய அட்டவணை முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௫	பழக்கத்தக்க	பழகத்தக்க
௩	௫	கொண்டுப் ..	கொண்டு
௩	௬	தொழியு ...	தொழியும்
௪	௧௪	பிரஹ்ஞான ...	பிரஹ்மஞான
௧௩	௧௪	உ௩ .	உ௬
௧௫	௧௭	அவ்விரண்டுடன் ...	அவ்விரண்டு
௧௯	௨௨	அமித்தப் ...	அமிழ்த்தப்
௨௦	௧௫	அங்கார ..	அகங்கார
௨௧	௧௯	கலக்கமுடைவ ..	கலக்கமுடையவ
௨௫	௨௨	பஞ்சசிருத் ...	பஞ்சிகிருத
௨௬	௧௯	சர்ப்போற் ...	சர்ப்பம்போற்
௨௭	௨௦	ஸ்திக்கு ...	ஸ்திதிக்கு
௩௭	௯	ஆசிரமா ..	ஆசிரயமா
௩௮	௨௪	ஞகஞ் ...	ஞகம்
௬௫	௧	தாரண ..	காரண
௯௯	௨௨	வேறுபட்டதாய் ..	வேறுபட்டதாயும்
௧௦௧	௧௦	வதுசாக்கிரமா ..	வருசொப்பனமா
௧௦௮	௨	அசவனி ...	அசுவினி
௧௧௨	௬	கிரப்பது	கிரகிப்பது.
௧௧௩	௧௨	சித்தது ...	சித்தித்தது
௧௨௨	௩	தாப்பின் ...	துறப்பின்
[illegible]	௯	பட்சக் ...	பக்ஷக்
௧௨௯	௧௪	नास्त	नास्ति
௧௨௭	௧௦	மூன்றவஸ்தைகளில் ...	மூன்றவஸ்தைகளிலும்
௧௩௦	௯	[illegible]	[illegible]

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௩0	௭	कवंल	केवलं
௧௩௩	௧௪	பாத்திலிருக்கின்றது ...	பாத்திலிருக்கிறது. அதனால் இவ்விந்திரஜாலக் கிரீடாதி விரிக்கப்படுகின்றது.
௧௩௪	௨0	रज्जुसर्पदर्शनेन ...	घटमठाकाशदर्शनेन सञ्जीति भ्रमो निवृत्तः । रज्जुसर्पदर्शनेन
ஷை	௨௨	तदा भ्रमति ...	तदाप्रभृति
௧௩௫	௧௪	நீங்குகின்றது. ௨-ஸ்படிக்	நீங்கியது. ௩-ஸ்படிக
ஷை.	௧௫	நீங்குகின்றது ௩-பிம்பப்பிரதி பிம்பதரிசனத்தால் சங்கப்பிரமம் நீங்குகின்றது.	நீங்கியது. ௩-கடம்டாகாச தரிசனத்தால் சங்கி(யான் சங்கமுடையவன்) என்னும் பிரமம் நீங்கியது.
ஷை	௧௭	நீங்குகின்றது. ...	நீங்கியது.
ஷை	௨0	நீங்குகின்றது. அப்போது பிரமமுடையதாகிய சித்தம் சுவயம் பிரஹ்மாகாரமாகின்றது.	நீங்கியது. அக்காலந்தொட்டு என் சித்தம் சுவயம் பிரஹ்மாகாரமாயிற்று.
௧௩௬	௧௪	இந்த பிம்பப்பிரதி ..	இந்தப்பிம்பப்பிரதி
ஷை	௨0	இருப்பவராய்ச் ...	இருப்பவராய்
௧௩௭	௧௩	பங்க்ளுக்கு ...	பங்களுக்கு
௧௪0	௩	கடாதரப ..	கடாகரய

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கச0	கப	ஆகாயத்திற்கு ..	ஆகாயத்திற்குக்
கசகூ	அ	அந்த .	அந்தப்
ஷை	ககூ	சத்தையுடைய அதிஷ்டானத்திலும் அன்னியதா	சத்தை) யுடைய அந்நியதா
கசச	உக	காணத்தைவிட ..	காரணத்தைவிடக்
ஙசகூ	க0	அந்நிதராத்தியாசம் .	அந்நியதராத்தியாசம்
கருக	உ0	அநாத்மாக்களின் ...	ஆத்மாநாத்மாக்களின்
கருஉ	கசு	பதிஞைருவது ...	பதிஞேராவது
கருக	உ0	चेतन्यमव	चैतन्यमेव
கருஆ	அ	அங்காரம்	அகங்காரம்
கருஅ	உஉ	நிஷ்டதமும் ..	பநிஷ்டதமும்
களஉ	கரு	அந்த ..	அநந்தம்
களஉ	கஅ	பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம்	ஆத்மாவின் விசேஷணவர்ணநம்.
கஅகூ	கஅ	துற்செய்கை ..	துர்ச்செய்கை.
கககூ	கூ	சித்தித்திருக்கின்றது ..	சித்திக்கின்றது.
கககூ	ச	சாதன	சேதன
உ0உ	எ	உண்டாகாது. ...	உண்டாகா.
உகரு	க0	விடுபெட்டதுமாகியத் .	விடுபெட்டதுமாகிய
உகச	உஉ	விபிசாரமு ...	வியபிசாரமும்
உசஞ	உஉ	பதப்பொருளின் பொட்பாகுபாடுண்டு	வாச்சியத்திற்கு இருவகைப்பொருட்பாகுபாடுண்டு
உசகூ	சு	இத்தேவத்தன்	இத்தேவதத்தன்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௫௧	௧௪	கற்பிக்கட்டதாம் ...	கற்பிக்கப்பட்டதாம்
௨௭௭	௧௭	தேகாதிப்பிரசஞ்சம் ...	தேகாதிப்பிரபஞ்சம்
௨௯௫	௩	வேதாதபந்தார்த்த ...	வேதாந்தபதார்த்த
௸	௮	காமமெஃ .	கமாமெஃ
௩௦௬	௮	பிளவுபட்ட ...	பிளவுபடாத
௩௨௦	௨௦	ஆசிரயத்தை ...	ஆசிரயத்தைப்
௩௩௧	௭	சவ்வியாபிசாரம் ...	சவ்வியபிசாரம்.
௩௪௨	௧௨	வெருப்பு ...	வெறுப்பு.
௩௫௮	௧௭	ஆவிற்பவித்தல் ...	ஆவிர்ப்பவித்தல்.
௩௬௨	௩	வீடுகெட்டாதிருத்தல் ...	(வீடுகெட்டாதிருத்தல்)

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயப்

பிழைதிருத்தம்

முடிந்தது.

ஓம் கணேசாய நம:

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

முதற்கலை.

மங்கலம்.

அந்தமி லின்ப மேதன் னருளினா லுருவு கொண்டுப்
பந்தம தொழியு வண்ணம் படியினி லுள்ளார் யார்க்குஞ்
சந்தத மின்ப மூட்டுஞ் சங்கரப் பெயராற் றோன்றிற்
றந்தநற் பொருளின் பாத மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம். (க)

இந்திரை மணாளப் பேரெம் மெழிற்குரு சரணம் போற்றி
யிந்திரன் முதலா னோர்க ளெய்திடற் கரிய தூய
சுந்திரப் பொருளைச் செவ்வே துலக்கிடு நல்வி சார
சந்திரோ தயமா *நூலைச் சாற்றுவன் றமிழில் யார்க்கும். (உ)

* க. உபோற்காதவர்ணநம்.

புருடன திச்சைக்கு விடயமா மதனைப்
புருடார்த்த மென்பர் புலவர்க ளதுதான்

---

* க. சொல்லத்தக்க அர்த்தத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதன்பொருட்டு அந்நிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல் உபோற்காதமாம். ஒருவனுக்கு அந்நியன் வீட்டிலிருந்து மோர் வாங்கவேண்டியிருக்குமானால், அப்போது அவன் அந்த வார்த்தையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அதன்பொருட்டு "உங்கள் பசு பால் கறக்கிறதா?

றுன்ப வொழிவு மின்ப் வடைவுமா
மோக்ஷம தென்று மொழியப் படுமப்
பிரம வுணர்ச்சியே யதன்கா ரணமது
பரோக்ஷமோ டபரோக்ஷ மென்றிரு கூறு
மபரோக்ஷ மதிடந் திடமென் றிரண்டாந்
திடமே நேரின் முத்திகா ரணமா
மத்திட வுணர்ச்சிக் கேது வான்மா
பிரம முலகெனு மிவற்றின் விசார
மூவகைப் பொருளுஞ் சிற்சடத் தடங்கு
மித்தையா மாயை ஜடமே யாகலிற்
பிரமஞ் சித்தது நானெனக் கொள்ளே. (க)

க. வினா:—புருஷார்த்த மென்பது யாது?

விடை:—சகல புருஷர்களின் இச்சைக்கும் எது விஷய மோ அது உ. புருஷார்த்தமாம்.

இல்லையா?" என்னு மிவைமுதலிய அந்நியவார்த்தைகளைச் சொல்லுதல் உபோற்காதம். அதுபோல இங்கே சொல்லத்தக்க விசாரத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அதன் ஆரம்பத்தின்பொருட்டு அந்நியமாகிய மோக்ஷமுதலிய பதார்த்தங்களைக் கூறுதல் உபோற்காதம். உபோற்காதம்=பாயிரம்.

* உ. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இந்நான்கிற்கும் புருஷார்த்த மென்று பெயர். அவற்றுள் முதல்மூன்றும் கௌண மாகையால் அவற்றை விட்டு, இங்கே கடையாகிய முக்கியபுருஷார்த்தம் கொள்ளப்பட்டது. (முக்கியமல்லாதது கௌணம்.) புருஷனால் அர்த்திக்கப்படுவது அதாவது விரும்பப்படுவது புருஷார்த்தம் என்பது பதப்பொருள்

உ. வினா:—சகலபுருஷர்களுக்கும் எதில் இச்சையுண்டாகிறது?

விடை:—சகலபுருஷர்களுக்கும் சர்வதுக்கநிவிருத்திபரமாநந்தப்பிராப்தியில் இச்சை யுண்டாகிறது

ங. வினா:—சருவதுக்கநிவிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தியென்பது யாது?

விடை:—சர்வ * ங. துக்க * ச. நிவிருத்தி * ரு. பரமாநந்தப் *சு. பிராப்தியென்பது * எ. மோக்ஷத்தின் சொரூபம்.

---

* ங. அஞ்ஞானத்தோடு ஜனனமரணாதிகள் துக்க மெனப்படும்.

* ச. மித்தியாத்துவ(பொய்யென்னும்)நிச்சயமாகிய பாதம் நிவிருத்தி யெனப்படும்.

* ரு. பரமப்பிரேமையின் (மிகுந்த பிரியத்தின்) விஷயம் பரமாநந்தமாம். "परप्रेमास्पदतया मानभूवमहं सदा भूयासमिति यो द्दृ-स्सोहं विष्णुर्मुनीश्वर-முநீசுவர! எது யான் இல்லாதிருக்கலாகாது எப்போது மிருக்கவேண்டும் என்று மேலான பிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையாகக் காணப்படுகின்றதோ, அதுவே விஷ்ணுவாகிய யான்." என்னும் வராககருதியால் பரமாநந்தம் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாம்.

* சு. இங்கே காணாது தேடியபோது கிடைத்த கழுத்திலுள்ள ஆபரணத்தைப்போன்ற நித்தியப்பிராப்தத்தின் பிராப்தி (என்றும் அடையப்பட்டுள்ளதின் அடைவு) ஒப்பப்பட்டிருக்கிறது.

* எ. "स्वरूपावस्थितिर्मुक्तिः—தனது ரூபமாக நிலைத்தல் மோக்ஷம்" என்னும் மகோபநிஷதமாகிய சுருதியினால் கர்த்திருத்துவ

ச. வினா:—மோக்ஷம் எதனா லுண்டாம்?

விடை:—மோக்ஷம் * அ. பிரஹ்மஞானத்தா லுண்டாம்.

ரு. வினா:—பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

போக்திருத்துவாதி வேற்றுத்தன்மையை விட்டுத் தனது சொருபமாக நிலைத்திருத்தல் மோக்ஷமாம். சில ஜனங்கள் சொர்க்கம் வைகுந்தம் கோவுலகம் பிரஹ்மலோகமுதலியவற்றின் பிராப்தியை மோக்ஷமென அறிகின்றார்கள்; அது வேதவிரோதமாம்.

* அ. கர்ம உபாசனைகளினால் சித்தசுத்தியும் ஏகாக்கிரத்தன்மையுமாகிய ஞானசாதனங்கள் உண்டாம்; மோக்ஷ முண்டாகாது. "ब्रह्मविदाप्नोति परम्.—பிரஹ்மத்தை யறிந்தவன் பரத்தை யடைகின்றான்." என்னும் தைத்திரீயம், "ज्ञात्वा देवं मुच्यते सर्वपाशैः தெய்வமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிந்து சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்." என்னும் சுவேதாசுவதரம், ब्रह्मवेदनमात्रेण ब्रह्माप्नोत्येव मानवः மனிதன் பிரஹ்ஞானமாத்திரத்தால் பிரஹ்மத்தை யடையவே செய்கின்றான்." என்னும் கடோபநிஷத்து, "अद्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानन्ति यथा तथा। भ्रांता एवाखिलास्तेषां क्व मुक्तिः क्वेह वा सुखम्॥ அத்விதீய பிரஹ்மதத்துவத்தை உள்ளபடியே அறியாதவர்கள் யாவரும் பிராந்தர்களே. அவர்களுக்கு முக்தியேது? இம்மையிற்றான் சுகமேது?" என்னும் வராகோபநிஷதம், "यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः। எப்போது பரமார்த்தமாய் ஆத்மாவைக் கேவல(ஏக)மாகவும், ஜகத்து முழுவதையும் மாயாமாத்திரமாகவும் காண்கின்றானோ, அப்போது பரமானந்த முண்டாகின்றது." என்னும் நிர்சனோபநிஷதம் ஆகிய இவை முதலிய சுருதிகளால் பிரஹ்மாபின்ன ஆத்மாவின் ஞானமே மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாம்.

விடை :—பிரஹ்மஞான மென்பது பிரஹ்மசொரூபத்தை யதார்த்தமாக அறிதல்.

௬. வினா:—பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—பிரஹ்மஞானம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

௭ வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

விடை:—(௧. சொரூபம்) "சச்சிதாநந்தமாகிய பிரஹ்மம் இருக்கிறது" என்று அறிதல் * ௯. பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

௮. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனு லுண்டாம்?

விடை:— (௨. ஏது) சற்குருசற்சாத்திரவசனங்களில் விசுவாசம்வைத்தலால் பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

௯. வினா:— பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

---

* ௯ अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद परोक्षज्ञानमेव तत्—பிரஹ்மம் இருக்கிறது என்று அறியின், அது பரோக்ஷஞானமேயாம்." என்பது வராகோபநிஷதம். இப்பரோக்ஷஞானம் "தத்துவமஸி" மகாவாக்கியத்திலுள்ள "தத்" என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை அறிவிக்கிறது. ஆகையால் அது அபரோக்ஷ அத்வைதஞானத்தில் உபயோகமுள்ளதாம்.

விடை:—(௩. பலம்) * ௧௦. அசத்துவாபாதக ஆவரணத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாம்.

௧௦. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை:—(௪. அவதி) பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் பிரஹ்மநிஷ்டகுருவேதாந்தசாத்திரானுசாரமாகப் பிரஹ்மசொரூபத்தை நிச்சயஞ்செய்யப் பூரணமாகும்.

௧௧. வினா:— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

விடை:—(௧. சொரூபம்) "சச்சிதாநந்தமாகிய பிரஹ்மம் நான்" என்று அறிதல் *௧௧. அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

௧௨. வினா:—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம்?

விடை:— (௨ ஏது) "आचार्यवान् पुरुषो वेद ஆசாரியனையுடைய புருஷன் அறிகிறான்." என்னும் சாந்தோக்கியசுருதியினால் குருமுகமாகத் "தத்துவமஸி" முதலிய மகாவாக்கியத்தின் சிரவணத்தால் அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

---

* ௧௦. "பிரஹ்மமில்லை" என்பதாகப் பிரஹ்மத்தினது அசத்துத்(இல்லையெனுந்)தன்மையை ஆபாதகஞ்செய்யும்(சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் (மறைப்பு) அசத்துவாபாதக ஆவரணமாம்.

* ௧௧. "अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस्स उच्यते— யான் பிரஹ்மம் என்று அறியின், அது சாக்ஷாத்காரம் அதாவது அபரோக்ஷஞான மெனப்படும்" என்பது வராகோபநிஷதம்.

கங. வி௵.—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம. எத்தனை வகையாம் ?

விடை:— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் அதிடம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

கச. வி௵:—அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான மென்பது யாது ?

விடை:—(க. சோரூபம்) * கஉ. அசம்பாவனை * கங. விபரீதபாவனைகளோடு உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஐக்கியநிச்சயம் அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கரு. வி௵:-அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனுலுண்டாகும் ?

---

* கஉ. க. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் பிரதிபாதிக்க(சொல்ல)ப்பட்டிருக்கின்றதா? அல்லது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? என்பது பிரமாணகதசமுசயம்.

உ. "ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா? அல்லது அபேதம் சத்தியமா ?" என்பது பிரமேயகதசமுசயம்.

இவ்விருவகைச்சமுசயமும் அசம்பாவனை யெனப்படும். சமுசயம்=ஐயம். அது இரண்டு (பல) கோடி(பக்ஷங்)களை யுடைய ஞானம்.

* கங. "ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் சத்தியம் ; தேகாதிப்பிரபஞ்சமும் சத்தியம்." என்னும் விபரீதநிச்சயம் விபரீதபாவனையாம். விபரீதம்=திரிபு.

விடை:—(உ. ஏது) க. சிறிது *கச. மல விக்ஷேபதோஷமுளதாகச் சுருதிநாநாத்துவத்தின் ஞானமும்,

உ. பிரஹ்மத்தின் அத்வைதத்தன்மையின் அசம்பவஞானமும்,

௩. பேதவாதிபாமரபுருஷர்களது சங்கத்தின் சம்ஸ்காரமும்,

ஆகிய இவற்றோடுகூடிய புருஷனுக்குக் குருமுகமாக மகாவாக்கியசிரவணத்தால் அதிட அபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

கசு. வினா:—அதிட அபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(௩. பலம்) அதிட அபரோக்ஷஞானத்தால் க. உத்தமலோகப்பிராப்தியும், உ. புனிதமாகிய ஸ்ரீமான்களது குலத்திலேனும் அல்லது நிஷ்காமத்தன்மையால் ஞானவான்களது குலத்திலேனும் ஜன்மமு முண்டாம்.

கஎ. வினா:—அதிட அபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூரணமாம்?

விடை:—(ச. அவதி) சத்துசித்துஆநந்தமுதலிய பிரஹ்மவிசேஷணங்களின் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகியும் சமுசயவிபரீதபாவனைகளிருக்குமாயின், அப்போது அதிட அபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

*கச. மலம்=பாபம். விக்ஷேபம்=சித்தத்தின் சஞ்சலத்தன்மை.

கஅ. வினா:—திட அபரோக்ஷஞான மென்பது யாது?

விடை:—(க. சொரூபம்) அசம்பாவனை விபரீதபாவனைக ளில்லாமல் உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஐக்கியநிச்சயம் திட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

ககூ. வினா:—திட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனா லுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது) குருமுகமாக * கரு. மகாவாக்கிய அர்த்தத்தின் சிரவணமனனநிதித்தியாசனமாகிய விசாரம் செய்வதால் திட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

உ0. வினா:—திட அபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(ங. பலம்) * கசு. அபாநுபாதகஆவரண மும் * கஎ. விக்ஷேபமுமாகிய காரியத்தோடு அவித்தையி (அஞ்ஞானத்தி)ன் நிவிருத்தி யுண்டாய்ப் பிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய மோக்ஷ முண்டாம்.

---

* கரு. ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை (ஆத்மாவும் பிரஹ்மமும் ஒன்று என்னுந்தன்மையை) அறிவிக்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியம்.

* கசு. "பிரஹ்மம் தோற்றவில்லை" என்பதாக அபானமாகிய பிரஹ்மத்தின் அப்பிரதீதி(தோற்றாமை)யை ஆபாதகஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் அபாநுபாதகஆவரணமாம்.

* கஎ. ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரத்தோடுகூடிய சிதாபாசனும்- அவனது தருமமாகிய கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ ஜனனமாணாதிகளும் விக்ஷேபமாம்.

உக. வினா:—திட அபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூர ணமாகும்?

விடை:—(ச அவதி) தேகத்திலுள்ள நானென்னும் ஞானத்தைப் பாதித்து, இதைப்போலப் பிரஹ்மாபின்ன மாகிய ஆத்மாவில் எப்போது ஞான முண்டாகுமோ, அப் போது திட அபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

உஉ. வினா:—விசார மென்பது யாது?

விடை:—(க. சொரூபம்) ஆத்மாநாத்மாக்களை வேறுபி ரித்தறிதல் விசாரமாம்.

உங. வினா:—இந்த விசாரம் எதனு லுண்டாகும்?

விடை:—(உ. ஏது) இந்த விசாரம் ஈசுவரன், வேதம், குரு, தனது அந்தக்கரணம் என்னும் * கஅ. இந்நான்கன் கிருபையா லுண்டாகும்.

---

* கஅ. க. சற்குருமுதலிய ஞானசாமக்கிரி(சாதனங்)களின் பிராப்தி ஈசுவரகிருபை. உ. சாஸ்திரார்த்தத்தின் தாரண(ஞாபக) சக்தி வேதகிருபை. ங. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் தனது அநுபவாநு சாரமாகவும் யதார்த்த உபதேசத்தைச் செய்தல் குருகிருபை. ச. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் குருவாக்கியாநுசாரமாகவும் சாதனங்க ளைச் சம்பாதித்தல் தனது அந்தக்கரணத்தின் கிருபை. குருகிருபை வேண்டுமென்பது மகோபநிஷத்தின் ச-வது அத்தியாயத்திலும், மகாநாராயணோபநிஷத்தின் ௯-வது அத்தியாயத்திலும், பிரஹ்ம வித்யோபநிஷத்திலும், அந்தக்கரணக்கிருபை வேண்டு மென்பது மைத்திராயணியுபநிஷத்தின் ச-வது பிரபாடகத்திலும், மைத்தி ரேயோபநிஷத்தின் முதலத்தியாயத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க. ஈசுவரகிருபையும் வேதகிருபையும் வேண்டு மென்பது பிரசித்தம்.

உச. வினா:—இந்த விசாரத்தா லுண்டாவது யாது?

விடை:—(ந. பலம்) * கக. இந்த விசாரத்தால் திட அபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

உரு. வினா:—இந்த விசாரம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை:—(ச. அவுதி) இந்த விசாரம் திட அபரோக்ஷ ஞான முண்டாகுமாயின் பூரணமாகும்.

உசா. வினா:—எதை விசாரிக்கவேண்டும்?

விடை:—(ரு. விஷயம்) க. நான் யார்? உ. பிரஹ்மமென்பது யாது? ந. பிரபஞ்சமென்பது யாது? என்று * உ0. இம்மூன்று வஸ்துக்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

உஎ. வினா:—இம்மூன்று வஸ்துக்களின் சாதாரண வடிவம் யாது?

---

* கக. "अविचारकृतो बंधो विचारान्मोक्षो भवति । तस्मात्सदा विचारयेत् । अध्यारोपापवादतस्स्वरूपं निश्चयीकर्तुं शक्यते ॥ அவிசாரத்தினலாகியது பந்தம். விசாரத்தினல் திடாபரோக்ஷஞானவாயிலாக மோக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும். அத்தியாரோபாபவாதத்தினல் சொரூபம் (தனதுவடிம்) நிச்சயஞ் செய்யக்கூடியதாம்." என்னும் பைங்கலசுருதியினல் விசாரமே ஞானவாயிலாக மோக்ஷஹேது வென்பது பெறப்படுகின்றது.

* உ0. "तस्मात्सदा विचारयेज्जगज्जीवपरमात्मनः ॥ ஆதலால், ஜகத்து ஜீவன் பரமாத்மா இம்மூன்றையும் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும்." என்பது பைங்கலசுருதி.

விடை:—"க. நானும், உ. பிரஹ்மமும்," சைதன்னியம்; ங. * உக. பிரபஞ்சம் ஜடம்.

உஅ. வினா:—சைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை:—

(க) எது ஞானவடிவமாய்,

(உ) சகல கடாதிப்பிரபஞ்சங்களையும் அறிகிறதோ,

(ங) எதை அந்நியமாகிய மனஇந்திரியாதிகளெவையும் அறியமாட்டாவோ,

அது சைதன்னியம்.

உகூ. வினா:—ஜட மென்பது யாது?

விடை:—

(க) தன்னை யறியாததும்,

(உ) மற்றவைகளை யறியாததுமான

* உஉ. அஞ்ஞானமும், அதனது காரியமாகிய * உங. பூத * உச. பௌதிகபதார்த்தங்களும் ஜடமாம்.

---

* உக. சமஷ்டிவியஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணதேகங்களும், அவற்றின் அவஸ்தைகளும், தர்மங்களும் பிரபஞ்ச மெனப்படும்.

* உஉ. "யான் அறியேன்" என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய ஆவரணவிக்ஷேபசக்திகளையுடைய அநாதிபாவரூபம் அஞ்ஞானம்.

* உங. ஆகாசமுதலிய ஐந்தும் பூதம்.

* உச. பூதங்களின் காரியமாகிய பிண்டப்பிரஹ்மாண்டாதிகள் பௌதிகம்.

ரு0. வினா:—மேற்கூறப்பட்ட மூன்று வஸ்துக்களின் விசாரம் எந்தவிதமாக உபயோகப்படும்?

விடை:—(௬. உபயோகம்) க "தத்துவமஸி" மகாவாக்கியத்திலுள்ள "துவம்" பத "தத்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய * உ௫. ஜீவ * உ௬. ஈசுவரர்களது * உ௭. உபாதியாகிய * உ௮. பிரபஞ்சத்தைப் பழுதையில் பாம்பு போலும், கட்டையில் புருஷன்போலும், மருபூமியில் கானற்சலம்போலும் விசாரத்தால் மித்தையென வறிந்து நீக்குதல் பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உபயோகமாம்.

உ. "யாதாகிய ("துவம்" பதலக்ஷியார்த்த) ஆத்மா, அந்தப் ("தத்" பதலக்ஷியார்த்தப்) பிரஹ்மமா யிருக்கி

---

* உ௫. சிதாபாசனோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தோடு கூடஸ்த சைதன்னியம் ஜீவன்

* உ௬. சிதாபாசனோடுகூடிய மாயையோடு பிரஹ்மசைதன்னியம் ஈசுவரன்.

* உ௭. எது தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல், அதனைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தறிவிக்கின்றதோ, அது உபாதியாம். அது கடம் தனது ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது அக்கடாகாசத்தைப் பிற மகாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவித்தலால் உபாதியாதல்போலவாம்.

* உ௮. சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய மூன்றுசரீரம், பஞ்சகோசம், மூன்றவஸ்தைமுதலிய நாமரூபங்கள் பிரபஞ்ச மெனப்படும்.

றேன். என்று * உகூ. பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியத்தை விசாரத்தினால் சத்தியமென் றறிந்து மிஞ்சவைத்தல், "நான் யார்?" "பிரஹ்ம மென்பது யாது?" என்னும் விசாரத்திற்கு உபயோக(பல)மாம்.

௩க. வினா:—இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி யாவன்? அவன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:— (எ. விசாரத்தினதிகாரி) க. இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரீ * ௩௦ உத்தமஜிஞ்ஞாசு. உ. அவன் சற்குரு கிருபையால் உபோற்காதமுதலிய * ௩க. பிரக்கிரியைகளை விசாரித்து "நான் தானே பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்" என்று பிரஹ்மாத்மாவை அபரோக்ஷமாக அறியவேண்டும்.

௩உ. வினா:—அந்தப் பிரக்கிரியைகளின் பெயர்க

---

* உகூ. "जीवभावजगद्भावबाधे प्रत्यगभिन्नब्रह्मैवावशिष्यते ॥ ஜீவத்தன்மை ஜகத்தன்மைகளை யறிந்தகாலத்தில் பிரத்தியகபின்னபிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது" என்னும் வைபங்கலசுருதியினால் பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் மிஞ்சுதல் காண்க.

* ௩௦. விவேகம், வைராக்கியம், ஷட்சம்பத்தி, முமுக்ஷுத்துவம் என்னு மிந்நான்குசாதனங்களோடுகூடினவனும், பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருவினது வாக்கியத்திலும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் பரமவிசுவாசமுடையவனும், ஒருபோதும் குதர்க்கஞ்செய்யாதவனும்,சொரூபத்தை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையுள்ளவனு யு மிருக்கும் அதிகாரி உத்தமஜிஞ்ஞாசு (ஞானவிருப்பமுள்ளவன்).

* ௩க. அத்வைதத்தைப் போதிக்கும் யாதேனும் ஓர் பிரகாரம் (விதம்) பிரக்கிரியையாம்.

ளவை ?

விடை:—

(க) உபோற்காதம்.

(உ) பிரபஞ்சத்தின் ஆரோபஅபவாதங்கள்.

(ங) தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா (பார்க்கிறவன்).

(ச) நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

(ரு) அவஸ்தை மூன்றற்கும் நான் சாக்ஷி.

(சா) பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மை.

(எ) ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

(அ) சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம்.

(கூ) அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணநம்.

(க0) சாமானியசைதன்னியம்; விசேஷசைதன்னியம்.

(கக) "தத்" பத "துவம்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களும்; அவ்விரண்டுடன் லக்ஷியார்த்தங்களினது ஐக்கியமும்.

(கஉ) ஞானியின் கர்மநிவிருத்தி.

(கங) ஞானபூமி ஏழு.

(கச) ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

(கரு) வேதாந்தப்பிரமேயம்.

(கசா) வேதாந்தபதார்த்தங்களின் பெயர் அல்லது இலகுவேதாந்தகோசம்.

இவை *ஙஉ. அந்தப்பிரக்கிரியைகளின் பெயர்களாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் முதற்கலை

உபோற்காதவர்ணனம்.

முற்றிற்று.

---

* ஙஉ. க. பிரபஞ்சத்தின் விசாரம் க-வது, உ-வது, அ-வது, கஉ-வது, கங-வது, பிரக்கிரியை (கலை) களிலும்,

உ. பிரபஞ்சத்தோடு நான் யார்?" என்னும் விசாரம் ங-வது, ச-வது, ரு-வது, பிரக்கிரியைகளிலும்,

ங. பரமாத்மா யார்? என்னும் விசாரம் க0-வது பிரக்கிரியையிலும்,

ச. பிரஹ்மமாத்மாக்களிருவர்களது சொருபத்தின் விசாரம் எ-வது, அ-வது, கூ-வது, கக-வது, கச-வது பிரக்கிரியைகளிலும்,

ரு. பிரபஞ்சபிரஹ்மாத்மாக்களது சொருபவிசாரம் கரு-வது பிரக்கிரியையிலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சகலப் பிரக்கிரியைகளுக்கும் "தத்" பத "துவம்" பதார்த்தங்களின் சோதனமும், அவற்றின் ஐக்கியநிச்சயமும் பிரயோஜனமாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இரண்டாங்கலை.

* க. பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

பிரபஞ்ச மதனு ரோபா பவாத
மெனுமிவை தம்மா னிட்பிர பஞ்ச
வத்துவே பிரஹ்ம மற்றைமா யாதி
யவத்துவென் றன்ப வறிவாய் நீயே. (க)

பிரமம் மாயை யவற்றின் னிசைபு
ஜீவனோ டீச னவற்றின் பேத
மென்பவை யாறு மநாதி யாகு
மவற்றிற் பிரம மநந்த மெனப்படும். (உ)

வத்துவி லவத்துவைக் கூறலா ரோபம்
பாதித் தவத்துவை வத்துவை யியம்ப
லபவாத மென்றே யறையப் படுமேற்
குரவ னருளி*னிப் பொருந்துமா றுணர்ந்து
தமத்துக ளொழித்துத் தனையே யுணர்க. (ங)

ஙங. வினு:—சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் உ. ஆரோபம் எப்படி உண்டாயிருக்கிறது ?

---

* க. இதனைப் பைங்கலசுருதியிற் காண்க.

(* இப்பொருந்துமாறு இந்தயுக்தி.)

* உ வஸ்துவி(பிரஹ்மத்தி)ல் அவஸ்துவை(அஞ்ஞானத்தை) அதன் காரியத்தையும் கூறுதல் ஆரோபமாம்; இதனையே

விடை:—*௩. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் *௪. அநாதி *௫. கற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு. அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாதிகற்பிததாதாத்மிய (கற்பிதபேதத்தோடு வாஸ்தவ அபேதமாகிய) சம்பந்த முண்டு

. அந்தப் பிரகிருதி, க. மாயை உ. அவித்தை ௩. தமப்பிதானப்பிரகிருதியெனப் பிரிவை அடைகின்றது. அவற்றுள்

அத்தியாரோப மென்றும் கூறுவர். வஸ்து=மெய்ப்பொருள். அவஸ்து=பொய்ப்பொருள்.

*௩. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு என்பதற்கு, "तस्मिन्मरुशुक्तिकास्थाणुस्फटिकादौ जलरौप्य-पुरुषरेखादिवल्लोहितशुक्लकृष्णगुणमयी गुणसाम्याऽनिर्वाच्या मूलप्रकृतिरासीत् ॥ அவ்வத்விதீயப்பிரஹ்மத்தில் கானல் சுக்தி தாணு படிகமுதலியவற்றில் நீர் வெள்ளி புருஷன் இரேகைமுதலியவற்றைப்போல் வெண்மை செம்மை கருமையென்னும் குணமயமானதும், குணசாம்பியமும், அநிர்வாச்சியமு (இத்தன்மையதென்று உறுதியாய்ச் சொல்லமுடியாதது) மான மூலப்பிரகிருதி இருந்தது." என்னும் பைங்கலசுருதியும், மற்றக் கோபாலதாபநீயம், வராகம், நிராலம்பம், ஸர்வசார முதலிய சுருதிகளும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*௪. உற்பத்தியில்லாத பொருள் சொரூபமாக அநாதியாம். அப்படிப்பட்டவை சுத்தப்பிரஹ்மம், பிரகிருதி, அவற்றின் சம்பந்தம், ஈசுவரன், ஜீவன், அவற்றின் பேதம் என்னும் ஆறுமாம். பிரவாகரூபமாகப் பிரபஞ்சமும் அநாதியாம்.

*௫. எது இல்லாததாய்ச் சொப்பனபதார்த்தங்களைப்போலப் பிராந்தியினுல் விளங்குகின்றதோ, அது கற்பிதமாம் (கற்பிக்கப்பட்டதாம்).

௧. * ௬. சுத்தசத்துவகுணத்தோடுகூடியது மாயை.

௨. * ௭. மலினசத்துவகுணத்தோடுகூடியது அவித்தை.

௩. தமோகுணத்தின் முக்கியத்தன்மையோடுகூடியது தமப்பிரதானப்பிரகிருதி.

---

* ௬. "शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायां बिंबितो ह्यजः । सत्त्वप्रधाना प्रकृतिर्मायेति प्रतिपाद्यते ॥ सा माया स्ववशोपाधिस्सर्वज्ञस्येश्वरस्य हि । वश्यमायत्वमेकत्वं सर्वज्ञत्वं च तस्य तु॥ சுத்தசத்துவப்பிரதானமான மாயையில் பிரதிபிம்பித்தவரே அஜர் அதாவது ஈசுவரனும். சத்துவப்பிரதானப்பிரகிருதி மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த மாயை சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனுக்குத் தன்வசப்பட்ட உபாதியாம். ஆதலால் அவ்வீசுவரனுக்கு வசப்பட்டமாயையினையுடைமையும், ஏகத்தன்மையும், சர்வஞ்ஞத்தன்மையும் உண்டு." என்னும் சரவஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத்தின் ௪௬-௪௭ வாக்கியத்தால் சுத்தசத்துவப்பிரதானம் மாயை யென்பதும், அதிற்பிரதிபிம்பித்தவன் ஈசுவரன் என்பதும், அவன் சர்வஞ்ஞன் ஏகனென்பதும் காண்க. சூத்திரியசூத்திரர்களாகிய மந்திரிகளால் அமிழ்த்தப்படாத பிராஹ்மணனாகிய இராஜாவைப்போல இராஜோதமோகுணங்களைத் தான் அமிழ்த்தியிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் சுத்தசத்துவகுணமாம்.

* ௭. இராஜோதமோகுணங்களை அமிழ்த்தாமல சூத்திரர்களாகிய இராஜகுமாரர்களால் அமிழ்த்தப்படும் பிராஹ்மணனாகிய மந்திரியைப்போல், இராஜோதமோகுணங்களால் தான் அமிழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் மலினசத்துவகுணமாம்

க. * அ. மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்

---

* அ. "ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयमाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यांतर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धींद्रियनियन्तृत्वादीश्वरः।" "ईश्वर एव ब्रह्मविष्णवीशानेंद्रादीनां नामरूपद्वारा स्थूलोहमित्यध्यासवशाज्जीवः॥ सोऽयमेकोऽपि देहारंभकभेदवशाद्बहुजीवः॥" "பிரஹ்மமே பிரகிருதியென்னும் பெயருடைய தனது சக்தியினை ஆசிரயித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உலகங்களைச் சிருஷ்டித்து, பிரவேசித்து அந்தரியாமித்தன்மையாகப் பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்தீந்திரியங்களை நியமிப்பதாயிருத்தலால் ஈசுவரனும்." "ஈசுவரனே பிரஹ்மா விஷ்ணு ஈசான இந்திராதியரின் நாமரூபவாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாசவசத்தால் ஜீவனாகின்றான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும் தேகாரம்பத்தின் பேதவசத்தால் வெகு ஜீவனாவன்." என்னும் சுக்கில யஜுர்வேதத்திலுள்ள நிராலம்போபநிஷத்தும், "पशुपतिरहंकाराविष्टस्संसारी जीवस्स एव पशुः॥ सर्वज्ञः पंचकृत्यसंपन्नस्सर्वेश्वर ईशः पशुपतिः॥ பசுபதியே அங்காரத்திற் பிரவேசித்துச் சம்சாரிஜீவனாய், அவரே பசுவாகின்றார். சர்வஞ்ஞராய்ப் பஞ்சகிருத்தியத்தோடுகூடிய சர்வேசுவரரான ஈசன் பசுபதி யாவர்." என்னும் சாமவேதீய ஜாபாலியுபநிஷத்தும், शक्तिद्वयं हि मायाया विक्षेपावृतिरूपकं॥ विक्षेपशक्तिर्लिंगादिब्रह्मांडांतं जगत्सृजेत्। अंतर्दृग्दृश्ययोर्भेदं बहिश्च ब्रह्मसर्गयोः॥ आवृणोत्यपरा शक्तिस्सा संसारस्य कारणं। साक्षिणः पुरतो भातं लिंगदेहेन संयुतम्। चितिच्छायासमावेशाज्जीवस्स्याद्व्यावहारिकः। अस्य जीवत्वमारोपात्साक्षिण्यप्यवभासते॥ மாயைக்கு விக்ஷேபம் ஆவரணமென்னும் இரண்டு சக்திகளுண்டு. அவற்றுள், விக்ஷேபசக்தி இலிங்காதிப்பிரஹ்மாண்டாந்தமான ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்றது. மற்றைச்சக்தி உள்ளில் திருக்குத்திருசியங்களின் பேதத்தையும், வெளியில் பிரஹ்மசர்க்கங்களின் பேதத்தையும் மறைக்கின்

றது. அது ஸம்சாரத்திற்குக் காரணம்; சாக்ஷிக்குமுன் விளங்குகின்றது; இலிங்கதேகத்தோடுகூடியதா யிருக்கின்றது. அதில் சிற்சாயையின் பிரவேசத்தால் வியாவகாரிகஜீவனாகின்றான். இதற்கு ஜீவத்துவம் ஆரோபத்தினால் சாக்ஷியினிடத்துத் தோற்றுகின்றது.'' என்னும் ருக்குவேதத்தின் சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்தும், घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ। एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥ கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாகாசமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.'' என்னும் யஜுர்வேதிய வராகோபநிஷதமும், “मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ॥ என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதமாம்; உண்மையாக இல்லை.'' என்னும் ருக்வேதிய பஹ்வ்ருசோபநிஷத்தும், “सर्वेशो मायालेशसमन्वितो व्यष्टिदेहं प्रविश्य । तया मोहितो जीवत्वमगमत् । शरीरत्रयतादात्म्यात्कर्तृभोक्तृत्वमगमत् । जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमूर्छामरणधर्मयुक्तो घटीयंत्रवदुद्विग्नो जातो मृत इव कुलालचक्रन्यायेन परिभ्रमति ॥ சர்வஞ்ஞ ஈசன் மாயாலேசத்தோடுகூடியவனாய் வியஷ்டிதேகத்திற் பிரவேசித்து அதனால் மோகிக்கப்பட்டு ஜீவத்தன்மையை அடைந்தான். சரீரத்திரயதாதாத்மியத்தால் கர்த்திருத்தன்மை போக்திருத்தன்மையை யடைந்தான். ஜாக்கிரசொப்பனசுழுத்திமூர்ச்சாமரணதர்மங்களோடுகூடியவனாய் ஏற்றம்போல் கலக்கமுடையவனாய்ப் பிறந்தவன் இறந்தவன்போலக் குலாலசக்கரநியாயத்தால் (குயவன்சக்கரம்போலச்) சுழல்கின்றான்.'' என்னும் பைங்கலோபநிஷத்துமாகிய இவைமுதலிய சுருதிகள் பிரஹ்மமே ஜகத்துக்குக் காரணமென்பதற்கும், பிரஹ்மமே மாயை அவித்தையுபாதிகளால் ஈசனும் ஜீவனுமாமென்பதற்கும், ஜீவேசுவரர் கற்பிதர் என்பதற்கும் மாயைக்கு ஆவரணம் விக்ஷேப மென்று இரண்டுசக்திக ளுண்டென்பதற்கும், அவை சொரூபத்தை மறைத்துப் பிரபஞ்சத்தைக்

பம், அதிஷ்டான(பிரஹ்ம)த்துடனும் * கூ. மாயையுடனும் கூடி ஜகத்கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞ ஈசுவர னெனப்படும்.

உ. அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டானத்து(கூடஸ்தரு)டனும் அவித்தையுடனும் கூடிப் போக்தாவாகிய அற்பஞ்ஞஜீவ னெனப்படும்.

அந்த ஈசுவரஜீவர்களும் அநாதிகற்பிதராவர்.

அவர்களுள்,

க. ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை ஏகமா(ஒன்று)யும் * க0. ஆபேக்ஷிகவியாபகமாயு மிருத்தலால் ஈசுவரனும் ஏகமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றனர்.

தாட்டு மென்பதற்கும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*கூ. இங்கே மாயை யென்னும் சத்தத்தால் மாயையும் தமப்பிரதானப்பிரகிருதியுமாகிய இவ்விரண்டு ஈசுவரனது உபாதிகளும் கொள்ளப்படும். அவற்றுள்,

க. மாயையாகிய உபாதியைக் கொண்டு ஈசுவரன், குலாலனைப் போல ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமும்,

உ. தமப்பிரதானப்பிரகிருதியைக் கொண்டு மண்போல ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமு மாகின்றார்.

*க0. ஒன்றன் அபேக்ஷையால் வியாபகமாயும் மற்றொன்றன் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயு மிருப்பது ஆபேக்ஷிகவியாபகமெனப்படும். வீடானது கடாதிகளின் அபேக்ஷையால் வியாபகமாயும், கிராமத்தின் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம். அதுபோல மாயையும் பிருதிவிருத

௨. ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தை நாநாவாயும் பரிச்சின்னமாயு மிருத்தலால் ஜீவனும் நாநாவும் பரிச்சின் னமுமாம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களுக்கு அநாதிகற்பிதபேத முண்டு

௧. சிருஷ்டிக்கு முன்னே, அந்த ஜீவர்களது உபா தியாகிய அவித்தை ஜீவர்களது கர்மத்துடனே மாயை யில் ஒடுங்கி யிருக்கிறது. அந்த மாயை சுழுத்தியில் அவித் தையைப்போலப் பிரஹ்மத்துக்கு வேறாய்த் தோற்று(சித் திக்)கிறதில்லை. ஆகையால் *கக. சிருஷ்டிக்கு முன்னே சஜா

வியவற்றின் அபேக்ஷையால் வியாபகமா (அதிகதேசத்திலுள்ளதா) யும், பிரஹ்மத்தின் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமா(குறைவிடத்துள்ள தா)யு மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம்.

* கக. இதனை "सदेव सौम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं ॥ சௌமிய னே! இது முன் ஒரே அத்விதீய பிரஹ்மமான சத்தாகவே இருந் தது." என்னும் சாந்தோக்கியம் ஆறுவது பிரபாடத்தின் முதல் கண்டமும், "आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीतन्नान्यत्किंचन मिषत् ॥ இது முன் ஒரே ஆத்மாவா யிருந்தது. ஒரு சிறிதும் வியாபாரமுடையதாய் வேறு இருந்ததில்லை." என்னும் ஐதரேயத்தின் முதலத்தியாயம் முதல் கண்டமும், "आत्मा वेदमग्र आसीत् ॥ இது முன் ஆத்மாவாகவே இருந்தது." என்னும் பிருகதாரணியகம் முதல் அத்தியாயம் நான்கா வது பிராஹ்மணம் முதலாவது சுருதிவாக்கியமும், "सदेव सौम्येदमग्र आसीत् ॥ சௌமியனே! இது முன் சத்தாகவே யிருந்தது." என்னும் பைங்கலத்தின் முதலத்தியாயமும், மற்றும் அநேகசுருதிகளும் கூறுதல் காண்க.

தியவிஜாதியசுகதபேதமில்லாத ஒரே அத்துவிதியசச்சிதாநந்தப்பிரஹ்மமிருந்தது.

உ. அந்தப் பிரஹ்மத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் ஜீவர்களது பரிபக்குவப்பட்ட கர்மமாகிய நிமித்ததால் " *கஉ. ஒன்றாகிய யான் அநேகரூப மாவேன்." எனும் இச்சை யுண்டாயிற்று.

ங. அந்த இச்சையினால் பிரஹ்மத்தின் உபாதியாகிய மாயையில் *கங. க்ஷோப முண்டாய்க் கிரமமாக ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி யென்னும் பஞ்சமகாபூதங்களும் உண்டாயின.

---

*கஉ "सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा । इदं सर्वमसृजत । यदिदं किंच । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् ।
அவர் அநேகப்பிரஜைகளாவேனாக என்று விரும்பினார். அவர் ஆலோசனையைச் செய்தார். அவர் ஆலோசனையாகிய தபத்தைச்செய்து இவ்வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். யாதொரு இந்த ஜகத்துண்டோ அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதன்கண்ணேயே பிரவேசித்தார்." என்னும் தைத்திரீயம் உவது வல்லி சு-வது அநுவாகத்திலும், இவ்வாறே சாந்தோக்கியம் சு-வது பிரபாடகம் உ-வது கண்டத்திலும், ஐதரேயம் முதல் அத்தியாயம் முதல் கண்டத்திலும், பிரசினோபநிஷதம் ஆறுவது பிரசினத்திலும், முண்டகோபநிஷதம் முதல் முண்டகம் முதல் கண்டத்திலும், யஜுர்வேதத்தின் யோகசிகோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயத்திலும் பிரஹ்மத்தில் சிருஷ்டிக்குக் காரணமான ஈக்ஷணம்அதாவது சங்கற்பம் உண்டானமை காண்க.

*கங. காரியமாதற் கெதிர்ப்படுநிலைமையினை க்ஷோபமென்றும், சலக்கமென்றும் கூறுவர்.

ச. அவற்றிற்குப். * கச. பஞ்சீகரண முண்டாகாதிருந்தது; அப்போது அவை * கரு. அபஞ்சீகிருதமா யிருந்தன. அவற்றினின்றும் சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய சூக்ஷ்மசிருஷ்டி யுண்டாய்ப், பின்னர் ஈசுவரனது இச்சையால் அவற்றிற்குப் பஞ்சீகரண முண்டானகாலத்து அவை பஞ்சீகிருதமாயின. * கசு. அவைகளினின்றும் சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய ஸ்தூலசிருஷ்டி உண்டாயிற்று.

ரு. அவற்றில் சமஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி, ஜீவனது பார்வையால் ஈசுவரனும்,

---

* கச. அவ்வைந்தாகச்செய்தலை பஞ்சீகரண மென்பர். அவ்வைந்தாக்கப்பட்டதனைப் பஞ்சீகிருத மென்பர். பஞ்சீகரணஞ்செய்தலை ௩-வது கலையிற் காண்க.

* கரு. பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவினின்றும் அபஞ்சீகிருதபூதங்களுண்டாயின என்பதற்கு "ब्रह्मभूतात्मनस्तस्मादेतस्माच्छक्तिमिश्रितात् । अपंचीकृत आकाशस्संभूतो रज्जुसर्पवत् । अकाशाद्वायुसंज्ञस्तु ॥ அந்த அல்லது இந்தச் சக்தியோடுகலந்த பிரஹ்மவடிவ ஆத்மாவினின்றும் பழுதையிற்பாம்புபோல அபஞ்சீகிருத ஆகாய முண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவென்னும் பெயருடைய துண்டாயிற்று." என்னும் கடருத்திரீயமும், பைங்கலம் முதலத்தியாயமும், தைத்திரியம் இரண்டாவது வல்லி முதல் அநுவாகமுதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க.

* கசு. இதனை "ईशः पंचीकृतमहाभूतलेशानादाय व्यष्टिसमष्ट्यात्मकस्थूलशरीराणि यथाक्रममकरोत् । ஈசுவரன் பஞ்சசிருதமகாபூதங்களின் இலேசங்களைக்கொண்டு வியஷ்டிசமஷ்டிவடிவ ஸ்தூலசரீரங்களைக் கிரமப்படி செய்தார்." என்னும் பைங்கலோபநிஷத்திற் காண்க.

வியஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி ஜீவனு மாவர். அவர்களுள், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனு யிருத்தலால் நித்தியமுக்தனும், ஜீவன் அற்பஞ்ஞனு யிருத்தலால் பெத்தனு மாவர்.

இவ்வாறு சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப முண்டாயிருக்கிறது.

௩௪. வினு:—இவ்வாரோபம் சத்தியமா? மித்தையா

விடை:—இவ்வாரோபம் பழுதையில் பாம்புபோலவும், சாக்ஷியில் சொப்பனம்போலவும், கண்ணுடியில் நகரப்பிரதி பிம்பம்போலவும் *௧௭. மித்தையாம்.

---

*௧௭. ஆரோபம் மித்தையா மென்பதற்கு, "अथ कतिपदार्था इति । सदसन्मिथ्या चेति त्रयः । सदेव तत्र ब्रह्म असत्तुच्छं । जगत्कल्पितं ब्रह्मण्यसत्यं मिथ्या ॥ இனிப் பதார்த்தங்கள் எத்தனையெனின், அவை சத்து அசத்து மித்தை யென மூன்றும். அவற்றுள், சத்தே பிரஹ்மம். அசத்து துச்சம் அதாவது ஒன்றுமில்லாததாம். மித்தை யென்பது பிரஹ்மத்தின்கண் இல்லாததாய்க் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஜகத்தாம்." என்னும் சர்வசாரோபநிஷத்தும், "स्वप्नजगदभ्रगजादितुल्यं । सद्रज्जुसर्पवत्कल्पितम् ॥ அந்த ஜகத்து சொப்பனஜகத்தையும் மேகத்திற் தோன்றும் யானைமுதலியவற்றையும் ஒத்ததாம். அது இரஜ்ஜுசர்ப் போற் கற்பிதமாம்." என்னும் ருக்வேதத்தின் நிர்வாணோபநிஷத்தும், "लीलया कल्पयामास चित्रास्संकल्पतः प्रजाः । नानाचारसमारंभा गंधर्वनगरं यथा ।" 'विरिंचिरूपान्मनसः कल्पितत्वाज्जगत्स्थितेः । तावत्स्थितिरियं प्रोक्ता तन्नाशे नाशमाप्नुयात् ।" "நாநா ஆசாரத்தோடுகூடியவர்களாய்ப்

௩௫. வினா:—இவ்வாரோபம் எதனா லுண்டாகிறது?

விடை:—இவ்வாரோப*மஞ்ஞானத்தினா லுண்டாகிறது.

௩௬. வினா:—இவ்வாரோபம் எக்காலத்தது? ஏனுண் டாயிருக்கும்? என்னும் விசாரம் எப்படி யுண்டாகும்?

விடை:—ஓர் புருஷனது வஸ்திரத்தில் எண்ணெக்கறை பட்டிருக்குமாயின், அதை அறிந்து நீக்குதற்கு உபாயந் தேடவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாமல் "இக்கறை எககா லத்தது? எப்படிப் பட்டிருக்கும்?" என்று விசாரித்த லால் ஒரு பிரயோசனமுமில்லாததுபோல, "இந்தப் பிரபஞ் சத்தின் ஆரோபம் எக்காலத்தது? ஏன் உண்டாயிருக் கும்?" என்று விசாரித்தலாலும் ஒரு பிரயோஜனமு மில்லை. ஆனால் இதை நிவர்த்திக்க உபாயம் செய்தல் தகுதியாம்.

௩௭. வினா:—இவ்வெல்லா ஆரோபங்களும் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—

க. பிரஹ்மஞானத்தால் மாயை அவித்தைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

பலவித பிரஜைகளைக் கந்தர்வநகரம்போலத் தமது சங்கற்பத்தால் விளையாட்டாகக் கற்பித்தார்." "பிரஹ்மாவடிவ மனதினின்றும் கற்பி க்கப்பட்டதா யிருத்தலின் ஜகத்தின் ஸ்திக்கு அதுவலாயினுமே இந்த ஸ்திதி சொல்லப்பட்டுளது. அம்மனதின் நாசத்தில் நாசத் தினை யடைகின்றது." என்னும் மகோபநிஷதமும் பிரமாணமாம்.

௨. அதனால் காரியத்தோடு பிரகிருதியின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௩. அதனால் பிரகிருதிப்பிரஹ்மங்களின் சம்பந்த நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௪. * ௧௮. அதனால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௫. அதனால் ஜீவேசுவரர்களின் பேதநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௬. அதனால் பந்தநிவிருத்தி உண்டாய் மோக்ஷம் சித்தமாகின்றது.

இவ்வாறு ஒரேகாலத்தில் சகல ஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாகிய * ௧௯. அபவாத முண்டாகின்றது.

௩௮. வினா:—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் எதனால் உண்டாகும்?

---

* ௧௮. "मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता (பிரஹ்மஞானத்தால்) மாயையும் அதன் காரியமும் நீங்கியபோது ஈசுவரத்தன்மையுமில்லை; ஜீவத்தன்மையு மில்லை." என்பது வராகோபநிஷதம்.

* ௧௯. சர்ப்பத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் இரச்சுவாகிய அதிஷ்டானம் அவசேஷமா(மிஞ்சு)வது போலப் பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் அதிஷ்டானமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மம் மிஞ்சுதல் அபவாதமாம். பாதித்தல்= மித்தை(பொய்)யென நிச்சயித்தல்.

விடை:—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் மேற்சொல்லப்படும் விசாரத்தால் உண்டாகும்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் இரண்டாங்கலை.

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

மூன்றாங்கலை.

* க. தேகமூன்றுக்கும் நான் திருஷ்டா

மூவகை யுடலையுங் காண்பவன் யானே
தூலஞ் சூக்குமங் காரண மெனுமிம்
மூவுட றிருசிய மநான்மா வென்றுணர். (க)

அவ்வைந் தாகிய வைம்பெரும் பூதத்
தைந்தோ டிருபான் றத்துவத் தினதாந்
தூலம் போகா யதன மெனப்படு
மையைந் தாக்கப் படாதவைம் பூதப்
பதினெழு தத்துவத் தினதாஞ் சூக்குமம்
போகசா தனமாப் போற்றப் படுமஃ
தறியாமை காரண தேகங் குடம்போற்
றிருசிய மிதனைக் காண்பான் யானென்
றுணர்ந்து திருசிய மொழித்திடு வாயே. (உ)

---

* க. இந்த ஸ்தூலதேகமுதலியன நானல்ல என்பதற்கு "नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणि मनो नहि। सदा साक्षिस्वरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः யான் தேகமல்லன்; பிராணனல்லன்; இந்திரியங்களல்லன்; மன தல்லன். எப்போதும் சாக்ஷிசொரூபமா யிருத்தலால் சிவமே நான்." என்னும் தர்சனோபநிஷதம், "स्थूलविहीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः कारणादिविहीनात्मा ஆத்மா ஸ்தூலதேகமில்லாதது, சூக்ஷ்மதேகமில்லா தது, காரணாதிகளில்லாதது" என்னும் தேஜோபிந்தூபநிஷத முத லிய அநேகசுருதிகள் பிரமாணமாதல் காண்க.

௩௯. வினா:—மூதற்பிரக்கிரியை "மூன்று தேகங்களுக்கும் நான்திருஷ்டா." அம்மூன்று தேகங்கள் எவை?

விடை:—ஸ்தூலதேகம் சூக்ஷ்மதேகம் காரணதேகம் என்னுமிவை மூன்று தேகங்களாம்.

க. ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

௪0. வினா:—ஸ்தூலதேக மென்பது யாது?

விடை:— * ௨. ஸ்தூலதேகம் பஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்களினதாம்.

௪க. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்கள் எவை?

விடை:—ஆகாயம், வாயு, தேயு, ஜலம், பிருதிவி என்னும் இவை பஞ்சமகாபூதங்களாம்.

௪௨. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவ(பதார்த்த)ங்கள் எவை?

விடை:—

க-ரு. ஆகாயத்தின் ஐந்துதத்துவங்கள்:— * ௩. காமம், குரோதம், சோகம், * ௪. மோகம், பயம் என்பனவாம்.

---

* ௨. ஸ்தூலசரீரம் பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவமா யிருத்தலையும், அவற்றின் கூறுபாட்டையும் இந்நூலிற்கூறியபடியே சாரீரகோபநிஷத்தும், பைங்கலோபநிஷத்தின் ௨-வது அத்தியாயமும் கூறுதல் காண்க.

* ௩. யாதேனும் ஓர் போகத்தின் இச்சை காம மெனப்படும்.

* ௪. அகந்தை மமதை வடிவமாகிய புத்தி மோகமாம். அகந்தை = யானெனல். மமதை = எனதெனல்.

௬-௧௦ வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—நடத்தல், இருத்தல், ஓடல், விரிதல் (நிமிர்தல்), சுருங்குதல் (வளைதல்) என்பனவாம்.

௧௧-௧௫. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—பசி, தாகம், சோம்பல், நித்திரை, காந்தி(ஒளி) என்பனவாம்.

௧௬-௨௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—சுக்கிலம் (வீரியம்), சோணிதம்(உதிரம்), உமிழ்நீர்(வாய்நீர்), மூத்திரம், சுவேதம் (வியர்வை) என்பனவாம்.

௨௧-௨௫. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—எலும்பு, மாமிசம், நாடி(நரம்பு), தோல், உரோமம் என்பனவாம்.

இவை பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்களின் பெயர்களாம்.

௪௩. வினா:—பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள் எவை?

விடை:—எந்தப் பூதங்களுக்குப் *ரு. பஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கிறதோ, அவை பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களெனப்படும்.

௪௪. வினா:—பஞ்சீகரண மென்பது யாது?

* ரு. முதலில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களிருந்தன. அவற்றிற்கு ஈசுவர இச்சையால் ஸ்தூலசிருஷ்டிவாயிலாக ஜீவர்களது போகத்தின்பொருட்டு ஒன்றற்கொன்று கலத்தலாகிய பஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கின்றது.

விடை :—* ௬. ஐந்து பூதங்களினின்றும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு பாகஞ் செய்ய அவை பத்தாயின. அவற்றினின்றும் முதல் ஐந்துபாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற ஐந்து பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்கு பாகமாக்கி, அந்த நந்நான்கு பாகங்களையும் ஆகாயாதி பூதங்களின் யாதொரு தத்தம் அரை அரை முக்கிய பாகங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற் சேர்க்காமல் தத்தம்மின் வேறாகிய நான்கு பூதங்களின் அரை அரைப்பாகங்களில் சேர்த்தல் பஞ்சீகரண மெனப்படும்.

௬௫. வினா:—பஞ்சபூதங்களுக்கும் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படிக் கலப்புண்டாகிறது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஓர் ஐந்து சிநேகிதர்கள் மாவாழைமுதலிய ஒவ்வொரு பழத்தை ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து தின்னத் தொடங்கிச் சகலரும் தங்கள் தங்கள் பழத்தை இரண்டிரண்டாகச் செய்து, அரை அரைப்பாகத்தைத் தங்கள்பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு, மிஞ்சிய அரை அரைப் பங்கை நந்நான்காக்கி, நான்கு சிநேகிதர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின், அப்போது ஐந்து பழங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சித்தாந்தம்:—

அதுபோல ஆகாயத்தை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

---

* ௬ இவ்விதத்தினைப் பைங்கலோபநிஷதம் உ-வது அத்தியாயத்திற் காண்க.

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் ஆகாயத்திற் சேர்க்காமல்

[க] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[உ] ஒன்றைத் தேயுவிலும்,

[௩] ஒன்றை அப்புவிலும்,

[௪] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

உ. இப்படியே வாயுவை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் வாயுவிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[௩] ஒன்றை அப்புவிலும்,

[௪] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

௩. இப்படியே தேயுவை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் தேயுவிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒரு பாகத்தை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒருபாகத்தை வாயுவிலும்,

[ங] ஒருபாகத்தை அப்புவிலும்,

[ச] ஒருபாகத்தைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்

ச. இப்படியே அப்புவை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் அப்புவிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒருபாகத்தை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒருபாகத்தை வாயுவிலும்,

[ங] ஒருபாகத்தை அக்கினியிலும்,

[ச] ஒருபாகத்தைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

ரு. இப்படியே பிருதிவியை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து அவற்றினின்றும் பிருதிவியிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒருபாகத்தை ஆகாயத்திலும்,
[உ] ஒருபாகத்தை வாயுவிலும்,
[ங] ஒருபாகத்தை அக்கினியிலும்,
[ச] ஒருபாகத்தை அப்புவிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உண்டாவதனால் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சசு. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் எப்படி யுண்டாயின?

விடை:—சகலபூதங்களுக்கும் தத்தம் முக்கியபாகம் ஒன்றும், மற்றப் பூதங்களினது அமுக்கியபாகங்கள் நான்கும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாயின. அவைகளெல்லாஞ் சேர்ந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்களாயின.

சஎ. வினா:—ஸ்தூலதேகத்தில் இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் எப்படியிருக்கின்றன?

விடை:—

க-௫. *எ. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(க) சோகம், (உ) காமம், (௩) குரோதம், (௪) மோகம், (௫) பயம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(க) * அ. சோகம்:—ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

* எ. சிலநூல்களில் சிரம், கண்டம், இதயம், உதரம், இடை என்னும் இடங்களிலுள்ள ஆகாயங்கள் ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களெனப்படும். அவற்றுள்,

க. அநாகத (அறிவிற்கதீதமான) சப்தத்திற்கு ஆசிரமாயிருத்தலால் சிரத்திலுள்ள ஆகாயம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

உ. சுவாசப்பிரசுவாசங்களுக்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால் கண்டதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் வாயுவின் பாகமாம்.

௩. பித்தத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால். இதயதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் தேயுவின் பாகமாம்.

௪. குடிக்கப்பட்ட ஜலத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால் உதரதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் ஜலத்தின் பாகமாம்.

௫. கந்தத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால் இடையிலுள்ள ஆகாயம் பிருதிவியின் பாகமாம்.

இவ்வாற்றால் காமக்குரோதாதிகள் ஸ்தூலதேகத்தின் தத்துவங்களன்று; ஆனால் இலிங்கதேகத்தின் தர்மங்களாம். அந்நியகிரந்தத்தின் கிரமமாகவோ காமாதிகள் இலிங்கதேகத்தின் முக்கிய தர்மங்களாம்; குடத்தில் நீரினது குளிர்ச்சியின் ஆவேசம்போல இவற்றின் ஆவேசம் ஸ்தூலதேகத்தில் உண்டாகிறது. ஆதலால் ஸ்தூலதேகத்திற்கும் கௌணதர்மங்களெனப்படும்.

* அ. வாயுமுதலிய பூதங்களின் பாகங்களிலும் ஆகாயத்தின் அந்நியநான்குபாகங்களினின்றும் ஒவ்வொருபாகஞ்சேர்ந்திருக்கிறது

ஏனெனின், சோகமுண்டாகும்போது சரீரம் சூநியம்போலாகின்றது; ஆகாயமும் சூநியம்போன்றிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ) * ௬. காமம்:—ஆகாயத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காமமாகிய விருத்தி சஞ்சலமாம்; வாயுவும் சஞ்சலமாம். ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௩) குரோதம்:—ஆகாயத்தில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், கோபம் வரும்போது சரீரம் கொதிப்புடையதாகின்றது; தேயுவும் கொதிப்புடையதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௪) மோகம்:—ஆகாயத்தில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மோகம் புத்திராதிகளிடத்தில்

அவை ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்படாவிடினும், சோகத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் சமானத்தன்மை இருத்தலால், சோகம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

சிலவிடத்தில் உலோபமும் ஆகாயத்தைப்போல பதார்த்தங்களின் பிராப்தியால் நிறைவில்லாததாயிருத்தலால், ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே மற்றப் பூதங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

* ௬. பிதாவிற்குச் சமானமாகப் புத்திரன் இருத்தல்போலக் காமம் வாயுவிற்குச் சமானமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அது வாயுவின் பாகமாம். இப்படியே மற்றத் தத்துவங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.ஞ

பரவுகின்றது ; ஜலபிந்துவாகிய நீர்த்துளியும் பரவுகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௫.) பயம்:—ஆகாயத்தில் பிருதிவியின் பாகஞ்சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், பயம் உண்டாகும்போது சரீரம் ஜடமா(செயலற்றதா)கின்றது; பிருதிவியும் ஜடத்தன்மையாகிய சுபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

௬-௧௦. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—(௬) விரிதல், (௭) ஓடுதல், (௮) இருத்தல், (௯) நடத்தல், (௧௦) சுருங்குதல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(௬.) விரிதல்:—வாயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், விரித லென்பது பரவுதற்காம் ; ஆகாயமும் பரவியிருக்கிறது ; ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(௭) ஓடுதல் :—வாயுவின் முக்கியபாக்மாம். ஏனெனின், ஓடுத லென்பது விரைவாய்ச் செல்லுதற்காம் ; வாயுவும் விரைவாய்ச் செல்லுகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் முக்கியபாகமாம்,

(௮) இருத்தல் :—வாயுவில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், இருத்த லென்பது சரீரத்தின் நிமிர்ச்சிக்காம் ; தேயுவின் பிரகாசமும் நிமிர்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(கூ) . நடத்தல் :—வாயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்தி
ருக்கிறது. ஏனெனின், நடத்த லென்பது போகுதற்காம் ;
லமும் போகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாக
மாம்.

(க0) சுருங்குதல் :—வாயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்
திருக்கிறது. ஏனெனின், சுருங்குத லென்பது சங்கோசம்
செய்தற்காம் ; பிருதிவியும் சங்கோசத்தை (குவிதலை)
யுடைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாக
மாம்.

கக-கடு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:— (கக) நித்
திரை, (கஉ) தாகம், (கங) பசி, (கச) காந்தி, (கடு) சோம்
ல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கக) நித்திரை:—தேயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்
திருக்கிறது. ஏனெனின், நித்திரை வரும்போது சரீரம்
ந்நியமாகின்றது ; ஆகாயமும் சூநியத்தன்மையுடையதா
இருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஉ) தாகம்:—தேயுவில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்
றது. ஏனெனின், தாகம் கண்டத்தை உலர்த்துகின்றது.
ாயுவும் ஈரவஸ்திரமுதலியவற்றை உலர்த்துகின்றது. ஆகை
ால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கங) பசி:—தேயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின்,
சி உண்டாகும்போது எதைச் சாப்பிடுகிறோமோ அது
ஸ்மமாகிறது ; அக்கினியிலும் எதைப் போடுகிறோமோ

அது பஸ்மமாகிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் முக்கிய பாகமாம்.

(கச) காந்தி:—தேயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காந்தி வெயிலால் குறைகின்றது; ஜலமும் வெயிலால் குறைகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(கரு) சோம்பல்:—தேயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோம்பல் வரும்போது சரீரம் ஜடமாய்ப் போகின்றது; பிருதிவியும் ஜடசுபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

கசு-உ0. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(கசு) உமிழ்நீர், (கஎ) வியர்வை, (கஅ) மூத்திரம், (ககூ) சுக்கிலம், (உ0) சோணிதம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கசு) உமிழ்நீர்:—ஜலத்தில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உமிழ்நீர் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது; ஆகாயமும் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஎ) வியர்வை:—ஜலத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், வியர்வை உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது; வாயுவும் விசிறிமுதலியவற்றால் உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கஅ) மூத்திரம்:—ஜலத்தில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மூத்திரம் சூடா யிருக்கிறது; தேயுவும் சூடா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(கக) சுக்கிலம்:—ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், சுக்கிலம் (வீரியம்) வெண்ணிறமாயும் கருப்பத்திற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது; ஜலமும் வெண்ணிறமாயும் விருட்சத்திற்கு ஏதுவாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ0) சோணிதம்:—ஜலத்தில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோணிதம் (இரத்தம்) சிவப்பு வர்ணமாம்; பிருதிவியும் ஓவ்வோரிடத்துச் சிவப்பா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

உக - உரு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(உக) உரோமம், (உஉ) தோல், (உங) நாடி, (உச) மாமிசம், (உரு) எலும்பு என்பனவாம். அவற்றுள்,

(உக) * கo. உரோமம்:—பிருதிவியில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உரோமம் சூனியமா யிருக்கிறது. அதை வெட்டுவதால் துக்க முண்டாகிறதில்லை; ஆகாயமும் சூனியமா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

---

* கo. கேசம் (தலைமயிர்) உரோமத்தி (சரீரத்தின் மயிரி) லடங்கும்.

(உஉ) தோல்:—பிருதிவியில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தோலால் சீதம், உஷ்ணம், வன்மை, மென்மையெனும் பரிசங்கள் அறியப்படுகின்றன; வாயுவும் பரிசகுணமுடையதா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(உ௩) நாடி:—பிருதிவியில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது, ஏனெனின், நாடியால் தாபத்தின் பரீட்சை உண்டாகின்றது; தேயுவும் தாபரூபமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(உச) மாமிசம்:—பிருதிவியில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மாமிசம் ஈரமா யிருக்கிறது; ஜலமும் ஈரமா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(உ௫) * கக. எலும்பு:—பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், எலும்பு கடினமாயும் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது; பிருதிவியும் கடினமாயும் சிலவிடத்தில் மஞ்சள்நிறமாயு மிருக்கின்றது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம்.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளிருக்கின்றன.

---

* கக. நகமும் பல்லும் எலும்பி லடங்கும்.

சஅ. வினா:—இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறி
ற்குப் பிரயோசன மென்ன ?

விடை:—

க. இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவை பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களுடையன
ாம் ;

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
ருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்தல் இருபத்தைந்து தத்துவங்
ளையும் அறிதற்குப் பிரயோசனமாம்.

சகூ. வினா:—"இருபத்தைந்து தத்துவங்களும நான
ல ; என்னுடையவு மல்ல" என்று அறிவ தெப்படி ?

விடை:—

க-ரு. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

க. (க) சோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறி
றேன்

(உ) சோகம் உண்டாகாதபோது அதன் * கஉ. அபா
ந்தையும் நான் அறிகிறேன்.

* கஉ. அபாவம் இன்மை. இதனை நால்வகையாக நவீனரும்,
வகையாகப் பிராசீனரும் சொல்வர். இதன் இலக்கணம் இதன்
ஞுறுவது கலையிற் காண்க.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

உ. (க) காமம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) காமம் உண்டாகாதபோது அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

ங. (க) குரோதம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) குரோதம் உண்டாகாதபோது அதன் இன்மையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் குரோதம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு குரோதம் நானல்ல என்னுடையது மல்லன்றறிக.

ச. (க) மோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறின்.

(உ) மோகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் அபாவத்தும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மோகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லன் றறிக.

ஞ. (க) பயம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகி றேன்.

(உ) பயம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பயம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ் டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பயம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

சா-கo. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

சா-(க) விரிதல்:—சரீரம் விரியுங்காலத்தும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் விரியாதகாலத்து அவ்விரிதலின் இன் மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விரிதல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிரு ஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு விரிதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

எ. (க) ஓடுதல்:—சரீரம் ஓடும்போதும் நானறிகி றேன்.

(உ) ஓடாதகாலத்து அவ்வோடுதலின் இன்மையை யும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்வோடுதல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ் டாவைப்போல் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு ஓடுதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

அ. (க) இருத்தல்:—சரீரம் இருக்கும்போதும் நா னறிகிறேன்.

(உ) அது இராதகாலத்து அவ்விருத்தலின் இன் மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விருத்தல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச). இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு இருத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

கூ. (க) நடத்தல்:—சரீரம் நடக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

உ) சரீரம் நடவாதகாலத்து அந்த நடையின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நடை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நடத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

கo-(க) சுருங்குதல்:—சரீரம் சுருக்கத்தை அடையும்போதும் நானறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் சுருக்கத்தை அடையாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இச்சுருங்குதல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுருங்குதல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கக-கரு தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கக-(க) நித்திரை உண்டானால் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) நித்திரை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நித்திரை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நித்திரை நானல்ல எனனுடையது மல்ல வென்றறிக.

கஉ-(க) தாகம் உண்டானால் அதையும் நான் அறி கிறேன்.

(உ) தாகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தாகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தாகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கங-(க) பசி உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பசி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பசி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது தேயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பசி நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௧௪-(௧) காந்தி உண்டானால் அதையும் நானறிகி றேன்.

(௨) காந்தி உண்டாகாதகாலத்து அதனின்மையை யும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தக் காந்தி நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காந்தி நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

௧௫-(௧) சோம்பல் உண்டானால் அதையும் நானறி கிறேன்.

(௨) சோம்பலுண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தச் சோம்பல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஙு) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோம்பல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கரு-உ0. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கரு-(க) உமிழ்நீர் ஒழுகினால் அதையும் நானறிகி றேன்

(உ) உமிழ்நீர் ஒழுகாதகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உமிழ்நீர் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உமிழ்நீர் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கஎ-(க) வியர்வை உண்டானால் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) வியர்வை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த வியர்வை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியர்வை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

௧௮. (க) மூத்திரம் வந்தால் அதையும் நானறிகி றேன்.

(உ) மூத்திரம் வராதகாலத்து அதன் இன்மையை யும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மூத்திரம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூத்திரம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கசு-(க) சுக்கிலம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதை யும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சுக்கிலும் குறைந்த காலத்து அதன் இன்மை யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சுக்கிலம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையதுமல்ல ;

(ந) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வீரியம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ0-(க) சோணிதம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதை யும் நானறிகிறேன்.

(உ) சோணிதம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மை யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோணிதம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ந) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோணிதம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உக-உரு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

உக-(க) உரோமம் அதிகமா யிருந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) உரோமம் குறைந்தகாலத்து அதன் குறைவை யும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உரோமம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உரோமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உஉ-(க) தோல் பரிசத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதை யும் நானறிகிறேன்.

(உ) பரிசத்தைக் கிரகியாதகாலத்து அந்தக்கிரகணம் செய்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தோல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல-இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

உங - (க) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நாடி நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

உச-(க) மாமிசம் அதிகரிக்குமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மாமிசம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

உ௫-(க) எலும்பு ஒழுங்கா யிருக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழுங்கா யிராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த எலும்பு நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு எலும்பு நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல என்னுடையவு மல்லவென்றறிக.

சகூ. வினா—"இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல" என்று அறிதலால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று?

விடை:—ஸ்தூலதேகமும், அதன் தர்மங்களாகிய க. பெயர் உ. ஜாதி ௩. ஆசிரமம் ௪. வருணம் (நிறம்) ரு. சம்பந்தம் ௬. பரிமாணம் (வடிவம்) எ. ஜனனமரணம் என்பவைகளும் நானல்ல; * ௧௩. என்னுடையவு மல்ல என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

ருO. வினா:—க. பெயர் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—(க) பிறப்பதற்கு முன் பெயரில்லை;

(உ) பிறந்த பிறகு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(௩) அன்றியும் சரீரத்தின் வேறு வேறாகிய அவயவங்களிலும் விசாரிக்குமிடத்துப் பெயர் அகப்படுகிறதில்லை

---

* ௧௩. ஜாதி ஆசிரமமுதலிய ஸ்தூலதேகதர்மங்கள் ஆத்மாவிற்கில்லை யென்பதனை நாரதபரிவிராஜகோபநிஷதம், தேஜோபிந்துபநிஷதம், வராகோபநிஷதத்தின் இரண்டாம் அத்தியாய முதலியவற்றில் காண்க. அச்சுருதிகளிற்றானே சூக்ஷ்ம காரணதேகங்களின் தர்மங்களில்லை யென்பதனையும் காண்க.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பெயர் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது ஸ்தூலதேகத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௫௧. வினா:—உ. ஜாதி (வருணம்) நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—(க) பிராஹ்மணன்முதலிய ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமாம்; சூக்ஷ்மதேக ஆத்மாக்களின் தர்ம மாகாது. ஏனெனின், முன்தேகத்திலிருந்த இலிங்கதேகமும் ஆத்மாவுமே இந்த வர்த்தமானதேகத்திலும் இனி வரும் தேகத்திலு மிருக்கின்றன. ஜாதியோ முன்தேகத்திருந்தது இந்தத் தேகத்திலில்லை; இந்தத் தேகத்திலிருப்பது இனிவரும் தேகத்திராது. ஆகையால் ஜாதி ஸ்தூல தேகத்தின் தர்மமா மன்றிச் சூக்ஷ்மதேக ஆத்மாக்களின் தர்ம மாகாது.

(உ) சரீரத்தின் அவயவங்களில் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து ஜாதி யென்பது ஸ்தூலதேகத்திலும் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்த ஜாதி நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இது ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஜாதி நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

ருஉ. வினா:—ங. ஆசிரமம் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்னும் நான்கு ஆசிரமங்களையும் வேறு வேறு கர்மத்தைச் செய்விக்கும்பொருட் டாரோபித்து ஸ்தூலதேகத்தில் ஒப்பியிருக்கிறார்கள்.

உ. அவைகளும் மனிதர்மாத்திரத்தில் சம்பவிக்கிற தில்லை.

ஆகையால்,

க. இவ்வாசிரமங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆச்ரமம் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

ருந. வினா:—ச. வருணம் (நிறம்) நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மைமுதலிய நிறங்கள் ஸ்தூலதேகத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

௨. நான் ஸ்தூலதேக மல்லாமையால்,

௩. இந்த நிறங்கள் நானல்ல;

௪. என்னுடையவு மல்ல;

ரு. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையவாம்.

௬. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படி வருணம் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென்றறிக,

ருச. வினா:—ரு. சம்பந்தம் நானல்ல, என்னுடையது மல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. பிதா புத்திரன், குரு சிஷ்யன், ஸ்திரீ புருஷன், எஜமானன் சேவகன் என்னும் இவைமுதலிய ஸ்தூலதேகத்தின் சம்பந்தத்தை ஒருவருக்கொருவர் பிரசித்தமாய் மித்தையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

உ. அவற்றை விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து அகப்படுகிறதில்லை.

ங. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் அசங்கனாயிருத்தலால்,

க. இச்சம்பந்தங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சம்பந்தம் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

ருரு. வினா:—சுr. பரிமாணம் (வடிவம்) நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி

விடை:—க. நெட்டை, குட்டை, பருமன், மெலிவு, கோணல், ஒழுங்கு இவைமுதலிய வடிவங்களும் பிரசித்தமாக ஸ்தூலதேகத்தில் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் நிராகாரனாயிருத்தலால்,

க. இந்த ஆகார(வடிவ)ங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையனவாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பரிமாணம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

ரு௫. வினா:—எ. நான் ஜநனமரணமுடையவனல் லன் ; எனக்கு ஜனனமரண முண்டாகாதென் றறிவ தெப் படி ?

விடை:—க. ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோமா யின், ஆத்மா அநித்தியமாகும். இந்த வார்த்தை மீமாம் ஸகன் முதலாயுள்ள பரலோகவாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக் கும் உடன்பாடல்ல; ஏனெனின், ஆத்மா உற்பத்தியுடைய தாகுமாயின் நாசமுடையது மாகும். அதனால்

(க) பூர்வஜன்மத்திற் செய்யப்படாத கர்மத்தால் சுகதுக்கங்களின் அநுபவமும்,

(உ) இந்த ஜன்மத்திற்செய்யப்பட்ட கர்மம் அநுபவ மின்றி நசித்தலுமாகிய,

இவ்விரண்டு தோஷங்களும் உண்டாகும்.

ஆகையால் கர்மவாதிகளின் மதப்படி ஆத்மாவைக் கர்த்தா போக்தாவென வொப்பினும் ஜனனமரண மில்லா ததாகவே ஒப்பவேண்டியதாகும்.

உ. அன்றியும் ஆத்மாவின் ஜன்மத்திற்கு யாதொரு காரணமும் சம்பவிக்கவில்லை. ஏனெனின், ஆத்மாவிற்குக்

தாரண மிருக்குமாயின்; அது ஆத்மாவைவிட வேறாகவே யிருக்கவேண்டும்;

(க) ஆத்மாவிற்கு வேறாகவோ அநாத்மாவாகிய நாம ரூபங்க ளிருக்கின்றன; அவைகள் ஆத்மாவில் இரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலக் கற்பிதமா யிருத்தலால் காரணமாகா.

(உ) பிரஹ்மமோ கடாகாயத்தின் சொரூபமாகிய மகாகாயம்போல ஆத்மாவைவிட வேறாகாமல் அதன் சொரூபமாகவே யிருத்தலால் காரண மாகாது.

அதனால் ஆத்மாவிற்கு ஜன்ம மில்லை.

ஙு. ஜன்மமில்லாமையால் மரணமு மில்லை.

ச. ஆத்மாவினிடத்தில் ஜனனமரண மில்லாமை யால் அது க. பிறப்பு, உ. இருப்பு, ங. வளர்ச்சி, ச. விகாரம், ரு குறைவு, சா. மரணம் என்னும் ஆறுவிகா ரங்களும் இல்லாததா யிருக்கின்றது.

ஆகையால்,

க. நான் ஜனனமரணமுடையவ னல்லன்.

உ. என்னிடத்து ஜனனமரண முண்டாகிற தில்லை.

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்திற்குக் கர்மத்தினு லுண் டாகின்றன.

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதி ருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படி நான் ஜனன்மரணமுடையவ னல்லன்; எனக்கு ஜனனமரண முண்டாகா வென வறிக.

௫௭. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் நிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஒருவனுக்குப் பூதம் பிடித்திருக்குமாயின், அவன் பூசாரியை அழைத்து உடுக்கடிப்பித்து உப்புமுதலிய ஐந்து பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அதற்குப் பலிகொடுத்துப் பூதத்தை நிவர்த்திக்கிறான்.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்கள் சரீரரூபமாய் ஜீவனைப் பிடித்திருக்கின்றன. அவற்றின் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரஹ்மநிஷ்டகுருவாகிய பூசாரியை * ௧௪. விதியோடு சரணம்புகுந்து வேதசாஸ

* ௧௪. விவேகமுதலியநற்குணங்களோடு மோக்ஷ இச்சையுள்ளவன் அதிகாரி.

௧. கையில் சந்திப்புக்குரிய பதார்த்தங்(பத்திரபுஷ்பபலாதி)களைக் கொண்டு குருவைச் சரணம்புகுந்து,

௨. சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து,

௩. "ஐயனே, எனக்குப் பிரஹ்மவித்தையை உபதேசஞ்செய்தருளுவீராக." என்று சொல்லி, "பந்த மென்பது யாது? மோக்ஷமென்பது யாது? அவித்தை யென்பது யாது?" என்று இவைமுதலிய பிரசினைகளைச் செய்து,

௪. குருவினது சந்தோஷத்தின்பொருட்டுச் சரீரம், மனம், தனம், வாக்கு என்பவைகளை அர்ப்பணஞ்செய்து சேவைசெய்ய வேண்டும்.

இது பிரஹ்மவித்தையைக் கைக்கொள்ளும் விதியாம்,

திரயாகிய உடுக்கடிப்பித்து மேற்கூறப்பட்ட இருபத்தைந் து தத்துவங்களிலிருந்து ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாகிய பலியை ஒவ்வொருபூதத்திற்கும் தன்தன் பாகத்தைக் கொடுத்து, நானிந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் திருஷ்டாவா யிருக்கிறேன் என்று இப்படி நிச்சயம் செய்வதால் இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கும் * கரு. அத்தியந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவா யிருக்கிறேன்.

உ. சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

ருஅ. வினா:—சூக்ஷ்மதேக மென்பது யாது?

விடை:—சூக்ஷ்மதேகம் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங் களின் பதினேழுதத்துவங்களினதாம்.

ருகூ. வினா:—சூக்ஷ்மதேகத்தின் பதினேழுதத்துவங்க ளெவை?

விடை:*—க—ரு. ஐந்து ஞானேந்திரியம், சு—க0. ஐந் து கர்மேந்திரியம், கக—கரு. ஐந்து பிராணன், கசு மனம், கஎ. புத்தி என்னுமிவை கஎ. பதினேழு தத்துவங்களாம்.

---

* கரு. மறுபடியும் தொடராதிருத்தல் அத்தியந்தநிவிருத்தி.

* கஅ. "बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपंचकैर्मनसा धिया । शरीरं सप्तदशभिस्सूक्ष्मं तल्लिङ्गमुच्यते ॥ ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பிராணபஞ்சகங்கள் மனது

௬0. வினா:—ஐந்து * கஎ. ஞானேந்திரியங்கள் எவை?

விடை:—க—ரு சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்ஙு வை, கிராணம் என்னு மிவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம்.

௬க. வினா:—ஐந்து * கஅ. கர்மேந்திரியங்க ளெவை?

விடை:—௬-க0. வாக்கு, பாணி, பாதம், உபஸ்தம், குதம் என்னும் இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்களாம்.

௬உ. வினா:—ஐந்து பிராணன் (பஞ்சவாயு) எவை?

விடை:—கக-கரு. பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன் என்னு மிவை பஞ்சவாயுக்களாம்.

௬௩. வினா:—மன மென்ப தெது?

விடை:—க௬. சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி மன மெனப்படும்.

௬௪. வினா:—புத்தி யென்ப தெது?

விடை:—கஎ. நிச்சயரூபமாகிய விருத்தி புத்தி யெனப் படும்.

புத்தி என்னும் பதினேழினுல் சூக்ஷ்மசரீரமாம். அது இலிங்க மெனப்படும்." என்பது யோகசிகோபநிஷத்தம்.

* கஎ. ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் ஞானேந்திரியம்.

* கஅ. கர்மத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் கர்மேந்திரியம்.

சுரு. வினு:— அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூத மென்பதெது ?

விடை:—எந்தப் பூதங்களுக்கு முன் சொன்னபடி பஞ்சீகரண முண்டாக வில்லையோ,

க. அந்தப் பூதங்கள் அபஞ்சீக்ருதபஞ்சமகாபூதங்களெனப்படும்.

உ. அவற்றையே சூக்ஷ்மபூதங்களென்றும்,

ந. தன்மாத்திரைகளென்றும் கூறுவர்.

சுசு. வினு:—அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் பதினெழுதத்துவங்களை அறிவதெப்படி ?

விடை:— .

ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பஞ்சகங்களில்:—

க. ஆகாயத்தின் *கக சத்துவகுணபாகம் சுரோத்திரம்.

உ. ஆகாயத்தின் இரஜோகுணபாகம் வாக்கிந்திரியம்.

(க) சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தைக் கேட்கின்றது.

(உ) வாக்கிந்திரியம் சப்திக்கின்றது.

(க) சுரோத்திரம் ஞானேந்திரியம்.

(உ) வாக்கு கர்மேந்திரியம்.

இவ்விரண்டற்கும் ஏகேக முண்டு.

---

* கக. சர்வபதார்த்தங்களிலும் சாத்துவீகம், இராஜதம், தாமதமென்ன மூன்றுகுணங்க ளிருக்கின்றன. கூறிய இக்குணவிவரங்களைப் பைங்கலசுருதியிற் காண்க.

௩. வாயுவின் சத்துவகுணபாகம் துவக்கு.
௪. வாயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாணி.
(க) துவக்கிந்திரியம் பரிசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.
(உ) பாணீந்திரியம் அதை நிருவாகம் செய்கின்றது.
(க) துவக்கு ஞானேந்திரியம்;
(உ.) பாணி கர்மேந்திரியம்;
இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

௫. தேயுவின் சத்துவகுணபாகம் சக்ஷு.
௬. தேயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாதம்.
(க) சக்ஷு இந்திரியம் உருவத்தைக் கிரகிக்கின்றது.
(உ) பாதேந்திரியம் நடக்கின்றது.
(க) சக்ஷு ஞானேந்திரியம்;
(உ.) பாதம் கர்மேந்திரியம்;
இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

௭. ஜலத்தின் சத்துவகுணபாகம் சிங்ஙுவை.
௮. ஜலத்தின் இரஜோகுணபாகம் உபஸ்தம்.
(க) சிங்ஙுவேந்திரியம் இரசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.
(உ) உபஸ்தேந்திரியம் இரசத்தை விடுகின்றது.
(க) சிங்ஙுவை ஞானேந்திரியம்;
(உ) உபஸ்தம் கர்மேந்திரியம்
இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு

கூ. பிருதிவியின் சத்துவகுணபாகம் கிராணம்.

க0. பிருதிவியின் இரஜோகுணபாகம் குதம் (பாயுரு).

(க) கிராணேந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) குதேந்திரியம் கந்தத்தை விடுகின்றது.

(க) கிராணம் ஞானேந்திரியம்;

(உ) குதம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

பஞ்சப்பிராணமனோபுத்திகளில்:—

கக-கரு. இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின் * உ0. இரஜோகுணபாகங்கள் சேர்ந்து பஞ்சப்பிராண னாயின.

கசு-கஎ. இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் *உக. சத்துவகுணபாகங்கள் சேர்ந்து அந்தக்கரணமாயின. இவ்வந்தக்கரணமே மனரூபமாயும் புத்திரூபமாயு மிருக்கின்றது. இங்கே சித்தமும் அகங்காரமும் மனதிலும் புத்தியிலு மடங்கும்.

இப்படி அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமாகிய பதினேழுதத்துவங்களையு மறிக.

கஎ. வினா:—பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜன மென்ன?

விடை:—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவைகள் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா

* உ0. *உக. பைங்கலசுருதி.

பூதங்களுடையவர்ம் என்பது இப்பதினேழு தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜனமாம்.

சாஅ. வினு :— இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களையும் நான் அறிகிறவனு யிருக்கிறேன். எவன் எதை அறிகிறானே, அவன் அதனினும் வேறுவன் என்பது நியம மாகையால், இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென் றறிய வேண்டும்.

சாகூ. வினு:—இதில் அறியத்தக்க திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:— (க) நாடகசாலையிலுள்ள (உ) தீபமானது, (ங) இராஜா, (ச) மந்திரி, (ரு) வேலைக்காரன், (சா) நாயகி, (எ) வாத்தியக்காரர்கள், (அ) மற்றச் சபையிலுள்ள ஜனங்க ளென்னும், (கூ) இவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தால் அப்போதும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. (கo) எல்லோரும் எழுந்து போனகாலத்துச் சூநியமாகிய வீட்டையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல (க) ஸ்தூலதேகமாகிய நாட்கசாலையில் (உ) சாட்சியாகிய நான் தீபமா யிருக்கிறேன்; (ங) அந்த நான், சிதாபாசனுகிய இராஜா, (ச) மனமாகிய மந்திரி, (ரு) பஞ்சப்பிராணனுகிய சேவகர்கள், (சா) புத்தியாகிய நாயகி (கூத்தாடிச்சி), (எ) தசேந்திரியங்களாகிய

வாத்தியக்காரர், (அ) சப்தமுதலிய பஞ்சவிஷயமாகிய சபையின் ஜனங்க ளென்னு (கூ) மிவர்கள் ஜாக்கிரசொப்பனசமயங்களில் இருந்தால் அப்போது இவர்களை அறிகிறேன். (க0) சுழுத்திசமயத்தில் இவர்களில்லாதபோது அவர்க ளில்லாமையையும் நான் அறிகிறேன்.

என்றிப்படி இதில் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை அறிக.

எ0. வினா:—அதை எப்படி அறியலாம்?

விடை:—க. ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரியஅந்தக்கரணங்க ளிரண்டினது உதவியால் நான் அறிகிறேன்,

உ. சொப்பனவஸ்தையில் இந்திரியமின்றி அந்தக்கரணமாத்திரத்தின் சகாயத்தினால் நான் அறிகிறேன்.

ங. சுழுத்தியவஸ்தையில் இந்திரியம் அந்தக்கரணமென்னும் இரண்டினது சகாயமின்றி யான்மாத்திரமே அறிகிறேன்.

எக. வினா:—இதில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(க) ஐந்து துவாரமுள்ள குடத்திற்குள் பாத்திரம் எண்ணெய் திரிகளோடு தீபம் எரிகிறது.

(உ) அந்தத் தீபமானது பாத்திரம், எண்ணெய், திரி, குடத்தின் உள்ளவயவம், குடத்தின் துவாரங்க ளென்னும் இவற்றைப் பிரகாசிப்பதாய்க் குடத்திற்கு வெளியில் துவா

ரங்களுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டுள்ள விளக்கு, புஷ்பக் கொத்து, இரத்தினம், இரசபாத்திரம், அத்தர்ப்புட்டி யென்னும் இவை எல்லாவற்றையும் துவாரத்தின்வழியாகப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

(ங) சூரியரூபமாகச் சகல பிரஹ்மாண்டத்தையும் பிரகாசிக்கிறது.

(ச) மகாதேஜோமயமாகிய சாமானியரூபத்தால் சருவ வியாபியா யிருக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல, (க) பஞ்சஞானேந்திரிய மாகிய துவாரமுள்ள ஸ்தூலதேகமாகிய குடத்தினுள் இத யதாமரையாகிய பாத்திரத்தில் மனமாகிய எண்ணெயும் புத்தியாகிய திரியும் இருக்கின்றன. அதன்மேரில் ஆரூட மாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தீபம் இருக்கிறது.

(உ) அது இதயமாகிய பாத்திரத்தையும், மன மாகிய எண்ணெயையும், புத்தியாகிய திரியையும், தேகத் தின் உள்ளவயவங்களையும், இந்திரியமாகிய துவாரங்களை யும் அறிவதாய், இந்திரியங்களோடு சம்பந்தமுள்ள சத்த முதலிய விஷயங்களையும் இந்திரியவாயிலாக அறிகிறது.

(ங) ஈசுவரரூபமாகப் பிரஹ்மாண்டமுதலிய சகல வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் அறிகிறது.

(ச) சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மரூபத்தால் சருவவியாபியா யிருக்கிறது.

இஃது இதில் வேறு * உஉ. திருஷ்டாந்தமாம்.

எஉ. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று?

விடை:—மேற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேழுதத்துவங் களும் யானல்ல; இவை என்னுடையவு மல்ல; இவை பஞ்சமகாபூதங்களி னுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப் போல இவற்றி னும் வேறா யிருக்கிறேன் என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

எரு. வினா:—பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல என் னுடையவு மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க—ரு. ஞானேந்திரிய மைந்தில்,

க. சுரோத்திரம்

(க) சத்தத்தைக் கேட்குமாயின் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) கேளாதகாலத்து அக்கேட்டலின் இன்மையை யும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சுரோத்திரம் நானல்ல; என்னு டையது மல்ல. இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறி யும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இத னினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

---

* உஉ. இங்கே வேறு யாகசாலையின் திருஷ்டாந்தம் உண்டு. அது மேல் எழாவது கலையில் உபதிருஷ்டா வென்னும் ஆத்மாவி னது விசேஷணத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

உ. துவக்கு

(க) பரிசத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) கிரகியாதகாலத்து அந்தக் கிரகித்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தத் துவக்கு நானல்ல; இது என்னுடையதுமல்ல; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

ங. சக்ஷு

(க) உருவத்தைப் பார்த்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பாராதகாலத்து அப்பார்த்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சக்ஷு நானல்ல; இது என்னுடையதுமல்ல; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

ச. சிங்குவை

(க) இரசத்தின் உருசியைக் கிரகித்தால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) உருசியைக் கொள்ளாதகாலத்து அந்த உருசியைக் கொள்ளுதலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சிங்குவை நானல்ல; இது என்னு டையது மல்ல; இது அப்புவினுடையதாம். இதை அறி யும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இத னினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

ரு. கிராணம்

(க) கந்தத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) கிரகியாதகாலத்து அந்தக் கிரகணம் செய்த லின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் கிராணம் நானல்ல; இது என்னு டையது மல்ல; இது பிருதிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப் போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

சா-கO. கர்மேந்தியம் ஐந்தில்,

சா. வாக்கு

(க) வசனிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்

(உ) வசனியாதகாலத்து அதனின்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த வாக்கு நானல்ல; இது என்னுடை யது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனி னும் வேறா யிருக்கிறேன்.

எ. பாணி (கை)

(க) கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பாணி நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

அ. பாதம்

(க) நடந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பாதம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

௯. உபஸ்தம்

(க) இரசத்தை (மூத்திரவீரியங்களை) விடுமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) விடாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த உபஸ்தம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஜலத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கO. குதம்

(க) மலத்தை நீக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நீக்காதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் குதம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது பிருதிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கக-கஎ. பிராண அந்தக்கரணங்களில்,

கக-கரு. பஞ்சப்பிராணன்

(க) கிரியையைச் செய்யுமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) கிரியையைச் செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பிராணன் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கரு. மனம்

(க) சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்யுங்காலத்து அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சங்கற்பவிகற்பம் செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கஎ. புத்தி

(க) நிச்சயஞ்செய்யுமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) நிச்சயஞ்செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் புத்தி நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இவ்வாறு இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென் றறிக.

எச. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதனால் என்ன நிச்சயம் உண்டாயிற்று?

விடை:—க. இலிங்கதேகமும், அதன் தர்மமாகிய புண்ணியபாவங்களின் கர்த்திருத்துவமும், அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்துவமும் ;

உ. இகலோகபரலோகங்களில் கமனுகமனமும் (போக்கு வரவும்) ;

ந. வைராக்கியசமதமாதி சாத்துவிகவிருத்திகளும், இராகத்துவேஷஹர்ஷாதி இராசதவிருத்திகளும், நித்திரை சோம்பல் மறதிமுதலிய தாமதவிருத்திகளும்

ச. அப்படியே பசி, தாகம், அந்தமந்தபடுத்துவ (குருட்டுத்தன்மை மந்தத்தன்மை தெளிவு) முதலியவைகளும் ;

நானல்ல ; என்னுடையவுமல்ல என்னும் நிச்சயம் உண்டாயிற்று.

எரு. வினு:—புண்ணியபாவங்களின் கர்த்தாவும் அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போக்தாவும் நானல்ல; அக்கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் என்னுடைய தர்மமுமல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—க. எந்த வஸ்து விகாரியோ அது கிரியையுடையதா யிருத்தலால் கர்த்தா வெனப்படும். நான் நிர்விகாரகூடஸ்தனு யிருத்தலால் கிரியைக்கு ஆசிரயனல்லன். அதனுல் புண்ணியபாவமாகிய கிரியைக்குக் கர்த்தாவு மல்லன் எவன் கர்த்தா வல்லனே, அவன் போக்தாவு மல்லன்.

ஆகையால் இவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம்; என்னு டையவல்ல. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக் கிறேன் என்றிப்படி அறிக.

எசு. வினா:—இகலோகபரலோகங்களில் கமனாகம னம் என்னுடைய தர்மமல்லவென் றறிவது எப்படி?

விடை:—உ. அந்தக்கரணம் (இலிங்கதேகம்) பரிச் சின்னமா யிருக்கிறது அதற்குப் பிராரப்தகர்மத்தின் வலியால் கமனாகமனம் சம்பவிக்கிறது. நான் ஆகாயத்தைப் போல வியாபகமா யிருக்கிறேன். ஆகையால் கமனாகமனம் என்னுடைய தர்மமல்ல என்றிப்படியறிக.

எஎ. வினா:—சாத்துவிக இராசத தாமதவிருத்திகள் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—ரு. திருஷ்டாந்தம்:— (க) ஓர் அரண்மனை யில் உட்கார்ந்திருக்கும் (உ) இராஜாவின் விநோதத்தின் பொருட்டு (ரு) ஓர் மாயாவி (ச) நீர்க்குழல் ஒன்று செய்து, (ரு) அதன் துவாரத்தைத் திறக்குங்கால் அதினின்றும் மூன்று நீர்த்தாரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (சு) அந்த மூன்று தாரைகளினின்றும் பிரவாகரூபமாக அநேகம் தாரைகள் எழும்புகின்றன. (எ) அந்தத் துவாரத்தை அடைக்கும்போது அம்மூன்று தாரைகளும் தடைப்பட இராஜாமாத்திரம் தனித்து யிருக்கிறான்.

சித்தாந்தம் :—(௧) அதுபோல ஸ்தூலசரீரமாகிய அரண்மனையில் (௨) அதிஷ்டான கூடஸ்தசொரூபமா யுள்ள பரமாத்மாவாகிய இராஜா விருக்கின்றார். அவரு டைய விநோதத்தின்பொருட்டு (௩) மாயையா(அஞ் ஞானமா)கிய மாயாவி, (௪) அந்தக்கரணமாகிய நீர்க்குழலைச் செய்து, (௫) சாக்கிரசொப்பனங்களில் அதன் பிராரத்து வமாகிய துவாரத்தைத் திறக்க அதினின்றும் மூன்றுகுணத் தின் பிரவாகமாகிய மூன்று தாரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (௬) அந்த மூன்று தாரைகளினின்றும் அளவில்லாத விருத் திகள் எழும்புகின்றன. (௭) சுழுத்தியில் பிராரத்துவ கர்மமாகிய துவாரங்கள் தடைபடவே, அந்த விருத்தி களின் பாவாபாவங்(உண்மையின்மை)களை அறியும் ஆநந் தசொரூப கேவலபரமாத்மாவாகிய இராஜா மிஞ்சுகிறார். அவரே நானாகையால், இந்தச் சாத்துவிக இராசத தாமத விருத்திகள் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவை அந்தக் கரணத்தினுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக் கிறேனென் றிப்படி அறிக.

௭௮ வினா:—அந்தமந்தபுத்திருவங்கள் நானல்ல; என் னுடையவு மல்லவென் றறிவதெப்படி?

விடை:—௮(௧) சோத்திரமுதலிய இந்திரியங்கள் தந் தம் விஷயங்களொன்றையும் கிரகிக்காதிருத்தல் அவற் றின் அந்தத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) விஷயங்களைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் மந்தத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

(ங) விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் படுத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இவை நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவை இந்திரியங்களின் தர்மமாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படிச் சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவா யிருக்கிறேன்.

ங. காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

எகூ. வினா:—காரணதேக மென்பது யாது?

விடை:—க. புருஷன் சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த காலத்து, "எனக்கு இன்றைக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை." என்று சொல்லுவதனால், * உங. சுழுத்தியில் அஞ்ஞான மிருக்கிறதெனச் சித்திக்கிறது. அன்றியும்,

---

* உங. சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த புருடனுக்கு "எனக்கு ஒன்றுந்தெரியவில்லை." என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அந்த ஞானம் அநுபவரூப மன்று. ஆனால் அது சுழுத்திகாலத்து அநுபவிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானத்தின் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதிக்கு விஷயம் சுழுத்திகாலத்தின் அஞ்ஞானமாம்.

உ. ஜாக்கிரத்திலும் "நான் பிரஹ்மத்தை அறியேன்; என்னுடையது எனக்குத் தெரியவில்லை; நான் இதை அறியேன்." என்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயம் அஞ்ஞானமாம்.

ந. அன்றியும் சொப்பனத்திற்குக் காரணமும் நித்திரையாகிய அஞ்ஞானமாம். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானம் எதுவோ, அது * உச. காரணதேகமாம்.

அ0. வினா:—காரணதேகம் நான் அல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவது எப்படி?

விடை:—"நான் அறிகிறேன்." "எனக்குத் தெரியவில்லை." என்றிப்படி உண்டாகும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்திகளை ஞாத (அறியப்பட்ட) அஞ்ஞாத (அறியப்படாத வஸ்துக்களாகிய விஷயங்களோடு நான் அறிகிறேன். ஆகையால் இந்தக் காரணதேகம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல

* உச. க. அஞ்ஞானத்தை ஸ்தூலசூக்ஷ்மதேகங்களுக்குக் காரணமா யிருத்தலால் காரண மென்றும்,

உ. தத்துவஞானத்தால் தகிக்கப்படுவதால் தேக மென்றும் கூறுவர்.

இந்த அஞ்ஞானம் கருப்பக்கிரகத்தின் இருளைப்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஆசிரிதமாய்ப் (பிரஹ்மத்தை இடமாகக்கொண்டு) பிரஹ்மத்தையே ஆவாணஞ்செய்(மறைக்)கிறது.

இதனையே ஆவாசிரயசுவவிஷய மென்பர்.

இது உகு. அஞ்ஞானத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன் என்றிப்படி அறிக.

இவ்வாறு காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் மூன்றும் கலை
தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா வென்பது
முடிந்தது.

---

* உகு. காரணதேகமே அஞ்ஞானமாயிருக்க, அதை "அஞ்ஞானத்தினுடைய" தென்று கூறியது, இராகுவையே இராகுவின் தலையென்று கூறுவதுபோலாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

நான்காங்கலை

* க. நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

கோச மைந்துங் கடந்தவன் யானே
† மயச்சொ றொடர்ந்த வன்னம் பிராணன்
மனதே விஞ்ஞான மானந்த மெனப்படு
மைந்து கோசமு மான்மா வன்றித்
தூல வுடலே வன்ன மயமாம்
பிராணம் மனமே விஞ்ஞான மெனமூக்
கோசமாக் கூறுவ ரிவிங்கள் தன்னைக்
காரண மாநந்த மயமா மிவைதாங்
காரியஞ் சடமே விகாரி விநாசி
வியபிசாரி யாகலி னநாத்மா வாகு
மவற்றை யறியு மாத்மா யானே
பிறப்பிலன் சித்த விகாரி நித்தியன்
வியபிசார மிலனா யிருத்தலி னானே. (க)

---

* க. "आत्मा पंचकोशविवर्जितः ஆத்மா பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறானவன்." என்பது தேஜோபிந்தூபநிஷதம். மற்றும் தைத்திரீயம் கடருத்ரீயமுதலிய உபநிஷதங்களிலும் இவ்விஷயத்தினைக் காண்க.

† மயச்சொற்றொடர்ந்த அன்னம் என்பவற்றை அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆநந்தமயம் என்று கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

அக. வினா:—பஞ்சகோசாதீதன் என்றால் என்ன?

விடை:—பஞ்சகோசாதீதன் என்பது நான் பஞ்சகோசங் களுக்கும் அதீதமா (வேறா) யிருக்கிறேன் என்பதாம்.

அஉ. வினா:—கோச மென்பது யாது?

விடை:—கோச மென்பது க. கத்தியி னுறைக்கும், உ. திரவியப்பொக்கிசத்திற்கும், ௩. கோசகார மென்னும் புழுவின் கூட்டிற்குமாம்.

* உ. அதுபோலப் பஞ்சகோசங்கள் ஆத்மாவை மறைத் திருக்கின்றன. ஆகையால் அந்நமயாதிகளும் கோச மெனப் படுகின்றன.

அ௩. வினா:—பஞ்சகோசங்களின் பெயர்களைவை

விடை:—க. அந்நமயகோசம், உ. பிராணமயகோ சம், ௩. மனோமயகோசம், ௪. விஞ்ஞானமயகோசம், ரு. ஆநந்தமயகோசம் என்னு மிவை பஞ்சகோசங்களின் பெயர்களாம்.

அ௪. வினா:—க. அந்நமயகோசம் என்பது யாது?

---

* உ. "कोशकारकृमिरिव स्वेच्छया याति बन्धनम् ஆத்மா கோசகாரப் புழுவினைப் போலத் தனது இச்சையினால் பந்தனத்தை அடைகின் றது" என்பது மஹோபநிஷதம்.

விடை:—க. * ௩. மாதாபிதாக்கள் உண்ட அந்நத்தி ஞல் உண்டாகிய சுரோணிதசுக்கிலங்களால் மாதாவின் உதரத்தில் உற்பத்தியாய்,

உ. ஜனித்தபிறகு பால்முதலிய அந்நத்தால் விருத்தி யடைந்து,

௩, மரித்தபின் அந்நமயமாகிய பிருதிவியில் ஒடுங் கும் ஸ்தூலதேகம் அந்நமயகோசமாம்.

அ௫. வி௵:—அந்நமயகோசம் எப்படி இருக்கிறது?

விடை:—சுகதுக்கங்களின் அநுபவமாகிய போகத்திற்கு இடமா யிருக்கிறது.

அ௬. வி௵:-அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக் கிறேன் என்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிறத்தற்கு முன்னும் மரித்த பின்னும் அந்நமயகோசம் (ஸ்தூலசரீரம்) இல்லை. ஆகையால் இது உற்பத்தி நாசமுடையதா யிருத்தலால் கடத்தைப் போற் காரியமாம்.

---

*௩. "अन्नरसेनैव भूत्वान्नरसेनाभिवृद्धिं प्राप्यान्नरसमयपृथिव्यां यद्विलीयते सोऽन्नमयकोशस्तदेव स्थूलशरीरः ॥ அந்நரசத்தினலேயே உண்டாய், அந்நரசத்தினல் அபிவிருத்தியடைந்து, அந்நரசமயப்பிரு திவியில் எது ஒடுங்குகின்றதோ, அது அந்நமயகோசம். அதுவே ஸ்தூலசரீரம்." என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே ஸர்வஸாரோபநிஷத்திலும் இவ்விலக்கணம் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

உ. நான் எப்போதும் உண்மைவடிவ(பாவரூப)மாயிருக்கிறேன். அதனால் உற்பத்திநாசமில்லாதவனாயிருக்கும் நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த அந்நமயகோசம் நானல்ல? இது என்னுடையது மல்ல; இது ஸ்தூலதேகவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். இப்படி அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறேனென் றறிக.

அஎ. வினா:—உ. பிராணமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ச. கர்மேந்திரியம் ஐந்துடன்கூடிய பஞ்சப்பிராணன் பிராணமயகோசமாம்.

அஅ. வினா:—கர்மேந்திரியம் ஐந்தும் பஞ்சப்பிராணனும் எவை?

விடை:—கர்மேந்திரியம் ஐந்தும் பஞ்சப்பிராணனும் முன் சூக்ஷ்மதேகத்தின் பிரக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அகூ. வினா:—பஞ்சப்பிராணனது ஸ்தானங்களும் கிரியைகளும் எவை?

விடை:—க. பிராணவாயு

---

* ச. "कर्मेंद्रियैस्सह प्राणादिपंचकं प्राणमयकोशः ॥ கர்மேந்திரியங்களோடு கூடப் பிராணாதி ஐந்தும் பிராணமயகோசமாம்." என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அங்ஙனமே சர்வசாரோபநிஷத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

(க) இருதயஸ்தானத்தில் இருக்கிறது

(உ) பகலிரவாகிய ஒவ்வொரு நாளும் உகசுOO உசு வாசநிசுவாசங்களைக் கொள்ளுதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

உ. அபானவாயு

(க) குதஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(உ) மலமூத்திரங்களை நீக்குவதாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

ஙு. சமானவாயு

(க) நாபிஸ்தானத்தி லிருக்கிறது;

(உ) கிணற்றுநீரைத் தோட்டத்திற் செலுத்தும் தோட்டக்காரனைப் போல, உண்ட அந்நரசத்தை எடுத்து நாடியின் வழியாய்ச் சரீரமுழுவதிலும் சேர்ப்பித்தலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

சு. உதானவாயு

(க) கண்டஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(உ) உண்ணப்பட்டனவும் பருகப்பட்டனவுமாகிய அந்நஜலங்களின் விபாகத்தைச் செய்கின்றது. அப்படியே சொப்பனம் இழுப்பு விக்கல்முதலியவைகளைக் காட்டுதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

ரு. வியானவாயு

(க) சருவாங்கமாகிய ஸ்தானத்தி லிருக்கிறது;

(உ) சருவ அங்கங்களின் மூட்டுகளையும் திருப்புத லாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

இப்படிப் பஞ்சப்பிராணனுக்கு முக்கியஸ்தானங்களும் கிரியைகளு மிருக்கின்றன.

கூ௦. வினா:—பிராணாதிவாயுக்கள் சரீரத்தி லென்ன செய்கின்றன?

விடை:—

க. பிராணாதிவாயுக்கள் சரீரத்தில் நிரம்பிச் சரீரத்திற்கு வல்லமையைத் தருகின்றன.

உ. அன்றியும் இந்திரியங்கள் தத்தம் காரியங்களில் பிரவிருத்தித்தலாகிய கிரியைக்குச் சாதனமாயு மிருக்கின்றன.

கூக. வினா:—பிராணமயகோசத்திற்கு நான் வேறாயிருக்கிறே னென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. புருஷன் தூங்குங்காலத்துப் பிராணன் விழிப்பாயிருந்தபோதிலும், அப்போது ஓர் சிநேகன் வருவானாயின் அவனுக்கு உபசாரம் செய்கிறது மில்லை;

உ. திருடன் நகைகளைக் கொண்டு போவானாயின் அவனைத் தடுக்கிறது மில்லை.

அதனால் இந்தப் பிராணவாயு கடத்தைப்போல ஜடமாம். சைதன்னியரூபமாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். ஆகையால் இந்தப் பிராணமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். இவ்வாறு பிராணமயகோசத்தினும் நான் வேறாயிருக்கிறேன் என்றறிக.

௬௨. வினா:—௩. மனோமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ௫. ஞானேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய மனது மனோமயகோசமாம்.

௬௩. வினா:—ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் மனமும் எவை?

விடை:—இவை முன் சூக்ஷ்மதேகத்தின் பிரக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

௬௪. வினா:—மனம் எப்படி இருக்கிறது?

விடை:—தேகத்தில் அகந்தையும் கிரகமுதலியவற்றில் மமதையுமாகிய அபிமானத்தைச் செய்துகொண்டு, இந்திரியவாயிலாக வெளியே செல்லுவதாய்க் கரணரூபமாயிருக்கின்றது.

---

* ௫. ज्ञानेंद्रियैः सह मनो मनोमयकोशः ॥ "ஞானேந்திரியங்களோடு கூட மனம் மனோமயகோசமாம்." என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே சர்வசாரோபநிஷத்திலும் இதன் இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

௬௫. வினா:—மனோமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறேன் என்றறிவ தெப்படி?

விடை:—௧. காமக்குரோதாதி விருத்திகளோடு கூடி யிருத்தலால் மனம் நியமமில்லாத சுபாவமுடையதா யிருக்கிறது. அதனால் விகாரியாம்.

நான் சகல விருத்திகளுக்கும் சாக்ஷியாகிய நிருவிகாரனா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனோமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகரூபமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இப்படி மனோமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேனென்றறிக.

௬௬. வினா:—௪. விஞ்ஞானமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ௫. ஞானேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

௬௭. வினா:—ஞானேந்திரியமும் புத்தியும் எவை?

விடை:—இவை முன் இலிங்கதேகப்பிரக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

---

* ௫. "ज्ञानेन्द्रियैः सह बुद्धिर्विज्ञानमयकोशः । एतत्कोशत्रयं लिंगशरीरम् ॥ ஞானேந்திரியங்களோடு கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இந்த அனமயம் பிராணமயம் விஞ்ஞானமயம் மூன்றும் லிங்கசரீரமாம்." என்று பைங்கலத்திலும், அவ்வாறே சர்வசாரத்திலும் இதனிலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

கூஅ. வினா:—புத்தி எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—க. சுழுத்தியில் சிதாபாசனோடு புத்தி இலயமா (ஒடுங்கி) யிருக்கின்றது.

உ. ஜாக்கிரத்தில் நகநுனிமுதல் சிகைவரையிலும் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதாய்க் கர்த்தாரூபமா யிருக்கின்றது.

கூகூ. வினா:—விஞ்ஞானமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறேன் என்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. புத்தியானது குடமுதலியவற்றைப்போல இலயமுதலிய அவஸ்தைகளை யுடையதா யிருத்தலால் விநாசியா (நாசமுடையதா)ம்.

உ. நான் இலயமுதலிய அவஸ்தை யில்லாதவனா யிருத்தலால் இந்தப் புத்திக்கு விலக்ஷணமாகிய அவிநாசியா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த விஞ்ஞானமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகரூபமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இப்படி * எ. விஞ்ஞானமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேனென் றறிக.

---

* எ. க. தீபத்தின் பிரகாசமும் ஆகாசமும் அபின்னமாய்த் தோற்றினும் பின்னமாகவே யிருத்தல்போலும்,

உ. காய்ச்சிய இரும்பில் அக்கினியும் இரும்பும் அபின்னமாய்த் தோற்றினும் பின்னமாகவே யிருத்தல்போலும்,

௧௦௦. வினா:—௫. ஆநந்தமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—௧. புண்ணியகர்மபலத்தை அநுபவிக்குங்காலத்து ஒருகால் புத்திவிருத்தி அந்தர்முகமாய் ஆத்மசொரூபமாகிய ஆநந்தத்தின் பிரதிபிம்பத்தை யடைகின்றது.

௨. பிரியமோதப்பிரமோதரூபமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

௩. அந்த விருத்தியே, புண்ணியகன்மபலபோகம் நிவிருத்தியாகும்போது நித்திரைவடிவமாக விலீனமா(ஒடுங்கு) கின்றது;

அந்த விருத்தி * அ. ஆநந்தமயகோசமாம்.

௧௦௧. வினா:—ஆநந்தமயகோச மெப்படி யிருக்கிறது?

ஆத்மாவும் அந்தக்கரணமும் அபின்னமாய்த் தோற்றியபோதிலும் பின்னமாகவே யிருக்கின்றன; எனெனின், சுழுத்தியில் அந்தக்கரணம் இலயமா யிருக்க ஆத்மா அஞ்ஞானத்திற்குச் சாக்ஷியாகத் தோற்றுவதால்.

அ. स्वरूपाज्ञानमानंदमयकोशः । तत्कारणशरीरम् ॥ சொரூபாஞ்ஞானம் ஆநந்தமயகோசமாம். அது காரணசரீரம்" என்று பைங்கலத்திலும், அவ்வாறே சர்வசாரத்திலும் இதனிலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க. "जडत्वप्रियमोदत्वधर्माः कारणदेहगाः ॥" ஜடத்துவபிரியமோதத்துவதர்மங்கள் காரணதேகத்துள்ளனவாம்." என்பது ஆத்மபோதோபநிஷதம்.

விடை:—

க. எதற்கு இஷ்டவஸ்துவின் தரிசனத்தால் உண்டாகிய பிரியவிருத்தி சிரசாயும்,

உ. இஷ்டவஸ்துவின் இலாபத்தா லுண்டாகிய மோதவிருத்தி ஒரு (வலது) சிறகாயும்,

ங. இஷ்டவஸ்துவின் அநுபவத்தால் உண்டாகிய பிரமோதவிருத்தி இரண்டாவது (இடது) சிறகாயும்,

ச. புத்திவிருத்தியில் அல்லது அஞ்ஞானவிருத்தியில் உள்ள ஆத்மசொரூபமாகிய ஆநந்தத்தின் பிரதிபிம்பம் சொரூபமா(உடலா)யும்,

ரு. ஆத்மாவின் சொரூபமாகிய பிம்பாநந்தம் * க. புச்ச(ஆதார)மாயு மிருக்கிறதோ,

அப்படிப்பட்ட பக்ஷியாகிய போக்தாவாய் * கo. ஆநந்தமயகோச மிருக்கிறது.

கoஉ. வினா:—ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறாயிருக்கிறே னென்று அறிவ தெப்படி?

---

* க. பிரஹ்மமாகிய ஆநந்தம் ஆதாரமா யிருத்தலால் தைத்திரீய சுருதியின் ரு-வது அநுவாதத்தில் அது புச்சசத்தத்தாற் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

* கo. இப்படியே மற்ற நான்கு கோசங்களின் பக்ஷிரூபத்து வமும் தைத்திரீய உபநிஷத்தின் உரை ஆநந்தவல்லி க—ரு அநுவாதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இச்சையுள்ளவர்கள் அங்கே பார்த்துக்கொள்ளுக. தமிழ் ஸ்ரீபாலபோதத்திலும் காணலாம்.

விடை:—

க. ஆநந்தமயகோசம், மேகமுதலிய பதார்த்தங்களைப் போல ஒவ்வோர்காலத்தி லுண்டாவ தாகையால், அது க்ஷணிகமாம்.

உ. நான் எப்போது மிருத்தலால் நித்தியன். ஆகையால் இந்த ஆநந்தமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது காரணதேகரூபமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறுயிருக்கிறே னென் றறிக.

கoரு. வினா:—இருப்பனவாகிய அந்நமயாதிகோசங்கள் ஆத்மா வல்ல வெனின், அப்போது ஆத்மா வென்பது யாது?

விடை:—

க. புத்திமுதலியவற்றிற் பிரதிபிம்பரூபமா யுள்ளதும்,

உ. பிரியமுதலிய சொற்களால் சொல்லப்படுவதுமாகிய

ஆநந்தமயகோசத்திற்குப் பிம்பரூபகாரணமாயுள்ள ஆநந்தம், நித்தியமா யிருத்தலால் ஆத்மாவாம்.

கoச. வினா:—பஞ்சகோசங்கள்தான் அநுபவத்தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறாக ஓர் ஆத்மா அநுபவத்

தில் வாராமையால், ஆத்மா பஞ்சகோசங்களுக்கு வேருய் இருக்கிறதென்னும் நிச்சயம் எப்படி உண்டாய்?

விடை:—பஞ்சகோசங்கள்தாம் அநுபவத்தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேருய் ஓர் ஆத்மா அநுபவத்தில் வரவில்லை என்னும் வார்த்தை சத்தியம். ஆயினும், எந்த அநுபவத்தால் இந்தப் பஞ்சகோசங்களும் அறியப்படுகின்றனவோ, அந்த அநுபவத்தை நிவர்த்திக்கக்கூடியவன் யாவன்? ஒருவனும் இல்லை. ஆகையால் * ௧௧. பஞ்சகோசங்களின் அநுபவரூபமாகிய சைதன்னியம் யாதோ, அது பஞ்சகோசத்திற்கு வேருகிய ஆத்மாவாம்.

---

௧௧. "अस्थिस्नाय्वादिरूपोयं शरीरं भाति देहिनां । योयमन्नमयो-ह्यात्मा भातिसर्वशरीरिणः । ततः प्राणमयो ह्यात्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः ॥ ततो मनोमयो ह्यात्मा विभिन्नश्चांतरास्थितः । ततो विज्ञान आत्मा तु ततोन्यश्चांतरस्थितः । आनन्दमय आत्मा तु ततोन्यश्चान्तरस्थितः ॥ योयमन्नमयस्सोयं पूर्णः प्राणमयेन तु । मनोमयेन प्राणोपि तथा पूर्णस्स्वभावतः । तथा मनोमयो ह्यात्मा पूर्णो ज्ञानमयेन तु ॥ आनंदेन सदा पूर्णस्सदा ज्ञानमयस्सुखं तथानंदमयश्चापि ब्रह्मणोन्येन साक्षिणा । सर्वांतरेण पूर्णश्च ब्रह्म नान्येन केनचित् ॥ यदिदं ब्रह्मपुच्छाख्यं सत्यज्ञानाद्वयात्मकं। सारमेव रसं लब्ध्वा साक्षाद्देही सनातनं । सुखी भवति सर्वत्र अन्यथा सुखता कुतः॥ எலும்பு நரம்புமுதலியவடிவமாகிய இச்சரீரம் தேகிகளுக்குத் தோற்றுகின்றது. யாதொரு இவ்வன்னமயமாகிய ஆத்மா சர்வசரீரிகளுக்கும் தோற்றுகின்றதோ, அதனினும் பிராணமய ஆத்மா வேறுபட்டதாய்

கoரு. வினா:—ஆத்மா எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—சத்து சித்து ஆநந்தமுதலிய சொரூபமா யிருக்கிறது.

உள்ளாயு மிருக்கின்றது. அதனினும் மனோமய ஆத்மா வேறாயும் உள்ளாயு மிருக்கின்றது. அதனினும் விஞ்ஞானமய ஆத்மா வேறாயும் உள்ளாயு மிருக்கின்றது. ஆநந்தமய ஆத்மாவோ அதனினும் வேறாயும் உள்ளாயு மிருக்கின்றது. யாதொரு இந்த அந்நமய முண்டோ அது பிராணமயனால் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. பிராணமயனோ அப்படியே மனோமயனால் சுபாவமாகப் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. அப்படியே மனோமய ஆத்மாவும் விஞ்ஞானமயனால் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. விஞ்ஞானமயம் ஆநந்தமயனால் எப்போதும் சுகமே பூர்ணமா யிருக்கின்றது. அப்படியே ஆநந்தமயமும் தனக்கு வேறான பிரஹ்ம மாகிய சாக்ஷியினால் பூரணமா யிருக்கின்றது. எல்லாவற்றினும் உள்ளா யிருத்தலால் பூர்ணமா யிருக்கும் பிரஹ்மம் வேறொன்றினால் பூரண மாகிறதில்லை. யாதொரு இந்தப் பிரஹ்மபுச்ச மென்னும் பெயருடையதும், சத்தியஞானத்வயவடிவினதும், பழைமையானதுமாகிய சாரமான இரஸத்தினையே சாக்ஷாத்தாக அடைந்து தேகி எங்கும் சுகி யாகின்றான். வேறுவகையால் சுகத்தன்மை ஏது? இல்லையென்றபடி." என்னும் யஜுர்வேதத்தின் கடருத்ரீயோபநிஷத்தின் வாக்கியத்தினால் ஆத்மா பஞ்சகோசத்திற்கு வேறான அநுபவ வடிவமாதல் காண்க.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் நான்காங்கலை

நான் பஞ்சகோசாதீதன் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஐந்தாங்கலை.

* க. மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி.

அவத்தை மூன்றற்கு மான்மா சாக்கி
யந்வய மிதுவா மவற்றின் வியபிசாரம்
வெதிரேக மெனப்படு மீரேழ் திரிபுடி
வியவகார மெதன்கண் விளக்கமா மதுவே
சாக்கிர மதுபொய் திருசிய மெனவோர். (க)

கண்ட கேட்ட வத்துவா தனையால்
வெளிப்படை யின்றி விளங்கு மெதனி
லதுசாக் கிரமா மதனை யுலகினர்
பொய்யெனப் புகல்வர் கரண மியாவு
மொடுங்கு மவத்தை சுழுத்தி யாகுந்
துரியமே பிரத்தியக் கென்று துணிக. (உ)

---

* க. " जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपंचं यत्प्रकाशते । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबंधैः प्रमुच्यते । त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् । तेभ्यो विलक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोहं सदाशिवः मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्म्यहम् ॥ ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்திமுதலிய பிரபஞ்சத்தினை எது பிரகாசிக்கின்றதோ அந்தப் பிரஹ்மம் நான் என்று

கOரு. வினா:—மூன்றவஸ்தைகள் எவை?

விடை:—க * உ. ஜாக்கிரம், உ. * ங. சொப்பனம ங. * ச. சுழுத்தி என்னு மிவை மூன்றவஸ்தைகள்.

அறிந்து சர்வபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். மூன்று அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போக்தா போக்கிய போகங்க ளுண்டோ அவற்றினும் வேறான சாக்ஷியான சின்மாத்திரமாகிய யான் சதாசிவன். என்னிடத்திலேயே யாவும் உண்டாகின்றன. என்னிடத்திலேயே நிலைத்துள்ளன. என்னிடத்திலேயே இலயத்தை யடைகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மாத்வயமா யிருக்கின்றேன் யான்.'' என்பது கைவல்யச்ருதி. "एक एवात्मा मन्तव्यो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु । स्थानत्रयव्यतीतस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ஜாக்கிர சொப்பனசுழுத்திகளில் ஒரே ஆத்மா மதிக்கத்தக்கதாம் மூன்றவஸ்தைகளையும் கடந்தவனுக்கு மறுபடியும் பிறப்பில்லை.'' என்பது திரிபுராதாபிநீயுபநிஷதம். இவ்வாறே சர்வசாரோபநிஷதமுதலியவற்றிலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

* உ. சொப்பனசுழுத்திகளுக்கு வேறாய், இந்திரியஜநகிய ஞானத்திற்கும் இந்திரியஜந்யஞானசம்ஸ்காரத்திற்கும் ஆதாரகாலமா யிருப்பது ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படும்.

* ங. இந்திரியத்தினாலுண்டாகாத விஷயகோசர அந்தக்கரணத்தினது அபரோக்ஷவிருத்தியின் காலம் சொப்பனாவஸ்தை யெனப்படும்.

* ச. சுககோசரமு(சுகத்தை விஷயஞ்செய்வது)ம் அவித்தியாகோசரமுமாகிய அவித்தியாவிருத்தியின் காலம் சுழுத்தியவஸ்தை யெனப்படும்.

௧. ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

௧0௭. வினா:—ஜாக்கிராவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—

௧. பதினான்கு இந்திரியங்கள் * ரு. அத்தியாத்மமும்,

உ. அவற்றின் பதினான்கு தேவதைகள் * ௬: அதி தெய்வமும்,

௩. அவற்றின் பதினான்கு விஷயங்கள் * ௭ அதி பூதமுமாம்.

இந்த நாற்பத்திரண்டு தத்துவங்களால் எதில் வியவகார முண்டாகிறதோ, அது * அ. ஜாக்கிராவஸ்தை.

---

* ரு ஆத்மாவை ஆசிரயித்திருக்கும் வர்த்தமான இந்திரியாதிகள் அத்தியாத்ம மெனப்படும்.

* ௬. சுவசங்காதத்தி(தனது தேகமுதலியவற்றி)ற்கு வேறாய் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது எதுவோ, அது அதிதெய்வ மெனப்படும்.

* ௭. சுவசங்காதத்திற்கு வேறாய் நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அதிபூத மெனப்படும்.

* அ. இது ஸ்தூலதிருஷ்டியுடைய புருஷர்கள் அறிதற்குரிய ஜாக்கிரலக்ஷணம். मन आदिचतुर्दशकरणैः पुष्कलैरादित्याद्यनुगृहीतैश्शब्दादीन्विषयान् स्थूलान् यदोपलभते तदात्मनो जागरणम्॥ ஆதித்தியன் முதலிய அதிதெய்வங்களால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஏராளமான மனமுதலிய பதினான்கு காணங்களால் ஸ்தூலமான சப்தாதிவிஷயங்களை எப்போது

கoஅ. வினா:—பதினான்கு இந்திரியங்க ளெவை?

விடை :—

க-ரு. * கூ. ஞானேந்திரியம் ஐந்து:—

க. சுரோத்திரம், உ. துவக்கு, ஙூ. சக்ஷு, ச. ஜிங்ஹ்
வை, ரு. கிராணம் என்பனவாம்.

சா-கo. கன்மேந்திரியம் ஐந்து:—

சா. வாக்கு, எ. பாணி, அ. பாதம், கூ. உபஸ்தம்,
கo. குதம் என்பனவாம்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கு:—

அறிகின்றதோ அவ்வவஸ்தை ஆத்மாவுக்கு ஜாக்கிரமாம்." என்னும் சர்வசாரோபநிஷதமும், "तत्तद्देवताऽनुग्रहान्वितैः श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियैः शब्दाद्यर्थविषयग्रहणज्ञानं जाग्रदवस्था भवति ॥ அந்த அந்த அதிதேவதை யின் அநுக்கிரகத்தோடுகூடிய சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களால் சப்தமுதலிய அர்த்தமாகிய விஷயங்களைக் கவரும் உணர்ச்சி ஜாக்கிராவஸ்தையாகின்றது." என்னும் பைங்கலோபநிஷதமும் இதிற் பிரமாணமாதல் காண்க.

* க. இவ்வாறே ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்களும், அவற்றின் விஷயங்களும், தேவதைகளும் பைங்கலசுருதியின் உ-வது அத்தியாயத்திலும், வராகோபநிஷதத்தின் முதல் அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கக. மனம், கஉ புத்தி, கங. சித்தம, கச. அகங்காரம் என்பனவாம்.

இப்பதினன்கு இந்திரியங்களும் அத்தியாத்மிகமாம்.

க0சு. வினா:—பதினன்கு இந்திரியங்களுக்கும் பதினன்கு தேவதைகளெவை?

விடை:—

க-ரு. ஞானேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள்:—

க. சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குத் தேவதை திக்கு (திக்குப்பாலர்).

உ. துவக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாயு.

ங. சக்ஷு இந்திரியத்திற்குத் தேவதை சூரியன்.

ச. சிஹ்வேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வருணன்.

ரு. கிராணேந்திரியத்திற்குத் தேவதை அசுவினிகுமாரர்.

சு-க0. கர்மேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள்:—

சு. வாக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை அக்கினி.

எ. பாணீந்திரியத்திற்குத் தேவதை இந்திரன்.

அ. பாதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாமனர்.

கூ. உபஸ்தேந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிரஜாபதி.

க0. குதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை இயமன்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கின் தேவதைகள்:—

கக. * க0. மனவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை—சந்திரன்.

கஉ. புத்தியிந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிரஹ்மன்.

கங. சித்தவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாசுதேவன்.

கச. அகங்காரவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை உருத்திரன்.

இப்பதினான்கு தேவதைகளும் அதிதேய்வ மெனப்படும்.

ககO. வி:—பதினான்கு இந்திரியங்களின் பதினான்கு விஷயங்க ளெவை?

விடை:—

க-ரு. ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்கள்:—

க. சத்தம், உ பரிசம், ங. உருவம், ச. இரசம், ரு. கந்தம் என்பனவாம்.

சு-க0. கர்மேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்கள்:—

சு. வசனம், எ. ஆதானம் (ஏற்றல்), அ. கமனம் (நடத்தல்), கூ. இரதிபோகம், க0. மலநீக்கம் என்பனவாம்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கின் விஷயங்கள்:—

* க0. உள்ளிந்திரியம் அந்தக்கரணம்.

கக. * கக. சங்கற்பவிகற்பம், கஉ. நிச்சயம், கஙு. சிந்தித்தல், கச. அகந்தை என்பனவாம்.

இப்பதினான்கு விஷயங்களும் அதிபூதங்களாம்.

கககக. வினா:—அத்தியாத்மம், அதிதெய்வம், அதிபூதம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து என்னவென்று சொல்லப்படுகின்றன?

விடை:—அத்தியாத்மமுதலிய மூன்றுபுட(ஆகார)ங்களும் சேர்ந்து திரிபுடி எனப்படுகின்றன.

ககஉ. வினா:—பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிவதெப்படி?

விடை:—

க-ரு. ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள்:—

	அத்தியாத்மம்.	அதிதெய்வம்.	அதிபூதம்.
	இந்திரியம்.	தேவதை.	விஷயம்.
க.	சுரோத்திரம்.	திக்கு.	சத்தம்.
உ.	துவக்கு	வாயு.	பரிசம்.
ங.	சக்ஷு.	சூரியன்.	உருவம்.

* கக. மனதிற்கு சங்கற்பவிகற்பம் விஷய மன்று. ஆனால் எந்த வஸ்துவின் சங்கற்ப முண்டாகின்றதோ அந்த வஸ்து விஷயமாம். இப்படியே புத்திசித்தஅகங்காரகர்மேந்திரியங்களிலும் அறிக.

ச. சிங்துவை. வருணன். இரசம்.
ரு. கிராணம். அசுவனிகுமாரர். கந்தம்.

கூ-கO. கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள்:—

கூ. வாக்கு.	அக்கினி.	வசனம் (கிரியை).
எ. பாணி.	இந்திரன்.	ஏற்றலிடுதல்.
அ. பாதம்.	வாமனர்.	கமனம்.
கூ. உபஸ்தம்.	பிரஜாபதி.	இரதிபோகம்.
கO. குதம்.	இயமன்.	மலநீக்கம்.

கக-கச. அந்தக்கரணநான்கின் திரிபுடிகள்.

கக. மனம்.	சந்திரன்.	சங்கற்பவிகற்பம்.
கஉ. புத்தி.	பிரஹ்மா.	நிச்சயம்.
கங. சித்தம்.	வாசுதேவன்.	சிந்தித்தல்.
கச. அகங்காரம்.	உருத்திரன்.	அகந்தை.

இப்படிப் பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிக.

கக௫. வினா:—இந்தத் திரிபுடிகளின் சுபாவமென்ன?

விடை:--மும்மூன்று பதார்த்தங்களுள்ள திரிபுடிகளில் ஒன்றில்லையாயின், அதனதன் வியவகாரம் நடவாது.

க. இந்திரியமும் தேவதையு மிருந்து அதன் விஷய மில்லையாயின் வியவகாரம் நடவாது;

உ. விஷயமும் இந்திரியமு மிருந்து தேவதை யில்லா விடினும் வியவகாரம் நடவாது.

இதனைச் சகலதிரிபுடிகளிலும் அறிக.

ககச. வினு:—என்னுடைய சுபாவம் யாதென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. திரிபுடி பூரணமாயிருக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. பூரணமாயிராதாயினதையும் நானறிகிறேன்.

ங. அப்படியே திரிபுடியின் வியவகாரம் நடக்குமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

ச. வியவகாரம் நடவாதாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

இப்படி என் சுபாவம் இருக்கிறதென்றறிக.

ககரு. வினு:—இதனுல் என்ன சித்தித்தது.

விடை:—எதில் திரிபுடியினுல் வியவகாரம் நடக்கிறதோ, அப்படிப்பட்டது ஜாக்கிராவஸ்தையெனச் சித்தித்தது.

ககசு. வினு:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனது ஸ்தானமும் வாக்கும் போகமும் சக்தியும் குணமும் ஜாக்கிராபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. * கஉ. நேத்திரம் ஸ்தானம்.

உ. வைகரி வாக்கு.

ங. ஸ்தூலம் போகம்.

ச. கிரியை சக்தி.

ரு இராசதம் குணம்.

சு. ஜாக்கிராபிமானத்தால் விசுவனென்பது பெயர்.

ககஎ. வினா:—ஜாக்கிராவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—

க. ஜாக்கிராவஸ்தை உண்டாகுமாயின் அந்தயும் நானறிகிறேன்.

---

* கஉ. ஜாக்கிரத்தி லிந்தச் சிதாபாசனாகிய ஜீவனுக்கு நக முதல் சிகைபரியந்தம் வியாப்தி (நிறைவு) இருந்தபோதிலும், பிரதானமாக நேத்திரத்தி லிருத்தலால், அவனுக்கு நேத்திரம் ஸ்தானமெனப்படுகிறது. இதனை "तत्र भ्रूमध्यंगतो जीव आपादमस्तकं व्याप्य कृषिवाणिज्यश्रवणाद्यखिलक्रियाकर्ता भवति ॥ அந்த ஜாக்கிராவஸ்தையில் புருவநடுவிலிருப்பவனாய் ஜீவன் பாதமுதல் சிரசுபரியந்தம் வியாபித்து, கிருஷி வாணிஜ்யம் சிரவணமுதலிய சகலக்கிரியைகளையும் செய்பவனாகின்றான்." என்று பைங்கலசுருதி உ-வது அத்தியாயம் கூறுதல் காண்க.

உ. சொப்பனசுழுத்திகளில் அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் *கங. ஜாக்கிராவஸ்தை நானல்ல; என்னுடையதுமல்ல; இது ஸ்தூலதேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாட்சியாகிய நான் கடசாட்சியைப்போல இதனினும் வேருயிருக்கிறேனென்பது ஜாக்கிரத்தைச் சொல்லுதலாற் சித்தித்தது.

இவ்வாறு ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாட்சியாயிருக்கிறேன்.

உ. சொப்பனவஸ்தைக்கு நான் சாட்சி.

ககஅ. வினு:—சொப்பனுவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் எந்தப் பதார்த்தங்கள் பார்க்கப்பட்டும் கேட்கப்பட்டும் அநுபவிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றனவோ, அவற்றின் சம்ஸ்காரமானது ரோமத்தின் ஆயிரத்திலோர்மடங்கு மெல்லிதாய்க் கண்டத்திலிருக்கும் ஹிதை யென்னும் நாடியி லிருக்கின்றது. அந்தச்சம்ஸ்காரத்தால் நித்திராக்காலத்தில் பஞ்சவிஷயமுதலிய பதார்த்தங்

* கங. "बुद्धेः पूर्णविकाशोयं जागरः परिकीर्त्यते विकारादिविहीनत्वाज्जागरो मे न विद्यते ॥ புத்தியின் பூர்ணவிகாசமாகிய இது ஜாக்கிரமெனப்படுகின்றது. விகாராதிகளின்றியதன்மையால் எனக்கு ஜாக்கிரமில்லை" என்பது வராகோபநிஷத்தம் உ-வது அத்தியாயம்.

களும் அவற்றின் ஞானமும் உண்டாகின்றன. அவற்றால் எதில் வியவகாரம் உண்டாகின்றதோ, அது *கச. சொப்பனாவஸ்தை.

கககூ. வினா:—சொப்பனாவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும் வாக்கும் போகமும் சக்தியும் குணமும் சொப்பனாபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை:—சொப்பனாவஸ்தையில் க. கண்டம் ஸ்தானம். ௨. மத்திமை வாக்கு. ௩. சூக்ஷ்மம் (வாசனாமயம்) போகம். ௪. ஞானம் சக்தி. ரு. *கரு. சத்துவம் குணம். சு. சொப்பனாபிமானத்தால் தைஜஸனென்பது பெயர்.

---

* கச. "करणोपरमे जाग्रत्संस्कारार्थप्रबोधवतीग्राह्यग्राहकरूपस्फुरणं स्वप्नावस्था भवति ॥ காரணங்கள் ஒடுங்கியபோது ஜாக்கிரசம்ஸ்காரத்தால் அர்த்தஞானமுடையதான கிரப்பது கிரகிக்கப்படுவது என்னும் ஸ்புரணம் சொப்பனாவஸ்தை யாகின்றது." என்னும் பைங்கலோபநிஷதமும், " तद्वासनासहितैश्चतुर्दशकरणैश्शब्दाद्यभावेपि वासनामयाञ्छब्दादींस्तात्कालिकान् प्रतिभासमानान्यदोपलभते तदा स्वप्नम् ॥ அவ்வாசனையோடுகூடிய பதினான்கு காரணங்களால் சப்தாதிக ளில்லாதிருக்கினும், தோற்றுகின்ற தற்காலத்தனவாகிய வாசனாமயசப்தமுதலியவற்றை எப்போது அறிகின்றதோ அப்போது சொப்பனமாம்." என்னும் சர்வசாரோபநிஷதமும் இவ்விலக்கணமே கூறுதல் காண்க.

* கரு. சிலர் இராசதம் குண மென்றும் கூறுவர்.

கஉ0. வினா:— சொப்பனாவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—

க. சொப்பனாவஸ்தை உண்டாகுமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. ஜாக்கிரசுழுத்திகளில் அஃது இல்லாதபோது அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் *கசு. இந்தச் சொப்பனாவஸ்தை நானல்ல என்னுடையதுமல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாக்ஷியாகிய நான் கடசாக்ஷியைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பது சொப்பனத்தைச் சொல்லுதலாற் சித்தது.

இவ்வாறு சொப்பனாவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷியாயிருக்கிறேன்.

௩. சுழுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

கஉக. வினா:—சுழுத்தியவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—புருஷன் நித்திரையினின்றும் விழித்தெ

---

* கசு. "सूक्ष्मनाडिषु संचारो बुद्धेः स्वप्नः प्रजायते । संचारधर्मरहिते मयि स्वप्नो न विद्यते ॥ புத்தி சூக்ஷ்மநாடிகளில் சஞ்சரித்தல் சொப்பனமாகின்றது. சஞ்சாரதர்மமில்லாத என்னிடத்தில் சொப்பனமில்லை." என்பது வராகோபநிஷதம் இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மூந்தகாலத்து, சுழுத்தியில் அநுபவித்த சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் நினைத்து "நான் இன்று ஒன்றுந் தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேன்" என்று சொல்லுகிறான். இந்தச் சுக அஞ்ஞானங்களின் பிரகாச(ஞான)ம், சாக்ஷி சேதனமாகிய அநுபவத்தால் எதில் (எந்த அவஸ்தையில்) உண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட புத்தியின் விலயாவஸ்தை * ௧௭. சுழுத்தியவஸ்தையாம். (விலயம்=ஒடுக்கம்.)

௧௦௨. வினா:—சுழுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும் வாக்கும் போகமும் சக்தியும் குணமும் சுழுத்தியபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை:—சுழுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு. ௧. இருதயம் ஸ்தானம். ௨. பைசந்தி வாக்கு. ௩. ஆனந்தம் போகம். ௪. கிரியம் சக்தி. ௫. தாமதம் குணம் சுழுத்தியபிமானத்தால் பிராஞ்ஞனென்பது பெயர்.

---

* ௧௭. "चित्तैककरणा सुषुप्त्यवस्था भवति—சித்தவொடுக்கம் சுழுத்தியவஸ்தை யாகின்றது." என்னும் பைங்கலோபநிஷதம் இரண்டாம் அத்தியாயமும், "चतुर्दशकरणोपरमाद्विशेषविज्ञानाभावाद्यदा शब्दादीन्विषयान्नोपलभते तदात्मनः सुषुप्तम् ॥ பதினான்குகாரணங்களின் ஒடுக்கத்தால் விசேஷவிஞ்ஞானமின்மையால் எப்போது சப்தாதிவிஷயங்களை அறியவில்லையோ, அப்போது ஆத்மாவிற்குச் சுழுத்தியவஸ்தையாம்." என்னும் சர்வசாரோபநிஷதமும் இவ்வாறே கூறுகின்றன.

௧௨௩. வினா:—சுழுத்தியவஸ்தையில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—முதல் திருஷ்டாந்தம்:—(௧) கிணற்றில் விழுந்திருக்கும் ஓர் ஆபரணத்தை யெடுக்க அக்கிணற்றில் மூழ்கிய புருடன், அவ்வாபரணம் அகப்பட்டதையும் அகப்படாததையு மறிகிறான். (௨) ஆனால் அதைச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய வாக்கிந்திரியத்தின் தேவதையாகிய அக்கினிக்கு ஜலத்தோடு விரோத மிருத்தலால், அது திரோதானமாயி (மறைந்தி)ருக்கின்றது. ஆகையால் அவன் அங்கே அதைச் சொல்லுகிறதில்லை. (௩) ஜலத்திற்கு வெளியே வந்தகாலத்துச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய தேவதையோடு வாக்கிந்திரிய மிருத்தலால், நகை கிடைத்தது கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறான்.

சித்தாந்தம்:—(௧) அதுபோல, சுழுத்தியவஸ்தையில் சுக அஞ்ஞானங்களின் சாக்ஷிசேதனமாகிய சாமானிய ஞான மிருக்கின்றது. (௨) ஆனால் விசேஷஞானத்தின் சாதனமாகிய இந்திரியமும் அந்தக்கரணமு மில்லாதிருத்தலால் சுக அஞ்ஞானங்களின் விசேஷஞானம் உண்டாகிறதில்லை. (௩) புருஷன் விழித்தகாலத்து, விசேஷஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியமும் அந்தக்கரணமும் இருத்தலால், சுழுத்தியில் அநுபவிக்கப்பட்ட சுக அஞ்ஞானங்களின் ஸ்மிருதியா(நினைவா)கிய விசேஷஞான முண்டாகிறது.

இரண்டாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) வெய்யிலில் உருகிய நெய்யானது (உ) நிழலி லிருக்குமாயின் கட்டியாகின்றது. (ங) மறுபடியும் வெய் யிலி லிருக்குமாயின் உருகுகின்றது.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோலச் சுழுத்தியிலுள்ள காரணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம் (உ) ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் புத்திவடிவ மாகின்றது. (ங) மறுபடியும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானவடிவ மாகின்றது.

மூன்றாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) ஒரு குழந்தை சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடப்போகிறான். (உ) அவன் சிரமம(இளைப்ப)டையுங் காலத்துத் தாயின் மடியில் தூங்கி வீட்டின் சுகத்தை அநுபவிக்கிறான். (ங) மறுபடியும் சிறுவர்கள் கூப்பிடுங்காலத்து வெளியே போய் விளையாடுகிறான்.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலக் காரணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம் தாய். அதற்குப் புத்தியானது குழந்தை. அக்குழந்தை கர்மமாகிய சிறுவர்களோடு ஜாக்கிரசொப்பனமாகிய வெளிப்பூமியில் வியவகாரமாகிய விளையாட்டைச் செய்து, (உ) விக்ஷேபமாகிய சிரமத்தை அடையும்போது, சுழுத்தியவஸ்தையாகிய கிரகத்தில் அஞ்ஞானமாகிய தாயினிடத்து விலீனமாய்(ஒடுங்கி)ப் பிரஹ்மானந்தத்தை அநுபவிக்கிறான். (ங) மறுபடியும் கர்மமாகிய சிறு

வர்கள் அழைக்குங்காலத்து, ஜாக்கிரசொப்பனமாகிய வெளிப்பூமியில் வியவகாரமாகிய விளையாட்டைச் செய்கிறான்.

நான்காவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) சமுத்திரஜலத்தால் நிரம்பிய ஓர் குடத்தைக் (உ) கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சமுத்திரத்தில் அமிழ்த்தினால் (ந) அப்போது குடத்திலுள்ள ஜலம் சமுத்திரஜலத்தோடு ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதிலும (ச) கடமாகிய உபாதியால் வேறுபோன்றிருக்கிறது (ரு) மறுபடியும் கயிற்றை இழுக்குங்காலத்துப் பேதத்தை அடைகிறது. (சா) ஆனால் ஜலத்தோடுகூடிய குடத்திற்கும் சமுத்திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய ஆகாசம் வேறாகாமல் (எ) மூனறுகாலத்தும் ஏகரசமா யிருக்கின்றது.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோல அஞ்ஞானமாகிய சமுத்திரஜலத்தால் நிரம்பிய இலிங்கதேகமாகிய கடம் (உ) அதிருஷ்ட(புண்ணியபாவ)மாகிய கயிற்றாற் கட்டப்பட்டுச் சுழுத்திகாலத்திலும், அதன் அவாந்தரபேதமாகிய மரணம் மூர்ச்சை பிரளய மென்னும் காலங்களிலும், சமஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஈசுவரோபாதியான மாயையில் ஒடுங்குகின்றது. (ந) அப்போது அந்த வியஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஜீவோபாதியான அவித்தை சமஷ்டியஞ்ஞானத்தோடு ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதிலும் (ச) இலிங்கசரீரத்தின்

சம்ஸ்காரமாகிய உபாதியினால் வேறுபோன்றிருக்கின்றது. (௫) மறுபடியும் அதிருஷ்டமாகிய கயிற்றை அந்தரியாமி பிரேரிக்குங்கால் பேதத்தை அடைகின்றது. (௬) ஆனால் வியஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஜலத்தோடுகூடிய லிங்கதேக மென்னும் குடத்திற்கும் சமஷ்டியஞ்ஞானமாகிய சமுத்திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய சிதாகாசம் வேறாகாமல் (௭) மூன்று காலத்திலும் ஏகரசமா யிருக்கின்றது.

௧௨௪. வினா:—சுழுத்தியைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:-(௧) சுழுத்தியவஸ்தை உண்டாகுமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன். (௨) ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் அது இல்லாதபோது அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன். ஆகையால் * ௧௮. இந்தச் சுழுத்தியவஸ்தை நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது காரணதேகத்தினுடை

* ௧௮. “ सुषुप्तिकाले सकले विलीने तमसावृते स्वरूपं महानंदं भुङ्क्ते दृश्यविवर्जितः । अविशेषेण सर्वं तु यः पश्यति चिदन्वयात् । स एव साक्षाद्विज्ञानी स शिवः स हरिर्विधिः ॥ எல்லாம் ஒடுங்கித் தமசினால் சூழப்பட்டிருக்கும் சுழுத்திகாலத்தில் திருசியம் நீங்கியவனாய்த் தனது வடிவமான மகானந்தத்தைப் புசிக்கின்றான். சிதந்வயத்தினால் அதாவது சித்தினுண்மையால் எவன் எல்லாவற்றையும் பேதமின்றி அறிகின்றானோ அவனே விஞ்ஞானி, அவனே சிவன், அவனே விஷ்ணு, பிரஹ்மா.’ என்பது வராகோபநிஷதம் இரண்டாவது அத்தியாயம்.

யதாம். இதை அறியும் சாக்ஷியாகிய நான் கடசாட்சியைப் போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுழுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாட்சியா யிருக் கிறேன்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஐந்தாங்கலை
மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி என்பது
முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

ஆறுங்கலை.

பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணனம்.

திருசிய மியாவுமத் தியாச மென்றொழித்
துலகா தாரத் தொன்றுவி சித்தம். (க)

சாக்கிர மாதியாச் சாற்றுமூ வவத்தை
யெல்லா வுலகி னிவைவே றலவே. (உ)

இப்பியில் வெள்ளி யாதிய விருப்பபோ
விருப்ப பிரமத் தவத்தை மூன்றும் (௩)

வெள்ளி யாதியிற் றிருசியம் பொய்யாங்
கிளிஞ்சின் *முதலபோற் பிரம மெய்யாம் (௪)

வெள்ளி யாதிய வொன்றற் கொன்று
வியபி சரித்தலின் வெதிரேக மிவற்றிற்
குளது சுத்தி *சூத்திர மொத்தநு
கதமா யொன்று மதுபோற் பிரம
*மநுவிருத்தி யுடைய தாகுஞ் சுத்தியின்
முக்கூ றெங்ஙன மங்ஙன முக்கூ

---

* முதலவென்பதனுல் கயிறுமுதலியன கொள்ளப்படும்.
* மணிகளினூள் நூலைப்போல் நுழைந்திருப்பது.
* அநுவிருத்தி = தொடர்ந்திருப்பது.

றஜடப் பிரமத் தாமவற் றுள்ளே
மெய்யென் றிரண்டு கூற்றை யுணர்ந்து
மூன்றாங் கூற்றை முற்றத் துரப்பின்
வீடு கரதல விளங்கனி யாமே. (ரு)

பேதப் பிரம முதலா மைவகை
பவமு மூவித தாபத் தெரியு
வனமா மதனை ஐவகை யுத்திப்
பரசு கொடுசெல் விசார மென்னுஞ்
சேதஞ் செய்தே பட்சங் தவிர்ப்பாய். (சு)

எதன்கண் யாதிலைக் கால மூன்றினு
மதனிடத் திப்பியில் வெள்ளியே போல
விடையிற் றோற்று மதுவேயத் தியாசம். (எ)

அது *பொரு *ளுணர்ச்சி யென்றிரு வகையாம் (அ)

அவ்விரு வகையுந் தனித்தனி யிரண்டாம். (கூ)

அறுவகை யாகவு மறையப் படும்பொருள் (க0)

உலகினிற் காணு மொவ்வொரு மயக்கும்
மிதனு ளடங்க வினிச்சி தான்மாவைப்
பிரமமென் றுணர்ந்தெலாப் பிரம மூலங்
கெடுத்துப் பரமா நந்தமே தானென்
றுணர்ந்து நீயு மொப்பில்வீ டடைவாய். (கக)

---

* பொருள் = அர்த்தாத்தியாசம்.

* உணர்ச்சி = ஞானத்தியாசம்.

கஎ௫. வினா:—ஆத்மாவின் மூன்று அவஸ்தைகள் எதைப்போலத் தோற்றுகின்றன ?

விடை:— திருஷ்டாந்தம்:— க. இப்பியி(கிளிஞ்சிலி)ல் வெள்ளி அல்லது அப்பிரகம் (பூவிந்துநாதம்)அல்லது காகிதம் என்னும் இம்மூன்றும் இப்பியினது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிதமாகத் தோற்றுகின்றன.

க. அந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்றும் இப்பியிேனோடும் வேதிரேகமும்,

உ இப்பிக்கு மூன்று வஸ்துக்களிலும் அந்வயமுமுண்டு.

எப்படியெனின்:—

க. (க) இப்பியில் வெள்ளி தோற்றுங்காலத்து அப்பிரகமும் காகிதமும் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) அப்பிரகம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் காகிதமும் தோற்றுகிறதில்லை.

(ங) காகிதம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் அப்பிரகமும் தோற்றுகிறதில்லை. இது மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேதிரேகம் (இன்மை).

இப்பியில் முதலிலும் நடுவிலும் ஈற்றிலும் இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் வியாவகாரிகமும் பாரமார்த்திகமுமாகிய அத்தியந்தாபாவமிருக்கிறது. இஃது அந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் இப்பியிலுள்ள வேதிரேகம்.

உ. பிராந்திகாலத்தில்,

(க) "இது வெள்ளி"

(உ) "இஃது அப்பிரகம்"

(ங) "இது காகிதம்"

என்பதாக இப்பியின் இதுவென்னும் அம்சம் அந்த மூன்று வஸ்துக்களிலும் அநுசூதமா(உள்ளீடா)ய் விளங்குகின்றது. இஃது அந்த மூன்றுவஸ்துக்களிலுமுள்ள இப்பியின் அந்வயம்.

இங்கே இப்பியின் மூன்று அம்சங்கள்:—

க. சாமானிய அம்சம். உ. விசேஷ அம்சம். ங. கற்பித விசேஷ அம்சம் என்பனவாம்.

க. இதந்தை (இஃது எனுந்தன்மை) சாமானிய அம்சம். ஏனெனின், எது அதிககாலத்தில் தோற்றுகிறதோ, அது சாமானிய அம்சம். இதந்தையானது

(க) பிராந்திகாலத்திலும்,

(உ) இஃது இப்பி என்று பிராந்தியில்லாதகாலத்திலும் தோற்றுவதால் சாமானிய அம்சமாம். இது ஆதாரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

உ. நீலபிருஷ்ட(கருமையான பின்புற)த்தையும் முக்கோணத்தையுமுடைய இப்பி, விசேஷ அம்சம். ஏனெ

னின், எது நியூன(அற்ப)காலத்தில் தோற்றுகிறதோ, அது விசேஷ அமிசம்.

(க) பிராந்திகாலத்தில் இந்த நீலபிருஷ்டமுதலிய வைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நீங்கு கின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இது அதிஷ் டான மென்றும் சொல்லப்படும்..

ங. வெள்ளிமுதலியவைகள் கற்பிதவிசேஷ அமிசம். ஏனெனின், எது அதிஷ்டானத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ, அது கற்பிதவிசேஷ அமிசம்.

(க) வெள்ளிமுதலியவைகள் இப்பியின் அஞ்ஞான காலத்தில் தோற்றுகின்றன

(உ) இப்பியின் ஞானகாலத்தில் இவைகள் தோற்று கிறதில்லை.

(ங) அதனால் இப்பியோடு வியபிசாரமு (மாறுதலு) டையனவா யிருக்கின்றன.

ஆகையால் இது கற்பிதவிசேஷ அமிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும்.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல

(உ) பிராந்தி நீங்கியகாலத்தும் "நான் சத்தா யிருக்கி றேன், நான் சித்தா யிருக்கிறேன், நான் ஆநந்தமா யிருக்கி றேன், நான் பரிபூரணனா யிருக்கிறேன், நான் அசங்கனா யிருக்கிறேன், நான் நித்தியமுத்தனா யிருக்கிறேன், நான் பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்." என்றிப்படி ஆத்மாவின் இருப் பானது தோற்றுகின்றது.

ஆகையால் இந்தச் சத்துரூபம் சாமானிய அமிசமாம். இது ஆதார மென்றும் சொல்லப்படும்.

௨. சேதனத்துவம் ஆநந்தத்துவம் அசங்கத்துவம் அத்துவிதீயத்துவமுதலிய ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் விசேஷ அமிசம்.

(க) ஏனெனின், பிராந்திகாலத்தில் இவைகள் தோற் றுகிறதில்லை.

(உ) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நிவி ருத்தி யாகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இவை அதி ஷ்டான மென்றும் சொல்லப்படும்.

௩. மூன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பித விசேஷ அமிசம். ஏனெனின்,

(க) பிரஹ்மாபின்னமாகிய ஆத்மாவை அறியாதகா லத்தில் தோன்றுகிறது;

(உ) "நான் பிரஹ்மம்" என்பதாக ஆத்மாவை அறியுங்காலத்து ஆத்மாவிற்கு வேருகச் சத்துத் தோற்றுகிறதில்லை.

ஆகையால் இந்த மூன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பிதவிசேஷ அமிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும். இவ்வாறு இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் ஆத்மாவில் மித்தையாகத் தோற்றுகின்றன.

கஉசு. வினு:—ஆத்மாவினிடத்தில் மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் தோற்றுவதில் இப்பியில் வெள்ளி திருஷ்டாந்தத்தினும் வேருன திருஷ்டாந்தங்களவை?

விடை:—

க. கட்டையில் புருடனும்,

உ. சாட்சியில் சொப்பனமும்,

ந. மருபூமியில் ஜலமும்,

ச. ஆகாசத்தில் கருமையும்,

ரு. பழுதையில் பாம்பும்,

சு. ஜலத்தில் தலைகீழாகிய புருஷன் அல்லது விருக்ஷமும்,

எ. கண்ணுடியில் நகரமும் தோற்றுகின்றன.

அவை மித்தையாம்.

அதுபோல ஆத்மாவில் தனது அஞ்ஞானத்தால் பிர பஞ்சம் தோற்றுகிறது ; *ஶ. அதுமிருத்தையாம். இவ்வாறு

---

* ஶ. यथा मृदि घटो नाम कनके कुण्डलाभिधा । शुक्तौ हि रजतख्यातिर्जीवशब्दस्तथा परे ॥ यथैव व्योम्नि नीलत्वं यथा नीरं मरुस्थले पुरुषत्वं यथा स्थाणौ तद्वद्विश्वं चिदात्मनि ॥ यथैव शून्ये वेतालो गंधर्वाणां पुरं यथा । यथाकाशे द्विचन्द्रत्वं तद्वत्सत्ये जगत्स्थितिः ॥ यथा तरंगकल्लोलैर्जलमेव स्फुरत्यलं घटनाम्ना यथा पृथ्वी पटनाम्ना हि तंतवः । जगन्नाम्ना चिदाभाति सर्वं ब्रह्मैव केवलं ॥ यथा वंध्यासुतो नास्ति यथा नास्ति मरौ जलं । यथा नास्ति नभोवृक्षस्तथा नास्ति जगत्स्थितिः । गृह्यमाणे घटे यद्वन्मृत्तिका भाति वै बलात् । वीक्ष्यमाणे प्रपंचे तु ब्रह्मैवाभाति भासुरं ॥ सदैवात्मा विशुद्धोऽस्ति ह्यशुद्धो भाति वै सदा । यथैव द्विधा रज्जुर्ज्ञानिनोऽज्ञानिनोऽनिशं । यथैव मृण्मयः कुंभस्तद्वद्देहोऽपि चिन्मयः आत्मानात्मविवेकाय मुधैव क्रियते बुधैः । सर्पत्वेन यथा रज्जुरजतत्वेन शुक्तिका । विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता घटत्वेन यथा पृथ्वी जलत्वेन मरीचिका । गृहत्वेन हि काष्ठानि खड्गत्वेनैव लोहता । तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ மண்ணில் குடமென்றும் பெயரும் கநகத்தில் குண்டலமென்றும் பெயரும் சுக்தியில் இரஜதமென்றும் பெயரும் இருப்பதுபோலப் பராத்பர ப்ரம்மாவில் ஜீவனென்னும் பெயரிருக்கின்றது ஆகாயத்தில் நீலமைபோலவும், மருபூமியில் ஜலம்போலவும் கட்டையில் புருஷத்தன்மைபோலவும், சிதாத்மாவில் உலகம் தோன்றுகின்றது. சூந்யதேசத்தில் வேதாளமும், கந்தர்வநகரமும், ஆகாசத்தில் இரட்டைமதித்தன்மையும் தோற்றுவது போலச் சத்தியமாகிய ஆத்மாவில் ஜகத்தின் ஸ்திதி தோற்றுகின்றது. எப்படி அலைநுரையாதிகளைக் ஜலமே ஸ்புரிக்கின்றதோ,

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவத்தை நிச்சயம் செய்தலே

எப்படிக் கடமென்னும் பெயரால் பிருதிவியும், படமென்னும் பெயரால் தந்துக்களும் தோற்றுகின்றனவோ, அதுபோலச் சித்தே ஜகத்து என்னும் பெயரால் தோற்றுகின்றது ஆதலால் யாவும் பிரமமாத்திரமேயாம். எப்படி மலடிமைந்தன் இல்லையோ, எப்படி மருபூமியில் ஜல மில்லையோ, எப்படி ஆகாசவிருக்ஷ மில்லையோ, அவ்வாறு ஜகத்தின் ஸ்திதி இல்லை. கடத்தில் விசாரிக்குமிடத்து எப்படி மண்ணே வவிர்த்து விளங்குகின்றதோ, அதுபோலப் பிரபஞ்சத்தை நோக்குமிடத்து விளக்கமான பிரமமே விளங்குகின்றது. எப்படி இரஜ்ஜுவானது ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் இருவகையாய்த் தோன்றுகின்றதோ அதுபோல எப்போதும் பிரத்யக்ஷமாயிருந்தும் அஞ்ஞானிகளுக்கு எப்போதும் அசத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. கடம் மண்மயமாயிருப்பதுபோலத் தேகமும் சின்மயமாம் ஆத்மாநாத்மவிவேகமாகிய இஃது அறிஞர்களால் அசத்த செய்யப்படுகின்றது. இரஜ்ஜு சர்ப்பத்தன்மையாகவும் சுத்தி இரஜதத்தன்மையாகவும் நினைக்கப்படுவதுபோல அறிவீனரால் ஆத்மதன்மையானது தேகத்தன்மையாக நினைக்கப்படுகின்றது. பிருதிவி சடத்தன்மையாகவும், கானல் ஜலத்தன்மையாகவும், மரங்கள் வீட்டுத்தன்மையாகவும், இரும்பு கத்தித்தன்மையாகவும் பார்க்கப்படுவதுபோல ஆத்மாவினிடத்துத் தேகத்தன்மையை அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் காண்கின்றன்." என்பது யோகசிகோபநிஷத்து ௪. வது அத்தியாயம். "सर्वाद्यौ रज्जुसर्पेण ब्रह्मणैव केवलं प्रपंचाधाररूपेण वर्तते जगन्नहि। यथेक्षुरससंव्याप्ता शर्करा वर्तते तथा। अद्वयब्रह्मरूपेण व्याप्तोऽहं वै जगत्त्रयं। ब्रह्मादिकीटपर्यंता: प्राणिनो मयि कल्पिता:। बुद्बुदादि विकारान्तास्तरंगास्सागरे यथा॥ பாம்புமுதலியவற்றில் பழு

தையின் சத்தையே யிருப்பது போலப் பிரபஞ்சாதாரவடிவமாகக் கேவலம் பிரஹ்மசத்தையே யிருக்கின்றது; ஜகத்தில்லை எப்படிச் சர்க்கரை கரும்பின் ரஸத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதாயின்றதோ அதுபோல யான் மூன்றுலகத்தையும் அத்வயப்பிரஹ்மவடிவமாக வியாபித்திருக்கின்றேன். நுரைமுதல் விகாரபரியந்தமான அலைகள் சமுத்திரத்திற் கற்பிக்கப்படுவதுபோலப் பிரஹ்மாதி கீடபரியந்தமான பிராணிகள் என்னிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்டனவாம்." என்பது ஆத்மபோதோபநிஷதம். "अनित्यं जगद्यज्जनितं स्वप्नजगदभ्रगजादि-तुल्यं।तथा देहादि संघातं मोहगुणजालकलितं तद्रज्जुसर्पवत्कल्पितम्॥ அநித்தியமான ஜகத்து யாது தோன்றியிருக்கிறதோ அது சொப்பனஜகத்துக்கும் மேகத்திற்றோன்றும் யானைமுதலியவற்றிற்கும் சமானமாம். அவ்வாறே தேகாதிசங்காதமும் மோககுணக்கூட்டங்களால் ஆக்கப்பட்டதாம். அது இரஜ்ஜுசர்ப்பம்போல் கற்பிதமாம்". என்பது நிர்வாணோபநிஷதம். "अनेककोटिब्रह्माण्डं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु" "दृश्यते जगति यद्यज्जगति वीक्ष्यते। वर्तते जगति यद्यत्सर्वं मिथ्येति निश्चिनु॥" அநேக கோடி பிரஹ்மாண்டங்கள் யாவும் மித்தை யென்று நிச்சயஞ்செய்." "ஜகத்தில் யாது யாது அறியப்படுகின்றதோ ஜகத்தில் யாது யாது பார்க்கப்படுகின்றதோ, ஜகத்தில் யாது யாது இருக்கின்றதோ அது முழுவதும் மித்தை யென்று நிச்சயஞ்செய்." என்பன தேஜோபிந்தூபநிஷத்தினது ஐந்தாவது அத்தியாயத்தின் வாக்கியங்கள். அன்றியும் ஜகத்து மித்தை யென்பதன் கஎ திருஷ்டாந்தங்களை அந்தத் தேஜோபிந்து உபநிஷதத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயத்திற் காண்க. தமிழில் காண விரும்புவோர் ரிபுகீதை கூ௪-வது அத்தியாயத்தில் காண்க. एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किंचन। तस्माद्ब्रह्म-

பிரபஞ்சத்தின் * ங. பாதமாம்.

கஉஎ. வினா.—பிராந்தியாகிய சமுசாரம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—

க. * சு. பேதப்பிராந்தி,

व्यतिरिक्तं सर्वं बाधितम् ॥" "मिथ्याभूतान्स्वप्नतुल्यान्विषयभोगाननुभूय" ஒரே அத்வயப்பிரஹ்மம் உள்ளது. இங்கு நானா வென்பது சிறிது மில்லை. ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறாகிய யாவும் பாதிக்கப்பட்டனவாம்." "சொப்பனசமானமாய் மித்தியாவடிவமான விஷயங்களை யநுபவித்து" என்பன மகாநாராயணோபநிஷதவாக்கியங்கள். यथा कटकशब्दार्थः पृथग्भावो न कांचनात् । न हेमकटकात्तद्वज्जगच्छब्दार्थता परे । तेनेयमिंद्रजालक्रीडागतिः प्रवितन्यते ॥ எப்படிக் கடகசப்தத்தின் பொருள் பொன்னைவிட வேறன்றோ, பொன் கடகத்தின் வேறன்றோ, அதுபோல ஜகத்துசப்தத்தின்பொருள் பரத்திலிருக்கின்றது." என்பது மஹோபநிஷதவாக்கியம். यत्रैषा जगदाभासो दर्पणांतःपुरं यथा तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥ பாபமற்றவனே! எதில் இந்த ஜகத்தானது கண்ணாடியிற்புரம்போல ஆபாசமாகத் தோன்றுகின்றதோ, அந்தப் பிரஹ்மம் நான் என்று அறிந்து கிருதகிருத்தியனாவாய்." என்பது துரியாதீதாவதூதோபநிஷதம்.

* ங. மித்தியாத்துவநிச்சயத்திற்குப் பாத மென்று பெயராம். அது சாஸ்திரீயம் (சாஸ்திரசம்பந்தம்), யௌக்திகம் (யுக்திசம்பந்தம்), அபரோக்ஷ மென்னும் பேதத்தால் மூன்றுவகையாம்.

* சு. ஜீவேசுரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜடங்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜீவஜடபேதம், ஈசஜடபேதம் என்னு மிவை ஐவகைப்பேதப்பிராந்தி

௨. * எ. கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி,

௩.* * அ. சங்கப்பிராந்தி,

௪. * கூ. விகாரப்பிராந்தி,

௫. பிரஹ்மத்திற்கு பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி என்று * க௦. ஐந்துவிதமாம்.

---

* எ. அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாகிய கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் தோற்றுதல் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி.

* அ. ஆத்மாவிற்குத் தேகாதிகளில் அகந்தையும், கிரகாதிகளில் மமதையுமாகிய சம்பந்தமாவது அல்லது சஜாதீய விஜாதீய சுகதவஸ்துக்களோடுள்ள சம்பந்தமாவது தோற்றுதல் சங்கப்பிராந்தி.

* கூ. பாலின் விகாரம் தயிராதல்போலப் பிரஹ்மத்தின் விகாரம் ஜீவனும் அப்படியே ஜகத்துமாம் என்னும் தோற்றம் விகாரப்பிராந்தி.

* க௦. भ्रमः पंचविधो भाति तदेवेह समुच्यते । जीवेश्वरौ भिन्नरूपाविति प्राथमिको भ्रमः । आत्मनिष्ठं कर्तृगुण वास्तवं वा द्वितीयकः । शरीरत्रयसंयुक्तजीवस्संगी तृतीयकः । जगत्कारणरूपस्य विकारित्वं चतुर्थकः । कारणाद्भिन्नजगतस्सत्यत्वं पंचमो भ्रमः । पंचभ्रमनिवृत्तिश्च तदा स्फुरति चेतसि बिंबप्रतिबिंबदर्शनेन भेदभ्रमो निवृत्तः ॥ स्फटिकलोहितदर्शनेन पारमार्थिककर्तृत्वभ्रमो निवृत्तः ॥ रज्जुसर्पदर्शनेन कारणाद्भिन्नजगतस्सत्यत्वभ्रमो निवृत्तः । कनकरुचकदर्शनेन विकारित्वभ्रमो निवृत्तः ॥ तदा भ्रमाति मच्चित्तं ब्रह्माकारमभूत्स्वयम् ॥ பிரமம் ஐந்துவிதமாகத் தோற்றுகின்றது. அதுவே

௧௨அ. வினா:—ஐவகைப்பிராந்தியும் எந்தத் திருஷ்டாந்தங்களால் நிவிருத்தியாகும்?

விடை:—

௧. *௧௧. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் பேதப்பிராந்தியும்,

இங்கு செவ்வையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது:—௧. ஜீவேஸ்வரர்கள் இருவரும் பின்னவடிவுடையோர் என்பது முதலாவது பிரமம். ௨. ஆத்மாவினிடத்துள்ள கர்த்திருத்துவம் வாஸ்தவ மென்பது இரண்டாவது பிரமம். ௩. சரீரமூன்றுடன் கூடிய ஜீவன் சங்கமுடையவன் என்பது மூன்றாவது பிரமம். ௪. ஜகத்தின் காரணவடிவம் விகாரி யென்பது நான்காவது பிரமம். ௫ காரணத்திற்கு வேறான ஜகத்து சத்திய மென்பது ஐந்தாவது பிரமம். பஞ்சப்பிரம நிவிருத்தியும் அப்போது சித்தத்தில் ஸ்புரிக்கின்றது:—௧. பிம்பப் பிரதிபிம்பதரிசனத்தால் பேதப்பிரமம் நீங்குகின்றது, ௨. ஸ்படிகத்தின் செம்மையைக் காணுதலால் பாரமார்த்திக கர்த்திருத்துவப் பிரமம் நீங்குகின்றது. ௩. பிம்பப்பிரதிபிம்பதரிசனத்தால் சங்கப்பிரமம் நீங்குகின்றது. ௪. இரஜ்ஜுஸர்ப்பதரிசனத்தால் காரணத்திற்கு வேறான ஜகத்தின் சத்தியத்தன்மைப்பிரமம் நீங்குகின்றது. ௫. கனககுண்டலதரிசனத்தால் விகாரித்தன்மைப்பிரமம் நீங்குகின்றது. அப்போது பிரமமுடையதாகிய சித்தம் சுவயம் பிரம்மாகாரமாகின்றது." என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷத்தம்.

* ௧௧. ருத்திரபாஷியத்திற்குப் பஞ்சபாதிகை யென்னும் உரை பதுமபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சபாதிகையின் வியாக்கியானமாகிய விவரண மென்னும் கிரந்தத்திற்குக்

உ. ஸ்படிகத்தில் சிவப்புவஸ்திரத்தின் செந்நிறம் தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தியும்,

௩. கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தியும்,

௪. இரஜ்ஜுவிற்கற்பிதமாகிய சர்ப்பதிருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியும்,

௫. கனகத்திற் குண்டலம் தோற்றுந் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தியும் நிவிருத்தியாகும்.

௧௨௩. வினா:—௧. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் பேதப்பிராந்தி எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(௧) * ௧உ. கண்ணாடியில்

கர்த்தா, ஸ்ரீ பிரகாசாத்மசரண னென்னும் ஆசாரியர். அவரது முறையை அநுசரித்துள்ளது. மேலெழுதப்பட்டுள்ள இந்த பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தம்.

* ௧உ. "सत्येवाभाति चिच्छाया दर्पणे प्रतिबिंबवत् சிற்சாயையானது கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பம்போலச் சீத்தியமானதுபோல் தோற்றுகின்றது." என்பது சாஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷதம். "एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः। एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत्॥ ஒரே பூதாத்மா பூதங்கள்தோறும் இருப்பவராய்ச் ஜலசந்திரனைப்போல ஒருவகையாயும் பலவகையாயும் காணப்படுகின்றார்." என்பது திரிபுராதாபநோபநிஷதம்.

தோற்றும் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் அக்கண்ணாடியி லில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைப் பார்க்கும்பொருட்டு வெளிப்பட்ட நேத்திரவிருத்தி அந்தக் கண்ணாடியைப் பரிசித்து (தீண்டி) மறுபடியும் திரும்பி முகத்தையே பார்க்கின்றது. ஆகையால் பிம்பமாகிய முகத்தோடு பிரதிபிம்பம் அபின்னமாம். அதனால் பிரதிபிம்பம் மித்தை யன்று; சத்தியமாம்.

(உ) பிரதிபிம்பத்தின் தர்மமாகிய பிம்பத்தினும் வேறுந்தன்மையும், கண்ணாடியிலிருக்குந்தன்மையும், பிம்பத்தினும் எதிர்முகமாந்தன்மையுமாகிய இந்த மூன்றும் அவற்றினது தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(ங) ஆகையால் இந்தத்தர்மங்களின் மித்தியாத்துவ நிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு என்றும் அபேதமாகிய நிச்சயம் உண்டாகின்றது

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோலச் சுத்தப்பிரஹ்மம் பிம்பமாம். ஜீவனாகிய அதனது பிரதிபிம்பம் அஞ்ஞானமாகிய கண்ணாடியில் தோற்றுகின்றது. அவற்றுள் சொப்பனத்தைப்போல் ஒருஜீவன் முக்கியமாம். மற்றவை ஸ்தாவரஜங்கமமாகிய நானா ஜீவர்களாகத் தோற்றுகின்றன. அவை ஜீவாபாசங்களாம். அந்த ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்தோடு எப்போதும் அபின்னமாம்.

(உ) ஆனால் மாயையின் வலியாலாம் அந்த ஜீவனது தர்மமாகிய பிம்பமாம் ஈசுவரனினும் வேறுந்தன்மை, ஜீவத்துவம், அற்பஞ்ஞத்துவம், அற்பசக்தித்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், நாநாத்துவமுதலியனவும் அவற்றின் தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(ஙு) ஆகையால் அவற்றின் மித்தியாத்துவநிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால், ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பத்திற்கும் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்திற்கும் என்றும் அபேதமாகிய நிச்சயமுண்டாகின்றது.

இவ்வாறு பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் *கங. பேதப்பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றது.

---

* சங. முக்கியமாகிய ஜீவேசுவரபேதநிஷேதத்தால் அதனுள் அடங்கிய நான்கு பேதங்களின் நிஷேதமும் இயல்பாகவே சித்திக்கின்றது. சகலபேதமும் உபாதியினாலாயிருக்கின்றன. உபாதிகள் யாவு மித்தையானமையால், அவற்றாலாகிய பேதங்களும் மித்தையாம். ஆகவே வாஸ்தவமாகிய அத்வைதப்பிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது.

"यदा ह्येवैष एतस्मिन्नल्पमप्यंतरं नरः। विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः॥ எப்போது இந்நரன் இதில் சிறிதேனும் பேதத்தை யறிகின்றானோ, அப்போது அவனுக்குப் பய முண்டாகின்றது, இதிற் சந்தேகமில்லை;" என்பது கடருத்ரோபநிஷத்தும் மகோபநிஷத்ப் ஐ-வது அத்தியாயமுமாம். "अद्वितीये परे तत्त्वे निर्विशेषे भिदा कुतः। एकात्मके परे तत्त्वे भेदकं तत् कथं भवेत्॥ நிர்விசேஷ அதாவது

கஙு0. வினா :—உ. படிகத்தில் சிவப்புவஸ்திரத்தின் செந்நிறம்தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

விடை :—(க) சிவப்புவஸ்திரத்தின்மேல் வைக்கப் பட்ட படிகமணியில் வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகிறது. (உ) ஆனால் அது வஸ்தி ரத்தின் தர்மமாம். (ங) வஸ்திரமும் படிகமும் பிரிந்தகா லத்து அது படிகத்தில் தோற்றுகிறதில்லை. (ச) ஆனால் அது படிகத்தின் தர்மமன்று. (ரு) ஆனால் படிகத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகிறது.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோல அந்தக்கரணதர்ம மாகிய கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவில் தாதாத்மியசம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றன. (உ) ஆனால் அவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம். (ங) சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமும் ஆத்மாவும் பிரிந்தகாலத்து அவை ஆத் மாவினிடத்திற் தோற்றுகிறதில்லை. (ச) ஆகையால் ஆத் மாவின் தர்மமன்று. (ரு) ஆனால் ஆத்மாவினிடத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகின்றன

பேதமின்றிய அத்விதீய பரதத்துவத்தில் பேத மேது? ஒருவடிவ மான பரதத்துவத்தில் அப்பேதத்தைச்செய்வது எப்படி வசிக்கும்? என்பது துரியாதீத அவதூதோபநிஷதம்

இவ்வாறு படிகத்திற் செந்நிறம்தோற்றும் திருஷ்டாந் தத்தால் கர்த்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

கஙக. வினா :—ஙூ. கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங் கப்பிராந்தி எப்படி நிவர்த்தியாகும் ?

விடை :—(க) கடவுபாதியையுடைய ஆகாயம் கடா காய மெனப்படும். (உ) அந்த ஆகாயம் கடத்தோடு தோற்றியபோதினும், (ங) கடத்தின் தர்மமாகிய உற் பத்தி நாசம் கமனுகமன்முதலியவை ஆகாயத்தைப் பரிசிக் கிறதில்லை. (ச) ஆகையால் ஆகாயம் அசங்கமாம். (ரு) ஆகாயத்திற்கு கடத்தோடு சம்பந்தம்தோற்றுதல் பிராந்தி யாம்.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலத் தேகமுதலிய சங்கா தமாகிய உபாதியையுடைய ஆத்மா ஜீவ னெனப்படும். (உ) அந்த ஆத்மா சங்காதத்தோடு கூடியதாகத் தோற் றியபோதினும், (ங) சங்காதத்தின் தர்மமாகிய ஜனன மரணாதிகள் ஆத்மாவைப் பரிசியா. ஏனெனின், சங்கா தம் திருசியம் ; ஆத்மா திருஷ்டா. (ச) அதனால் ஆத்மா சங்காதத்தினும் வேறாகிய அசங்கனாம். (ரு) ஆத்மா சங்காதரூபமல்லாத தாகையால் ஆத்மாவிற்குச் சங்காதத் தோடு அகர்ந்தையாகிய சம்பந்த மில்லை. ஆத்மா சங்காத மாகாமல், அந்தச் சங்காதமும பஞ்சபூதத்தினதா யிருத்த லால், ஆத்மாவிற்கு மமதையாகிய சம்பந்தமு மில்லை.

ஆத்மா சங்காதத்திற்கு வேறா யிருத்தலால் ஆத்மா விற்குச் சங்காதத்தின் சம்பந்திகளாகிய ஸ்திரீபுத்திரகிர காதிகளோடு மமதையாகிய சம்பந்தமு மில்லை. இவ்வாற் றால் ஆத்மா அசங்கன். இவ்வாத்மாவிற்கு சங்காதத்தோ டுள்ள அகந்தை மமதையாகிய சம்பந்தம் பிராந்தியாம்.

இவ்வாறு கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

கஈஉ. வினா:—ச. இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

விடை:—(க) மந்தாந்தகாரத்தில் இரஜ்ஜுவான திருக்க, அதைப் பார்க்கும்பொருட்டு நேத்திரத்துவாரத் தால் அந்தக்கரணவிருத்தி வெளிப்படுகின்றது. அந்த விருத்தி இருள்முதலிய தோஷத்தால் இரஜ்ஜுவின் ஆகா ரத்தை அடைகிறதில்லை. ஆகையால் அந்தவிருத்தியால் இரஜ்ஜுவின் ஆவரணம் பங்கமாகிறதில்லை. அப்போது இரஜ்ஜுவை உபாதியாகவுடைய சைதன்னியத்தை ஆசி ரித்திருந்த * கச. தூலாவித்தை க்ஷோப(கலக்க)த்தை அடைந்து, சர்ப்பரூப விகாரத்தை அடைகின்றது. (உ) அந் தச்சர்ப்பம் பாலின் பரிணாமமாகிய தயிரைப்போல அவித்

* கச. கடமுதலிய உபாதிகளையுடைய சைதன்னியத்தை ஆவ ரணஞ்செய்யும் அவித்தை தூலாவித்தை.

தையின் பரிணாமமும், (ங) இரஜ்ஜுவை உபாதியாகவுடைய சைதன்னியத்தின் விவர்த்தமுமாம்; பரிணாம(விகார)மன்று.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலப் பிரஹ்மசைதன்னியத்தின் ஆசிரிதமாயிருக்கும் * கடு. மூலாவித்தை, பிராரப்தமுதலிய நிமித்தத்தால் * கசு. க்ஷோபத்தை அடைந்து ஜடசேதன (சிதாபாச) பிரபஞ்சமாகிய விகாரத்தை அடைகின்றது. (உ) அந்தப் பிரபஞ்சம் அவித்தையின் *கஎ. பரிணாமமும் (ங) * கஅ. அதிஷ்டானப்பிரஹ்ம

---

* கடு. சுத்தப்பிரஹ்மத்தையும் ஆத்மாவையும் ஆவரணஞ் செய்யும் அவித்தை மூலாவித்தை.

* கசு. காரியாதற்கு எதிர்ப்படுதலை (காரியாபிமுகாவஸ்தையை) க்ஷோப மென்பர்.

* கஎ க. முன் உருவத்தைவிட்டு வேறு உருவத்தை அடைதல் பரிணாமம்.

உ அல்லது உபாதானத்தின் சமானசத்தையுடைய வேற்றுருவம் உபாதானத்தினும் வேறுவிதமாகிய வடிவம்) பரிணாமமாம்; பாலின் பரிணாமமாகிய தயிர்போல. இதனையே விகார மென்றும் கூறுவர்.

* கஅ எது தான் திருவிகாரவடிவமாயிருந்துகொண்டு அவித்தையினலாகிய கற்பிதகாரியத்திற்கு ஆசிரயமாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானமாம்; கற்பிதசர்ப்பத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய இரச்சு போல. இதனையே பரிணாமியுபாதானத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய விவர்த்த உபாதான மென்றும் கூறுவர்.

சைதன்னியத்தின் *கக. விவர்த்தமுமாய்; பரிணாமமன்று.

இவ்வாறு இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்பதிருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

கருரு. வினா:—ரு. கனகத்தில் குண்டலந்தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறாகிய ஜகத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிராந்தி எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

பிரஹ்மமே சகலத்திற்கும் அதிஷ்டானம், அந்த பிரஹ்ம சைதனியத்தின் விவர்த்தமே இவ்வுலகு என்பதற்கு "सर्वाधिष्ठानमद्वन्द्वं परं ब्रह्म सनातनं । सच्चिदानंदरूपं तदवाङ्मानसगोचरम् ॥ சர்வத்திற்கு மதிஷ்டானமும் துவந்துவமில்லாததும் பரப்பிரஹ்மமும் சநாதனமும் சச்சிதாநந்தரூபமாகிய அது வாக்கு மனதிற்கெட்டாததாம்." என்னும் அந்நபூர்ணோபநிஷத்தும், "चिद्विवर्तजगतोऽस्य कारणं तत्सदाहमिति मौनमाश्रय ॥ சித்தின் விவர்த்தமான இச்சகத்திற்குக் காரணமான அந்தப பிரஹ்மம் எப்போதும் யான் என்று மௌனத்தை ஆசிரயஞ்செய்." என்னும் வராகோபநிஷத்தும் பிரமாணமாதல் காண்க.

* கக. அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை(அற்பமும் பின்னமுமாகிய சத்தை யுடைய அதிஷ்டானத்தினும் அன்னியதாரூபம் (வேறுவிதமாகிய வடிவம்) விவர்த்தமாம்; இரஜ்ஜுவின் விவர்த்தமாகிய சர்ப்பம்போல. இதனையே கற்பிதகாரிய மென்றும், கற்பிதவிசேஷ மென்றும் கூறுவர்.

விடை :—(க) கனகத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் காரியகாரணத்தன்மையால் தோற்றும் பேதம் கற்பிதமாம்; (உ) கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்டலத்தின் சொரூபம் காணப்படாமையால், (ங) வாஸ்தவ அபேத மிருக்கிறது. (ச) அதனால் கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்டலத்திற்குச் சத்தை யில்லை.

சித்தாந்தம் :— (க) * உ0. அதுபோலப் பிரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்கும் காரியகாரணத்தன்மையினுலும் விசேஷணத்தினுலும் தோற்றும் பேதம் கற்பிதமாம். (உ) விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து அஸ்திபாதிப்பிரிய(சச்சிதானந்த)த்திற்கு வேறுக நாமரூபஜகத்து சத்தியமாகச் சித்திக்கிறதில்லை. ஆனுல் மித்தையாகச் சித்திக்கிறது. எந்த வஸ்து எதிற் கற்பிதமாமோ, அந்த வஸ்து அதனினும் வேறுகச் சித்திக்கிறதில்லை. (ங) ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்கும் வாஸ்தவ அபேத முண்டு. (ச) அதனால் ஜகத்திற்குப் பிரஹ்மத்தினும் வேறுகிய சத்தை யில்லை.

இவ்வாறு கனகத்தில் குண்டலத்தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றது.

---

* உ0. காரணத்தைவிட காரியம் வேறுகாமையால் காரணமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு வேறுய்க் காரியவடிவ ஜகத்து சத்தியமா யில்லை.

கஙசஂ வினா:—பிராந்தி யென்பது யாது?

விடை:—பிராந்தி யென்பது அத்தியாசமாம்.

ஆதலால் ஜகத்து மித்தை என்பதனை பின்வரும் சுருதிகள் காட்டு மாறு காண்க. "कारणाभिन्नरूपेण कार्यं कारणमेव हि । तद्रूपेण सदा सत्यं भेदेनोक्तिर्मृषा खलु । तच्च कारणमेकं हि न भिन्नं नोभयात्मकं । भेदस्सर्वत्र मिथ्यैव धर्मादेरनिरूपणात् । अतश्च कारणं नित्यमेकमेवाद्वयं खलु । अत्र कारणमद्वैतं शुद्धचैतन्यमेव हि ॥ காரணத்தினும் வேறுபட்ட வடிவமின் மையால் காரியம் காரணமேயா மென்பது பிரசித்தம்; அக்காரண வடிவத்தால் எப்போதும் சத்தியமா யிருக்கின்றது பேதமாகக் கூறு தலோ நிச்சயமாகப் பொய்யாம். அக்காரணமும் ஒன்றே; பின்னமு மன்று;. பின்னாபின்ன மென்னும் இருவடிவமு மன்று. பேதம் எங்கும் மித்தையாம்; தர்மாதிகள் நிரூபிக்கப்படாமையால். ஆதலால் காரணமும் நிச்சயமாக நித்தியமான ஒரே அத்வயமாம். இங்குக் கார ணமாகிய அத்வைதம் சுத்தசைதன்னியமேயா மென்பது பிரசித்தம்." இது பஞ்சப்பிரஹ்மோபநிஷதம்.

"येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति कथं नु भगवस्स आदेशो भवतीति ॥ यथा सोम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृण्मयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् ॥ यथा सोम्यैकेन लोहमणिना सर्वं लोहमयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं लोहितामित्येव सत्यम् ॥ यथा सोम्यैकेन नखनिकृन्तनेन सर्वं कार्ष्णायसं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं कृष्णायसमित्येव सत्यमेवं सोम्य स आदेशो भवति ॥ எதனால் கேட்கப்படா தது கேட்கப்பட்டதாகின்றதோ மனனஞ் செய்யப்படாதது மனனஞ் செய்யபபட்டதாகின்றதோ என்பதாம். பகவானே! அவ்வுபதேசம்

௧௩௫. வினா:—அத்தியாசமென்பது யாது?

விடை:— பிராந்தி(மயக்க)ஞானத்திற்கு விஷயமாகிய

எவ்வாறுமெனச் சௌமியனே! எப்படி ஒரு மண்திரளால் எல்லாம் மண்வடிவமாய் அறியப்பட்டதாமோ கடமுதலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ மண்மாத்திரம் சத்தியமாமோ, எப்படிச் சௌமியனே! ஒரே உலோகமணியினால் யாவும் உலோகமயமாக அறியப்பட்டதாமோ, மணிமுதலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ. உலோகமே சத்தியமாமோ, எப்படி ஒரு நகம் வெட்டும் கத்தி (இரும்புமயமாய்) அறியப்பட்டதாயின் யாவும் இரும்புமயமாக அறியப்பட்டதாமோ, கத்திமுதலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ, இரும்பே சத்தியமாமோ, அது போலச் சௌமியனே! அவ்வுபதேசமாகின்றது அதாவது ஒரு நாமரூபவடிவ வஸ்து காரணமாகிய சத்துவடிவமென் றறிதலினால் சகல ஜகத்தும் சத்துவடிவாய் அறியப்பட்டதாம் ஜகத்து நாமதேயமான வாக்கின் செய்கையாகிய விகாரமாம். சத்தாகிய பிரஹ்மமே சத்தியமாம்." என்பது சாந்தோக்கியம் ஆறாவது பிரபாடகத்தின் முதல்கண்டமாம். "ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं नश्वरं ॥ பிரஹ்மத்திற் கந்நியமான யாவும் அசத்தியம்." என்பது நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்தாம். "यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः। मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः॥ எப்போது பரமார்த்தமாக ஜகத்து முழுவதும் மாயாமாத்திரமாகவும் ஆத்மாவைக் கேவலமாகவும் அறிகின்றானோ அப்போது சுகமுண்டாகின்றது." என்பது தர்சனோபநிஷத்து பத்தாவது கண்டம்.

மித்தியாவஸ்துவிற்கும், பிராந்திஞானத்திற்கும் அத்தியாச மென்று பெயராம.

கஙசு. வின:—அந்த அத்தியாசம் எத்தனை வித மாம் ?

விடை:—ஞானாத்தியாசம் அர்த்தாத்தியாச மென்னும் பேதத்தால் அத்தியாசம் இரண்டுவிதமாம். அவற்றுள், அர்த்தாத்தியாசமானது * உக. கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், * உஉ. சம்பந்தசகிதசம்பந்தியத்தியாசம், * உங. கேவல

---

* உக. வெள்ளியில் சுத்தியினது தாதாத்மியசம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாவதுபோல அநாத்மாவில ஆத்மாவின் அத்தியா சம் உண்டாகின்றது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் தாதாத்மியசம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகினறது. ஆத்மாவின சொரூபம் அத்தியஸ்த மாகிறதில்லை. ஆகையால் அநாதமாவில் ஆத்மாவின் கேவலசம்பந் தாத்தியாச முண்டாகின்றது

* உஉ. சுத்தியில் வெள்ளியின் சம்பந்தமும் அதன் சொரூப முமாகிய இரண்டும அத்தியஸ்தமாவதுபோல ஆத்மாவில் அநாத்மா வின் சம்பந்தமும் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாகின் றன. ஆகையால் ஆதமாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தசகிதசம்பந் தியினத்தியாச முண்டாகின்றது.

* உங. யான் வெள்ளையன், குருடன், செவிடன்முதலிய வடிவாக ஸ்தூலதேகத்தின் வெண்மைமுதலியனவும் இந்திரியங்க ளின் பார்வைமுதலியனவுமாகிய தர்மங்கள்மாத்திரம் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன; அவற்றின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிற தில்லை. ஆகையால் ஆத்மாவில் தேகேந்திரியங்களது கேவலதர்மத் தினத்தியாச முண்டாகின்றது.

தர்மாத்தியாசம், * உச. தர்மசகிததர்மியத்தியாசம், * உரு. அந்யோந்யாத்தியாசம், * உசு. அந்நியதராத்தியாசம் என்னும் பேதத்தால் ஆறுவிதமாம், அல்லது *உஎ. சொரூபாத்தியாசம், *உஅ. சம்சர்க்காத்தியாசம் என்னும் பேதத்தால் அர்த்தாத்தியாசம் இரண்டுவகைப்படும்.

---

*உச சுத்தியில் வெள்ளித்தன்மைத்தருமமும் அவ்வெள்ளியின் சொரூபமும் இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதுபோல, அந்தக்கரணத்தின் கருத்திருத்துவாதிதர்மங்களும் அவ்வந்தக்கரணத்தின் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகையால் ஆத்மாவில் அந்தக்கரணத்தின் தர்மசகிததர்மியின் அத்தியாச முண்டாகின்றது.

* உரு. இரும்பும் அக்கினியும்போல ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் அத்தியாசமும் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசமும இருத்தல் அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம்.

* உசு. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனல் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாம். இதுவே அந்நியதராத்தியாசமாம். இரண்டில் ஒன்றன் அத்தியாசம் அந்நியதராத்தியாச மெனப்படும்,

* உஎ. ஞானத்தினல் பாதமாகத்தக்க வஸ்து அதிஷ்டானத்தில் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாகின்றது. தேகாதி அநாத்மாவிற்கு அதிஷ்டானஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றமையால் ஆத்மாவில் அதன் சொரூபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

* உஅ. பாதிக்கத்தகாத வஸ்துவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனல் அதன் சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகும். ஆகையால்

க. முன்சொல்லப்பட்ட ஆறுபேதங்களும் இதில் * உகூ. அடங்கும்.

உ. மேலெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஐவகைப்பிராந்தியும இதனுள * ௩0. அடங்கும்.

௩. இனி அடுத்துச்சொல்லப்படும் ஆத்மாநாத்மாக்களினது விசேஷணங்களின் அந்நியோந்நியாத்யாசமும்

அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனையே சம்பந்தாத்தியாச மென்றும் கூறுவர்.

* உக கேவலதர்மாத்தியாசம், தர்மசகிததர்மியி னத்தியாசம், அந்நிதராத்தியாசம் என்னு மிம்மூன்றும் சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்கும். கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசமேயாகும். சம்பந்தசகிதசம்பந்தியினத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசசகிதசொரூபாத்தியாசமாம். அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தில் சம்சர்க்காத்தியாசம் சொரூபாத்தியாச மென்னு மிரண்டு முண்டு. எனெனின், ஆத்மாவின் சொரூபம் சத்திய மாகையால் அஃது அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனல் அதன் சம்சர்க்க மெனப்படும் தாதாதமியசம்பந்தம அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம். ஆகையால் அதன் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. அநாத்மாவின் சொரூபமே ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், அதன் சொரூபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

அதனால் அந்நியோந்நியாத்தியாசம் இவ்விரண்டிலு மடங்கும்.

* ௩0. முன்னெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஐவகைப்பிராந்திகளில் சங்கப்பிராந்தி நீங்கிய மற்ற நால்வகைப்பிராந்தியும் சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்கும். ஐந்தாவது சங்கப்பிராந்தி சம்சர்க்காத்தியாசத்தி லடங்கும்.

இதிற்றானே அடங்கும். அஃது அதன் டிப்பணத்தில் (விளக்கவுரையில்) காட்டப்படும்.

கஙஎ. வினா:—அகங்காராதி அநாத்மாக்களையும், ஆத்மாவையும் அறிவதில் விசேஷ உபயோகமுள்ள அத்தியாசமெது?

விடை:—அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம்.

கஙஅ. வினா:—அந்நியோந்நியாத்தியாச மென்பது யாது?

விடை:—பரஸ்பரத்தில் பரஸ்பரத்தின் (ஒன்றில் ஒன்றன்) அத்தியாசத்திற்கு * கூக. அந்நியோந்நியாத்தியாசமென்று பெயர்.

---

* கூக. இங்கே சகல அத்தியாசங்களினது சொரூபத்தையும் தாரணத்தையும் விரியுமென்றஞ்சி விசேஷமாய் எழுதாமல் சம்க்ஷப(சுருக்க)மாய் எழுதியிருக்கிறோம். அவற்றை விசேஷமாய் அறியவிரும்புவோர் விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்திற் காண்க. ஆனால் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தின் சொரூபம், விசேஷ உபயோகமுள்ளதென்றறிந்து ஸ்பஷ்டமா(தெளிவா)ய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் (க) அநாத்மாவின் தர்மமாகிய துக்கமும் துவைதசகிதத்துவமும், ஆத்மாவின் ஆநந்தத்திலும் அத்வைதத்தன்மையிலும் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய், அவற்றை மறைக்கின்றன.

(உ) ஆத்மாவின் தர்மமாகிய சத்தும் சித்தும், அநாத்மாவின் அசத்துவத்திலும் ஜடத்துவத்திலும் சம்சர்க்க(சம்பந்த)வாயிலாக அத்தியஸ்தமாய் அவற்றை மறைக்கின்றன.

கஙக. வினா:— ஆத்மாநாத்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படி அத்தியாச முண்டாகிறது?

விடை:—க-ச. சத்து சித்து ஆநந்தம் அத்வைதத் துவம் என்னு மிந்நான்கு விசேஷணங்களும் ஆத்மாவினு டையனவாம். க-ச. அசத்து ஜடம் துக்கம் துவைதசகிதத் துவம் (துவைதத்தோடுகூடியதன்மை) என்னு மிந்நான்கு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவினுடையனவாம். அவற்றுள்,

க-உ. துக்கம் துவைதசகிதத்துவம் என்னும் இவ் விரண்டு அநாத்மவிசேஷணங்களும் ஆத்மாவின் ஆநந்தத் தையும் அத்வைதத்துவத்தையும மறைக்கின்றன. அத னால் ஆத்மாவில்,

(க) "நான் ஆநந்தரூபனும் அத்வைதரூபனுயு மிருக்கிறேன்." என்னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) "நான் துக்கியாயும் ஈசுவராதிகளினும் வேறாயு மிருக்கிறேன்." என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது,

ங-ச. ஆத்மாவின் சத்து சித்து என்னும் இரண்டு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவின் அசத்துவத்தையும் ஜடத்

காரியசகித அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்படுவது அதிஷ்டான மெனப்படும்.

இவ்வாறு அநாத்மாக்களின் அந்நியோந்நியாத்தியாசமாகிய இதுவும் சம்சர்க்காத்தியாசசொரூபாத்தியாசங்களி லடங்கும்.

துவத்தையும் மறைக்கின்றன. அதனால் * ௩௨. அநாத்மாவாகிய அகங்காராதிகளில்,

(௧) *“ அசத்தாயும் ஜடரூபமாயுமிருக்கிறது ” என்னும் ஞானமுண்டாகாமல்,

(௨) “ இருக்கிறது, விளங்குகிறது ” என்னும் ஞானமுண்டாகிறது.

இவ்வாறு ஆத்மாநாத்மாக்களுக்குப் *௩௩. பரஸ்பர அத்தியாசமிருக்கின்றது

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஆறாங்கலை
பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம் என்பது.
முடிந்தது.

---

* ௩௨. “ अनात्मा तु सजीवो वियदादिप्रपंचः ॥ அநாத்மாவோ ஜீவனோடு ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சமாம்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷதம்.

*௩௩. பிரஹ்மஈசுவரர்களுக்கும் கூடஸ்தஜீவர்களுக்கும் உள்ள பரஸ்பர அத்தியாசம் மேல் பதினாறாவது கலையிற் சொல்லப்படும்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

ஏழாங்கலை.

ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

ஆன்ம விசேடண மாயிரு வகையே
விதேய விசேஷத்திய மென்றவை யாவும்
குரவ னூலவழிக் குறைவற வுணரின்
றனது நிஜவுரு தானே யாகுவன். (௧)

சத்துச் சித்தா நந்தம் பிரமஞ்
சுவயம் பிரகாசங் கூடத்தன் சாக்ஷி
திருஷ்டா வுபதிருஷ்டா வொன்றென லாதிய
விதேய விசேஷண மெனவிவை கொள்ளே. (௨)

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்வய
வஜன்ம மவிகாரி யாகார மில்ல
தவ்வியக்த மப்ரமேய மவ்யய
மக்கர மாதிய விசேஷத்திய மென்றோர். (௩)

௧௪௦. வினா:— ஆத்மாவின் விசேஷணம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:— * க. ஆத்மாவின் விசேஷணம் * உ. விதேயம் (சாக்ஷாத்போதகம்) * ங. நிஷேத்தியம் (பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதவாயிலாக அறிவிப்பது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

---

* க. अथ कस्मादुच्यते आत्मेति । यस्मात्सर्वमाप्नोति सर्वमादत्ते सर्वमत्ति च तस्मादुच्यते आत्मेति ॥ இனி எதனால் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகின்றது? எதனால் எல்லாவற்றையும் அடைகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் கொள்ளுகின்றதோ, எல்லாவற்றையும விழுங்குகின்றதோ, அதனால் ஆத்மா வென்று சொல்லப்படுகின்றது." என்னும் சாண்டில்யோபநிஷதம் மூன்றாவது அத்தியாயவாக்கியமும் "परमात्मेति च । देहादेः परतरत्वात् ब्रह्मैव परमात्मा ॥ பரமாத்மா வென்றுமாம். ஆத்மா வெனப்படும் தேகாதிகளுக்கு மேலானதா யிருத்தலால் பிரஹ்மமே பரமாத்மா." என்னும் நிராலம்போபநிஷதமும் பிரஹ்மத்தினையே ஆத்மா வென்று கூறுதல் காண்க.

* உ சுமங்கலி என்னும் சொல் அமங்கலியாகிய ஸ்திரீயை நிஷேதித்து, சுவாசினி (நல்வாசமுள்ள) ஸ்திரீயை நேரே அறிவிப்பதா யிருத்தல்போல, "அசத்து" முதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் "அசத்து" முதலிய பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணங்களை நிஷேதித்து, சத்துமுதலியவடிவினதாகிய பிரஹ்மத்தை நேரே அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. ஆகையால் "விதேய" மெனப்படுகின்றன.

* ங. அவிதவை என்னும் சொல் விதவையாகிய ஸ்திரீயை நிஷேதித்து, அர்த்தத்தினால் அவளுக்கு விலக்ஷணமாகிய சுவாசினி ஸ்திரீயை அறிவிப்பதா யிருத்தல்போல, அசத்துமுதலிய நிஷேத்திய விசேஷணங்கள் அசத்துமுதலிய பிரபஞ்சத்தின் தர்மங்களை நிஷே

கசக. வினு :— ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்கள் எவை?

விடை :— க. சத்து, உ. சித்து, ங. ஆநந்தம், ௪. பிரஹ்மம், ரு. சுயம்பிரகாசம், சு கூடஸ்தர், எ சாக்ஷி, அ. திருஷ்டா, கூ. உபதிருஷ்டா, க0. ஏகம் என்று மிவை முதலியன.

கசஉ. வினு :—ஆத்மா எப்படிச் சத்தாம்?

விடை :—க. * ச. ஞானத்தினுலேனும் மற்றொன்றி ஞலேனும் எதனது நிவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லையோ அது சத்து.

திக்து, அர்த்தத்தினுல் அவற்றிற்கு விலக்ஷணயாகிய பிரஹ்மத்தை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. ஆகையால் "நிஷேத்திய" மெனப் படுகின்றன.

* ச. "सदितिश्रौतप्रीतिलक्ष्यं सत्यं । असदित्यवाच्यं सत्यं । त्रिकालाबाध्यं सत्यं । त्रिकालानुस्यूतं सत्यं । यदस्तितत्सत्यं ।एकमेवाद्वितीयं सत्यं ।सजातिविजातिभेदरहितं सत्यं । सर्वकल्पनाधिष्ठानं सत्यम् ॥ சத்து அதாவது இருப்பது என்று கேட்கப்படும் உணர்ச்சிக்கு லக்ஷியமாயுள்ளது சத்தியமாம். அல்லது அசத்து என்று சொல்லக்கூடாதது சத்தியமாம், அல்லது மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது அதாவது பொய் என்று நிச்சயிக்கப்படாதது சத்தியமாம். அல்லது மூன்றுகாலத்தும் கலந்திருப்பது அதாவது வியாபித்திருப்பது சத்தியமாம். அல்லது எது இருக்கிறதோ அது சத்தியமாம். அல்லது ஒரே அத்விதீயமாயுள்ளது

ஆத்மா ஞானத்தினாலும் மற்றெதனாலும் நிவிருத்தியாகாமையால் சத்தாம்.

கசங. வினா:—ஆத்மா எப்படிச் சித்தாம்?

விடை:—உ. *ரு. குன்றாத பிரகாசம் சித்து.

ஆத்மா குன்றாத பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் சித்தாம்.

கசச. வினா:—ங. ஆத்மா எப்படி ஆநந்தமாம்?

சத்தியமாம். அல்லது சஜாதிவிஜாதிபேதமின்றியது சத்தியமாம். அல்லது சகல கற்பனைக்கும் அதிஷ்டானம் சத்தியமாம்." என்பதும், "सदेव तत्र ब्रह्म ॥ சத்தே அங்குப் பிரஹ்மமாம்." என்பதும், ब्रह्मैवात्मा ज्ञेयः பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்று அறியத்தக்கதாம்." என்பதுமாகிய சர்வசாரோபநிஷதமும், "कालत्रयाबाधितं ब्रह्म । सर्वकालाबाधितं ब्रह्म ॥ மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம். எக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம்." என்னும் மகாநாராயணோபநிஷதமும் சத்தின் இலக்கணத்தினையும் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவே சத்து என்பதனையும் கூறுகின்றன.

* ரு. "तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिः ॥ அது சுத்தமும் ஜோதிக்கெல்லாம் ஜோதியாயு முள்ளது." என்னும் முண்டகசுருதியும், "स्वप्रकाशं ज्ञानं । सर्वप्रकाशकं ज्ञानं । निरावरणचिन्मात्रं ज्ञानं । अनाद्यनंतं निरंतरमवृत्तिवृत्तिसाक्षिचैतन्यमेव ज्ञानं ॥ சுவப்பிரகாசம் ஞானமாம். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது ஞானமாம். ஆவரணமின்றிய சின்மாத்திரம் ஞானமாம். அனாதி அநந்தமாய் நிரந்தரம் விருத்தியின்றியவிடத்திருக்

விடை:—* கூ. பரம(எல்லாவற்றினுமதிக)ப்பிரீதிக்கு எது விஷயமோ, அஃது ஆநந்தம். ஆத்மாவினிடத்தில் எல்லோருக்கும் பரமப்பிரீதி யிருத்தலால, அஃது ஆநந்தமாம்,

கசடு. வினா:—ஆத்மா எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாம்?

விடை:— ச. (க) * எ. ஆத்மா சச்சிதாநந்தவடிவமென்பது சுருதியுக்திஅநுபவங்களால் சித்திக்கின்றது.

கும் சாக்ஷிசைதன்னியமே ஞானமாம்." என்னும் சாவசாரோபநிஷதமும் ஆத்மாவின் சித்துவடிவத்திற்கு இலக்கணம் கூறுதல் காண்க.

* கூ. अहमेव सुख नान्यदन्यच्चेन्नैव तत्सुखं ।अमदर्थे न हि प्रेयो मदर्थे न स्वतः प्रियं । परप्रेमास्पदतया मानभूवमहँ सदा भूयासमिति यो दृष्टस्सोऽहं विष्णुर्मुनीश्वर ॥ யானே ஆநந்தம்; பிறிதன்று. பிறிதாயின் அது சுகமேயன்று. பிரியம் என்பொருட்டாகாத தன்று; என்பொருட்டு மன்று; தானே பிரியமாம். முநீசுவரரே! மேலான பிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையால் நான் இல்லாதிருக்கலாகாது, எப்போது மிருக்கவேண்டும் என்று எது காணப்படுகின்றதோ அந்த நான் விஷ்ணு." என்னும் வராகோபநிஷதம் ஆநந்தத்தி னிலக்கணத்தையும ஆநந்தமே ஆத்மா வென்பதனையும் காட்டியது. "अंभसामर्णव इव सुखचेतनानामविज्ञाननित्यशुद्धाखण्डाद्वतंचिदानंदैकरसमानंदम् ॥ நீர்களுக்குச் சமுத்திரம் போலச் சுகசேதனங்களுக்கு அதிஷ்டானமான நித்திய சுத்த அகண்டாத்வைத சிதாநந்தைகரஸம் ஆநந்தமாம்." என்பது சர்வசாரோபநிஷதம்.

* எ. "आत्मसंज्ञश्शिवश्शुद्ध एक एवाद्वयस्सदा । ब्रह्मरूपतया ब्रह्म प्रातिभासते ॥ ஆத்மா வென்னும் பெயருள்ள ஒரே அத்வயமான

(உ) பிரஹ்மமும் சாஸ்திரங்(உபநிஷத்துக்)களில் சச்சிதாநந்தவடிவமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சுத்தசிவம் எப்போதும் பிரஹ்மவடிவத்தன்மையால் கேவலம் பிரஹ்மமாகத் தோற்றுகின்றது.'' என்னும் ஆத்மோபநிஷதம் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமென்று கூறுகின்றது.'' महदहकारपृथिव्यप्तेजोवायुगकाशात्मकत्वेन बृहद्रूपेणाण्डकोशेन कर्मज्ञानार्थरूपतया भासमानमद्वितीयमखिलोपाधिविनिर्मुक्तं तत्सकलशक्त्युपबृंहितमनाद्यन्तं शुद्धं शिवं शान्तं निर्गुणमित्यादिवाच्यमनिर्वाच्यं चैतन्यं ब्रह्म ॥ மகத்து அங்காரம் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயவடிவத்தன்மையாகிய பெருத்தவடிவமான அண்டகோசமாகக் கர்மஞானார்த்தரூபத்தன்மையால் விளங்கும் அத்விதீயமும் சகல உபாதிகளினின்று விடுபட்டதும் அவ்வெல்லா சக்திகளோடுகூடியதும் ஆதியந்தமில்லாததும் சுத்தம் சிவம் சாந்தம் நிர்க்குணம் என்னும் இவைமுதலிய வாசகப்பொருளும் வாசகப்பொருளல்லாததுமான சைதன்னியம் பிரஹ்மமாம்.'' என்னும் நிராலம்போபநிஷதமும் "सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदद्वैतमानन्दममायं ब्रह्म ॥ சகலோபாதிகளினின்றும் விடுபட்டதும், நிர்விசேஷமும், சின்மாத்திரமும் சத்தும் அத்வைதமும் ஆநந்தமும் மாயையில்லாததுமாயுள்ளது பிரஹ்மம்'' என்னும் சர்வசாரோபநிஷதமும், "यस्माच्च बृंहति बृंहयति च सर्वं तस्मादुच्यते परं ब्रह्मेति ॥ எதனால் பெரிதாகின்றதோ எல்லாவற்றையும் பெரிதாக்குகின்றதோ அதனால் மேலான பிரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகின்றது.'' என்னும் சாண்டில்யோபநிஷதமும், "सच्चिदानन्दस्वप्रकाशं ब्रह्म । देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदरहितं ब्रह्म । सर्वपरिपूर्णं ब्रह्म'' "சச்சிதாநந்தசொப்பிரகாசம் பிரஹ்மம்.'' "தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதமில்லாதது பிரஹ்மம் சர்வபரிபூர்ணம் பிரஹ்மம்.'' என்னும் மகாநாராயணோபநிஷதமும் பிரஹ்மத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றன.

அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

அல்லது பிரஹ்ம மென்பது வியாபகத்திற்காம். எதற்குத் தேசத்தினால் அந்த மில்லையோ, அது வியாபக மெனப்படும்.

(க) ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறு யிருக்குமாயின், தேசத்தினால் அந்தமுடையதாகும்.

(உ) எதற்குத் தேசத்தினா லந்தம் உண்டாகிறதோ, அதற்குக் காலத்தினாலும் அந்த முண்டாகு மென்பது நியமம்.

எதற்குத் தேசகாலங்களினால் அந்த முண்டாகிறதோ, அஃது அநித்திய மெனப்படும். அதனால் ஆத்மா அநித்தியமாகும்.. ஆகையால் ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறன்று.

(க) அன்றியும் பிரஹ்மம் ஆத்மாவினும் வேறு யிருக்குமாயின் அஃது அநாத்மாவாகும்.

(உ) அநாத்மாவாகிய கடமுதலியவைகள் ஜடமாகையால், ஆத்மாவினும் வேறாகிய பிரஹ்மம் ஜடமாகும்.

இவ்வார்த்தை சுருதிக்கு விரோதமாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு வேறாகப் பிரஹ்ம மில்லை. அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

கசசு. வினா :—ஆத்மா எப்படிச் சுயம்பிரகாசமாம் ?

விடை :—ரு. (௧) எது தீபத்தைப்போலத் தனது பிரகாசத்தில் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாது,

(௨) தான் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கிறதா யிருக்கிறதோ, அது சுயம்பிரகாச மெனப்படும்.

இப்படி யிருப்பது ஆத்மாதான். ஆகையால் * அ. ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாம்.

அல்லது,

(௧) எது எப்போதும் அபரோக்ஷவடிவமாய்,

(௨) எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகா திருக்கின்றதோ,

அது சுயம்பிரகாச மெனப்படும். ஆத்மா எப்போதும் அபரோக்ஷவடிவமாயும் பிரகாசவடிவமாயு மிருத்தலால், எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகாததா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது சுயம்பிரகாசமாம்.

---

* அ. ஆத்மா சுவயம்பிரகாசமென்பதனை "स्वयंप्रकाशमात्मानं नैव मां स्पृष्टुमर्हति । சுவயம்பிரகாச ஆத்மாவாகிய என்னை ஸ்பரிசித்தற்குரிய தன்று" என்று வராகோபநிஷத்தும், "स्वयंप्रभस्सर्वगतोऽहमव्ययः । சுவயம்பிரபையும் எல்லாவற்றின்கண்ணுள்ளதுமான நான் அவ்வியயன்" என்று முக்திகோபநிஷத்தும், மற்றுமுள்ள சர்வசார பிருகதாரணியக கைவல்யாதி சுருதிகளும் கூறுகின்றன.

கசஎ. வினா:—ஆத்மா எப்படிக் கூடஸ்தராம்?

விடை:—சு. கூட மென்பது கொல்லனது சம்மட்டிக் காம். அதைப்போல நிருவிகாரவடிவமா யிருப்பது கூடஸ்த ரெனப்படும்.

கொல்லன் அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலும் சம் மட்டி எப்படியோ அப்படியே (நிருவிகாரமா) யிருத்தல் போல மனமாகிய கொல்லன் வியவகாரமாகிய அநேக அடி களை அடித்தபோதிலும், ஆத்மா எப்படியோ அப்படியே (நிருவிகாரமா) யிருக்கிறது. ஆகையால் *சு. ஆத்மா கூடஸ்த ராம். கூடஸ்த ரென்று சொல்லுதலால் அசலம் அக்கிரியம் (செயலற்றது) என்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கசஅ. வினா:—ஆத்மா எப்படிச் சாக்ஷியாம்?

---

* க. नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जित: நித்தியமும் எல்லா வற்றினிருப்பதுமான ஆத்மா தோஷமின்றிய கூடஸ்தனும்." என் னும் அந்நபூர்ணோபநிஷதமும், ब्रह्मादिपिपीलिकान्तसर्वप्राणिबुद्धिष्व-विशिष्टतयोपलभ्यमानसर्वप्राणिबुद्धिसाक्ष्यधिष्ठानात्मास्ति भासते च स कूटस्थः ॥ பிரஹ்மாமுதல் எறும்புகடையான சகலப்பிராணிகளது புத்தியிலும் விசிஷ்டமின்றியதன்மையாய் அறியப்படுகின்ற சர்வப்பிராணிகளது புத்திக்கும் சாக்ஷியான அதிஷ்டானாத்மா இருக்கின்றது; விளங்குகி ன்றது. அது கூடஸ்தனும்." என்னும் சர்வசாரோபநிஷதமும் ஆத்மா கூடஸ்த னென்று அறிவிக்கின்றன.

விடை:—எ. (க) உலகவியவகாரத்தில் [க] உதாசி னமா(இராகத்துவேஷமில்லாததா)ய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக் கும் [ங] சேதனன் சாக்ஷி யெனப்படுவன்.

ஆத்மா, [க] தேகாதிகளோடு உதாசினமாய்ச் [உ] சமீ பத்திலிருக்கும் [ங] சேதன(அஜடப்பிரகாச)மா யிருத்த லால் சாக்ஷியாம்.

(உ) அல்லது அந்தக்கரணமாகிய உபாதியையுடைய சேதனம் சாக்ஷி யெனப்படும். (ங) அல்லது அந்தக்கரணத் திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலு மிருக்கும் சேதனமாத் திரம் (கேவலசேதனம்) சாக்ஷி யெனப்படும். ஆத்மா இப் படி யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது * கம. சாக்ஷியாம்.

கசசு. வினா:—ஆத்மா திருஷ்டா வென்பது எப்படி?

விடை:—அ. பார்க்கிறவன் எவனோ அவன் திருஷ்டா வெனப்படுவன். ஆத்மா சகல திருசியங்களையும் பார்க் கிறதா யிருத்தலால் * கக. திருஷ்டாவாம்.

---

* கம. "ज्ञातृज्ञानज्ञेयादावाविर्भावतिरोभावज्ञातास्वयं तदाविर्भावतिरोभावरहित: स्वयंज्योतिश्चेतनस्साक्षी ॥ அறிபவன் அறிவு அறியப்படுபொருள் முதலியவற்றின் உற்பத்திநாசங்களை அறிவதாய்த் தான் அவ்வுற் பத்திநாசங்களின்றியதாய்ச் சுயஞ்சோதியாயுள்ள சேதனம் எதுவோ அது சாக்ஷியாம்." என்னும் சர்வசாரோபநிஷதம் ஆத்மா சாக்ஷியா தலை அறிவிக்கின்றது.

* கக. திருஷ்டா = அறிபவன்.

கரு௦. வினு:—ஆத்மா எப்படி உபதிருஷ்டாவாம்?

விடை:— கூ. (க) யாகசாலையில் யாககாரியங்களைச் செய்யும் இருத்துவிக்குகள் பதினைந்து பெயர்.

(உ) பதினாறாவது எஜமானன்.

(௩) பதினேழாவது எஜமானனுடைய மனைவி.

(ச) பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டா (சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு பார்க்கிறவன்); அவன் ஒரு காரியமும் செய்கிறதில்லை.

அதுபோல,

(க) * கஉ. ஸ்தூலதேகமாகிய யஞ்ஞசாலையில் ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து என்னுமிப்பதினைந்தும் இருத்துவிக்குகள்.

(உ) பதினாறாவது மனம் எஜமானன்.

(௩) பதினேழாவது புத்தி அவன் மனைவி.

(ச) இவையெல்லாம் தத்தம் விஷயங்களைக் கிரகித்தலாகிய போகாகார யாககாரியங்களைச் செய்கின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் சமீபத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஆத்மா பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டாவாம்.

கஉ. சரீரமுதலியவற்றை யாகசாலைமுதலியனவாகக் கர்ப்போபநிஷதமும் பிராணாக்கினிஹோத்திரவுபநிஷதமும் கூறுகின்றன.

கருக. வினு:— ஆத்மா எப்படி ஏகமாம்?

விடை:— க0. ஆத்மாவிற்குச் சஜாதீயமாகிய(இனமுள்ள) வேறு ஆத்மா இல்லாமையால் * கங. ஏகமாம்.

இவைமுதலியன ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்கள்.

கருஉ. வினு:— ஆத்மாவின் நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள் எவை?

விடை:—க. அநந்தம், உ. அகண்டம், ங. அசங்கம், ச. அத்துவிதீயம், ரு. அஜன்மம், சு. நிருவிகாரம், எ. நிராகாரம், அ. அவ்வியக்தம், கூ. அவ்வியயம், க0. அக்ஷரம் என்னு மிவைமுதலியனவாம்.

கருங. வினு:— ஆத்மா எப்படி அநந்தமாம்?

விடை:— க. (க) ஆத்மா வியாபகமா யிருத்தலால் அதற்குத் தேசத்திஞலும் அந்த மில்லை.

---

* கங. "एकं ब्रह्माहमस्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः ॥" एकस्सन्भिद्यते भ्रांत्या मायया न स्वरूपतः ॥" "ஒன்ருகிய பிரஹ்மம் நானென்று கிருதகிருத்தியனுகின்ருன் முனி." "ஆத்மா ஒன்ருயிருந்தும் பிராந்தியினுல் பேதப்படுகின்றது. அது மாயையினுலாம்; சொரூபமாகப் பேதப்படுகிறதில்லை." என்னும் அந்நபூர்ணேபநிஷத்சுருதிகளும் "एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेह नानास्ति किंचन। ஒரே அத்விதீயப்பிரஹ்மமுளது. இங்கு நானா வென்பது சிறிதுமில்லை." என்னும் பிருகதாரணியகமுதலிய அநேகசுருதிகளும் ஆத்மா ஏகமென்பதில் பிரமாணமாம். அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

(உ) நித்தியமா யிருத்தலால் காலத்தினுலும் அந்த மில்லை.

(ஙு) ஆத்மா அதிஷ்டானமா யிருத்தலால் எல்லாவற் றினது சொரூபமாம். அதனால் அதற்கு வஸ்துவினுலும் அந்த மில்லை.

ஆத்மாவிற்குத் தேசகாலவஸ்துக்களால் அந்த(பரிச் சேத) மில்லாமையால் அஃது * ௧௭. அநந்தமாம்.

௧௫௭. வினு :— ஆத்மா எப்படி அகண்டமாம்?

விடை: —உ. (௧) ஆத்மா ஜீவேசுவரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜீவஜடங்களின் பேதம், ஜட

---

* ௧௭. उत्पत्तिनाशरहितमनंतं । षड्भावविकाररहितमनंतं । सर्वोपाधिविनिर्मुक्तमनंतं । मृद्विकारेषु मृदिव स्वर्णविकारेषु स्वर्णमिव तंतुविकारेषु तंतुरिव अव्यक्तादिसृष्टिप्रपंचेषु व्याप्य पूर्णमविनाशिचैतन्यमनंतम् ॥ உற்பத்திநாச மின்றியது அநந்தமாம். ஷட்பாவவிகாரமின்றியது அநந்தமாம் மண்ணின் விகார(காரிய)ங்களில் மண்ணைப்போலவும், பொன் னின் விகாரங்களில் பொன்னைப்போலவும், நூலின் விகாரங்களில் நூலினைப்போலவும் அவ்வியக்தமுதலான சிருஷ்டிப்பிரபஞ்சங்க ளில் வியாபித்துப் பூர்ணமாய் அவிநாசியாயுள்ள சைதந்நியம் அநந்த மாம்." என்பது சர்வசாரோபநிஷதம். இவ்வாறே ஆத்மா அகண்டம் அத்துவிதியமுதலியனவா மென்பதனைப் பிரகதாரணியகம், முக்தி கம், மகாநாராயணம், முத்கலம், வராகமுதலிய சுருதிகளில் காண்க.

ஜடபேதம், ஜடஈசுவரர்களின் பேதம் என்னும் ஐந்து பேதங்களு மில்லாததா யிருக்கின்றது.

(உ) அல்லது சஜாதீய விஜாதீய சுகத மென்னும் பேதங்களில்லாததா யிருக்கின்றது.

ஆகையால் அஃது (ஆத்மா) அகண்டமாம்.

கருரு. வினு:—ஆத்மா எப்படி அசங்கமாம்?

விடை.—ங. சங்க மென்பது சம்பந்தத்திற்காம். அச் சம்பந்தம் (க) சஜாதீயம், (உ) விஜாதீயம், (ங) சுகத மென மூன்றுவகையாம்.

(க) தன்ஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம் சஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்கு அந்நியப்பிராஹ்மணனோடுள்ளதுபோல.

(உ) அந்நியஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம் விஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்குச் சூத்திரனோடுள்ளதுபோல.

(ங) தன் அவயவ(அங்க)ங்களோடுள்ள சம்பந்தம் சுவகதம்; பிராஹ்மணனுக்குத் தனது அங்கமாகிய கைகால் முதலியவற்றோடுள்ளதுபோல.

(க) [க] ஆத்மா (சேதனம்) ஒன்று யிருத்தலால் அதற்கு ஜாதி யில்லை. [உ] ஜீவன், ஈசுவரன், பிரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன், நான், நீ யென்னும் இவைமுதலிய பேதங்கள் உபாதியினாலானவைகளா யிருத்தலால் மித்தையாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் சஜாதீயசம்பந்தம் பொருந்தாது.

அதுபோல,

(உ) ஆத்மா அத்வைதமாயும் சத்தாயு மிருக்கின்றது அதனினும் வேறாய்த் தோன்றும் மாயையு(அஞ்ஞானமு)ம் அதன் காரியமாகிய ஸ்தூலசூக்ஷ்மப்பிரபஞ்சமும் அசத்தாம். அசத் தென்பது ஓர் பதார்த்த மன்று. ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் விஜாதீயசம்பந்தம் பொருந்தாது.

(௩) ஆத்மா நிரவயவமாம். சச்சிதாநந்தமுதலியன ஆத்மாவின் அவயவங்க ளன்று. ஆனல் ஒருவடிவமா யிருத்தலான் ஆத்மாவின் சொரூபமாம். அதனல் ஆத்மாவிற்குச் சுவகதசம்பந்தம் பொருந்தாது.

இவ்வாறு * கரு. ஆத்மா சகல சம்பந்தமு மில்லாததால் அசங்கமாம்.

கருசு. வினா:—ஆத்மா எப்படி அத்வைதமாம்?

விடை:—௪. துவைதமாகிய பிரபஞ்சம் சொப்பனம் போலக் கற்பிதமா யிருத்தலால் வாஸ்தவ மன்று. ஆகையால் ஆத்மா துவைதமில்லாததா யிருத்தலால் அத்வைதமாம்.

---

* கரு. "असंगोऽयं पुरुषः இப்புருஷன் அசங்கன்" என்பது பிருகதாரணியகவுபநிஷத்தும். இதில் மற்றும் அநேகசுருதிகள் பிரமாணமா யிருக்கின்றன.

கருஎ. வினு:—ஆத்மா எப்படி அஜன்மமா(பிறப் பில்லாததா)ம்?

விடை:—ரு. ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம் ஜன்மமாம். ஜன்மம் சூக்ஷ்மதேகத்தின் தர்மமே அல்லவென்றால் அஃது எப்படி ஆத்மாவின் தர்மமாகும்.

அன்றியும் ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோமாயின் மரணமும் ஒப்பவேண்டிவரும். அதனுல் ஆத்மா அநித்திய மென்பது சித்திக்கும். அது பரலோகவாதிகளாகிய ஆஸ் திகர்களுக்கு அநிஷ்டமா (பிரியமில்லாததா)ம். ஏனெ னின், (க) ஜனனமரணமுடைய வஸ்துவிற்கு ஆதியிலும் அந்தத்திலும் அபாவ முண்டு. அதனுல் பூர்வஜன்மத்தில் ஆத்மா வில்லை; அதனது கர்மமும் இல்லை. அப்போது இந்த ஜன்மத்தில் ஆத்மாவிற்குக் கர்மமின்றிப் போக முண் டாகிறதுமன்றி, (உ) மரணத்திற்குப் பிறகு ஆத்மாவில்லா மையால், இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மத்திற்கு அநுபவமின்றி நாசமு முண்டாகும். அதனுல் வேதோக் ததர்மங்கள் வியர்த்தமாகும். ஆகையால் ஜன்மம் ஆத்மா வின் தர்ம மன்று. அதனுல் ஆத்மா அஜன்மமாம். அஜன்ம மென்றதனுல் அஜரம் அமர மென்பதும் அர்த்தத்தினுல் சித்தித்தது.

கருஅ. வினு:—ஆத்மா எப்படி நிருவிகாரமாம்?

விடை:—சு. குடத்திற்குப் (க) பிறப்பு, (உ) இருப்பு, (ங) வளர்ச்சி, (ச) பரிணாமம், (ரு) க்ஷயம், (சு) நாசம் என்னும் ஆறு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவை குடத்திலிருக்கும் குடத்தின் வேறாகிய ஆகாயத்தின் தர்ம மன்று.

அதுபோல,

(க) "தேகம் பிறக்கிறது" என்பது பிறப்பு.

(உ) "தேகம் பிறந்திருக்கிறது" என்பது இருப்பு (முன்னில்லை; இப்போதிருக்கிறது எனல்).

(ங) "தேகம் பாலக னாயிற்று" என்பது வளர்ச்சி.

(ச) "தேகம் யௌவன மாயிற்று" என்பது பரிணாமம்.

(ரு) "தேகம் விருத்த மாயிற்று" என்பது க்ஷயம்.

(சு) "தேகம் மரண மடைந்தது" என்பது நாசம்.

இந்த ஆறு விகாரங்களும் தேகத்தின் தர்மங்களாம்; தேகத்தை அறிவதாய்த் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கும் ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. இப்படி ஆறுவிகாரங்களு மில்லாததாகிய ஆத்மா நிருவிகாரமாம்.

கருக. வினா:—ஆத்மா எப்படி நிராகாரமாம்.

விடை:—எ. (க) ஸ்தூலம், (உ) சூக்ஷ்மம், (ங) நீளம், (ச) குறுகல் என நான்குவிதமான வடிவங்கள் ஜகத்தி லுண்டு

(க) ஆத்மா இந்திரியத்திற்கும் மனதிற்கும் விஷய மாகாததா யிருத்தலால் சூக்ஷ்மமாம்; அதனால் ஸ்தூல மன்று.

(உ) ஆத்மா வியாபகமா யிருத்தலால் சூக்ஷ்மம (அணுவ)ன்று.

(ங) (ச) ஆத்மா எங்கும் ஓதப்புரோதமா (குறு க்கு நெடுக்கா) யிருத்தலால், நீளமும் குறுகலு மன்று.

ஆகையால் ஆத்மா நிராகாரமாம்.

கசுO. வினா:—ஆத்மா எப்படி அவ்வியக்தமாகும்?

விடை:—அ. ஆத்மா, மன இந்திரியாதிகளுக்கு அகோசரமா யிருத்தலால் அஸ்பஷ்டமா(வெளிப்படை யில்லாததா)ம். ஆகையால் அஃது அவ்வியக்தமாம்.

கசுக. வினா:—ஆத்மா எப்படி அவ்வியயமாம்?

விடை:—கூ. களஞ்சியத்தில் தானியத்தை எடுத்த லாலும் போடுதலாலும் தானியத்திற்கு வியயம் (குறைவு நிறைவு) உண்டாகின்றது. ஆத்மாவிற்கு அப்படி வியய முண்டாகாமையால் அவ்வியயமாம்.

கசுஉ. வினா:—ஆத்மா எப்படி அக்ஷரமாம்?

விடை:—கO. ஆத்மா க்ஷர(நாச)மில்லாததா யிருத் தலால் அக்ஷரமாம். இதையே அக்ஷய மென்றும், அமிருத

மென்றும், அவிநாசி என்றும் கூறுவர். இவைமுதலியன ஆத்மாவின் நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள்.

கசுங. வினா :— இவ்வாத்மாவின் விசேஷணங்கள் எப்படிப் பரஸ்பரம் பின்னமாம்?

விடை :— சச்சிதாநந்தமுதலியன ஆத்மாவிற்குக் குணமா யிருக்குமாயின் பரஸ்பரம் பின்னமாம்.

இவை ஆத்மாவின் குணமாகாமல் சொரூபமா யிருக்கின்றன. ஆகையால் பரஸ்பரம் பின்னமாகாமல் அபின்னமாம்.

(க) ஒரே ஆத்மா நாசரகிதமா யிருத்தலால் சத்தென்றும்,

(உ) ஜடவிலக்ஷணமாகிய பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் சித் தென்றும்,

(ங) துக்கத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய முக்கியப்பிரியத்திற்கு விஷயமா யிருத்தலால் ஆநந்த மென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு சகல விசேஷணங்களினு மறிக.

திருஷ்டாந்தம் :—ஒரே புருஷன் (க) பிதாவின் திருஷ்டியால் புத்திர னென்றும்,

(உ) பாட்டனது திருஷ்டியால் பேர னென்றும்,

(ங) பிதாவின் சகோதரனது திருஷ்டியால் சகோதரனது புத்திர னென்றும்,

(ச) மாமனது திருஷ்டியால் மருமகனென்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

ஒரே சன்னியாசி,

(க) பசு ஸ்திரீ கிருகஸ்தன் தண்டமில்லாதவன் என்னு மிவர்களது திருஷ்டியால் மனிதன் புருஷன் துறவி தண்டி என்னும் விதேயவிசேஷணங்களாலும், (உ) கடம் பாஷாணம்(கல்)விருக்ஷமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் அகடம் அபாஷாணம் அவிருக்ஷமுதலிய நிஷேத்தியவிசேஷணங்களாலும் சொல்லப்படுகிறான்.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல ஒரே ஆத்மா, பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணமாகிய அசத்து ஜடம் துக்கம் அந்தம் கண்டம் சங்கமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் சத்து சித்து ஆநந்தம் அநந்த அகண்டம் அசங்கமுதலியனவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகாமல் அபின்னமாகின்றன.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஏழாங்கலை
பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம் என்பது
முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

எட்டாங்கலை.

சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம்.

சச்சிதா நந்த சொரூபமே யானெனச்
சற்குரு முகத்தான் சதுரா யுணர்க. (க)

ஜாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி யாதியா
மும்மைக் காலத்து முள்ளவன் யானே. (உ)

மும்மைக் காலத்து மிருத்தலின் யானே
சத்து வடிவன் சகலமு மென்று
லறியப் படுதலி னறிவு வடிவன்யான். (ந)

உடல்சுதன் றுர மொண்பொரு ளாதியிற்
பிரியன் யானே யென்பொருட் டியாவும்
பிரியமா மென்பொருட் டியானே பிரிய
னிதனாற் பிரிய தமனியா னதனாற்
பரமா நந்தன் றுக்கமாம் பிறவே. (ச)

உடற் றசையாதி யொழிந்தவவ் வான்மா
பூரணப் பிரம மென்றே போற்றுக. (ரு)

கசுச. வினா:—சத் தென்பது யாது?

விடை:—க. மூன்று காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது சத்து.

கசுரு வினா:—சித் தென்பது யாது?

விடை:—உ. மூன்றுகாலத்திலும் எல்லாவற்றையும் அறிவது சித்து.

கசுசு. வினா:—ஆநந்த மென்பது யாது?

விடை:—ந மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரேமைக்கு விஷயமாவது ஆநந்தம்.

கசுஎ. வினா:—"நான் சத்" தென்றறிவ தெப்படி?

விடை:— மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத் தென்றறிக.

கசுஅ. வினா:—மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்தென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. (க) ஜாக்கிரத்திலும், (உ) சொப்பனத்திலும், (ந) சுழுத்தியிலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

உ. (க) காலையிலும், (உ) மத்தியானத்திலும், (ந) சாயங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

ந. (க) பகலிலும், (உ) இரவிலும், (ந) பக்ஷத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

ச. (க) மாசத்திலும், (உ) இருதுவிலும், (ந) வருஷத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

ரு. (க) பாலியாவஸ்தையிலும், (உ) யௌவனவஸ்

தையிலும், (௩) விருத்தாவஸ்தையிலும் நானிருக்கிறேன் அதுபோல,

௬. (௧) *௧. பூர்வதேகத்திலும், (௨) இந்தத் தேகத்திலும், (௩) வருந்தேகத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

எ. (௧) யுகத்திலும், (௨) மநுவிலும், (௩) கற்பத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

அ. (௧) இறந்தகாலத்திலும், (௨) நிகழ்காலத்திலும், (௩) வருங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்தென் றறிக.

கசுகூ. வினா:—எனக்கு வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்னவென் றறிதல்?

விடை:—எனக்கு வேறாகிய நாமரூப வஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் அசத் தென்றறிக.

கஎ௦. வினா:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் எதனாலுண்டாகும்?

---

* ௧. இந்தப் பிரகரணத்தில் "இருந்தேன், இருப்பே"னென்று உச்சரிக்கத்தக்க இறந்தகால எதிர்காலங்களும் "இருக்கிறேன்" என்று நிகழ்காலத்தைப்போல உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது பூதமுதலியகாலங்களின் கற்பனையை(மித்தையாத்துவத்தை)ச் சூசிப்

விடை:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் அந்வயவெதிரேகயுக்திகளால் உண்டாகும்.

௧௭௧. வினா:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுக்திகளை அறிவதெப்படி?

விடை:—

௧. (அந்) ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற நானே சொப்பனத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்து.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னிடத்தி லில்லாமையால் இஃது அசத்தாம்.

(அந்) சொப்பனத்திலிருக்கிற நானே சுழுத்தியிலு மிருத்தலால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) சுழுத்தியி லிருக்கிற நானே காலையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சுழுத்தி என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

பிக்கும்பொருட்டாம். ஆத்மாவிற்குச் சத்துமுதலிய வடிவம் உண்டென்பதில் சுருதிமுதலிய அநேகப் பிரமாணங்களுண்டு. எந்தக் காலத்திலும் அஃது அசத்துமுதலியனவா மென்பதில் பிரமாணமில்லை. ஆகையால் எந்தக் காலத்திலும் ஆத்மா சச்சிதாநந்தவடிவமெனச் சித்திக்கிறதென் றறிக.

௨. (அந்) காலையிலிருக்கிற நானே மத்தியானத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) காலை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அந்) மத்தியானத்திலிருக்கிற நானே சாயங்காலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மத்தியானம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அந்) சாயங்காலத்திலிருக்கிற நானே பகலிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சாயங்காலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

௩. (அந்) பகலிலிருக்கிற நானே இரவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பகல் என்னிடத்தி லில்லாமையால் அசத்தாம்.

(அந்) இரவிலிருக்கிற நானே பக்ஷத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இரவு என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அந்) பக்ஷத்திலிருக்கிற நானே மாசத்திலு மிருக்கி றேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பக்ஷம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அந்) மாசத்திலிருக்கிற நானே இருதுவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மாசம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அந்) இருதுவி லிருக்கிற நானே வருஷத்திலு மிருக் கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இருது என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அந்) வருஷத்திலிருக்கிற நானே பாலியாவஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருஷம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

ரு. (அந்) பாலியாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே யௌவனாவஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பாலியாவஸ்தை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லஃது அசத்தாம்.

(அங்) யௌவனாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே விருத்தா வஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) யௌவனாவஸ்தை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அங்) விருத்தாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே பூர்வதேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) விருத்தாவஸ்தை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

ச. (அங்) பூர்வதேகத்திலிருக்கிற நானே இந்தத் தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பூர்வதேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அங்) இந்தத் தேகத்திலிருக்கிற நானே வருந்தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இந்தத் தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அங்) இனிவரும் தேகத்திலிருக்கிற நானே யுகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்

(வெதி) வருந்தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

எ. (அந்) யுகத்திலிருக்கிற நானே மனுவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) யுகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) மநுவிலிருக்கிற நானே கற்பத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மநு என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) கற்பத்திலிருக்கிற நானே பூதகாலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) கற்பம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

அ. (அந்) பூதகாலத்திலிருக்கிற நானே வருங்காலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இறந்தகாலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) வருங்காலத்திலிருக்கிற நானே நிகழ்காலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்

(வெதி) வருங்காலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) நிகழ்காலத்திலிருக்கிற நானே எல்லாக்காலங்களிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வர்த்தமானகாலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

இவ்வாறு சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்றுவய வெதிரேகயுக்திகளை அறிக.

கஎஉ. வினா:—நான் எப்படிச் சித்தா யிருக்கிறேன்?

விடை:—உ. மூன்றுகாலத்திலும் நானறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

கஎங. வினா:—மூன்றுகாலத்திலும் நானறிந்துகொண்டிருத்தலால் சித்தா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க.

(க) ஜாக்கிரத்தையும்,

(உ) சொப்பனத்தையும்,

(ங) சுழுத்தியையும் நானறிகிறேன்.

உ. அதுபோல,

(க) காலையையும்,
(உ) மத்தியானத்தையும்,
(ந) சாயங்காலத்தையும் நானறிகிறேன்.

ந. அதுபோல,

(க) பகலையும்,
(உ) இரவையும்,
(ந) பக்ஷத்தையும் நானறிகிறேன்.

ச. அதுபோல,

(க) மாசத்தையும்,
(உ) இருதுவையும்,
(ந) வருஷத்தையும் நானறிகிறேன்.

ரு. அதுபோல,

(க) பாலியாவஸ்தையையும்
(உ) யௌவனாவஸ்தையையும்,
(ந) விருத்தாவஸ்தையையும் நானறிகிறேன்.

சு. அதுபோல,

(க) பூர்வதேகத்தையும்,
(உ) இத்தேகத்தையும்,
(ந) வருந்தேகத்தையும் நானறிகிறேன்.

எ. அதுபோல,

(க) யுகத்தையும்,
(உ) மனுவையும்,
(௩) கற்பத்தையும் நானறிகிறேன்.

அ. அதுபோல,

(க) இறந்தகாலத்தையும்,
(உ) வருங்காலத்தையும்,
(௩) நிகழ்காலத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

இவ்வாறு எல்லாக்காலத்திலும் நானறிந்துகொண் டிருத்தலால், நான் சித்தா யிருக்கிறே னென்றறிக.

களச. வினா:—எனக்கு வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்னவென் றறிதல்?

விடை:—எனக்கு வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடு கூடிய மூன்றுகாலமும் ஜடமென் றறிக.

களரு. வினா:— சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் எதனா லுண்டாகும்?

விடை:—சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் அந்வயவெதிரேகயுக்திகளா லுண்டாகும்.

களசு. வினா:—சித்துஜடங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுக்திகளை அறிவ தெப்படி?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிற நானே சொப்பனத்தையும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னை அறியாது. ஆகையாலிஃது ஜடமாம்.

(அந்) சொப்பனத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கும் நானே சுழுத்தியையும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னை அறியாது. ஆகையாலிஃது ஜடமாம்.

இவைமுதலிய மற்றெல்லாக் காலங்களையும் முன்போல அறிக. இவ்வாறு சித்துஜடங்களின் நிர்ணயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுக்திகளை அறிக.

கஎஎ. வினா:—நான் ஆநந்தசொரூபனா யிருக்கிறேனென்பது எப்படி?

விடை:—மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரியனா யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொரூபனா யிருக்கிறேன்.

கஎஅ. வினா:-மூன்றுகாலத்திலும் பிரியனா யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொரூபனா யிருக்கிறேனென்றறிவதெப்படி?

விடை :—க.

(க) ஜாக்கிரத்திலும்,

(உ) சொப்பனத்திலும்,

(ந) சுழுத்தியிலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

உ. அதுபோல,

(க) காலையிலும்,

(உ) மத்தியானத்திலும்,

(ந) சாயங்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்

ந. அதுபோல,

(க) பகலிலும்,

(உ) இரவிலும்,

(ந) பக்ஷத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

ச. அதுபோல,

(க) மாசத்திலும்

(உ) இருதுவிலும்,

(ந) வருஷத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

ரு. அதுபோல,

(க) பாலியாவஸ்தையிலும்,

(உ) யௌவனாவஸ்தையிலும்,

(ங) விருத்தாவஸ்தையிலும் நான் பிரியனா யிருக்கி றேன்.

௬. அதுபோல,

(க) பூர்வதேகத்திலும்,

(உ) இந்தத்தேகத்திலும்,

(ங) வருந்தேகத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

௭. அதுபோல,

(க) யுகத்திலும்,

(உ) மனுவிலும்,

(ங) கற்பத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

௮. அதுபோல

(க) இறந்தகாலத்திலும்,

(உ) வருங்காலத்திலும்,

(ங) நிகழ்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்

இவ்வாறு மூன்று காலத்திலும் பரமப்பிரியனா யிருத்த லால் நான் ஆநந்தசொரூபனா யிருக்கிறேனென் றறிக.

௧௭௯. வினா :—என்னிலும் வேறாகிய நாமரூப வஸ் துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் என்னவென் றறிதல்?

விடை :—என்னிலும் வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்க ளோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் துக்க மென்றறிக.

கஅ0. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் எதனு லுண்டாகும்?

விடை:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் அந்வயவெதி ரேகயுக்திகளால் உண்டாகும்.

கஅக. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுக்திகளை அறிவதெப்படி?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தில் (பரமப்) பிரியனுயிருக் கின்ற நானே சொப்பனத்திலும் பிரியனு யிருக்கிறேன். * உ. ஆகையால் நான் ஆநந்தசோரூபன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் எனக்குப் பிரிய மன்று. ஆகை யால் இது துக்கமாம். இவைமுதலிய மற்றெல்லாக்காலங் களையும் முன்போல அறிக.

---

* உ. எந்தெந்த ஜாக்கிரமுதலிய காலங்கள் ஆத்மாவினிடத் தில் தோற்றுகின்றனவோ, அந்தக் காலங்கள் துக்கவடிவமாயினும்,

(க) அத்தியாசத்தால் அவை ஆத்மாவிற்குச் சிதாபாசன்வாயி லாகப் பிரியமாகத் தோற்றுகின்றன. அப்போது அந்நியகாலங்கள் பிரியமாகத் தோற்றுகிறதில்லை. ஆகையால் எல்லாக்காலங்களிலும் வியபிசாரமு(மாறுதலு)டைய பிரியம் இருக்கின்றது. ஆனுல் இவைகள் வாஸ்தவமாகத் துக்கவடிவமேயாம். ஆனுல்,

(உ) ஆத்மாவி(தன்)னிடத்து அவ்வியபிசாரப் (எப்போ தும்) பிரிய மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆத்மா ஆநந்தவடிவமாம்.

இவ்வாறு ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வய வெதிரேகயுக்திகளை அறிக.

கஅஉ. வினா:—நான் பரமப்பிரியனா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. திருஷ்டாந்தம்:— * ௩. புத்திரனது மித்திர(சிநேகித)னிடத்திலிருக்கும் பிரியம் புத்திரன்பொருட்டாம்.

உ. புத்திரனிடத்திலுள்ள பிரியம் அவனது மித்திரன்பொருட்டன்று.

ஆகையால் புத்திரன் அதிகப்பிரியன். அதுபோல, (க) திரவியம் புத்திரன்முதலியவற்றிலுள்ள பிரியம் ஆத்மாவின் பொருட்டாம்.

(உ) ஆத்மாவினிடத்திலுள்ள பிரியம் திரவியபுத்திராதிகளின் பொருட்டன்று.

ஆகையால் ஆத்மா அதிகப்பிரியன். இவ்வாறு நான் பரமப்பிரியனா யிருக்கிறே னென் றறிக.

கஅ௩. வினா:—பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிவ தெப்படி?

விடை:—க. ஜாக்கிரத்தில் எல்லாவற்றிலும் பிரியமுள்ளது திரவியம். ஏனெனின், தனத்தின் பொருட்டுப் புருஷன் தன் தேசத்தை விட்டு அன்னியதேசத்திற்குப்

---

*இதனைப் பிரகதாரணியகவுபநிஷதம் ஆறாவது அத்தியாயம் ௪-வது பிராம்மணம் விரிவாய் எடுத்துக் கூறுவது காண்க.

போய், அநேக நீசகர்மங்(தாழ்ந்தவேலை)களைச் செய்கின்றமையால் திரவியம் பிரிய முள்ளது.

உ. திரவியத்திலும் புத்திரன் பிரியன். ஏனெனின், புத்திரன் துற்செய்கையினால் இராஜக்கிரகத்தில் பந்தனத்தை அடைந்தகாலத்து, அவனைத் தனத்தைக் கொடுத்து விடுவிக்கின்றமையால் தனத்திலும் புத்திரன் பிரியன்.

ந. புத்திரனிலும் சரீரம் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், பஞ்சமுண்டாகுங்காலத்துப் புத்திரனை விற்றுச் சரீரநிருவாகஞ் செய்கின்றமையால் புத்திரனிலும் சரீரம் பிரியமுள்ளது.

ச. சரீரத்திலும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், யாரேனும் அடிக்க வருங்காலத்து இந்திரியங்களை மறைத்துக்கொண்டு, "என் சரீரத்திலடி; கண்காது மூக்குமுகங்களில் அடிக்காதே." யென்று சொல்லுகின்றான். ஆகையால் சரீரத்திலும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது.

ரு. இந்திரியத்திலும் பிராணன் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு துற்செய்கை செய்ததினால் "இவன் பிராணனை வாங்குக." என்று இராஜாவின் உத்தரவு உண்டாகுமாயின், அப்போது அவன் "என் திரவியம் புத்திரன் மனைவி வீடுமுதலியவற்றைக் கொள்ளையிடுங்

கள்; என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்." என்று சொல்லுகிறான். அப்படிச் சொல்லியும் பிராணனை வாங்கும்படியாகவே இராஜன் ஆணையிடுவானாயின், அப்போது "என் காது மூக்குக்கைகால்களை அறுத்துவிடுங்கள்; ஆனால் என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்." என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் இந்திரியத்திலும் பிராணன் பிரியமுள்ளது.

௯. பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு மிகுந்த வியாதியால் வருத்தம் வந்தகாலத்து "என் பிராணன் நீங்குமாயின் நான் சுகமுடையவனாகிறேன்." என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது.

இவ்வாறு பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வை அறிக.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் எட்டாங்கலை

சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

ஒன்பதாங்கலை.

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணநம்.

வாக்கு மனதிற் ககோசரம் பிரமமென்
றுரைத்திடுஞ் சாத்திரங் கருதுவர் பெரியோ
ரிலக்கணை யாதியா லியம்பும் வேத
விருத்தி வியாத்தியா லுணரும் மனமே
சத்தாதி விதேய விசேஷண மவைதா
மசத்தாதி கடம்மின் னறையும் வேறென்
றுபேக்ஷிக சத்திய மாதிய விரோதி
யமிச மகற்றி யறிவிக்கும் பரமார்த்தம். (க)

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்துவய
மாதிய நிஷேத்திய மவைபிரபஞ்சமொழித்
தெஞ்சிய வத்துவை யியம்பு மொழியிலதா
யிவ்வகைப் பரமான்மா வான்ம தேவனே
வேத சாத்திர மியாவு மிசைத்திடு
மாதலி னொழித்திடு வாபா சன்றனை
யானெனும் விருத்தியா னபரோக்ஷ மெய்திடாய். (உ)

கஅச. வினா:— * க. பிரஹ்மாத்மா வாக்கிற்கு விஷ

* க. இங்கே பிரஹ்மாத்மா என்பது பண்புத்தொகை.

யமாகாதெனின், அது எப்படிச் சச்சிதாநந்தமுதலிய விசே ஷணங்களாற் சொல்லப்படும்?

விடை :— பிரஹ்மாத்மாவிற்குச் சில * ௨. விதேயவி சேஷணங்களாயும், சில *௩. நிஷேத்தியவிசேஷணங்களாயு மிருக்கின்றன. அவற்றுள்,

௧. விதேயவிசேஷணங்களாகிய சத்துமுதலியன, பிர பஞ்சத்தை நிஷேதித்து எஞ்சி நிற்கும் பிரஹ்மத்தை * ௪. இலக்ஷணையினாலே நேரே அறிவிக்கின்றன.

---

* ௨. "சத்திருக்கிறது", "சித்திருக்கிறது" என்றிவ்வாறு விதி முகமாகப் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும் பதம் விதேயவிசேஷணமாம்.

* ௩. "அநந்தம் (அந்தமுடையதன்று)" "அகண்டம் (கண்ட முடையதன்று)" என்றிவ்வாறு நிஷேதமுகத்தால் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும் பதம் நிஷேத்தியவிசேஷணமாம்.

* ௪. ௧. (வா) மாயையிலும் பிரபஞ்சத்திலும் ஆபேக்ஷிகசத்தி யத்துவமும், பிரஹ்மத்தில் நிரபேக்ஷிக (ஒன்றை முன்னிடாத) சத்தியத்துவமு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து 'சத்து' என்னும் பதத் திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) மாயையின் சத்தியத்துவத்தை விட்டுப் பிரஹ்மமாத்திரத் தின் சத்தியத்துவம் இலக்ஷியமாம்.

௨. (வா) அந்தக்கரணவிருத்திஞானம் சேதனஞானம் என்னு மிரண்டும் சேர்ந்து 'சித்' தென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) விருத்திஞானத்தை விட்டுச் சேதனமாத்திரமாகிய ஞானம் இலக்ஷியமாம்.

உ. நிஷேத்தியவிசேஷணங்களாகிய ஆநந்தாதிகள் சாக்ஷாத்(நேரே) பிரபஞ்சத்தையே நிஷேதிக்கின்றன.

ங. (வா) விஷயாநந்தம் வாசநாநந்தம் பிரஹ்மாநந்தம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து 'ஆநந்தம்' என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) இரண்டையும் விட்டுப் பிரஹ்மாநந்தம்மாத்திரம் இலக்ஷ்யமாம்.

(வா) மாயையிலும் அதன் காரியமாகிய ஆகாசாதிகளிலும் ஆபேக்ஷிக வியாபகத்துவமும், பிரஹ்மத்தில்(ஆத்மாவில்)நிரபேக்ஷிக வியாபகத்துவமு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து 'பிரஹ்மம் (விபு)' என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) பிரஹ்மம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

ரு. (வா) ஸாபாஸ (ஆபாசத்தோடுகூடிய,) புத்தியில் ஆபேக்ஷிக சொப்பிரகாசத்தன்மையும், சேதனத்தில் நிரபேக்ஷிகசொப்பிரகாசத் தன்மையு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து 'சுயம்பிரகாசம்' என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்,

(ல) சேதனம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

(வா) இரச்சுமுதலியவற்றில் ஆபேக்ஷிக அவிகாரித்துவமும், சேதனத்தில் நிரபேக்ஷிக அவிகாரித்துவமு முண்டு. அவ்விரண்டும் சேர்ந்து 'கூடஸ்த' மென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) கேவலசேதனம் இலக்ஷியமாம்.

எ. (வா) இலௌகிகசாக்ஷியும் மாயைஅவித்தைகளின் உபகித சேதனமு (பிரஹ்மமும்ஆத்மாவு) மாகிய இரண்டும் சேர்ந்து 'சாக்ஷி' என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) மாயைஅவித்தைகளின் உபகிதசேதனமாத்திரம் லக்ஷியமாம்.

அதற்கு விலக்ஷணமாகிய பிரஹ்மாத்மா அர்த்தத்தினாலே சித்திக்கின்றது. அதனால் பிரஹ்மாத்மா அவாச்சியமா யிருத்தலால், எந்த விசேஷணத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறதில்லை.

கஅ௬. வினா:—சத்துமுதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் எப்படிப் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்து மிஞ்சிய பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கின்றன?

அ. (வா) சாபாச அந்தக்கரணவிருத்தி யென்னும் திருஷ்டியோடு கூடியசேதனம் திருஷ்டா என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) சேதனபாகம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

க. (வா) யாகத்தின் உபதிருஷ்டாவும் பிரத்தியகாத்மாவும் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து 'உபதிருஷ்டா' என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) பிரத்தியகாத்மா மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

௧0. (வா) உலகத்திலுள்ள ஏகாங்கியாகிய புருஷனும் சஜாதியபேதமில்லா பிரஹ்மமும் ஏகம்' என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம்.

(ல) பிரஹ்மம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

இப்படியே சொல்லப்படாத மற்ற விதேயவிசேஷணங்களினும் அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் 'அசத்து' முதலிய விசேஷணங்களை நிஷேதிக்கும் சத்துமுதலிய பதங்களின் அர்த்தத்திலும் பாகத்தியாகலக்ஷணையின் பிரவிருத்தி யிருக்கின்றது.

விடை :—க. சத்தென்பதனால் அசத்து நிஷேதிக்கப் பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துரூபம் இலக்ஷணையினாலே சித் திக்கின்றது.

உ. சித்தென்பதனால் ஜடம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சி யிருக்கும் சித்துரூபம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

ஙா. ஆநந்தம் என்பதனால் துக்கம் நிஷேதிக்கப்பட மிஞ்சியிருக்கும் ஆநந்த(சுக)வடிவம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

ச. பிரஹ்ம மென்பதனால் பரிச்சின்னம் நிஷேதிக் கப்பட,மிஞ்சியிருக்கும் வியாபகம் இலக்ஷணையினால் சித்திக் கின்றது.

ரு. சுயம்பிரகாச மென்பதனால் அந்நியப்பிரகாசம் நிஷேதிக்கப்பட,மிஞ்சியிருக்கும் சுயம்பிரகாசம் இலக்ஷணை யால் சித்திக்கின்றது.

சு. கூடஸ்தரே (அவிகாரியெ)ன்பதனால் விகாரம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் நிருவிகாரி இலக்ஷணையி னாலே சித்திக்கின்றது.

எ—கூ. சாக்ஷி, திருஷ்டா, உபதிருஷ்டா என்பவற்றால் சாக்ஷிய த்ருசிய உபதிருசியக்(சமீபத்திலுள்ள வஸ்துக்) கள் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சாக்ஷி திருஷ்டா உப திருஷ்டா வென்பவை இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றன.

க௦. ஏகம் என்பதனால் நாநா வென்பது நிஷேதிக்கப் பட, மிஞ்சிய ஏக மென்பது இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின் றது.

இவ்வாறு மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலு மறிக.

கஅசு. வினா:—அநந்தாதி நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள பிரபஞ்சத்தை எப்படி நிஷேதிக்கின்றன?

விடை:—அநந்தம் என்பதனால் தேசகாலவஸ்துக்க ளாலாகிய பரிச்சேதம் நிஷேதிக்கப்பட, எஞ்சிநின்ற அநந் தம் அர்த்தத்தினால் சித்தித்திருக்கின்றது.

இவ்வாறு மற்ற நிஷேத்தியவிசேஷணங்களிலு மறிக.

கஅஎ. வினா:— இவ்விசேஷணங்களுக்கு இவ்வாறு பொருள் செய்வதனா லென்ன பிரயோஜனம்?

விடை:—இவ்விசேஷணங்களுக்கு இப்படிப் பொருள் செய்வதின் பிரயோசனம், *ஞ. சேதனம் மனதிற் கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகா தென்று சொல்லும் சுருதி யின் அர்த்தத்திற்கு விரோத முண்டாகாமையாம். குணம் தொழில் ஜாதி சம்பந்தமுதலிய மனோவாக்குகளின் பிரவி ருத்திக்கு ஏதுவாகிய தர்மங்கள் பிரஹ்மத்தி லில்லை.

---

* ஓ. சேதனம் மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகாமை மகோபநிஷதம் தைத்திரீயமுதலியவற்றில் பிரசித்தம்.

ஆனால் பிரஹ்மம் தர்மமில்லாததாயிருத்தலால் நிர்விசேஷமாம். ஆகையால் சுருதியும் அதை மனோவாக்குகளுக்கு விஷயமாகாததெனக் கூறுகின்றது.

அல்லது எது பேசவேண்டியதோ, அது துவைதத்தினாலுண்டாகிறது; அத்வைதத்தினாலுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் இந்த விசேஷணங்களுக்கு இப்படி அர்த்தஞ் செய்வதால் சுருதிவிருத்தமாகிய துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை; அன்றியும் அத்வைதமும் சுகமாக அறியக்கூடியதாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஒன்பதாங்கலை

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பத்தாங்கலை.

சாமானியவிசேஷசைதன்னியவர்ணனம்.

சமானம் விசேடமென் டிரண்டே சாதன
மவற்றுட் சத்தியஞ் சமானமென் றறிக
விசேடங் கற்பிதம் பிராந்தி வடிவமாஞ்
சம்சா ராசிரய மதுவே யெனக்காண். (க)

சீரா தியவற்றி லிரவியி னெதிர்வடி
வெவ்வண மதிப்பர மான்மப் பதிபிம்பம்
கற்பித விசேஷ மெனக்கா ணீயே
யிகபர லோக வரத்தும் போக்கும்
கன்ம போகம் புசித்தலு மியாவும்
சித்தினு பாஸன் செய்வன் சுத்தமாஞ்
சமானத் தன்னைச் சாராத வைதாஞ்
சமான மத்தி பாதிப் பிரியமா
யெங்குமாம் பூர்ணப் பிரம மென்றோர். (உ)

நாமம் ரூப மிரண்டுந் தவிர்த்துச்
சச்சிதா னந்தந் தானெனக் காணே. (௩)

கஅஅ. வினா:—விசேஷசைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை :—அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலு முள்ள சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பரூப சிதாபாசன் ௩. விசேஷசைதன்னியம்.

கஅகூ. வினா :—சிதாபாசன்லக்ஷணம் யாது?

விடை :—

க. சைதன்னிய(பிரஹ்ம)த்தின் லக்ஷணமில்லாததாய்,

௨. சைதன்னியத்தைப்போலத் தோற்றுவது,

சிதாபாச னெனப்படும்.

ககூ0. வினா :—இந்தச் சிதாபாசன் எதனால் விசேஷசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

விடை :—அற்பதேசத்திலும் அற்பகாலத்திலு மிருக்கும் வஸ்து *௨. விசேஷ மெனப்படும். சிதாபாசன் அந்தக்

---

*க. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சிதாபாசனுகிய விசேஷசைதன்னியம், ஆறுவது கலையிற் சொல்லப்பட்ட கற்பிதவிசேஷ அம்சத்தி லடங்கும்.

*௨. அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தம் என்னும் பேதத்தால் விசேஷ மிரண்டுவகையாம், அவையாவன,

(க.) எது பிராந்திகாலத்தில் தோன்றுகிறதில்லையோ, எது தோற்றுவதால் பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றதோ, அஃது அதிஷ்டானமாகிய விசேஷமாம்.

கரணதேசத்திலும், ஜாக்கிரசொப்பனகாலங்களிலும் அல்லது அஞ்ஞானகாலத்திலு மிருத்தலால் விசேஷசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

௧௨௧. வினா :- விசேஷசைதன்னியத்தில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை :—திருஷ்டாந்தம்:—

௧. சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயினும் பிரதிபிம்பம் எங்கும் உண்டாகிறதில்லை. எங்கே ஜலம் அல்லது கண்ணாடியாகிய உபாதி இருக்கின்றதோ, அங்கே பிரதிபிம்பரூபமாக விசேஷம் தோற்றுகின்றது.

௨. அல்லது சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயிருக்கினும், துணி பஞ்சுமுதலியவற்றை எரிக்கிறதில்லை. எங்கே சூரியகாந்தக்கல்லாகிய உபாதி யிருக்கின்றதோ, அங்கே அக்கினிரூபமாக விசேஷ முண்டாய்த், துணிபஞ்சுமுதலியவற்றை எரிக்கின்றது. அவற்றுள்,

௩. சாமானியரூபமானது எங்கும் எப்படியோ அப்படி (உள்ளபடி)யே இருத்தலால் யதார்த்தமா(வெகுகாலநிலையுடைதா)ம்.

---

(௨) எது பிராந்திகாலத்தில் தோற்றி, அதிஷ்டானத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ, அஃது அந்நியஸ்தவிசேஷமாம். இதனையே கற்பிதவிசேஷ மென்றும் கூறுவர்.

உ. உபாதியினால் தோற்றும் விசேஷரூபம் வியபிசார முடையதா யிருத்தலால் அயதார்த்தமா(அற்பகாலநிலையு டையதா)ம்.

க. அதுபோல அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமா யிருக்கிற சாமானியசைதன்னியம் எங்கும் சமானமா யிருக்கினும், அதனால் பேசுதல் நடத்தல்முதலிய விசேஷவியவகாரங் கள் உண்டாகாது.

உ. எங்கே அந்தக்கரணமாகிய உபாதி யிருக்கின் றதோ, அங்கே சிதாபாசரூபமாக விசேஷசைதன்னிய முண் டாய்ப், பேசுதல், நடத்தல், கருத்திருத்துவபோக்திருத் துவம், பரலோக இவ்வுலகங்களுக்குப் போகுதல் வருதல் முதலிய விசேஷவியவகார முண்டாகின்றது.

அவற்றுள்,

க. சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மம் சத்தியம்,

உ. உபாதியினால் தோற்றும் விசேஷசைதன்னிய மாகிய சிதாபாசன் மித்தை.

அதுபோலவே

க. புண்ணியபாபங்களின் கருத்திருத்துவம்

உ. சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்துவம்,

ந. பரலோக இகலோகங்களுக்குப் போகுதல் வரு தல

ச. ஜனனமரணம்,

ரு. எண்பத்துநான்குலக்ஷம் யோனிகளை அடைதல்

இவைமுதலிய சமுசாரதர்மங்களும், சிதாபாசனு டையனவா யிருத்தலால் மித்தையாம்.

ககூஉ. வினா:— விசேஷசைதன்னியத்தை அறிவ தால் நிச்சயிப்பது யாது?

விடை:— க. *ந விசேஷசைதன்னியமாகிய சிதாபா சனும்,

உ. அவனுடைய தர்மமும்

நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல; ஆனால் இவை என்னி டத்தில் கற்பிதங்களாம்; இவற்றிற் கதிஷ்டான சாமானிய சைதன்னியமாகிய நான் இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன் என்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

ககூந. வினா:— சாமானியசைதன்னிய மென்பது யாது.

விடை:—க. ஆகாயத்தைப்போல எங்கும் பரிபூரண மாய்ச்,

---

*ந. "विशेषं संपरित्यज्य सन्मात्रं यदलेपकं। एकरूपं महारूपं सतास्तत्पदं विदुः ॥ விசேஷத்தினை விட்டுச் சன்மாத்திரமாய் எது பற் றின்றியதாயும், சத்தைக்கிடமாயும், ஏகரூபமாயும், மகாரூபமாயு முள் ளதோ அதனை அறிக." என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷதம்.

௨. சர்வநாமரூபங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய்,

௩. அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமாய்,

௪. நிர்விகாரமாயிருக்கும் பிரஹ்மம்

* ௪. சாமானியசைதன்னியம்.

௧௧௪. வினு :—பிரஹ்மம் எதனுல் சாமானியசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

விடை :—அதிகதேசத்திலும் அதிககாலத்திலும் இருக்கும் வஸ்து சாமானிய மெனப்படும்.

பிரஹ்மம் புத்திகற்பிதமாகிய சகலதேசத்திலும் சகலகாலத்திலும் வியாபகமா யிருத்தலால், சாமானியசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

---

* ௪. "कालसत्ता कलासत्ता वस्तुसत्तेयमित्यपि । विभागकलनां त्यक्त्वा सन्मात्रैकपरो भव । सत्तासामान्यमेवैकं भावयन्केवलं विभुः ॥ परिपूर्णपरानंदी तिष्ठापूरितदिग्भरः । सत्तासामान्यपर्यन्ते यत्तत्कलनयोज्झितं । पदमाद्यमनाद्यंतं तस्य बीजं न विद्यते ॥ காலசத்தை கலாசத்தை வஸ்துசத்தை இது என்னும் விபாககற்பனையை விட்டுச் சன்மாத்திர மொன்றன் பாலுக கேவலவிபுவாகிய சத்தாசாமானிய மொன்றனையே பாவித்துத் திக்குகளெல்லாம் நிரம்பியவனுய்ப் பரிபூர்ணபரானந்தியாய் நிற்பாயாக. சத்தாசமானியபரியந்த மென்னுமென்றதோ அந்தக் கலக்கனிங்கிய பதம் ஆதியாம்; ஆதியந்தமில்லாததாம். அதற்கும் காரணமில்லை." என்னும் அந்தபூர்ணகருதி சத்தாசாமானியமே மேலான நிலையெனக் காட்டுகின்றது.

கசுரு. வினா :— சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—ஒரு இரஜ்ஜுவில் பலபுருஷர்களுக்கு, ஒருவனுக்குத் தண்டமாகவும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமாகவும்,ஒருவனுக்குப் பிருதிவியின் இரேகையாகவும் ஒருவனுக்கு ஜலதாரையாகவும் பிராந்தி உண்டாகின்றது அந்தப் பிராந்தியில் இரண்டம்சங்களிருக்கின்றன.

க. ஒன்று சாமானியமாகிய இதுவெனும் அம்சம்.

உ. மற்றது சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அம்சம். அவற்றுள்,

க. (க) "இது தண்டம்,

(உ) இது சர்ப்பம்,

(ங) இது பிருதிவியின் இரேகை,

(ச) இது ஜலதாரை.

என்றிவ்வாறு சர்ப்பமுதலிய விசேஷஅம்சங்களில் சாமானியமாகிய இதுவெனும் அம்சம், எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிறது. அஃது இரஜ்ஜுவின் சொரூபமாயுமிருக்கிறது. அச்சாமானிய அம்சம்,

(க) பிராந்திகாலத்திலும் தோற்றுகிறது ;

(உ) பிராந்தி நீங்கியகாலத்திலும் "இஃது இரஜ்ஜு" என்பதாகத் தோறறுகின்றது.

ஆகையால் சாமானிய இதுவெனும் அம்சம் அவ்விய பிசாரியா (பிறழ்ச்சியில்லாததா) யிருத்தலால் சத்தியமாம்.

உ. பரஸ்பர வியபிசாரியாகிய சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசங்கள் கற்பிதமாம்.

சித்தாந்தம் :—

அதுபோலச் சகல பதார்த்தங்களிலும் க. அஸ்தி, உ. பாதி, ௩. பிரியம், ச. நாமம், ௫. ரூபம் என்னும் * ௫. ஐந்தமிசங்க ளுண்டு.

(க) "குட மிருக்கிறது" என்பது அஸ்தி (சத்து).

(உ) "குடம் விளங்குகிறது" என்பது பாதி (சித்து).

(௩) "குடம் பிரியமாயிருக்கிறது." ஏனெனின் குடம் நீர்முகத்தற்கு (மொள்ளுதற்கு) உபயோகமுள்ளதா யிருத்தலால் பிரிய(ஆநந்த)மாம். பாம்பு சிங்கமுதலியன வும் பெண்பாம்பு பெண்சிங்கமுதலியவற்றிற்குப் பிரிய மாம்.

(ச) "குடம்" என்னும் மூன்றெழுத்து நாமம்.

---

* ௫. "अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यंशपंचकम् ॥ அஸ்தி, பாதி, பிரியம், ரூபம், நாமம் என்று ஐந்து அம்சங்க ளுண்டு." இது சரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷதம்.

(ரு) "பருத்த உருண்டை வயிறுடைமை" குடத்தின் ரூபம் (வடிவம்). இப்படியே குடமுதலிய சகலபூதங்களிலும் பூதங்களின் காரியங்களிலும் அறிக.

இவ்வாறு பாகிய (வெளிப்)பதார்த்தங்களில் ஐந்து அம்சங்கள் காட்டப்பட்டன. அதுபோல,

க. ஆந்தர (உள்) தேகமுதலியவற்றில்,

(க) "நானிருக்கிறேன்" என்பது அஸ்தி.

(உ) "நான் அறிகிறேன்" என்பது பாதி.

(ங) "எனக்கு நானே பிரியனு யிருக்கிறேன்" என்பது பிரியம்.

(ச) தேகம், இந்திரியம், பிராணன், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், அஞ்ஞானம், இவற்றின் தர்மம் என்பவை நாமம்.

(ரு) இவற்றிற்கு "உரிய வடிவம்" ரூபம்.

இஃது ஆந்தரபதார்த்தங்களில் ஐந்து அம்சங்களைக் காட்டியதாம்.

உ. இந்தச் சகல நாமரூபங்களையும் விவேகனுல்,

(க) "பிருதிவி இருக்கிறது."

(உ) "பிருதிவி விளங்குகிறது."

(௩) "பிருதிவி பிரியமா யிருக்கிறது;" ஏனெனின், பிருதிவி இருத்தற்கு இடங்கொடுத்தலால்.

(௪) "பிருதிவி" என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(௫) "கந்தகுணத்தோடுகூடிய" ரூப மிருக்கிறது.

௩. பிருதிவியின் நாமரூபத்தை விடுவதனால்,

(க) "ஜலம் இருக்கிறது."

(உ) "ஜலம் விளங்குகிறது."

(௩) "ஜலம் பிரியமா யிருக்கிறது;" ஏனெனின் ஜலம் தாகத்தை நீக்குதலால்.

(௪) "ஜலம்" என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(௫) "சீதமாகிய பரிசகுணத்தோடுகூடிய" ரூப மிருக்கிறது.

௪. ஜலத்தின் நாமரூபத்தை விடுவதனால்,

(க) "அக்கினி இருக்கிறது."

(உ) "அக்கினி விளங்குகிறது."

(௩) "அக்கினி பிரியமா யிருக்கிறது;" ஏனெனின், குளிரையும் இருளையும் போக்குதலால்.

(௪) "அக்கினி" என்னும் பெயர் இருக்கிறது.

(௫) "உஷ்ணமாகிய பரிசகுணத்தோடுகூடிய" ரூப மிருக்கிறது.

ரு. அக்கினியின் நாமரூபங்களை விடுவேதனல்,

(க) "வாயு இருக்கிறது."

(உ) "வாயு விளங்குகிறது."

(ந) "வாயு பிரியமா யிருக்கிறது." ஏனெனின், வாயு வியர்வையை நீக்குதலால்.

(ச) "வாயு" என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(ரு) "உருவமில்லாத பரிசகுணத்தோடுகூடிய" ரூப மிருக்கிறது.

சா. வாயுவின் நாமரூபங்களை விடுவேதனல்,

(க) "ஆகாய மிருக்கிறது."

(உ) "ஆகாயம் விளங்குகிறது."

(ந) "ஆகாயம் பிரியமா யிருக்கிறது." ஏனெனின், ஆகாயம் இருத்தற்கும் திரும்புதற்கும் இடங்கொடுக்கிறது.

(ச) "ஆகாயம்" என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(ரு) "சப்தகுணத்தோடு கூடிய" ரூப மிருக்கிறது.

எ. ஆகாயத்தின் நாமரூபங்களை விடுவேதனல்,

(க) "பிறகு இன்னது இருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை" என்னும் அஞ்ஞான மிருக்கிறது.

(உ) அந்த "அஞ்ஞானம் விளங்குகிறது."

(௩) "அஞ்ஞானம் பிரியமா யிருக்கிறது." ஏனெனின், அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது. அன்றியும் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமா யிருத்தலால், ஜீவர்களின் நிருவாகத்தைச் செய்கின்றது.

(௪) "அஞ்ஞானம்" என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(௫) "ஆவரணம் விக்ஷேப மென்னும் சக்திகளையுடைய அநாதி அநிர்வசனீயபாவரூப (உண்மைவடிவ)" மென்னும் ரூப மிருக்கின்றது.

அ. அஞ்ஞானத்தின் நாமரூபங்களை விவேதனுல்,

(க) "ஒன்று மில்லை" எனத் தோற்றுவதாகிய சகல பதார்த்தங்களின் அபாவ மிருக்கின்றது.

(உ) "அபாவம் தோற்றுகிறது."

(௩) "அபாவம் சூநியத்தியானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது."

(௪) இதற்கு "அபாவம்" என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(௫) "சகல வஸ்துக்களின் அபாவம் (நிஷேதரூபப் பிரதீதிக்கு விஷயம்)" என்னும் ரூப மிருக்கிறது.

௯. அபாவத்தின் *௯. நாமரூபங்களை விவேதனுல்,

---

* ௯. आद्यत्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयं । उपेक्ष्य नामरूपे द्वे सच्चिदानन्दतत्परः । समाधिं सर्वदा कुर्याद्धृदये वाऽथवा बहिः ॥ சச்சிதானந்தமாகியமுதல்

(க) அபாவத்தன்மையின் சொரூபமான அதிஷ்டானமாகிய சத்வஸ்துவே மிஞ்சி யிருக்கின்றது.

(உ) அது அபாவத்தின் அபாவத்தன்மையைப் பிரகாசித்தலால் சித்தாம்.

(ந) துக்கத்திற்கு வேறா யிருத்தலால் ஆநந்தமாம், இவ்வாறு,

க. சர்வநாமரூபங்களிலும் அநுகூதமாயிருக்கும் அவ்வியபிசாரியாகிய நாமரூபங்களுக் கதிஷ்டானப் பிரஹ்மம் * எ. சாமானியசைதன்னியமாம். அது சத்தியமாம்.

மூன்றும் பிரஹ்மத்தின் வடிவம். மற்ற நாமரூபமாகிய இரண்டும் ஜகத்தின் வடிவம். நாமரூப மிரண்டையும் உபேக்ஷித்து, சச்சிதாநந்தத்பானுய் இருதயத்திலாவது வெளியிலாவது எப்போதும் சமாதியினைச் செய்யக்கடவன்." என்னும் சரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷதமும், "यथा नद्यस्स्यंदमाना समुद्रेस्तं गच्छन्ति नामरूपे विहाय । तथा विद्वान्नामरूपाद्विमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ எப்படி ஆறுகள் ஓடுகின்றவைகளாய் நாமரூப மிரண்டையும் விட்டுச் சமுத்திரத்தில் மறைகின்றனவோ, அதுபோல வித்வான் நாமரூபத்தினின்றும் விடுபட்டவனாய் மேலானவற்றிற்கும் மேலாய் விளங்கும் புருஷனாகிய பிரஹ்மத்தை அடைகின்றான்." என்னும் முண்டகசுருதியும், நாமரூபமிரண்டனையும் விட்டபோது மிஞ்சுவது பிரஹ்மமென்பதனை அறிவிக்கின்றன.

எ. (a) சுழுத்திமூர்ச்சைசமாதிகளை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(உ) "கடத்தை நானறிகிறேன்" என்பதாகப் பிரமாதா, பிரமாணம், பிரமேயமென்னும் திரிபுடியை அறியும் சாக்ஷி சாமானியசைதன்னியம்.

(ங) ஜாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளின் சந்திகளை அறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(ச) அதுபோலவே விருத்திகளின் சந்திகளை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(ரு) அங்குஷ்டத்தின் அக்கிர(நுனிப்)பாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(சு) தேசாந்திரத்தில் விருத்தி சென்றிருக்குங்காலத்து அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(எ) சூரியசந்திரவடிவமாக விருத்தி யுண்டாகுங்காலத்து அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(அ) "மேரு எனக்குத் தெரியவில்லை" என அஞ்ஞானவிசிஷ்ட(அறியப்படாத) மேருவை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

இச்சாமானியசைதன்னியலக்ஷணத்தினை देशाद्देशांतरप्राप्तौ संविदः मध्यमेव यत्। निमेषेण चिदाकाशं तद्विद्धि मुनिपुंगव ॥ ௯௫ இடத்தினின்றும் மற்றோரிடத்தில் அறிவு சென்றிருக்கும்போது நிமிஷத்தால் எந்த இடையிருக்கின்றதோ அதனை முனிபுங்கவ! சிதாகாசமென்றறி." என்னும் யசோபநிஷத்தின் நான்காம் அத்தியாயவசனமும், "अर्थादर्थांतरं चित्ते याति मध्ये तु या स्थितिः। साध्वस्तमननाकारा स्वरूपस्थितिरुच्यते ॥ संशांतसर्वसंकल्पा या शिलावदवस्थितिः। जाग्रन्निद्राविनिर्मुक्ता सा स्वरूपस्थितिः परा ॥ अहंतांशे क्षते शांते भेदनिष्पंदचित्तता। अजड।

या प्रचकति तत्स्वरूपमितीरितम् ॥" सत्ता सर्वपदार्थानां नान्या संवेदनादृते । संबधे दृष्टृदृश्यानां मध्ये दृष्टिर्हि यद्वपु:। दृष्टृदर्शनदृश्यादिवर्जितं तादिदं परं । देशाद्देशं गते चित्ते मध्ये यच्चेतसो वपुः । अजात्यसंविन्मननं तन्मयो भव सर्वदा। अजाग्रत्स्वप्ननिद्रस्य यत्ते रूपं सनातनं । अचेतनं चाजडं च तन्मयो भव सर्वदा ॥ जडतां वर्जयित्वैकं शिलायां हृदयं हि तत् । अमनस्कस्वरूपं यत्तन्मयो भव सर्वदा ॥ चित्तं दूरे परित्यज्य योसि सोसि स्थिरो भव " ॥ "ஒரு வஸ்துவினின்றும் மற்றொரு வஸ்துவில் சித்தம் செல்லுங்கால் இடையிலுள்ள நிலை எதுவோ அது மனனவடிவ மொழிந்த சோருபஸ்திதியெனப்படுகின்றது. சர்வ சங்கற்பங்களொழிந்ததும், கல்லைப்போன்ற நிலையினதும், ஜாக்கிரசுழுத்திகளினின்று விடுபட்டதுமாகியநிலை எதுவோ அதுமேலான சொருபஸ்திதியாம். அகந்தையம்சம்நசித்தொழிந்தவிடத்து அசைவொழிந்த சித்தத்தன்மையினதாய் அஜடமாய் எது பிரகாசிக்கின்றதோ அது சொருபஸ்திதியென்று சொல்லப்படுகின்றது." "சகல பதார்த்தங்களின் சத்தையானது சம்வேதன(ஞான)த்தை விட வேறன்று. திருஷ்டா திருசியங்களின் சம்பந்தத்தில் இடையிலுள்ள திருஷ்டியாகிய எச்சரீரம் திருஷ்டா திருசியங்களின்றியதோ அத்தன்மைய இது (சொரூபஸ்திதி) மேலானதாம். ஒரு தேசத்தினின்றும் வேறொரு தேசத்திற்குச் சித்தம் செல்லுமிடத்து இடையிலுள்ள சித்தத்தின் வடிவம் எது விருத்திமனனமின்றியதா யிருக்கின்றதோ அத்தன்மையனாகுக எப்பொழுதும். ஜாக்கிரசொப்பனசுழுத்திகளின்றிய உன்னுடைய எந்த வடிவமானது பழைமையானதும் சேதனமின்றியதும் ஜடமின்றியதுமா யிருக்கின்றதோ, அத்தன்மையனாகுக எப்பொழுதும். சிலையின் (கல்லின்) இதயம் ஒன்றனையே ஜடத்தன்மையினை விட்டு அந்த அமனஸ்க

உ. குடத்தின் நாமரூபம் படத்தில் இல்லை; படத்தின் நாமரூபம் குடத்தில் இல்லை. அதனால் பரஸ்பர *அ. வியபிசாரமுடைய இந்த நாமரூபங்கள் மித்தையாம்.

இது சாமானியவைசதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்டாந்தமாம்.

அதாவது மனமிறந்தவடிவம் எதுவோ அத்தன்மையனாகுக எப்பொழுதும். சித்தத்தினைத் தாவிலக்கி எதுவாயிருக்கின்றாயோ அதுவாயிருக்கின்றாய்; ஸ்திரமாகுக." என்னும் மகோபநிஷதத்தின் ௫-வது அத்தியாயத்தின் வசனங்களும், "आत्मनो जगतश्चांतर्दृष्टदृश्यदशांतरे । दर्शनाख्यं स्वमात्मानं सर्वदा भावयन् भव । स्वाद्यस्वादकसत्यंक्त स्वाद्यस्वादकमध्यगं । स्वदनं केवलं ध्यायन् परमात्ममयो भव । अवलंब्य निरालंबं मध्ये मध्ये स्थिरो भव ॥ ஆத்மாவிற்கும் ஜகத்திற்கும் இடையில் திருஷ்டா திருசியதசையினிடையில் தரிசன மென்னும் ஆத்மாவாகிய தன்னை எப்போதும் பாவிப்பவனாகுக. உருசிக்கப்படுபொருள் உருசிப்பவன் என்பவற்றை விட்டு உருசிக்கப்படுவது உருசிப்பதென்பவற்றினிடையி லிருப்பதான கேவல நல்ல உருசிப்பினைத் தியானித்துப் பரமாத்மமயனாகுக. நிராலம்பத்தினை அவலம்பித்து இடையிடையில் நிலைத்தவனாகுக." என்னும் மகோபநிஷதத்தின் ௬-வது அத்தியாயவசனமும், மற்றும் கடநத்திரக் அந்நபூர்ணோபநிஷத முதலிய உபநிஷதங்களும் கூறுதல் காண்க.

* அ. எந்தப் பதார்த்தம் ஓரிடத்திலிருந்து ஓரிடத்திலில்லாதிருக்கின்றதோ, அது வியபிசாரமு (மாறுதலு)டையதாம்.

ககூஎ. வினு:—முற்கூறிய சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு எப்படி எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையு மிருக்கின்றது ?

விடை:—க. யாது யாது காரியமோ, அது அது ஸ்தூலமும் பரிச்சின்னமுமாம் ;

உ. யாது யாது காரணமோ, அது அது சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமா (அதிகதேசத்திலுள்ளதுமா) மென்பது நியமம்.

பிரஹ்மம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமா யிருத்தலால், எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமா மென்பது இனிக் காட்டப்படுகின்றது.

க. (க) சமுத்திரஜலத்தினின்றும் கடினமாகிய நுரையும் உப்பு முண்டாகின்றன. இதனால் பிருதிவி ஜலத்தின் காரிய மென்று அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் பிருதிவியினும் ஜலம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது பிருதிவியின் அவயவங்களாகிய கல் முதலியவற்றை வஸ்திரத்திற் போட்டால் தங்குகின்றன.

(ங) ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதில்லை. அன்றியும்,

(ச) பிருதிவியில் எங்கெங்கே வெட்டிப்பார்த்தாலும் அங்கங்கே ஜலம் வெளிப்படுகின்றது.

(ரு) புராணங்களிலும் பிருதிவியினும் ஜலம் பத்து டங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் ஜலம் பிருதிவியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபக மாம்.

உ. (க) அதுபோல, அக்கினிமுதலியவற்றின் வெப் பத்தால் சரீரத்தில் வியர்வையும், மழையு முண்டாகின்றன. இதனால ஜலம் அக்கினியின் காரிய மென்றறியப்படுகின் றது. ஆகையால் ஜலத்தினும் அக்கினி சூக்ஷ்மமும் வியாபக மாம்.

(உ) அல்லது, ஜலம வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதில்லை; டத்தில் தங்குகின்றது.

(ங) சூரியன்முதலியவற்றின் பிரகாசம் குடத்திலும் ங்குகிறதில்லை.

(ச) புராணங்களில் ஜலத்தினும் அக்கினி பத்துமட ங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அக்கினி ஜலத்தினும் வியாபகமும் சூக்ஷ்மமு மாம்.

௩. (க) அதுபோல, அக்கினியின் உற்பத்தியும் நாசமும் காற்றின் அதீன(வச)மாம். இதனால் தேயு வாயுவின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அக்கினியினும் வாயு சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, சூரியன்முதலியவற்றின் பிரகாசம், குடமுதலிய பாத்திரங்களில் தங்குகிறதில்லை; நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகின்றது. வாயுவோ நேத்திரத்தினலு மறியப்படுகிறதில்லை.

(௩) புராணங்களில் தேயுவினும் வாயு பத்துமடங்கதிகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனலும் வாயு அக்கினியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

௪. (க) அதுபோல, வாயுவின் உற்பத்தி திதி லயங்கள் ஆகாயத்தி (வெளியி)லேயே உண்டாகின்றன. இதனால் வாயு ஆகாயத்தின் காரியமென அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் வாயுவினும் ஆகாயம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, வாயு நேத்திரத்தின லறியப்படுகிறதில்லை. ஆனால் துவக்கினால் பரிசகுணவாயிலாகக் கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஆகாயமோ துவக்கினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(௩) புராணங்களில் வாயுவினும் ஆகாயம் பத்துமடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது வாயுவினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

௬. (௧) அதுபோல், "ஆகாயத்திற்குமேல் என்ன இருக்கும்?" என்று விசாரிக்க, "எனக்கு ஒன்றும தெரியவில்லை." எனப் புத்தியின் மழுக்கத்திற்கு ஆசிரய(விஷய)மாகிய அஞ்ஞானம் தோற்றுகிறது. இதனால் ஆகாயம் அஞ்ஞானத்தின் காரியமென்றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அந்த அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(௨) அல்லது, ஆகாயம் துவக்கினால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகின்றது. அஞ்ஞானம் மனதினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(௩) சாஸ்திரங்களில் அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தினும் அநேகமடங்கதிகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது ஆகாயத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

௭. (௧) அதுபோல், "எனக்குத் தெரியவில்லை" என்னுமநுபவத்திற்கு விஷயமாகிய அஞ்ஞானத்தின் பிரகாசம், அறிவதாகிய சேதனத்தாலுண்டாகின்றது.

[க] "அஞ்ஞான மிருக்கிறது ;

[உ] விளங்குகிறது ;

[ங] அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது."

என்றிவ்வாறு அஞ்ஞானத்தில் அநுரூதமாக அஸ்திபாதிப் பிரியமாகிய பிரஹ்மசேதனம் விளங்குகின்றது. ஆகையால் அஞ்ஞானம் பிரஹ்மசேதனத்தின் ஆசிரிதமாம். அதனால் பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தினும் சூக்ஷமமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, அஞ்ஞானம் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் "எனக்குத் தெரியவில்லை" யென்னும் அநுபவமாகிய இலிங்கத்தால் அதன் அநுமான முண்டாகின்றது. பிரஹ்மசேதனம் சுவயம்பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் ஒரு பிரமாணத்திற்கும் விஷயமாகாது.

(ங) சரீரத்திலுள்ள மச்சம்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஏகதேசத்தில் அஞ்ஞான மிருக்கின்றது. மிஞ்சியிருக்கும் பிரஹ்மம் சுத்தசொப்பிரகாச மென்று சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அந்தப்பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தைவிட சூக்ஷமமும் வியாபகமுமாம்.

இவ்வாறு சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்திற்குச் சகலபிரபஞ்சத்தினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையு மிருக்கின்றது.

கசுஎ. வின:— சாமானியசைதன்னியத்தை அறிதலால் நிச்சயஞ்செய்யவேண்டியது யாது?

விடை:—க. (க) * க. அஸ்திபாதிப்பிரியரூப சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மமே நான்? (உ)நானே அந்த அஸ்திபாதிப் பிரியரூப சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மம்;

உ. நாமரூபப்பிரபஞ்சம் என்னிடத்திற் கற்பிதம் என்று நிச்சயஞ்செய்யவேண்டியது.

கசுஅ. வின:—இப்படி நிச்சயஞ்செய்வதால் என்ன உண்டாகும்?

---

* க. आत्माहं सर्वभूतानां विभुस्साक्षी न संशयः । ब्रह्मैवाहं सर्ववेदांतवेद्यं नाहं वेद्यं व्योमवातादिरूपं । रूपं नाहं नाम नाहं न कर्म ब्रह्मैवाहँ सच्चिदानंद रूपम् ॥ யான் சர்வபூதங்களின் ஆத்மா விபு சாக்ஷி; சம்சயமில்லை. சர்வவேதாந்தங்களினாலும் அறியத்தக்க பிரஹ்மமே யான். ஆகாயம் வாயுமுதலியவடிவ அறியப்படுபொருள் நானல்லன். உருவம் யானல்லன்; பெயர் யானல்லன்; கர்மம் யானல்லன்; சச்சிதானந்தவடிவப்பிரஹ்மமே யான்." என்பது நிராலம்போபநிஷதம்.

விடை:—* ௧௦. இப்படி நிச்சயஞ்செய்வதனால் சகல வநர்த்தநிவிருத்தியும் பரமாநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷ முண்டாகும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பத்தாங்கலை
சாமானியவிசேஷசைதன்னியமென்பது
முடிந்தது.

---

* ௧௦. இதனை இக்கலையின் ௬-வது டிப்பணியிலுள்ள மூண்ட நகுநூதியிற் காண்க.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினோராங்கலை.

" தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிரூபணம். "

வாச்சிய மிலக்கிய முணர்ந்து தற்பத
துவம்பதந் தம்மினி லக்கிய மிரண்டையும்
மொருமைப் படுத்துக வுறுதியதாக
வெவ்வேறாகிய விடம்பொருள் காலந்
தர்மமென் பலவற்றொடு பாதி யொழிக்க. (க)

உலக மியாவு மாக்கி நிறுத்தி
யொடுக்கு முற்றறி வுடைய *மாயிக
வீசன் றற்பத வாச்சிய மாவ
னுபாதி யொழிந்த பிரமமி லக்ஷியம். (உ)

தன்னிற் சம்சாரந் தன்னைக் கொள்ளும்
சுதந்திர மில்லா வகித்திய கணாகிய
வற்பஞ்ஞ ஜீவன் வாச்சியந் தொம்பதத்திற்
குபாதி யொழிந்த சாக்ஷி யிலக்ஷியம் (௩)

வாச்சிய மிரண்டுந் தம்மில் வேறும்
மிலக்ஷியந் தமக்கில்லை வேற்றுமை யிறையும்

* மாயிகன் = மாயையை யுபாதியாக வுடையவன்.

இவ்வகைப் பிரமம் யானென் றுணரு
மவனே நிருபாதிகப் பிரம மாவன். (௪)

௧௬௬. வினா:—"தத்" பத மென்பது யாது?

விடை:— சாமவேதத்தினது சாந்தோக்கியவுபநிஷதத்தின் ஆறுவது பிரபாடக(அத்தியாய)த்தில் சுவேதகேது வென்னும் புத்திரனுக்கு அவர் பிதாவாகிய உத்தாலகமுனிவர், ஒன்பது முறை உபதேசித்த *௧. "தத்துவமஸி" என்னும் மகாவாக்கியத்தின் முதற்பதம் "தத்" என்னும் பதமாம்.

---

*௧. (௧) இத்தத்துவமஸியினைப்போல மற்றப்

(௨) "பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம்" என்பது இருக்குவேதத்தின் ஐதரேயவுபநிஷதமகாவாக்கியம்.

(௩) "அகம் பிரஹ்மாஸ்மி" என்பது எஜுர்வேதத்தின் பிருகதாரணியகவுபநிஷதமகாவாக்கியம்.

(௪) "அயமாத்மா பிரஹ்மம்" என்பது அதர்வணவேதத்தின் மாண்டூக்கியவுபநிஷதமகாவாக்கியம்.

(௧) "தத்" பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஈசுவரனும், இலக்ஷியார்த்தமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மமுமே முற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கியங்களிலுமுள்ள "பிரஹ்ம" பதத்திற்கு வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்களாம்.

(௨) துவம் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஜீவனும், இலக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்தசாக்ஷியுமே முற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கி

௨00. வினா:—"துவம்" பத மென்பது யாது?

விடை:—இதே "தத்துவமஸி" மகாவாக்கியத்தின் இரண்டாவது பதம் "துவம்" பதமாம்.

௨0௧. வினா:—வாச்சியார்த்தம் இலக்ஷியார்த்த மென்பவை யாவை?

விடை:—சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம் சத்தத்தின் விருத்தி யெனப்படும். அந்த விருத்தி இரண்டு வகையாம்:— ௧. ஒன்று சக்திவிருத்தி; ௨. மற்றொன்று இலக்ஷணாவிருத்தி.

௧. சத்தத்தில் அர்த்தஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமர்த்தியமாகிய சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தமானது சத்தத்தின் * ௨. சக்திவிருத்தியாம்.

பங்களிலுமுள்ள "பிராஞ்ஞானம்", "அகம்", "அயம்" பதத்தோடு கூடிய "ஆத்மா" என்னும் இம்மூன்று பதங்களுக்கும் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களாம். அன்றியும் "தத்துவமஸி" வாக்கியமுழுவதிற்குமுள்ள ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியமாகிய அர்த்தமே முற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தமாம்.

சாந்தோக்கியத்தின் ஒன்பதுமுறை உபதேசத்தைத் தத்துவமஸிமகாவாக்கியவுபதேசம் என்னும் நூலிற் காண்க.

* ௨. இந்தச் சக்திவிருத்தியின் இலக்ஷணத்தில் அந்நியமதஸ்தர் கொள்கைகளும், அவற்றின் கண்டனமும், சித்தாந்தமும் விசாரசாகரவிருத்திப்பிரபாகரமிரந்தங்களிற் காண்க.

௨. சக்திவிருத்தியினால் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தின் வாயிலாகச் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பரம்பரையாகிய சம்பந்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷணாவிருத்தியாம்.

௧. அவற்றுள், சக்திவிருத்தியினால் எந்த அர்த்தம் அறியப்படுகின்றதோ, அது சத்தத்தின் வாச்சியார்த்தமெனப்படும். இதனையே சக்கியார்த்தமென்றும், முக்கியார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

௨. இலக்ஷணாவிருத்தியினால் அறியப்படும் அர்த்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷியார்த்தமெனப்படும்.

௨௦௨. வினா:—இலக்ஷணாவிருத்தி எத்தனை வகையாம்?

விடை:—௧. ஜஹத்து. ௨. அஜஹத்து. ௩. பாகத்தியாகம் என்னும் பேதத்தால் இலக்ஷணாவிருத்தி மூன்று வகையாம்.

௨௦௩. வினா:— மூன்றுவிதமாகிய இலக்ஷணையின் இலக்ஷணமும் உதாரணமும் ஏவை

விடை:—௧. எங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபட்டு, வாச்சியார்த்தத்தின் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது ஜகத்திலக்ஷணை (விட்டலக்கணை)யாம்.

ஒரு புருஷன் ஒருவனை "இடைச்சேரி எங்கே யிருக்கிறது" என்று கேட்க, அதற்கவன் "இடைச்சேரி கங்

கையில் இருக்கிறது" என்று சொல்வானாயின், அங்கே கங்கை என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகத்தில் இடைச்சேரியானது சம்பவியாது. ஆகையால் வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் முழுவதும் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய தீரம் (கரை) கொள்ளப்படுகிறது.

௨. எங்கே வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது அஜஹத்தி லக்ஷணை (விடாதலக்கணை) யாம்.

ஒருவன் "சிவப்பு ஓடுகிறது" என்று சொல்வானா யின், அங்கே சிவப்பு என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்த மாகிய செந்நிறத்தில் ஓடுதல், பொருந்தாதாகையால் செந் நிறமுடைய குதிரை ஓடுகிறதென வாச்சியார்த்தம் விடுபடா மல், அதன் சம்பந்தியாகிய குதிரை யென்னும் அதிக அர்த் தம் கிரகிக்கப்படுகின்றது.

௩. எங்கே விரோதமுடைய சில வாக்கியபாகம் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய விரோதமில்லாத சில வாக்கியபாகம் கொள்ளப்படுகின்றதோ, அது பாகத்தியாக லக்ஷணை (விட்டுவிடாதலக்கணை)யாம்.

ஒருவன் ஒரு தேசகாலத்தில் பார்க்கப்பட்ட தேவதத் தனை மற்றொருதேசகாலத்தில் பார்க்கப்படுவானாயின். அப்

போது அவனைப் பார்க்கும் சோமதத்தனானவன் "அந்தத் (தூர)தேசத்திலும் அந்தக் (பூத) காலத்திலும் பார்க்கப் பட்ட தேவதத்தன் எவனோ, அவனே இந்தத்(சமீப)தேசத்தில் இந்தக் (வர்த்தமான) காலத்தில் வந்திருக்கிறான்." என்று சொல்லுகிறான். இங்கே அந்தத் தேசகாலமும் இந்தத்தேசகாலமுமாகிய வாச்சியபாகங்களுக்கு ஐக்கிய விரோத மிருத்தலால், அவற்றின் பார்வை விடுபட்டு, "தேவதத்தன் இவன்தான்" என்னும் விரோதமில்லாத வாச்சிய பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

உ0௪. வினா:—மூன்றுவித இலக்ஷணைகளில் மகாவாக்கியத்தில் எந்த இலக்ஷணை பொருந்தும்?

விடை:—க. எங்கே விட்டலக்கணை யிருக்கின்றதோ, அங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபடுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் விட்டலக்கணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

(க) "தத்" "துவம்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் பிரவேசித்துள்ள பிரஹ்மசைதன்னிய சாக்ஷிசைதன்னியங்களுக்கு விடுபாடுண்டாய்,

(உ) அவற்றினும் வேறாகிய அசத்துஜடதுக்கரூபப் பிரபஞ்சம் கொள்ளப்படுவதாகும். அல்லது சமஷ்டி வியஷ்டிப்பிரபஞ்சமயமான உபாதியி(விசேஷணவடிவ்வாச்சியபாகத்தி)னையும் சேதனத்தோடு விடுவதனால் மிஞ்சியிருக்கும் சூனியம் கொள்ளப்படுவதாகும்.

அதனால் பெரும் அனர்த்தத்தினடைவு உண்டாகும். அதனாற் புருஷார்த்தமும் சித்தியாது. ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில விட்டலக்கணை பொருந்தாது.

௨. எங்கே விடாதலக்கணை யிருக்கின்றதோ, அங்கே வாச்சியார்த்தத்தின் ஒருபாகமும் விடுபடுகிறதில்லை; அதிக அர்த்தம் கொள்ளப்படுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் விடாதலக்கணையைக் கொள்ளுவோமாயின், "தத்" "துவம்" பதவாச்சியார்த்தங்கள் எப்படியோ அப்படி யிருக்கும். அதனோடு சூநியவடிவ அதிக அர்த்தத்தினையும் கிரகிக்கவேண்டியதாகும். அதனால் ஐக்கியவிரோதம் நீங்காது. அதனால் இலக்ஷணையைச் செய்தற்கு ஒரு பிரயோசனமும் சித்தியாது. ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விடாதலக்கணை பொருந்தாது,

௩. எங்கே பாகத்தியாகலக்ஷணை யிருக்கின்றதோ, அங்கே விரோதமுடைய பாகம் விடுபட்டு, விரோதமில்லாத பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் பாகத்தியாகலக்ஷணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

(க) "தத்" "துவம்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்களினின்றும் தர்மத்தோடுகூடிய மாயை அவித்தையாகிய விரோதிபாகத்தின் விடுபாடுண்டாகிறது.

உ. விரோதமில்லாத அசங்கசுத்தசேதனபாகம் கொள் ளப்படுகின்றது.

அதனால்,

(க) அவற்றிற்கு ஐக்கியமும் பொருந்துகின்றது.

(உ) அதனால் பரமபுருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி யுண் டாகின்றது.

ஆகையால் மகாவாக்கியார்த்தத்தில் பாகத்தியாகலக்ஷ ணை பொருந்தும்.

உ0௯. வினா:—"தத்" பதத்தின் வாச்சியார்த்தல க்ஷியார்த்தங்க ளெவை?

விடை:—

க. அவ்வியாகிருதமாகிய மாயை ஈசுவரனுக்குத் தேச மாம்.

உ. உற்பத்தி திதி பிரளய மென்னு மிம்மூன்றும் ஈசுவரனுக்குக் காலங்களாம்.

௩. சத்துவகுணம் இரஜோகுணம் தமோகுணம் என்னு மிம்மூன்றும், ஈசுவரனுக்கு * ௩. வஸ்துக் (சிருஷ்டி சாமக்கிரியை)களாம்.

---

* ௩. மாயையும் மூன்றுகுணங்களும் ஒரே பதார்த்தமாகை யால், ஈசுவரனது தேசகாலவஸ்துக்களென்று சொல்லுவது கூடா கின்றது. ஆயினும் குணங்களுக்குக் கூடத்தைச் செய்ய,

௪. விராட்டு இரணியகருப்பம் அவ்வியாகிருதம் என்னு மிம்மூன்றும் ஈசுவரனுக்குச் சரீரங்கள்.

௫. வைசுவானரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமி என்னும் இம்மூவரும் ஈசத்தன்மையின் அபிமானிகள்.

௬. "ஒருவனாகிய நான் அநேகமாக ஆவேன்" என்னும் * ௪. பார்வைமுதல் "ஜீவரூபமாகப் பிரவேசித்தார்" என்பதுவரையிலுமுள்ள சிருஷ்டி ஈசுவரனது காரியமாம்.

௭. ௧. சருவசக்தித்துவம், ௨. சருவஞ்ஞத்துவம், ௩. வியாபகத்துவம், ௪. ஏகத்துவம், ௫. சுதந்திரத்துவம்,

---

(௧) மிருத்திகையாகிய பிருதிவி தேச (இட) மாயும்,

(௨) மிருத்திகையின் பிண்டம் (திரள்) வஸ்துவாயும்,

(௩) எலும்புமுதலிய வடிவினதாகிய பிருதிவியின் பாகம் சரீரமாயு மிருக்கின்றன.

அவற்றிற்கு ஏகத்துவம் சம்பவியாதென்பதில்லை. அதுபோல ஈசுவரனது தேசமுதலியவற்றிற்கும் ஏகத்துவம் சம்பவியாதென்பதில்லை.

ईक्षणादिप्रवेशान्ता सृष्टिरीशेन कल्पिता ॥ "ஈக்ஷணமுதல் பிரவேச பரியந்தமான சிருஷ்டி ஈசுவரனால் கற்பிக்கப்பட்டது." என்பது மகோபநிஷத்தும் வராகோபநிஷத்துமாம். ஈக்ஷணமுதல் பிரவேச பரியந்தமான சிருஷ்டி சாந்தோக்கியம் ஆறுவது பிரபாடகத்திலும் மற்றும் அநேக சுருதிகளிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

௬. சாமர்த்தியம், ௭. பரோக்ஷத்துவம், ௮. மாயாவுபாதியுடைமை என்னு மிவ்வெட்டும் ஈசுவரனது தர்மங்கள்.

௧. (௧) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய மாயை,

(௨) அதிலுள்ள சிற்பிரதிபிம்பமாகிய சிதாபாசன்,

(௩) அவற்றிற்கதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மம் என்னும்

இவை எல்லாம் சேர்ந்து ஈசுவர னெனப்படும். * ௫. அது "தத்" பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம்.

---

*௫. "तत्र पारोक्ष्यशबलस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणो मायोपाधिस्सच्चिदानंदलक्षणो जगद्योनिस्तत्पदवाच्यो भवति ॥ அம்மகாவாக்கியங்களில் பரோக்ஷசபளமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய லக்ஷணமுள்ள மாயையை உபாதியாகவுடைய சச்சிதானந்தலக்ஷண ஜகத்காரணமான ஈசுவரன் தத்பதவாச்சியமாம்." என்பது பைங்கலம். 'ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयामाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यांतर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धींद्रियनियंतृत्वादीश्वरः ॥ பிரஹ்மமே பிரகிருதி யென்னும் தனது சக்தியினை ஆசிரயித்து லோகங்களைச் சிருஷ்டித்து, அந்தரியாமித்தன்மையால் பிரவேசித்து, பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்தீந்திரியங்களை நியமனஞ்செய்கின்றமையால் ஈசுவரனானன்." என்பது நிராலம்பம். सत्यज्ञानानंतमानंदं सर्वज्ञत्वाद्युपेतं मायोपाधिकं तत्पदार्थः परमात्मा ॥ சத்தியஞான அனந்த ஆனந்தமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலியவற்றோடுகூடிய மாயோபாதிகன் தத்பதத்திற்கு வாச்சியமான பரமாத்மாவாம்." என்பது சர்வசாரம்.

உ. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய மாயாசித்ரபாச பாகத்தை விட்டு, மிஞ்சியிருக்கும் விராட்டு இரணியகர்ப்ப அவ்வியாகிருதங்களுக்கு அதிஷ்டான ஈசுவரசாக்ஷியாகிய சுத்தப்பிரஹ்மம், "தத்" பதத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தமாம்.

உ0சு. வினா:—பிரஹ்மத்திற்கும் மாயையில் பிரதிபிம்பமாகிய ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசம் (அந்நியோந்நியாத்தியாசம்) எப்படி யிருக்கின்றது?

விடை:—அவிசாரதிருஷ்டியால்,

க. பிரஹ்மத்தினது சத்தியத்தன்மையின் சமுசர்க்கம் (தாதாத்மியசம்பந்தம்) ஈசுவரனிடத்து அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், ஈசுவரன் சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றார்.

உ. ஈசுவரனது சொரூபமும், அவரது காரணத்தன்மையின் சொரூபமும் பிரஹ்மத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், பிரஹ்மம் ஜகத்திற்குக் காரணமாகத் தோற்றுகின்றது. இதனையே தடஸ்தலக்ஷணத்தை அறிவிக்கும் சுருதிபுராணஆசாரியர்களது வசனங்கள் அநுவாதஞ்செய்கின்றன.

இவ்வாறு பிரஹ்மத்திற்கும் ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாச மிருக்கின்றது.

உ0எ. வினா:—அவ்வத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம்?

விடை:—அவ்வத்தியாசம் விவேகஞானத்தால் நிவர்த்தியாம்.

௨௦௮. வினா:—"துவம்" பதத்தின் வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்க ளெவை?

விடை:—௧. நேத்திரம், ௨. கண்டம், ௩. இருதயம் என்னு மிம்மூன்றும் ஜீவனுக்குத் தேசமாம்.

௨. ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்னு மிம்மூன்றும் ஜீவனுக்குக் காலமாம்.

௩. ஸ்தூலம் சூக்ஷமம் காரணம் என்னு மிம்மூன்றும் ஜீவனுக்கு வஸ்துக் (போகசாமக்கிரியை)களாம்.

௪. இதுவே சரீரமுமாம்.

௫. விசுவன் தைஜசன் பிராஞ்ஞ னென்னு மிம்மூவரும் ஜீவத்தன்மையின் அபிமானிகள்.

௬. ஜாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள போகமாகிய சமுசாரம் ஜீவனது காரியமாம்.

௭. ௧. அற்பசக்தித்துவம், ௨. அற்பஞ்ஞத்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், ௪. ஈசாத்துவம், ௫. பரதந்திரத்துவம், ௬. சாமர்த்தியமின்மை, ௭. அபரோக்ஷத்துவம், ௮. அவித்தையுபாதியுடைமை என்னு மிவ்வெட்டும் ஜீவனது தர்மங்களாம்.

க. (க) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய அவித்தை,

(உ) அதில் பிரதிபிம்பமாகிய சிதாபாசன்,

(ந) அவற்றிற்கதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தர்,

என்னுமிவை எல்லாஞ்சேர்ந்து ஜீவனெனப்படும். *க அது "துவம்" பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம்.

உ. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய சிதாபாசபாகத்தை விட்டு மிஞ்சியிருக்கும் ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணசரீரங்களுக்கு அதிஷ்டான சிவசாட்சியாகிய கூடஸ்த ஆத்மா "துவம்" பதத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தமாம்.

---

*க "स एवांतःकरणसंभिन्नबोधोऽस्मत्प्रत्ययावलंबनस्त्वंपदवाच्यो भवति॥ *அவ்வீசுவரனே அந்தக்கரணத்தோடுகூடிய அறிவுடையவனாய் யான் என்னும் விருத்திக்குப் பற்றுக்கோடாய்த் துவம்பதவாச்சியனாகின்றான்."* என்பது பைங்கலம். "सत्यज्ञानमनंतमानंदं सर्वशरीरोपाधिविनिर्मुक्तं कटकमकुटाद्युपाधिरहितसुवर्णघनवद्विज्ञानघनचिन्मात्रस्वभावमात्मचैतन्यं ब्रह्म यदवभासते तदविद्योपाधिकं त्वंपदार्थस्स प्रत्यगात्मा॥ *சத்தியஞான அநந்த ஆனந்தமாய்ச் சகலசரீரோபாதிகளினின்றும் விடுபட்டதாய்க் கடகமகுடமுதலிய உபாதிகளின்றிய பொற்கட்டியினைப்போல ஞானகனசின்மாத்திரஸ்வபாவமாயுள்ள ஆத்மசைதன்னியமான எந்தப் பிரம்மம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அது அவித்தையையுபாதியாகவுடைய துவம்பதவாச்சியமாம். அஃது பிரத்தியகாத்மாவாம்."* என்பது சர்வசாரம்.

உ0௬. வினா:—கூடஸ்தருக்கும் புத்தியில் பிரதிபிம்பமாகிய ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசம் எப்படியாகும்?

விடை:—அவிசாரதிருஷ்டியில்,

க. கூடஸ்தரது சத்தியத்தன்மையின் சமுசர்க்கம் (தாதாத்மிய சம்பந்தம்) ஜீவனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், ஜீவன் மித்தையாகத் தோன்றாமல் சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றது.

உ. ஜீவனது சொரூபமும் அதனது கர்த்திருத்துவாதி தர்மங்களும் கூடஸ்தரிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், கூடஸ்தர் அகர்த்தாவும், அபோக்தாவும், அசமுசாரியும், நித்தியமுக்தமும், அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமாகத் தோன்றாமல், அதனிலும் விபரீதமாகத் தோற்றுகின்றார்.

இவ்வாறு கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசமாம்.

உ௧0. வினா:—அந்த அத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம்?

விடை:—அந்த அத்தியாசம் விவேகஞானத்தால் நிவர்த்தியாம்.

உ௧௧. வினா:—"தத்" பத "துவம்" பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்கியத்திற் சொல்லப்பட்ட ஐக்கியம் எப்படிச் சம்பவிக்கும்?

விடை:—க. "தத்" பத "துவம்" பதார்த்தங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய உபாதிசகித சைதன்னியங் (ஈசுவர ஜீவர்)களின் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

உ. "தத்" பத "துவம்" பதங்களின் இலக்ஷியார்த்தமாகிய பிரஹ்மாத்மாக்களின் ஐக்கியத்திற்குச் சிறிதும் விரோத மில்லை.

இவ்வாறு "தத்" பத "துவம்" பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்கியத்திற் கூறிய ஐக்கியம் சம்பவிக்கும்.

உ௧௨. வினா:—"நான் பிரஹ்மம்" என்னும் பிரஹ்மாத்மவைக்கியஞானம் யாருக் குண்டாகின்றது?

விடை:— இந்த ஞானம் சிதாபாசனுக் குண்டாகின்றது?

உ௧௩. வினா:— பிரஹ்மத்துக்கு வேறாகிய சிதாபாசன் தன்னை எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாக அறிவன்?

விடை:—க. ஜீவத்தன்மைக்கு அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேத மிருக்கின்றது.

உ. புத்தியோடுகூடிய சிதாபாசனுக்குத் தனது [illegible]ரூபத்தைப் பாதித்தலால், பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது.

ஆகையால்,

க. சிதாபாசன் தனது சொரூபத்தைப் பார்த்துத், தன்னை அகம் சத்தத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்தராக அறிகிறான்.

உ. தனது நிஜரூபமாகிய கூடஸ்தரை "நான் கூடஸ்தர்" என்றபிமானித்துக்கொண்டு, "நான் பிரஹ்மம்" என்றறிகிறான். இவ்வாறு சிதாபாசன் தன்னைப் பிரஹ்மரூபமாக அறிகிறான்.

உகச. வினா:—இந்தத் "தத்" "த்வம்" பத இலக்ஷியார்த்தங்களின் ஐக்கியத்தில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:— திருஷ்டாந்தம். க. (க) கடமடவுபாதிகளையுடைய கடாகாசமடாகாசங்களுக்கு ஐக்கியவிரோதமிருந்தபோதிலும்,

(உ) கடமடங்களாகிய உபாதிகளின் திருஷ்டியைவிட்டு, ஆகாசமாத்திரத்திற்கு ஐக்கியவிரோதமில்லை.

உ. (க) கண்ணாடிப்பாத்திரத்திலும் மண்பாத்திரத்திலும் எரியும் விளக்கின் உபாதிகளாகிய இரண்டு பாத்திரங்களுக்கும் ஐக்கியவிரோதமிருந்தபோதிலும்

(உ) அக்கினித்தன்மையால் பேதமின் ஐக்கியத்திற்கு விரோதமில்லை

௩. (க) இராஜாவுக்கும் இடையனுக்கும் அவர்களின் உபாதிகளாகிய சேனையினுலும் ஆட்டுமந்தையினுலும ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்.

(உ) மனிதத்தன்மையால் ஐக்கியத்திற்கு விரோதமில்லை.

௪. (க) கங்காஜலத்திற்கும் கங்கையின் கலசஜலத்திற்கும் அவற்றின் உபாதிகளாகிய ஆறுகலசங்களால் ஐக்கியவிரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) கங்கைநீர்மாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோதமில்லை.

௫. (க) சமுத்திரத்திற்கும் நீர்த்துளிக்கும் அவற்றின் உபாதிகளாகிய சமுத்திரிவலைகளான் ஐக்கியவிரோதமிருந்தபோதிலும்,

(உ) ஜலமாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோதமில்லை

௬. (க) ஓர் புருஷனைப் பிதாவை முன்னிட்டுப் புத்திரனென்றும், பாட்டனை முன்னிட்டுப் பௌத்திர (பேர)னென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவனது உபாதிகளாகிய பிதாபாட்டன்மார்களால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) புருஷன்மாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோதமில்லை.

எ. காசியில் ஓர் அரசனிருந்தான். அவன் யானையில் உட்கார்ந்து பவனிவருவதைச் செவ்வையாகப் பார்த்திருந்த ஓர் யாத்திரைவாசியாகிய தேவதத்தன், சிலகாலத்திற்குப் பின் அக்காசியரசனை ஓர் வேற்றரசன் அவனது இராச்சியத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு துரத்திவிட, அவன் கோவணம் தரித்து, அங்கத்தில் விபூதியணிந்து, சுரைக்குடுக்கையும் தண்டமும் கையிற்கொண்டவனாய், வெறுங்காலோடு தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுச் சுற்றிக்கொண்டே தன் கிராமத்திற்கு வரக் கண்டு, அந்நிய யாத்திரைவாசியாகிய சோமதத்தனை நோக்கி: நாம் காசியில் எந்த இராஜாவைப் பார்த்தோமோ "அவன்தான் இவன்" என்று சொன்னான்.

அதற்கு அந்நிய யாத்திரைவாசியாகிய சோமதத்தன்,

(க) அந்தத் தேசம் வேறு; இந்தத் தேசம் வேறு;

(உ) அந்தக் காலம் (அவஸ்தை) வேறு; இந்தக் காலம் வேறு;

(௩) அவனது வஸ்து (சாமக்கிரியை) வேறு; இவனது வஸ்து வேறு;

(ச) அவனது அபிமானம் வேறு; இவனது அபிமானம் வேறு;

(ரு) அவனது காரியம் வேறு; இவனது காரியம் வேறு;

(சா) அவனது தர்மம் வேறு; இவனது தர்மம் வேறு;

ஆகையால் அந்தக் காசி அரசனுக்கும் இந்தச் சந்நியாசிக்கும் ஐக்கியம் எப்படிக் கூடுமென, அதற்கு அத்தேவதத்தன், அவனுடையவும் இவனுடையவுமாகிய (க) தேச (உ) கால (ந) வஸ்து (ச) அபிமான (ரு) காரிய (சா) தர்மங்களைவிட, இரண்டிலும் அநுசூதமாயுள்ள புருஷன் மாத்திரம் ஒருவனே என்றான்.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல, ஜீவேசுவரர்களது தேச காலமுதலியவற்றை விட்டால், இருவரிலும் அநுசூதமாயுள்ள சேதனமாத்திரமாகிய பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றேயாம். ஆகையால் "பிரஹ்மமே நான், நானே பிரஹ்மம்." என்று திடமாக நிச்சயம் செய்தல்வேண்டும். இதுவே தத்துவஞானம். *எ. இதனாலேயே சருவதுக்க

* எ. தத்துவம்பதங்களின் ஐக்கியத்தையும், மகாவாக்கியத்திலுள்ள அகம் பிரஹ்மாஸ்மி என்னும் திடாபரோக்ஷமுண்டாம் என்பதையும், அதனாலேயே சர்வதுக்கநிவிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தி

நிவிருத்தியும் பரமாநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷமுண்டாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினோராங்கலை

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிருபணமென்பது

முடிந்தது.

யாகிய மோக்ஷமுண்டாம் என்பதையும் அநேகம் சுருதிகள் கூறியிருக்கின்றன. அவற்றுட் சில வருமாறு :—

"यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वस्यायतनं महत् । सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपंचं यत्प्रकाशते । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबंधैः प्रमुच्यते । त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् । तेभ्यो विलक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः । मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितं । मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्म्यहं ॥ எது பரப்பிரஹ்மமாயும், சர்வாத்மாவாயும், விசுவத்திற்கிடமாயும், மகத்தாயும், சூக்ஷ்மத்திலும் சூக்ஷ்மமாயும், நித்தியமாயுமுள்ளதோ அதுவே நீ; நீயே அது. ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி முதலிய ஜகத்தினை எது பிரகாசிக்கின்றதோ அதாவது அறிகின்றதோ, அந்தப் பிரஹ்மம் யான் என்றறிந்து சர்வபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். முப்புரங்களிலும் அதாவது மூன்று

அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போஜ்யம் (புசிக்கப்படுபொருள்) போக்தா, போகமுண்டோ அவற்றிற்கு விலக்ஷணமான சாக்ஷி சின்மாத்திரமாகிய யான் சதாசிவன். என்னிடத்திலேயே யாவும உண்டாயின. என்னிடத்திலேயே யாவும் நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடத்திலேயே யாவும் ஒடுங்குகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மமாகிய அத்வயம் யான்." என்னும் இவை முதலியன கைவல்யசுருதி.

"परमात्मात्मनोरेकत्वज्ञानेन तयोर्भेद एव विभग्नस्सा संध्या ॥ பரமாதமா ஆத்மா வென்னுமிரண்டன் ஒருமை அதாவது ஒன்றெனுந்தன்மைஞானத்தினுல் அவ்விரண்டன் பேதமே தொலைந்தது. அது சந்தியாவாம்." என்பது பரமஹம்ஸோபநிஷதம். "सर्वोपाधिविमुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदद्वैतमानंदममायं ब्रह्म । तद्धि त्वंपदार्थादौपाधिकात्तत्पदार्थाच्चौपाधिकभेदाद्विलक्षणमभेदमाधिष्ठानत्वोपलक्षितं शुद्धं पारमार्थिकं सत्तामात्रमविनाशि ॥ சர்வோபாதிகளினின்றுவிடுபட்டதும நிர்விசேஷசின்மாத்திரமும் சத்தும் அத்வைதாநந்தமும் ஆநந்தமுமான மாயையின்றிய வஸ்து பிரஹ்மம்; அதுவே உபாதியினுலாகிய தத்பதவாச்சியத்தினும் துவம்பதவாசசியத்தினும் உபாதியினுலாகிய பேதத்தினும் வேருன அபேதமும், அதிஷ்டானத்தினுல் உபலக்ஷிக்கப்பட்டதும், சுத்தமும், பாரமார்த்திகமும், சத்தமாத்திரமும், அவிநாசியுமாம்." இது சர்வசாரோபநிஷதம்.

येनेक्षते शृणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च । स्वाद्वस्वादु विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितं । चतुर्मुखेंद्रदेवेषु मनुष्याश्वगवादिषु । चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि । परिपूर्णः परात्मास्मिन् देहे विद्याधि

कारिणि । बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नहमितीर्यते । स्वतः पूर्णः परमात्मात्र ब्रह्मशब्देन वर्णितः । अस्मीत्यैक्यपरामर्शस्तेन ब्रह्म भवाम्यहं । एकमेवाद्वितीयं सन्नामरूपविवर्जितं । सृष्टेः पुराधुनाप्यस्य तादृक्त्वं तदितीर्यते ॥ श्रोतुर्देहेंद्रियातीतं वस्त्वत्र त्वंपदेरितं । एकता गृह्यतेऽसीति तदैक्यमनुभूयतां । स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितो मतम् । अहंकारादिदेहांतं प्रत्यगात्मेति गीयते । दृश्यमानस्य सर्वस्य जगतस्तत्त्वमीर्यते ॥ ब्रह्मशब्देन तद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मरूपकं । अनात्मदृष्टेरविवेकनिद्रामहं मम स्वप्नगतिं गतोहं । स्वरूपसूर्येभ्युदिते स्फुटोक्तेर्गुरोर्महावाक्यपदैः प्रबुद्धः । वाच्यं लक्ष्यमिति द्विधार्थसरणी वाच्यस्य हि त्वंपदे वाच्यं भौतिकमिंद्रियादिरपि यल्लक्ष्यं त्वमर्थश्च सः । वाच्यं तत्पदमीशताकृतमतिर्लक्ष्यं तु सच्चित्सुखानंदब्रह्म तदर्थ एष च तयोरैक्यं त्वसीदंपदं । त्वमिति तदिति कार्ये कारणे सत्युपाधी द्वितयमितरथैकं सच्चिदानंदरूपं उभयवचनहेतुर्देशकालौ च हित्वा जगति भवति सोऽयं देवदत्तो यथैकः ॥ कार्योपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः । कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधोऽवशिष्यते ॥ பகுதன்

எதனால் இதனைக் காண்கின்றானோ, கேட்கின்றானோ, முகருகின்றானோ, சொல்லுகின்றானோ, உருசி உருசியின்மைகளை யறிகின்றானோ, அது பிரஞ்ஞான மெனப்படும். ஐதரேயோபநிஷத்திலும். மனி

தார்குதிரைபசுமுதலியவற்றிலும் உள்ள சைதன்னியம் ஒன்றே பிரஹ்மம். ஆதலால் என்னிடத்திலுமுள்ள பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமாம். பரிபூர்ணபரமாத்மா இந்த வித்தியாதிகாரியாகிய தேகத்தில் புத்தியின் சாக்ஷித்தன்மையாக இருந்து விளங்குவதாய் அகம் (யான்) என்று சொல்லப்படுகின்றது. தானே பூர்ணமான பராத்மா இங்குப் பிரஹ்மசப்தத்திலுல் வர்ணிக்கப்பட்டுளது. அஸ்மி (இருக்கின்றேன்) என்பது ஐக்கிய ஆராய்ச்சியாம். அதனுல் யான் பிரஹ்மமாகின்றேன். ஒரோ அத்விதீய நாமரூபமின்றிய சத்து சிருஷ்டிக்கு முன்னிருந்தது. இப்பொழுதும் இதற்கு அத்தன்மை யிருத்தலால் தத் (அஃது) எனப்படுகின்றது. கேட்பவனது தேகேந்திரியாதீத வஸ்து இங்குத் துவம்பதத்தாற் சொல்லப்படுவதாம். அஸி (இருக்கிறாய்) என்பதனுல் ஐக்கியம் (ஒருமை) கிரகிக்கப்படுகின்றது. அவ்வைக்கியம் அநுபவிக்கப்படுக. சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷத்துவம் அயம் (இந்த) என்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகின்றது. அகங்காரமுதல் தேகபரியந்தம் பிரத்தியகாத்மா வென்று சொல்லப்படுகின்றது. காணப்படுகின்ற சகல ஜகத்தின் தத்துவம் (உண்மை) பிரஹ்மசப்தத்திலுல் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தப் பிரஹ்மம் சுவப்பிரகாச ஆத்மவடிவமாம். அநாத்மதிருஷ்டியிலுல் அவிவேகநித்திரையினையும் யான் எனதெனும் சொப்பனகதியையும் அடைந்திருந்த யான் குருவின் வெளிப்படை வாக்காகிய மகாவாக்கியபதங்களால் சுவரூபசூரியன் உதிக்கவே விழித்தேன். வாச்சியலக்ஷியமென்று பதப்பொருளின் பொட்பாகுபாடென்டு, துவம்பதத்தில் வாச்சியம் பௌதிகமும் இந்திரியாதிகளுமாம்; இலக்ஷியம் நீ என்னும் சொற்பொருள் எதுவோ அதுவே, தத்பதவாச்சியம் ஈசத்தன்மையாகிய புத்தி; லக்ஷியமோ சச்சிதாநந்தப்பிரஹ்மமான தத் என்

லும் பொருளாம். இந்த அஸி (இருக்கிறாய்) என்னும் பதம் அவ்விரண்டன் ஐக்கியத்தை அதாவது அவ்விரண்டும் ஒன்றென்பதனை அறிவிக்கின்றது. த்வம் என்றும் தத் என்றும் காரியகாரணங்களாகிய உபாதிகளுள்ளன இரண்டாம். அவை இல்லாதபோது ஒரே சச்சிதாநந்தவடிவமாம். இரண்டு வசனங்களுக்கும் காரணமான தேசகாலங்களை விட்டு உலகத்தில் அவனே இத்தேவத்தன் என்று எப்படி ஒருவனே யாகின்றானோ, அதுபோலக் காரியோபாதி இந்த ஜீவன், காரணோபாதி ஈசுவரன் காரியகாரணத்தன்மையை விடின் பூரணபோதம் மிஞ்சுகின்றது." என்பது சுகரஹஸ்யோபநிஷதம்.

"जीवात्मनः परस्यापि यद्येवमुभयोरपि । अहमेव परं ब्रह्म ब्रह्माहमिति संस्थितिः । समाधिस्स तु विज्ञेयस्सर्ववृत्तिविवर्जितः । ब्रह्म संपद्यते योगी न भूयः संसृतिं व्रजेत् ॥ இவ்வாறு ஜீவாத்மா பரமாத்மா இரண்டற்கும் நானே பரப்பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே நான் என்னும் செவ்வையான நிலையுண்டாயின், அதுவே சகல விருத்திகளுமின்றிய சமாதி யென்றறியத்தக்கதாம். அதனால் யோகி பிரஹ்மத்தை யடைகின்றான்; மறுபடியும் சம்சாரத்தை யடைகிறதில்லை." இது திரிசிகிப்பிராஹ்மணோபநிஷதம்.

"जीवः पंचविंशकः स्वकल्पितचतुर्विंशति तत्त्वं परित्यज्य षड्विंशः परमात्माहमिति निश्चयाज्जीवन्मुक्तो भवति ॥ இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகிய ஜீவன் தன்னால் கற்பிக்கப்பட்ட இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும் விட்டு இருபத்தாறாவது தத்துவமான பரமாத்மா யான் என்னும் நிச்சயத்தால் ஜீவன்முத்தனாகின்றான்" என்பது மண்டலப்பிராஹ்மணசுருதியின் முதல் பிராஹ்மணம். "तद्युक्श्चक्षु-

रादिबाह्यप्रपंचोपरतः विगतप्रपंचगंधः सर्वं जगदात्मत्वेन पश्यन् त्यक्ताहंकारो ब्रह्माहमस्मीति चिंतयन्निदं सर्वं यदयमात्मेति भावयेत् कृतकृत्यो भवति ॥ *அந்தச்சங்கற்பாதியொழிந்த மனத்தினையுடையவன் நேத்திரமுதலிய வெளிப்பிரஞ்சோபாதனாய்ப் பிரபஞ்சநாற்றமின்றியவனாய் எல்லா உலகினையும் தானாகக் கண்டொழித்த அகங்காரமுடையவனாய்ப் பிரஹ்மம் யானென்று சிந்தித்து, யாதொரு இவ்வெல்லாம் யானே என்று பாவித்துக் கிருதகிருத்தியனாகின்றான்."* என்பது மண்டலப்ப்ராஹ்மணசுருதியின் இரண்டாவது பிராஹ்மணம், " अच्युतोस्मि महादेव तव कारुण्यलेशतः विज्ञानघन एवास्मि शिवोस्मि किमतः परं । न निजं निजवद्भात्यंतःकरणजृंभणात् । अंतःकरणनाशेन संविन्मात्रस्थितो हरिः । संविन्मात्रस्थितश्चाहमजोस्मि किमतःपरं । व्यतिरिक्तं जडं सर्वं स्वप्नवच्च विनश्यति । चिज्जडानां तु यो द्रष्टा सोच्युतो ज्ञानविग्रहः । स एव हि महादेवस्स एव हि महाहरिः । स एव ज्योतिषां ज्योतिस्स एव परमेश्वरः स एव हि परं ब्रह्म तद्ब्रह्माहं न संशयः । जीवश्शिवश्शिवो जीवस्स जीवः केवलश्शिवः । तुषेण बद्धो व्रीहिस्स्यात्तुषाभावे तु तण्डुलः । एवं बद्धस्तथा जीवः कर्मनाशे सदाशिवः पाशबद्धस्तथा जीवः पाशमुक्तस्तदा शिवः । *மகாதேவனே! தம்முடைய கருணையின் இலேசத்தால் அச்சுதனாயிருக்கின்றேன்; விஞ்ஞானகனனாகவே யிருக்கின்றேன்; சிவமாயிருக்கின்றேன். இதன்மேல் யாதுளது? அந்தக்கரணத்தின்*

விரிவால் உண்மையானது உண்மைபோல் தோற்றுகிறதில்லை. அந்தக்கரணநாசத்தினால் சம்வித்து (ஞான) மாத்திரமாய் நிலைத்துள்ள ஹரி யிருக்கின்றார். யான் சம்வித்துமாத்திரமாக நிலைத்துள்ள அஜனை (பிரஹ்மாவா)யிருக்கின்றேன். இதன்பேரில் யாதுளது? என்னின் வேறுபட்ட ஜடம் முழுவதும் சொப்பனம்போல் நசிக்கின்றது. சிற்சடங்களைக் காண்பவன் எவனோ அவன் அச்சுதனாகிய ஞானவிக்கிரகம்; அவன்றானே மகாதேவன்; அவன்றானே மகாஹரி. அவனே ஜோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி. அவனே பரமேசுவரன். அவன்றானே பரப்பிரஹ்மம். அந்தப்பிரஹ்மம் நான்; சம்சயமில்லை. ஜீவன் சிவன். சிவன் ஜீவன். அந்த ஜீவன் கேவலம் சிவம். உமியினாற் கட்டப்பட்டது நெல்லாகின்றது; உமி நீங்கியபோது அரிசியாம். இப்படி பந்தப்பட்டபோது அவ்வாறு ஜீவனாகின்றான். கர்மநாசத்தில் சதாசிவனாகின்றான். பாசத்தினால் கட்டப்பட்டவன் அவ்வாறு ஜீவனாகின்றான். பாசம் நீங்கியவன் அப்போது சதாசிவனாகிறான்." என்பது ஸ்கந்தோபநிஷதம். "कार्यकारणोपाधिभेदाज्जीवेश्वरभेदोपि दृश्यते। कारणोपाधिरीश्वरः कार्योपाधिरयं जीवः ॥ காரியகாரணவுபாதிபேதத்தால் ஜீவேசுவரபேதமும் காணப்படுகின்றது. காரணோபாதியுடையவன் ஈசுவரன். காரியோபாதியுடையவன் இச்சீவன்." என்பது மகாநாராயணோபநிஷதம் ௪-வது அத்தியாயம். "तं यथा यथोपासते तथैव भवति। तस्माद्ब्राह्मणः पुरुषरूपं परं ब्रह्मैवाहमिति भावयेत्तद्रूपो भवति ॥ य एवं वेद तद्ब्रह्म तापत्रयातीतं षट्कोशविनिर्मुक्तं षडूर्मिवर्जितं पंचकोशातीतं षड्भावविकारशून्यमेवमादिसर्वविलक्षणं भवति ॥ அந்தத்தேவனை எப்படி எப்படி உபாசிக்கின்றானோ அப்படி அப்படியே ஆகின்றான். ஆதலால் பிராஹ்மணன் புருஷவடி

வமான பரப்பிரஹ்மமே யான் என்று பாவிக்கவேண்டும். எவன் இவ்வாறு அறிகின்றானோ அவன் அவ்வடிவமாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மம் காயத்திரயாதீதமும், ஷட்கோசங்களினீங்கியதும் ஷடூர்மிகளின்றியதும், பஞ்சகோசாதீதமும், ஷட்பாவவிகாரசூனியமும் இதுபோல மற்றெல்லாவற்றினும் விலக்ஷணமு மாகின்றது." என்பது ஹுக்கலோபநிஷதம். "परजीवोपाधी मायाविद्ये विहाय तत्त्वंपदलक्ष्यं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म तत्त्वमसीत्यहं ब्रह्मास्मीति वाक्यार्थविचारः श्रवणं भवति ॥ தத்பதத்துவம்பதவாச்சியர்களான பரஜீவர்களின் உபாதியான மாயையினையும் அவித்தையினையும் விட்டு, தத்துவம்பதலக்ஷியமான பிரத்தியகபின்ன பிரஹ்மமாகிய அது நீ என்பதும், யான் பிரஹ்மம் என்பதுமான வாக்கியார்த்தவிசாரம் சிரவணமாகின்றது." என்பதும், "अव्यक्तलेशाज्ञानाच्छादितपारमार्थिकस्य जीवस्य तत्त्वमस्यादिवाक्यानि ब्रह्मणैकतां जगुः । नेतरयोर्व्यावहारिकप्रातिभासिकयोः ॥ தத்துவமஸிமுதலியவாக்கியங்கள் அவ்வியக்தலேசமான அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்ட பாரமார்த்திகஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு ஒருமையைக் கூறுகின்றன. மற்ற வியாவகாரிகப்பிராதிபாஸிகஜீவர்களிருவருக்கும் கூறுகிறதில்லை." என்பதும், "अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम्" "नाहं ब्रह्मेति जानाति तस्य मुक्तिर्न जायते" "யான் பிரஹ்மமென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்ஷஹேதுவாகின்றது." "யான் பிரஹ்மமன்றென்று அறிகிறவன் எவனோ அவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகாது." என்பனவும் பைங்கலசுருதிகள். "गुरुशास्त्रोक्तमार्गेण स्वानुभूत्या च चिद्घने ब्रह्मैवाहमिति ज्ञात्वा वीत-

शोको भवेन्मुनिः ॥ முனியானவன் குருசாஸ்திரங்களால் சொல்லப்பட்டவழியினாலும் சுவாநுபூதியினாலும் சிற்கனத்தில் பிரஹ்மமே யான் என்றறிந்து சோகநீங்கியவனாவான்.” என்பதும், “ आत्मैकत्वं विदित्वा त्वं तिष्ठाक्षुब्धमहाब्धिवत् ஆத்மா ஒன்றெனுந் தன்மையை யறிந்து நீ கலக்கமற்ற மகாசமுத்திரம்போல நிலைத்திருப்பாயாக.” என்பதும், “अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनां யான் பிரஹ்மமென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகின்றது.” என்பதும், यदा ह्येष एतास्मिन्नल्पमप्यंतरं नरः । विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः सर्वगं सच्चिदानंदं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते । अज्ञानचक्षुर्नेक्षेत भास्वन्तं भानुमंधवत् । प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञानलक्षणं । एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् ॥ भिद्यंते हृदयग्रंथयश्छिद्यंते सर्वसंशयाः । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥ எப்போது இந்நரன் இதில் சிறிதேனும் பேதத்தை யறிகின்றானோ அப்போது அவனுக்குப் பயமுண்டாகின்றது. இதிற் சமுசயமில்லை. எல்லாவற்றினு மிருப்பதாகிய சச்சிதானந்தத்தினை ஞானநேத்திரமுள்ளவன் காண்கின்றான்; அஞ்ஞானநேத்திரமுள்ளவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணாததுபோலக் காணான். இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அறிதலினாலேயே மர்த்தியன் (மரணதர்மமுடையவன்) அமிருதனாகின்றான் அதாவது மரணதர்மமில்லாதவனாகின்றான். அந்தப்பராவரமாகிய பிரஹ்மத்தை அறிந்தகாலத்து இருதயக்கிரந்திகள் பேதிக்கப்படுகின்றன; சர்வ

சம்சயங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன; இவனுடைய கர்மங்கள் க்ஷீண மாகின்றன." என்பதும், "नाहं ब्रह्मेति संकल्पात्सुदृढाद्बध्यते मनः । सर्वं ब्रह्मेति संकल्पात्सुदृढान्मुच्यते मनः ॥" "नाहं मांसं न चास्थीनि देहादन्यः परोऽस्म्यहम् इति निश्चितवानंतः क्षीणाविद्यो विमुच्यते । कल्पितेयमविद्येह अनात्मन्यात्मभावनात् । परं पौरुषमाश्रित्य यत्नात्परमया धिया । भोगेच्छां दूरतस्त्यक्त्वा निर्विकल्पसुखी भव ॥ யான் பிரஹ்மம் அன்று என்னும் மிகத்திட மான சங்கற்பத்தால் மனம் கட்டப்படுகின்றது. சர்வம் பிரஹ்மம் என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் விடுபடுகின்றது." யான் மாம்ஸ மல்லன், யான் எலும்புகளு மல்லன், தேகத்திற்கு அந்நியமான பரன் யான் என்னும் நிச்சய முடையவன் அவித்தை நசித்தவனாய் முக்தனாகின்றான். இங்கு இவ்வவித்தை அநாத்மாவில் ஆத்மபாவனையினால் அதாவது தானல்லாததனைத் தானென உணர் தலால் கற்பிக்கட்டதாம். மேலான புருஷத்தன்மையினை ஆசிரயித்து யத்தனத்தால் மேலான புத்தியினால் போகத்தின் இச்சையைத் தூர மாகத் தள்ளி நிர்விகற்பசுகமுடையவனாவாய்." என்பதும் மகோப நிஷதம் ௪-வது அத்தியாயமாம். "कामक्रोधभयं चापि मोहलोभमदो-रजः । जन्ममृत्युश्च कार्पण्यं शोकस्तंद्रा क्षुधा तृषा । तृष्णा लज्जा भयं दुःखं विषादो हर्षमेवच । एभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तस्स जीवश्शिव उच्यते ॥ காமம், குரோதம், பயம், மோகம், லோபம், மதம், இராஜஸ், ஜன்மம், மரணம், கிருபணத்தன்மை, சோகம், தந்திரை அதாவது

சுழுத்திக்கு முன் வரும் சோம்பல், பசி, தாகம், ஆசை, வெட்கம், பயம், துக்கம், விஷாதம் (மனக்கலக்கம்), ஹர்ஷம் (மனக்களிப்பு) என்னும் இத்தோஷங்களினின்று விடுபட்ட அந்த ஜீவன் சிவன் எனப்படுகின்றான்." என்பது யோகசிகோபநிஷதம் முதல் அத்தியாயம்.

"चैतन्यस्यैकरूपत्वाद्भेदो युक्तो न कर्हिचित् । जीवत्वं च तथा ज्ञेयं रज्ज्वां सर्पग्रहो यथा । रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्वद्रज्जुर्हि सर्पिणी भाति तद्वच्चितिस्साक्षाद्विश्वाकारेण केवला । उपादानं प्रपंचस्य ब्रह्मणोन्यन्न विद्यते । तस्मात्सर्वप्रपंचोयं ब्रह्मैवास्ति न चेतरत् ॥ व्याप्यव्यापकता मिथ्या सर्वात्मेति शासनात् । इति ज्ञाते परे तत्त्वे भेदस्यावसरः कुतः । ब्रह्मणस्सर्वभूतानि जायंते परमात्मनः । तस्मादेतानि ब्रह्मैव भवन्तीति विचिन्तय । ब्रह्मैव सर्वनामानि रूपाणि विविधानि च कर्माण्यपि समग्राणि बिभर्तीति भावय । सुवर्णाज्जायमानस्य सुवर्णत्वं च शाश्वतम् । ब्रह्मणो जायमानस्य ब्रह्मत्वं च तथा भवेत् ॥ स्वल्पमप्यंतरं कृत्वा जीवात्मपरमात्मनोः । यस्तिष्ठति स मूढात्मा भयं तस्यापि भाषितम् ॥ यदज्ञानाद्भवेद्द्वैतमितरत्तत्प्रपश्यति । आत्मत्वेन तदा सर्वं नेतरत्तत्र चाण्वपि । अनुभूतोप्ययं लोको व्यहारक्षमोपि सन् । असद्रूपो यथा स्वप्न उत्तरक्षणबाधितः ॥

சைதன்னியம் ஒருவடிவமா யிருத்தலால் பேதம் ஓரிடத்தும் பொருந்

துவதன்று. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பஞானம் எப்படியோ அப்படி ஜீவத தன்மை அறியத்தக்கதாம். இரஜ்ஜுவஞ்ஞானத்தினுல் க்ஷணத்தி லேயே எப்படி இரஜ்ஜுவானது சர்ப்பமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அதுபோலக் கேவலம் சைதன்னியமானது சாக்ஷாத் ஜகத்துவடிவ மாகத் தோற்றுகின்றது. பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானம் பிரஹ்மத தைவிட வேறில்லை. ஆதலால் இந்தச் சர்வப்பிரபஞ்சமும் பிரஹ்ற மமே; வேறன்று. யாவும் ஆத்மா என்னும் கட்டளையால் வியாப் பியவியாபகத்தன்மை மித்தையாம். இவ்வாறு பாதத்துவத்தை யறிந் தபோது பேதத்திற் கிடமேது? பிரஹ்மத்தினின்றும் சகலபூதங் களும் உண்டாகின்றன ஆதலால் இவை பிரஹ்மமே யாகின்றன என்று சிந்திப்பாயாக. பிரஹ்மமே சர்வகாமரூபங்களும் சகாவித கன்மங்களும் எல்லாமுமாகத் தோற்றுகின்றதென்று பாவி. பொன் னிலிருந்து முண்டாகின்றவைகளுக்குப் பொன்றன்மை சாசுவதமாம். அவ்வாறே பிரஹ்மத்தினின்று முண்டானவற்றிற்குப் பிரஹ்மத்து வம் சாசுவதமாம். ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுக்குச் சொற்பமாவது பேதத்தைச் செய்திருப்பவன் எவனே அவன் மூடாத்மா. பயமும் அவனுக்குத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எதனையறியாததினுல் இவைத முண்டாகின்றதோ அப்போது அதனை அர்கியமாகக் காண் கின்றன். அதனை ஆத்மாவாகக் காணின், அப்போது யாவும் அணு மாத்திரமும் அந்நியமாகா. இவ்வுலகம் அநுபவிக்கப்பட்டதாய் வியவ காரசாமர்த்தியமுடையதா யிருக்கினும், அது சொப்பனம் உத்தரக்ஷ ணத்தில் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத்ரூபமாவதுபோலப் பாதிக்கப் பட்டதாய் அசத்துவடிவமாம்." என்பது யோகசிகோபநிஷத்தும் ௬-வது அத்தியாயம். "एकं ब्रह्मास्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः"

चिन्मात्रमक्षयं शांतमेकं ब्रह्मास्मि नेतरत् । इति मत्वाहमित्यं-तर्मुक्तामुक्तवपुः पुमान् । एकरूपः प्रशांतात्मा मौनी स्वात्मसुखो भव ॥” “ब्रह्म चित् ब्रह्म भुवनं ब्रह्म भूतपरंपरा । ब्रह्माहं ब्रह्म चिच्छत्रुर्ब्रह्म चिन्मित्रबांधवाः । ब्रह्मैव सर्वमित्येव भाविते ब्रह्म वै पुमान् । सर्वत्रावस्थितं शांतं चिद्ब्रह्मेत्यनुभूयते । असंस्कृताध्वगालोके मनस्यन्यत्र संस्थिते । या प्रतीतिरनागस्का तच्चिद्ब्रह्मास्मि सर्वगम्.......................... विगताशेषसंरंभम् चिदात्मानं समाश्रय ॥” “आत्मानं सच्चिदानंदमनंतं ब्रह्म सुव्रत । अहमस्मीत्यभिध्यायेद्ध्येयातीतं विमुक्तये । समाधिस्सं-विदुत्पत्तिः परजीवैकतां प्रति । नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूट-स्थो दोषवर्जितः । एकस्सन्भिद्यते भ्रांत्या मायया न स्वरूपतः । तस्माद्द्वैत एवास्ति न प्रपंचो न संसृतिः । यथाकाशो घटाकाशो महाकाश इतीरितः । तथा भ्रांतेर्द्विधा प्रोक्तो ह्यात्मा जीवेश्वरात्मना ॥”

ஏகமாகிய பிரஹ்மம் யானென்று இருந்திருத்தியவனாவான் முநி.” “சின்மாத்திரமும் அக்ஷயமும் சாந்தமும் ஏகமுமான பிரஹ்மம் யான்; அந்நியமல்லன் என்று மதித்து உள்ளே விடுபட்டவனாய் வெளியில் விடுபடாத சரீரத்தையுடைய புருஷனாய் ஏகரூபனும், மிகச்சாந்தசொரூபனும், மௌனியும், சுவாத்மசுகமுடையவனும் ஆகக்கடவாய்.” “பிரஹ்மம் சித்து. புவனம் பிரஹ்மம். பூதபரம்

பரையும் பிரஹ்மம். பிரஹ்மம் யான். சத்துரு பிரஹ்மசித்து. மித்திரர் பந்துக்கள் பிரஹ்மசித்து. பிரஹ்மமே யாவும் என்று இவ்வாறு பாவிக்கப்பட்டபோது புருஷன் பிரஹ்மமே. எங்கும் நிலைத்துள்ள சாந்தமான சித்து பிரஹ்ம மென்று அநுபவிக்கப்படுகின்றது. சம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட மார்க்கத்திலுள்ள பார்வையின்றிய மனது வேறித்துச் சென்றிருக்குங்கால் எந்தப் பிரதீதி அநாகஸ்கமோ (சூரிய வொளியின்றியதோ) அந்தச் சித்தாகிய பிரஹ்மம் யான் என்று எல்லாவற்றிலுமுள்ளதும், ...சகலசெய்கைகளொழிந்ததுமான சிதாத்மாவைச் செவ்வையாய் ஆசிரயி." "நல்லவிரதமுடையோனே! ஆத்மாவும், சச்சிதாநந்தமும், அநந்தமும், வியோமாதீதமுமாகிய பிரஹ்மத்தினை விசேஷமுக்தியின்பொருட்டுத் தியானிக்கக்கடவாய். பரஜீவர்களின் ஒருமையைக் குறித்த ஞானவுற்பத்தி சமாதியாம். நித்தியமும் எல்லாவற்றினிருப்பதும் கூடஸ்தனும் தோஷமின்றியதுமான ஆத்மா ஒன்றயிருந்தும் மாயாமயக்கத்தினால் வேறுபடுகின்றது; சொரூபமாகவில்லை. ஆதலால் அத்வைதமே உள்ளது. பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்சாரமு மில்லை. எப்படி ஆகாயம் ஒன்றே கடாகாயம் மகாகாயமென்று சொல்லப்படுகின்றதோ அதுபோல ஆத்மா ஒன்றே பிராந்தியினால் ஜீவேசுவரவடிவ இருவகையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது."

முதலியன அந்நபூர்ணோபநிஷத் வாக்கியங்கள். "सच्चिदानंदाद्वयचिद्घनः सपूर्णानंदैकबोधो ब्रह्मैवाहमस्मीत्यनवरतं ब्रह्मप्रणवानुसंधानेन यः कृतकृत्यो भवति स परमहंसपरिव्राट् ॥ சச்சிதாநந்த அத்வயசித்கன பூர்ணாநந்த ஏகபோதமான அந்தப்பிரஹ்மமே யானென்றும் அனவரதப் பிரஹ்மப்பிரணவாநுசந்தானத்தினால் எவன் கிருத

கிருத்தியனாகின்றானோ அவன் பரமஹம்ஸபரிவிராட் டெனப்படு வன்." என்பது பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம். "यत्रैष जगदाभासो दर्पणांत:पुरं यथा । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥ எதில் இவ்வுலகம் கண்ணாடியிற் புரம்போல ஆபாஸமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்தப்பிரஹ்மம் யான் என்று அறிந்து பாபமற் றவனே! கிருதகிருத்தியனாகக்கடவாய்." என்பதும், "मायाविद्ये विहायैव उपाधी परजीवयोः । अखण्डं सच्चिदानंदं परं ब्रह्म विलक्ष्यते ॥" न प्रत्यग्ब्रह्मणोर्भेदं कदापि ब्रह्मसर्गयोः । प्रज्ञया यो विजानाति स जीवन्मुक्त इष्यते ॥" "अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशतार्जितं । संचितं विलयं याति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥" "असंगोहमनंगोहमलिंगोहमहं हरिः । प्रशांतोहमनंतोहं परिपूर्णश्चिरंतनः अकर्ताहमभोक्ताहमविकारोहमव्ययः । शुद्धबोधस्वरूपोहं केवलोहं सदाशिवः ॥" "மாயை அவித்தையாகிய பரஜீவர்களின் உபாதிகளிரண்டினையும் விட்டு அகண்டசச்சிதானந்தபரப்பிரஹ்மம் இலக்ஷிக்கப்படுகின் றது." "பிரத்தியக்குப்பிரஹ்மங்களுக்கும் பிரஹ்மசிருஷ்டிகளுக் கும் ஒருபோதும் பேதமில்லை யென்று பிரக்ஞையினால் எவன் அறிகின்றானோ, அவன் ஜீவன்முக்தனெனப்படுகின்றான்." "யான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞானத்தினால் நூறுகோடி கற்பங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சிதகர்மம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மங்கள் நாசமாவதுபோல நாசமடைகின்றன!" "அசங்கன் யான்; வெளிப்படை யில்லாதவன் யான் அலிங்கன் அரனுடைய ஹரியுமாவன் யான்;

ஹாரி யான் ; மிகச்சாந்தன் யான் ; அநந்தன் யான் ; மிக்க பரிபூரணன் யான் ; பழமையானவன் யான் ; அகர்த்தா யான் ; அபோக்தா யான் ; அவிகாரன் யான்; அவ்வியயன் யான் ; சுத்தபோதசொரூபன் யான் ; கேவலம் சதாசிவம் யான்." இவைமுதலியனவும் அத்தியாத்மோபநிஷதசுருதிகள். "लक्ष्यालक्ष्यगतिं त्यक्त्वा यस्तिष्ठेत्केवलात्मना। शिव एव स्वयं साक्षादयं ब्रह्मविदुत्तमः। जीवन्नेव सदा मुक्तः कृतार्थो ब्रह्मविदुत्तमः। उपाधिनाशाद्ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति निर्द्वयं। शैलूषो वेषसद्भावाभावयोश्च यथा पुमान्। तथैव ब्रह्मविच्छ्रेष्ठस्सदा ब्रह्मैव नापरः। घटे नष्टे यथा व्योम व्योमैव भवति स्वयं। तथैवोपाधिविलये ब्रह्मैव ब्रह्मवित्स्वयं। क्षीरं क्षीरे यथा क्षिप्तं तैलं तैले जलं जले। संयुक्तमेकतां याति तथात्मन्यात्मविन्मुनिः॥ இலக்ஷியாலக்ஷியகதியினை விட்டு ஆத்மாமாத்திரமாக எவன் நிலைக்கின்றானோ, இந்தப் பிரஹ்மவித்தாகிய உத்தமன் சுவயம் சாக்ஷாத்சிவமே. பிரஹ்மவித்துத்தமன் ஜீவித்திருந்தே சதாமுக்தனாய்க் கிருதார்த்தனாகின்றான். உபாதிநாசத்தால் பிரஹ்மமாகவே இருந்துகொண்டு இரண்டாவதற்ற பிரஹ்மத்தினை யடைகின்றான். வேஷந்தாங்கியவன் (கூத்தாடி) வேஷமுள்ளபோதும் இல்லாதபோதும் எப்படிப் புருஷனாகவே யிருக்கின்றானோ, அதுபோலவே பிரஹ்மவித்துச்சிரேஷ்டன் எப்போதும் பிரஹ்மமே; அந்நிய மல்லன். குடமுடைந்தகாலத்து எப்படி ஆகாயம் சுவயம் ஆகாயமே யாகின்றதோ, அதுபோலவே உபாதிநாசமாகியபோது பிரஹ்மவித்துச் சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான். எப்படிப் பாலில் பாலும், தைலத்தில் தைலமும், ஜலத்தில் ஜலமும்,

விட்டகாலத்துக் கூடி ஒருமையை யடைகின்றனவோ, அதுபோல ஆத்மாவில் ஆத்மாவை யுணர்ந்தவன் கலந்து ஒருமையை யடைகின்றான்." என்பது ஆத்மோபநிஷதம். "ज्ञाननेत्रं समधाय स महत्परमं पदं । निष्कलं निश्चलं शांतं ब्रह्माहमिति संस्मरेत् ॥ ஞானநேத்திரத்தினைச் செவ்வையாகக்கொண்டு அவன் பெரியமேலான பதமும், நிஷ்களமும், நிச்சலமும், சாந்தமுமான பிரஹ்மம் யானென்று செவ்வையாய் ஸ்மரிக்கக்கடவன்." என்பது திரிபுராதாபநியுபநிஷதம். "प्रत्यगात्मानमज्ञानमायाशक्तेश्च साक्षिणम् । ज्ञात्वा ब्रह्माहमस्मीति ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ அஞ்ஞானமாயாசக்தியின் சாக்ஷியாகிய பிரத்தியகாத்மாவினைப் பிரஹ்மம் யானென்றறிந்து சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான்." என்பதும், "तद्ब्रह्मानंदमद्वंद्वं निर्गुणं सत्यचिद्घनं । विदित्वा स्वात्मरूपेण न बिभेति कुतश्चन ॥ அந்தப் பிரஹ்மானந்தமும் துவந்துவமின்றியதும் நிர்க்குணமுமான சத்தியசித்கனத்தினைத் தனதாத்மவடிவமாக அறிந்து எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்லை." என்பதும் கடருத்ரோபநிஷதம். "तयोर्जीवः फलं भुंक्ते कर्मणो न महेश्वरः । केवलं साक्षिरूपेण विना भोगं महेश्वरः । प्रकाशते स्वयं भेदतः कल्पितो मायया तयोः । घटाकाशमहाकाशौ यथाकाशप्रभेदतः । कल्पितौ परमौ जीवशिवरूपेण कल्पितौ । तत्त्वतश्च शिवस्साक्षान्निजजीवश्च स्वतस्सदा । चिच्चिदाकारतोऽभिन्ना न भिन्ना चित्त्वहानितः । चितश्चित्र चिदाकाराद्भिद्यते जडरूपतः । भिद्यते चेज्जडो भेदश्चिदेका सर्वदा खलु । तर्कतश्च प्रमाणाच्च

चिदेकत्वव्यवस्थितेः । चिदेकत्वपरिज्ञाने न शोचति न मुह्यति । अद्वैतं-परमानंदं शिवं याति तु केवलं । अधिष्ठानं समस्तस्य जगतस्सत्य-चिद्घनं । अहमस्मीति निश्चित्य वीतशोको भवेन्मुनिः । स्वशरीरे स्वयं ज्योतिस्वरूपं सर्वसाक्षिणं । क्षीणदोषाः प्रपश्यन्ति नेतरे माययावृताः ॥

அவ்விருவரில் ஜீவன் கர்மத்தின் பயனைப் புசிக்கின்றான்; மகேசுவரன் புசிக்கிறதில்லை. கேவலம் சாக்ஷிரூபமாகப் போகமின்றி மகேசுவரன் தானே பிரகாசிக்கின்றான். அவ்விருவருக்கும் பேதம் மாயையினாற் கற்பிக்கப்பட்டது. எப்படி ஆகாயபேதமாகக் கடாகாய மடாகாயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவோ அதுபோல ஜீவசிவவடிவமாகப் பரமர்களும் கற்பிக்கப்பட்டனர். உண்மையாகவே சிவன் சாக்ஷாத் சித்தாம். ஜீவனும் இயல்பாக எப்போதும் சித்தாம். சித்தானது சித்துவடிவத்தினும் அபின்னமாம். சித்துத்தன்மைக்குக் கேடுவருதலின் பின்னமன்று. சித்துவடிவமாயிருத்தலால் சித்தினும் சித்து பேதப்படுகிறதில்லை; பேதப்படுகின்றதெனின் பேதம் ஜடமாம். எப்போதும் நிச்சயமாகச் சித்து ஒன்றாம்; தர்க்கத்தினாலும் பிரமாணத்தினாலும் சித்தின் ஒருமை வகுக்கப்பட்டிருத்தலால், சித்தின் ஒருமையுணர்ச்சியில் சோகிக்கிறது மில்லை; மோகிக்கிறதுமில்லை; அத்வைதபரானந்தமான கேவலசிவத்தை யடைகின்றான். சகல ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமான சத்தியசிற்கனத்தினை யானென்று நிச்சயித்து முனி சோகநீங்கியவனாகின்றான், தனது சரீரத்தில் சுவயம்ஜோதிசொரூபமான சர்வசாக்ஷியினை க்ஷீணதோஷமுடையார் காண்கின்றனர். பிறர் (தோஷநீங்காதவர்) மாயையினால் மறைக்கப்பட்டவர்களாய்க் காண்பதில்லை.” என்பது நந்திகே

ஹிருதயோபநிஷத்தமும், அந்நபூர்ணேபநிஷத்தமுமாம். " नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः । एकस्सन्भिद्यते भ्रांत्या मायया न स्वरूपतः । तस्माददैतमेवास्ति न प्रपंचो न संसृतिः । यथाकाशो घटाकाशो मठाकाश इतीरितः । तथा भ्रांतैर्द्विधा प्रोक्तो ह्यात्मा जीवेश्वरात्मना । नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणि मनो नहि सदा सांक्षिरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः । इति धीर्या मुनिश्रेष्ठ सा समाधिरिहोच्यते ॥ நித்தியமாய் எல்லாவற்றினிருப்பதாய்க் கூடஸ்தனய்த் தோஷமின்றியதாயுள்ள ஆத்மா ஒன்று யிருந்துகொண்டு, மாயாப் பிராந்தியினல் பேதப்படுகின்றது; சொரூபமாகப் பேதப்படுகிற தில்லை. அதனல் அத்வைதமே யிருக்கிறது; பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்சாரமு மில்லை. எப்படி ஆகாயம் கடாகாசம் மடாகாசம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ, அப்படியே பிராந்தர்களால் ஆத்மா ஜீவேசுவரவடிவமாய் இருவகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. யான் தேக மல்லன்; பிராணனு மல்லன்; இந்திரியங்களு மல்லன்; மனமு மல்லன்; எப்போதும் சாக்ஷிவடிவமா யிருத்தலால் கேவலம் சிவமாகவே யிருக்கின்றேன் என்னும் புத்தி எதுவோ அது முனிசிரேஷ்டரே! இங்கு சமாதி யென்று சொல்லப்படுகின்றது." என்பது தர்சனேபநிஷத்தம் கூ-வது கண்டம். " सर्वसाक्षिणमात्मानं वर्णाश्रमविवर्जितं । ब्रह्मरूपतया पश्यन् ब्रह्मैव भवति स्वयम् । भासमानमिदं सर्वं भानरूपं परं पदं पश्यन्वेदांतमानेन सद्य एव विमुच्यते ॥ வர்ணசிரமங்களின்றியதும் சர்வசாக்ஷியுமாகிய ஆத்மாவைப் பிரஹ்மவடிவமாகப்

பார்த்துச் சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான். அறியப்படுகின்ற இவ்வெல்லாம் அறிவுவடிவமான பரமபதமாம். வேதாந்தப்பிரமாணத்தால் இதனை யறிந்து உடனே விடுபடுகின்றான்." என்பதும்,

"सत्यज्ञानानन्दपूर्णलक्षणं तमसः परं । ब्रह्मानंदं सदा पश्यन् कथं बध्येत कर्मणा । त्रिधामसाक्षिणं सत्यज्ञानानंदादिलक्षणं त्वमहंशब्द-लक्ष्यार्थमसक्तं सर्वदोषतः । सर्वगं सच्चिदात्मानं ज्ञानचक्षुर्निरीक्ष्यते । अज्ञानचक्षुर्नेक्ष्येत भास्वंतं भानुमंधवत् । प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्र-ज्ञानलक्षणं । एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् । तद्ब्रह्मानंद-मद्वंद्वं निर्गुणं सत्यचिद्घनं । विदित्वा स्वात्मनो रूपं न बिभेति कुतश्चन ॥

சத்தியஞானாநந்தபூரணலக்ஷணமுள்ளதும், தமசாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு மேலானதுமான பிரஹ்மாநந்தத்தை எப்போதும் கண்டு எப்படிக் கர்மத்தினால் கட்டுப்படுவன்? மூன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியும், சத்தியஞானாநந்தாதிலக்ஷணமும், துவம் (நீ) அகம் (யான்) என்னும் பதங்களின் லக்ஷியார்த்தமும், எத்தோஷங்களானும் பற்றப்படாததுமான சச்சிதாநந்தம் இவ்வெல்லாம் என்று ஞானநேத்திரமுடையவன் காண்கின்றான்; அஞ்ஞானநேத்திரமுடையவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணாததுபோற் காணான். அந்தச்சத்தியப்பிரஞ்ஞானலக்ஷணமுள்ள பிரஹ்மம் பிரஞ்ஞானமே. இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அறிதலினாலேயே மர்த்தியன் அதாவது மரணதர்மமுள்ள நரன் அமிருதனாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மாநந்தமும், துவந்துவமின்றியதும், நிர்க்குணமுமான சத்தியசித்கனத்தினைத் தனது

ஆத்மவடிமாக அறிந்து எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்லை. யாவும் சின்மாத்திரமும், நித்தியமும், சம்பூர்ணமும், சுகமும், அவ்வியயமு மான சாக்ஷாத் பிரஹ்மமேயாம்; அந்நிய மில்லையென்பது பிரஹ்ம வித்துக்களின் நிலை." என்பதும், "इदं सत्यमिदं सत्यं सत्यमेतदिहोच्यते । अहं सत्यं परं ब्रह्म मत्तः किंचिन्न विद्यते ॥" "अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥" "घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ । एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ । या च प्रागात्मनो मेया तथांते च तिरस्कृता । ब्रह्मवादिभिरुद्गीता सा मायेति विवेकतः । मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता । ततश्शुद्धचिदेवाहं व्योमवन्निरूपाधिकः ॥" "இது சத்தியம். இது சத்தியம்; சத்தியம். இது இங்கு சொல்லப்படுகின்றது :— யான் சத்தியமான பரப்பிரஹ்மம், என்னைவிட வேறு சிறிது மில்லை." "யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்ஷஹேதுவாம்." "கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாகாசமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். எது தனக்குமுன் அளக்கப்படுவதாயும் அவ்வாறே முடிவில் விலக் கப்படுவதாயு மிருக்கின்றதோ அது மாயை யென்று பிரஹ்மவாதிக ளால் விவேகத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மாயையும் அதன் காரி யமும் ஒடுங்கியபோது ஈசுவரத்துவமு மில்லை; ஜீவத்துவமு மில்லை. அதனால் ஆகாயம்போல் உபாதியின்றிய சுத்தசித்தே யான்." என் னும் இவைமுதலியனவும் வராகோபநிஷதம். "मयि जीवत्वमी-

शत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि । इति यस्तु विजानाति स मुक्तो नात्र संशयः ॥ 'என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதம்; உண்மையாக இல்லை.' என்று எவன் அறிகின்றானோ அவன் முக்தன்; இதிற் சம்சயமில்லை.'' என்பது சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷதம்.

இவ்விஷயத்தில் பிரஹ்மவித்தியோபநிஷதம், தேஜோபிந்தூபநிஷதம், குண்டிகோபநிஷதமுதலிய வுபநிஷதங்களில் பெரும்பாகமும், சாந்தோக்கியம் ஆறாவது பிரபாடகம் பிருகதாரணியகம் ௩-வது அத்தியாயம் ௪-வது பிராஹ்மணம், ஐதரேயம், முண்டக நாராயணம், அதிமுதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க. அவை விஸ்தாரமாயும் கீதை பஞ்சதசிமுதலியவற்றால் பிரசித்தமாயுமிருத்தலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினோராங்கலை

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிரூபணம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பன்னிரண்டாங்கலை.

ஞானியின் கர்மநிவிருத்திவர்ணநம்.

ஆன்ம வடிவ மறியிற் செவ்விதின்
மூவகைக் கன்ம முற்று மொழியும். (க)

* அஞ்ஞான வரண மடுத்த சஞ்சித
மியாவு ஞானத் தீயிற் றீயுஞ்
ஜடசே தனப்பின்ன னன்கே தொலையுந்
திடரா கத்துவேஷ கஷாயங் கரையும். (உ)

தாமரை யிலையைத் தண்ணீர் போல
ஆகாமி கர்ம மணுகா தென்க. (ங)

இவ்வுடற் கேதுவாம் பிராரத்த கன்ம
மின்பத் துன்பமாப் புசித்துத் தொலையும். (ச)

இவ்வகை யானே யொடுங்கும் பிறப்பு
விமலமாந் தன்னுரு விளங்கப் பெறினே. (ரு)

உகரு. வினா:—கர்ம மென்பது யாது?

விடை:— மனோவாக்குக்காயங்களின் கிரியை (செய்கை) கர்மமாம்.

உகசு. வினா:—கர்மம் எத்தனை வகையாம்?

---

*அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசக்தியை ஆசிரயித்திருக்கும் சஞ்சித கர்மம்.

விடை :—க. சஞ்சிதம், உ. பிராரத்தம், ங. ஆகாமியம் என்னும் பேதத்தால் கருமம் மூன்றுவகையாம்.

உகஎ. வினா :—க. சஞ்சிதகர்ம மென்பது யாது?

விடை :—க. அநேக அதீத (பூத) ஜன்மங்களிற் சஞ்சயஞ்செய்ய(சேர்க்க)ப்பட்ட கர்மம் சஞ்சிதமாம்.

உகஅ. வினா :—உ. பிராரத்தகர்ம மென்பது யாது?

விடை :— அநேக சஞ்சிதகர்மங்களின் மத்தியில் பரிபக்குவமாகியதும், ஈசுவர இச்சையினால் இந்த வர்த்தமான தேகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு ஏதுவாகியதுமான ஏதேனும் ஓர்சஞ்சிதகர்மம் பிராரத்தமாம்.

உகசு. வினா :—ங. ஆகாமியகர்ம மென்பது யாது?

விடை :—ங. ஞானத்திற்கு முன்னாவது பின்னாவது இந்த வர்த்தமான தேகத்தில் மரணபரியந்தம் செய்யப்பட்ட கர்மம் ஆகாமியமாம்.

உஉ0. வினா :—க. ஞானிகளின் கர்மம் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை :—க. * க. ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரண அம்சம் நிவர்த்தியாகின்றது. ஆவரணம் நிவர்த்

---

* க. "अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशतार्जितं । संचितं विलयं याति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥ யான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞா

தியாகவே, ஆவரணத்தை ஆசிரயித்துள்ள சஞ்சித(முன் அநேகஜன்மங்களிற் செய்த)கர்மம் நிவர்த்தியா (நாசமா) கின்றது.

௨. * ௨. "நான் அகர்த்தாவும் அபோக்தாவும் அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்." என்னும் நிச்சயபலத்தால், தனது ஆசிரயமாகிய பிரமஜதாதாத்மியம் நாசமாதலாலும், இராகத்துவேஷ மில்லாமையாலும், ஜலத்திலுள்ள தாமரையிலையைப்போல ஞானியை இந்த ஜன்மத்தில் முன்னும் பின்னும் செய்யப்பட்ட ஆகாமியகர்மங்கள் நெருங்கா. ஆனல் ஞானியின் ஆகாமிய (இந்த ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட) சுபாசுபகர்மங்களைக் கிரமமாகச் சகாடிகளாகிய பக்தர்களும் துவேஷிகளாகிய நிந்தகர்களும் கிரகிக்கின்றார்கள்.

னத்தினுல் நூறுகோடி ஜன்மங்களிற் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சிதம் விழிப்பினுல் சொப்பனகர்மம் நாசமாவதுபோல நாசமாகின்றது." என்பது அத்தியாத்மோபநிஷதம்.

* ௨. स्वमसंगमुदासीनं परिज्ञाय नभो यथा । न श्लिष्यते यतिः किंचित्कदाचिद्भाविकर्मभिः ॥ न नभो घटयोगेन सुरागंधेन लिप्यते । तथात्मोपाधियोगेन तद्धर्मैर्नैव लिप्यते ॥ தன்னை ஆகாயம்போல அசங்கமாகவும் உதாசீனமாகவும் அறிந்த யதியானவன் ஆகாமிகர்மங்களால் எப்போதும் சிறிதும் பற்றப்படுகிறதில்லை. எப்படி ஆகாயம் குடச்சேர்க்கையினுல் குடத்திருக்கும் கள்ளின் வாசனையால் பற்றப்படுகி

ந. அஞ்ஞானத்தின் விக்ஷேபசக்தியை ஆசிரயித்திருக்கும் ஞானியின் * ந. பிராரப்த (முன் ஏதேனுமோர் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்டு, இந்த ஜன்மத்தினாரம்பத்திற் கேதுவாயுள்ள) கர்மம் போகத்தால் நிவர்த்தியாகிறது.

றதில்லையோ, அதுபோல ஆத்மா உபாதிசம்பந்தத்தினால்' அதன் தர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை." என்பது ஆத்மபோதோபநிஷதம். यस्य नेच्छा तथानिच्छा ज्ञस्य कर्मणि तिष्ठतः । न तस्य लिप्यते प्रज्ञा पद्मपत्रमिवांबुभिः ॥ கர்மத்தில் நிற்கின்ற எந்த ஞானிக்கு இச்சை யில்லையோ, அதுபோலவே அநிச்சையு மில்லையோ, அவனுடைய பிரஞ்ஞை தாமரையிலையில் நீர்போலக் கர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை." என்பது மஹோபநிஷதம் ௫-வது அத்தியாயம்.

* ந. ज्ञानोदयात्पुरारब्धं कर्म ज्ञानान्न नश्यति । अदत्वा स्वफलं लक्ष्यमुद्दिश्योत्सृष्टबाणवत् । व्याघ्रबुध्या विनिर्मुक्तो बाणः पश्चात्तु गोमतौ । न तिष्ठति भिनत्त्येव लक्ष्यं वेगेन निर्भरं । अजरोस्म्यमरोस्मीति य आत्मानं प्रपद्यते । तदात्मना तिष्ठतोस्य कुतः प्रारब्धकल्पना । प्रारब्धं सिध्यति तदा यदा देहात्मना स्थितिः । देहात्मभावे नैवेष्टः प्रारब्धं त्यज्यतामतः । प्रारब्धकल्पनाप्यस्य देहस्य भ्रांतिरेवहि । अध्यस्तस्य कुतस्सत्त्वमसत्त्वस्य कुतो जनिः । अजातस्य कुतो नाशः प्रारब्धमसतः कुतः ज्ञानेनाज्ञानकार्यस्य समूलस्य लयो यदि । तिष्ठत्ययं कथं देह इति शंकावतो जडान् । समाधातुं बाह्यदृष्ट्या

அதனால் ஞானி, சகலகர்மங்களினின்றும் முக்தனாகின்றான். இதனாலேயே கர்மத்தாலாகிய ஜன்மமுதலிய சமுசாரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். இவ்வாறு ஞானிக்கு கர்மநிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பன்னிரண்டாங்கலை
ஞானியின் கர்மநிவிருத்திவர்ணனம் என்பது
முடிந்தது.

प्रारब्धं वदति श्रुतिः । न तु देहादिसत्यत्वबोधनाय विपश्चिताम् ॥

ஞானோதயத்திற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கர்மம் இலக்ஷியத்தை யுத்தேசித்து (குறியை நோக்கி) விடப்பட்ட பாணம்போல் தனது பயனைத் தராமல் ஞானத்தினால் நசியாது. புலியென்னும் புத்தியினால் விடப்பட்ட பாணமானது பின் பசுவென்று மதிக்கப்பட்டகாலத்து நிற்பதில்லை. தாங்காத இலக்ஷியத்தை (பசுவை) வேகமாய்ச் சென்று பேதிக்கவே செய்கின்றது. யான் அஜரன் அமரன் என்று எவன் ஆத்மாவை யறிகின்றானோ, அத்தன்மைய வாத்மாவாக நிலைத்துள்ள இவனுக்குப் பிராரப்த கற்பனை யேது? எப்போது தேகாத்மாவாக நிலையிருக்கின்றதோ அப்போது பிராரப்தம் சித்திக்கின்றது. தேகாத்மத்தன்மை விரும்பப்பட்டதே யன்று. அதனால் பிராரப்தம் விடத்தக்கதாம். ஆதலால் பிராரப்தகற்பனையும் இத்தேகத்தின் பிராந்தியே யாம். அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்துவ மேது? சத்துவமின்றியதற்குப் பிறப்பேது? பிறவாததற்கு நாச மேது? அசத்திற்குப் பிராரப்த மேது? ஞானத்தினால் அஞ்ஞானகாரியம் மூலத்தோடு நாசமாகுங்கால் இந்தத்தேகம் எப்படி யிருக்கு மென்னும் சங்கையுடைய ஜடர்களைச் சமாதானஞ்செய்ய வெளிப்பார்வையில் சுருதி பிராரப்தத்தினைக் கூறுகின்றது. அறிஞருக்குத் தேகாதிசத்தியத்தன்மையைப் போதிக்கும் பொருட்டன்று." என்பது அத்தியாத்மோபநிஷத்தம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதின்மூன்றுங்கலை.

ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம்.

ஞான பூமி யோரே ழென்றே
நவின்றனர் வசிட்ட முனிவ ரவற்றுட்
சுபசா தனசம் பத்தியே முதலா
மிரண்டா வதுவே சிரவணு திவிசார
நிதித்தியா சனமென் பதுவே மூன்று
மான்மா பரோக்ஷ நான்கா மகந்தை
மமதை யென்பன வொழித லைந்தா
மாறு வதாகு மனைத்துந் தோற்றமை
யெவற்றினு முயர்ந்த துரியமே யாவதே
யெல்லா விருத்தியு மொடுங்கி யிதனிற்
காட சுழுத்தியிற் காணு தொன்றையு
மின்பே வடிவா யிருக்குஞ் சிதான்மா. (க)

உஉக. வினு :—எல்லாஞானிகளுக்கும் நிச்சய மொன்று யிருக்க, ஸ்திதி (நிலை) வேறு யிருப்ப தென் ?

விடை :— சகல ஞானிகளது ஸ்திதியின் பேதமும் ஞானபூமியின் பேதத்தா லாகின்றது.

உஉஉ. *வினு:—அந்த ஞானபூமி எத்தனை வகையாம்?

விடை:—க. சுபேச்சை, உ. சுவிசாரணை, ௩. தநுமானசி, ௪. சத்துவாபத்தி, ரு. அசம்சத்தி, ௬. பதார்த்தாபாவினி, ௭. துரியம் என்னும் இவ்வேழும் *க. ஞானபூமியாம்.

உஉ௩. வினு:—க. சுபேச்சை என்பது யாது?

விடை:—க. பூர்வஜன்மத்திலாவது இந்த ஜன்மத்திலாவது செய்யப்பட்ட நிஷ்காமகர்மவுபாசனைகளால் சுத்தியும் ஏகாக்கிரமுமுள்ள சித்தமுடைய புருஷர்களுக்கு விவேகம் வைராக்கியம் ஷட்சம்பத்தி முமுக்ஷுத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களுமுண்டாய், ஆத்மாவை அறி

---

* க. "ज्ञानभूमिस्सुभेच्छाख्या प्रथमा समुदाहृता । विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसी । सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततो संसक्तिनामिका । पदार्थाभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यगा स्मृता ॥ ஞானபூமி:- சுபேச்சை யென்பது முதலாவது எனப்படும். விசாரணை இரண்டாவது. தநுமானஸீ மூன்றாவது. சத்வாபத்தி நான்காவது. சம்சத்தி யென்பது ஐந்தாவது. பதார்த்தாபாவினீ ஆறாவது. துரியகா ஏழாவது." என்று மகோபநிஷத்தம் ரு-வது அத்தியாயத்திலும், வராகோபநிஷத்தம் ௪-வது அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் இச்சப்தபூமி அன்னபூர்ணோபநிஷத்தம், அக்ஷியுபநிஷத முதலியவற்றிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

யவேண்டுமென் றுண்டாகும் தீவிர இச்சை * உ. சுபேச்சை என்னும் ஞானத்தின் முதற்பூமியாம்.

உ௨௪. வினா:—சுவிசாரணை என்பது யாது?

விடை:—உ. ஆத்மாவை அறியவேண்டு மென்னும் தீவிர இச்சையால் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருவை விதிபூர்வக மாகச் சரணமடைந்து, அவர்முகமாக ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை யறிவிக்கும் வேதாந்தவாக்கியத்தைச் சிரவணம் செய்து, அந்த அர்த்தம் தன் மனதிற் பதியும்பொருட்டு, அநேகயுக்திகளால் மனன(விசார)ம் செய்தல், *ந. சுவிசாரணை என்னும் ஞானத்தின் இரண்டாம் பூமியாம்.

---

* உ. "किं मुढ एवास्मि प्रेक्षेहं शास्त्रसज्जनैः । वैराग्यपूर्वमिच्छेति शुभे(स्वे)च्छेत्युच्यते बुधैः॥ யான் மூடனாகவே யிருக்கிறேனே! சாஸ்திரஸஜ்ஜனர்களால் காண்பேனாக என்று வைராக்கியபூர்வமா யுண்டாகும் இச்சை அறிஞர்களால் சுபேச்சை (சுகேச்சையென்று)' சொல்லப்படுகின்றது." என்பது வராகோபநிஷதம் ச-வது அத்தியாயமும், மகோபநிஷதம் ரு-வது அத்தியாயமுமாம். "शास्त्रसज्जनसंपर्कवैराग्यरसरूपिणी । प्रथमभूमिकैषोक्ता मुमुक्षुत्वप्रदायिनी ॥ சாஸ்திரஸஜ்ஜனச்சேர்க்கை வைராக்கிய மென்பவற்றில் இரஸவடிவினது முதல் பூமிகை. இது முமுக்ஷுத்துவத்தைத் தருவதென்று சொல்லப்படுகின்றது." என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷதம்.

* ந. இவ்வாறே இந்நூலிற் கூறியபடியே இவ்விரண்டாவது

உஉ௫. வினா :—தநுமானசி யென்பது யாது?

விடை :— ௩. சொரூபசாக்ஷாத்கார(அபரோக்ஷாநுபவ)த்தின் பொருட்டுச், சிரவணமனனவாயிலாக நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரஹ்மாத்மவைக்கியமாகிய அர்த்தத்தை இடைவிடாமல் சிந்தித்தலாகிய நிதித்தியாசனத்தால் ஸ்தூல(பகிர்முகமாகிய) மனதிற்குச் சூக்ஷ்மத்தன்மை (அந்தர்முகத்துவம்) உண்டாதல் தநுமானசி என்னும் ஞானத்தின் மூன்றாம் பூமியாம்.

உஉ௬. வினா :—சத்துவாபத்தி யென்பது யாது?

விடை :— ௪. சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களால் சமுசயவிபரீதங்களில்லாத சொரூபசாக்ஷாத்காரமாகிய நிருவிகற்பஸ்திதி யுண்டாவதனால் தத்துவஞானத்தோடு கூடிய மனவடிவசத்துவ(சுத்தாந்தக்கரண)த்தின் எந்த ஆபத்தி(அடைவு) உண்டாகின்றதோ, அது சத்துவாபத்தி என்னும் ஞானத்தின் நான்காம் பூமியாம்.

உஉ௭. வினா :—அசம்சத்தி என்பது யாது?

விடை :—௫. நிருவிகற்பசமாதியினது அப்பியாசத்தின் பரிபக்குவத்தால் தேகத்தில் எல்லாவிதத்தாலும் அகர்த்தமமதைகள் கரைந்து தேகமுதலியவற்றில் எவ்

முதலிய மற்றப்பூமிகளின் இலக்ஷணங்களும் மேற்கண்ட உபநிஷதங்களிற்றானே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

விதத்தாலும் ஆசத்தி (பிரியம்) உண்டாகா திருத்தல், அசம் சத்தி என்னும் ஞானத்தின் ஐந்தாம் பூமியாம்.

உஉஅ. வினா:—பதார்த்தாபாவினி என்பது யாது?

விடை.—சா. நிருவிகற்பசமாதியின் மிகுந்த அப்பி யாசத்தால் தேகமுதலிய சகலபதார்த்தங்களுக்கும் அதிஷ் டானப்பிரஹ்மரூபமாகத் தோற்றுதலால் எந்த அபா வம் (அப்பிரதீதி) உண்டாகின்றதோ, அது பதார்த்தாபாவினி என்னும் ஞானத்தின் ஆறுவது பூமியாம்.

உஉகூ. வினா:—துரிய மென்பது யாது?

விடை:— எ. ஞாதிருஞானஞேயமாகிய திரிபுடி நான்காம் ஐந்தாம் பூமிகளைப்போலப் பாவரூபமாகவும், ஆறும் பூமியைப்போல அபாவரூபமாகவும் எங்கே தோற்ற வில்லையோ, அப்படிப்பட்ட தன்னாலும் பிறராலும் எழுத லில்லாத துரியபதத்திலுள்ள மனதின் நிலை * ச. துரிய மென்னும் ஞானத்தின் ஏழாவது பூமியாம்.

---

* ச. "एषा जीवन्मुक्तेषु तुर्यावस्तेति विद्यते । विदेहमुक्ति-विषयं तुर्यातीतमतः परं ॥ இது (ஏழாவது பூமி) ஜீவன்முக்தரிடத் துத் துரியாவஸ்தை யென்று இருக்கின்றது. இதன் பின் விதேக முக்திவிஷயமாம் துரியாதீதம்." என்பது மகோபநிஷதம் ந-வது அத்தியாயம்.

உ௲0. வினா:—இந்த ஏழுபூமிகளும் எதற்குச் சாதனம்?

விடை:—க-வது, உ-வது, ௩-வது *௫ பூமிகள் தத்துவஞானத்திற்குச் சாதனமாம்.

*ச. நான்காவது பூமி தத்துவஞானவடிவமா யிருத்தலால் ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திகளுக்குச் சாதனமாம்.

---

* ௫. "सप्तभूमिषु जीवन्मुक्ताश्चत्वारः ॥ஏழுபூமிகளில் ஜீவன்முக்தர் நால்வர்" "भूमित्रयेषु विहरन्मुमुक्षुर्भवति । तुरीयभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्भवति । पंचमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरो भवति । षष्ठ-भूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरीयान्भवति । सप्तमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरिष्ठो भवति ॥ "மூன்றுபூமிகளிலும் சஞ்சரிப்பவன் முமுக்ஷுவாவன். நான்காவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்தாவன். ஐந்தாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்துவரனாவன். ஆறாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்துவரியானாவன். ஏழாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்துவரிஷ்டனாவன்." என்பது வராகோபநிஷதம் ச-வது அத்தியாயம்.

*ச. (க) கிருதோபாசகன் (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனையைப் பூரணமாகச் செய்தவன்.)

(உ) அகிருதோபாசகன் (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனைசெய்யாதவன்) என்னும் பேதத்தால்

நான்காம்பூமியாகிய ஞானத்திற் கதிகாரிகளிரண்டுவகையாவர். அவர்களுள்,

ரு-வது, சு-வது, எ-வது பூமிகள் ஜீவன்முக்தியின் விலக்ஷ ணாநந்தத்திற்குச் சாதனமாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதின்மூன்றுங்கலை
ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம் என்பது
முடிந்தது.

(க) கிருதோபாசனன் நல்லவைராக்கியாதி சாதனங்களோடு கூடியிருப்பவன். ஞானத்திற்குப் பிறகு சொற்ப அப்பியாசத்தால் சடுதியாக ஐந்தாவதுமுதலிய பூமிகளிலேறுகின்றான்.

(உ) அகிருதோபாசனனிடத்தில் எல்லாச்சாதனங்களும் வெளிப்படையாகத் தோற்றுகிறதில்லை. ஆனால் ஒன்றிரண்டு வெளிப் படையாகவும், மற்றவை மறைவாகவுமிருக்கும். ஆகையால் அவன் புத்தியுடையவனா யிருந்தால் நான்காம்பூமியாகிய தத்துவஞானத்தை அடைகின்றான். ஆனால் வெகுகால அப்பியாசத்தால் எப்போதாவது ஐந்தாவதுமுதலிய ஏதேனுமோர் பூமியில் ஆரூடனாகின்றான்; சீக்கிரத்தி லாகிறதில்லை.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினுன்காங்கலை.

ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவர்ணநம்.

உண்மை வடிவ முணர்ந்தக் காலை
பிரம வடிவ பந்த நிவர்த்தியாஞ்
சீவன் முக்தி சமீபித் ததுவா
முடலுடன் பொருந்திய வொருவன் றனக்குநல்
லின்ப வடிவ தியையுமே வீட்டில். (க)

விடினிவ் வுடலை வித்துவா னன்றே
விதேக முத்தியை மேவுவ னவித்தியா
லேச மழியு மாபாஸ வுலகையும்
விடுவன் சாகர மடைந்த * சரித்தினிற்
சின்மாத் திரமது சேர்ந்து விசேஷ
மொழிந்த சித்தின் சொரூப மடைவ
னில்லை பிறப்ப தென்சுத லவற்கே. (உ)

உ௱௧. வினு:—ஜீவன்முக்தி என்பது யாது?

விடை:—தேகாதிப்பிரசஞ்சம் தோற்றிக்கொண்டிருக்

---

* சரித்து=ஆறு.

கப் பிரஹ்மசொரூபமாக நிலைத்தல் * க. ஜீவன்முக்தியாம்.

* க. ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திலக்ஷணம், ஜீவன்முக்தன்சொரூபம், அவனது ஆசாரம், ஜீவன்முக்தனிடத்துள்ள சித்தம் அகங்கார முதலியவற்றைக் கூறும் சுருதிகள் வருமாறு:—"पुरुषस्य कर्तृत्व-भोक्तृत्वसुखदुःखादिलक्षणश्चित्तधर्मः क्लेशरूपत्वाद्बंधो भवति। तन्निरोधनं जीवन्मुक्तिः। उपाधिविनिर्मुक्तघटाकाशवत्प्रारब्धक्षयाद्विदेहमुक्तिः। जीवन्मुक्तिविदेहमुक्त्योरष्टोत्तरशतोपनिषदः प्रमाणम्॥ புருஷனுக்குக் கர்த்திருத்வ போக்திருத்துவ சுகதுக்காதிலக்ஷண சித்ததர்மம் கிலேச வடிவமாயிருத்தலின் பந்தமாம். அதனை நிரோதித்தல் ஜீவன்முக்தியாம். உபாதி நீங்கிய கடாகாயம்போல் பிராரப்தக்ஷயத்தால் விதேக முக்தி யுண்டாகின்றது. ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திகளுக்கு நூற்றெட்டு உபநிஷதங்கள் பிரமாணமாம்." என்பதும், "प्रारब्धक्षयपर्यंतं जीवन्मुक्ता भवन्ति ते। ततः कालवशादेव प्रारब्धे तु क्षयंगते। वैदेहीं मामकीं मुक्तिं यान्ति नास्त्यत्र संशयः॥ பிராரப்தநாசபரியந்தம் அவர்கள் ஜீவன்முக்தர்களாய் இருக்கின்றனர். அதன்பின் காலவசத்தினாலேயே பிராரப்தம் நசித்தபோது எனது விதேகமுக்தியை அடைவர். இதிற் சம்சய மில்லை." என்பதும் முக்திகோபநிஷதம்.

"अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस्स उच्यते। यस्मिन्काले स्वमात्मानं योगी जानाति केवलं। तस्मात्कालात्समारभ्य जीवन्मुक्तो भवत्यसौ॥ யான் பிரஹ்ம மென்று அறியின் அது சாக்ஷாத்கார

௨௫௨. வினா:—ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சம் தோற்றுதற்குக் காரணம் யாது?

ரெனப்படும். எந்தக்காலத்தில் கேவலம் தனது ஆத்மாவினை யோகி அறிகின்றானோ அந்தக்காலமுதற்கொண்டு இவன் ஜீவன்முக்தனாகின்றான்" என்பது வராகோபநிஷதம்.

"न बद्धोस्मि न मुक्तोस्मि ब्रह्मैवास्मि निरामयं । द्वैतभावविमुक्तोस्मि सच्चिदानंदलक्षणः । एवं भावय यत्नेन जीवन्मुक्तो भविष्यसि ॥ யான் பெத்தனல்லன், முக்தனல்லன், நிராமயமான பிரஹ்மமாயிருக்கின்றேன், துவைதபாவத்தினின்றும் விடுபட்டவனாய்ச் சச்சிதாநந்தலக்ஷணனாயிருக்கின்றேன் என்று இப்படி முயற்சியினால் பாவி. ஜீவன்முக்தனாவாய்." என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷதம்.

देहत्रयातिरिक्तोहँ शुद्धचैतन्यमस्म्यहं । ब्रह्माहमिति यस्यांतस्सजीवन्मुक्त उच्यते ॥ தேகமூன்றற்கும் விலக்ஷணன் யான், சுத்தசைதன்னியம் யான், பிரஹ்மம் யான் என்று எவன் உள்ளமிருக்கின்றதோ, அவன் ஜீவன்முக்தனெனப்படுகின்றான்." என்பதும், "इदं चैतन्यमेवेति अहं चैतन्यमित्यपि । इति निश्चयशून्यो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥" "यस्य प्रपंचभानं न ब्रह्माकारमपीह न ॥ स्वस्वरूपे स्वयंज्योतिःस्वस्वरूपे स्वयं रतिः।वाचामगोचरानंदो वाङ्मनोगोचरस्स्वयं । अतीतातीतभावो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥" "இது

விடை:—ஆவரணம் விக்ஷேபமென்னு மிரண்டும் அவித்தையின் சக்திகளாம். அவற்றுள்,

---

சைதன்னியமே என்பதும் நான் சைதன்னியம் என்பதுமான இத்தன்மைய நிச்சயமின்றியவன் எவனோ அவன் விதேகமுக்தனே." "எவனுக்குப் பிரபஞ்சத்தோற்ற மில்லையோ, பிரஹ்மாகாரமும் இங்கு இல்லையோ, சுவசொரூபமான சுயஞ்சோதிசொரூபத்தில் சுயம் ரதியுள்ளவனும் வாக்கிற்கெட்டாத ஆநந்தமுடையவனும், சுயம் வாக்கு மனதுக்கெட்டுபவனும், அதிதாதீதத்தன்மையுடையவனும் எவனோ அவன் விதேகமுக்தனே." என்பது முதலிய ௪-வது அத்தியாயம் முழுவதும் தேஜோபிந்தூபநிஷதம்.

"जीवन्मुक्ततया स्वस्थो लोके विहर विज्वरः । अंतस्संत्यक्तसर्वाशो वीतरागो विवासनः । बहिस्सर्वसमाचारो लोके विहर विज्वरः । बहिः कृत्रिमसंरंभो हृदि संरंभवर्जितः । कर्ता बहिरकर्तांतर्लोके विहर शुद्धधीः । त्यक्ताहंकृतिराश्वस्तमतिराकाशशोभनः । अगृहीतकळंकांको लोके विहर शुद्धधीः । उदारः पेशलाचारस्सर्वाचारानुवृत्तिमान्। अंतस्संगपरित्यागी बहिस्संसारवानिव । अंतर्वैराग्यमादाय बहिराशोन्मुखेहितः । अयं बंधुरयं नेति गणना लघुचेतसाम् । उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुंबकम् ॥ ஜீவன்முக்தத்தன்மையினால் சுவஸ்தனாய், உலகத்தில் ஜ்வரம் நீங்கியவனாய்த் திரி. உள்ளே சகலபற்றும் விட்டவனாய் ராகமின்றியவனாய், வாசனை யொழிந்தவனாய், வெளியில் சகல நல்லொழுக்கமு முள்ளவனாய் ஜ்வரம்நீங்கியவனாய்த் திரி.

க ஆவரணசக்தி ஞானத்தால் நாசமாகின்றது. அத ஞல் ஞானிக்கு வேறு பிறப்பில்லை. ஆனல்,

---

வெளியில் கிருத்திருமமான செய்கையுள்ளவனுய், உள்ளத்தில் ஒரு செய்கையுமில்லாதவனுய், வெளியிற் கர்த்தாவாய், உள்ளே அகர்த்தா வாய், சுத்தபுத்தியுள்ளவனுய் உலகத்தில் திரி. அகங்காரத்தை விட்ட வனுய், ஸ்வஸ்தமதியுடையவனுய், ஆகாசத்தைப்போல் சோபிக்கின்றவ னுய், களங்கமான குறிகளைக் கொள்ளாதவனுய், சுத்தபுத்தியுடையவ னுய் உலகத்தில் திரி. உதாரனும் பேசலாசாரமுள்ள (மெத்தென்ற நடையுடைய)வனும் சகல ஆசாரங்களேயும் தழுவியவனுமாய் உள்ளிற் சங்கத்தை விட்டு வெளியில் சம்சாரியைப்போலும் உள்ளே வைராக் கியத்தைக்கொண்டு வெளியில் ஆசைப்படுபவன்போலும் இருப்பாய். இவன் பந்து இவன் பந்துவல்லன் என்று கணித்தல் அற்பசித்தமுள் ளவருக்காம். உதாரசித்தமுடையவருக்கு உலகமே குடும்பமாம்.'' என்பது ஜீவன்முக்தாசாரத்தைக் கூறும் மகோபநிஷதம்.

भ्रष्टबीजोपमा येषां पुनर्जननवर्जिता । वासनारसनाहीना जीवन्मुक्ता हि ते स्मृताः । सत्त्वरूपपरिप्राप्तचित्तास्ते ज्ञानपारगाः । अचित्ता इति कथ्यंते देहांते व्योमरूपिणः ॥ எவர்களுக்கு வறுத்தவித்தையி னைப்போல் மறுபடியும் ஜனித்தலின்றியதான வாசனை யிருக்கின்ற தோ அவர்கள் வாசனைக் கயிறின்றிய ஜீவன்முக்தர்க ளென்று கருதப் படுவர். ஞானத்தின் கரைகண்ட அவர்கள் சத்துவவடிவம் பெற்ற சித்தமுடையவர்களாம். தேகாந்தத்தில் ஆகாசவடிவினராகிய அவர்கள் சித்தமில்லாதவர்க ளென்று சொல்லப்படுகின்றனர்.'' என் பது அந்நபூர்ணேபநிஷதம்.

உ. விக்ஷேபசக்தி (அவித்தியாலேசம்) பிராரப்த பலத்தால் வறுத்த விதையைப்போல இருக்கின்றது.

அதனால் ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத்தோற்ற முண்டாகின்றது.

உ௩௩. வினு:—ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத்தோற்றம் எப்படி யுண்டாகின்றது?

விடை:— க. இரஜ்ஜுஞானத்தால் சர்ப்பப்பிராந்தி நீங்கிய பின்னும் நடுக்கமுதலியவை தோற்றுவதுபோலும்,

உ. கண்ணுடியை அறிந்தவனுக்குப் பிரதிபிம்பம் தோற்றுவதுபோலும்,

௩. மருஸ்தலத்தை யறிந்தவனுக்குக் கானல்ஜலம் தோற்றுவதுபோலும்,

தத்துவஞானிக்கு ஜீவன்முக்திதசையில் பாதிக்கப் பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது.

உ௩௪. வினு:—பாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:— திருஷ்டாந்தம்:— மகாபாரதயுத்தத்தில் துரோணுசாரியரது மரணத்திற்குப்பின் அசுவத்தாமாவோடு யுத்த முண்டாயிற்று. அன்றுதினம் சத்தியசங்கற்பராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா, "இன்று யுத்தம் முடிந்து

வீட்டுக்குத் திரும்பும் வரையிலும் இந்த இரதமும் குதிரைகளும் அப்படியே இருக்கக்கடவன.'' வென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு, யுத்தபூமியில் வந்தார். அங்கே அசுவத்தாமா பிரஹ்மாஸ்திரம் (அக்கினியஸ்திரம்) போட்டார். அதனால் அக்கணத்திலேயே அர்ஜுனனது இரதமும் குதிரைகளும் பஸ்மமாகியும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவாகிய சாரதியின் சங்கற்பபலத்தால் அப்படியே யிருந்து, வீட்டிற்கு வந்தவுடனே சாம்பர்க்குவிய லாய்விட்டன.

சித்தாந்தம் :—

அதுபோல,

க. ஸ்தூலதேகம் இரதம்.

உ. அதற்குப் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டு சக்கரங்கள்.

ங. முக்குணம் கோடி.

ச. பஞ்சப்பிராணன் கயிறு.

ரு. தசேந்திரியங்கள் குதிரைகள்.

சா. சுபாசுபமாகிய சப்தமுதலிய பஞ்சவிஷயங்கள் மார்க்கம்.

எ. மனம் கடிவாளம்.

அ. புத்தி சாரதி (கிருஷ்ணன்).

கூ. பிராரப்தகர்மம் அவரது சங்கற்பம்.

௧0. அகங்காரம் உட்காரு மிடம்.

௧௧. ஆத்மா இரதிக(அர்ஜுனன்)ன்.

௧௨. அவனது வைராக்கியாதி சாதனங்கள் பாணங்கள்.

அவன் இரதத்தில் ஆரூடனாய்ச் சற்சங்கமாகிய இரணபூமியிற் சென்றான். அவனைக் குருவாகிய அசுவத்தாமா, மகாவாக்கிய உபதேசமாகிய பிரஹ்மாஸ்திரத்தா லடித்தார். அதனால் ஞானமாகிய அக்கினி யுதயமாக, அந்தக்ஷணத்திலேயே தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய இரதமுதலிய யாவும் பாத மாயின. என்றாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாகிய சாரதிஸ்தானத்திலுள்ள புத்தியின் பிராரப்தகர்மமாகிய சங்கற்ப பலத்தால் தேகமுதலியவை * ௨. நாசமாகாமல் பிறகும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனையே * ௩. பாதிதாநுவிருத்தி என்பர்.

---

* ௨. எதனது நாச முண்டாகின்றதோ அது நாசத்தின் பிரதியோகியாம்.

(௧) நாசத்தால் அந்தப்பிரதியோகியின் தோற்றமுண்டாகிறது.

(௨) பாதத்தில் பிரதியோகியின் தோற்ற முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் மூன்றுகால அபாவம் (மூன்றுகாலத்திலு மில்லாமை) தோற்றுகிறது.

இது நாசத்திற்கும் பாதத்திற்கு முள்ள பேதம்.

* ௩. குலாலசக்கிரம், தண்டத்தைச் சுற்றுதலாகிய முயற்

இவ்வாறு இது பாதிதமாகிய பிரபஞ்சததோற்றத்தில் திருஷ்டாந்தமாம்.

உ௱ரு. வினா :—விதேகமுக்தி யென்பது யாது ?

விடை :—க. பிரபஞ்சப்பிரதீதி யில்லாமல் பிரஹ்மரூபமாக நிலைத்திருத்தல்,

உ. அல்லது பிராரப்தகர்மம் போகத்தினால் நசித்த பிறகு ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீராகாரமாகப் பரிணமித்தை யடைந்த அஞ்ஞானம் சேதனத்தில் ஒடுங்குதல் விதேக முக்தியாம்.

உ௱சா. வினா:—பிராரத்தம் முடிந்தகாலத்தில் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலேசம் எந்தச் சாதனத்தால் விலயமாகின்றது ?

விடை :—பிராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் அதிக அல்லது குறைந்த மூர்ச்சைக்காலத்தில் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி சம்பவியாது ; வித்துவானுக்கு விதியு மில்லை. என்றாலும் சுழுத்தியைப்போல அந்த மூர்ச்சைக்காலத்திலும் பிரஹ்ம வித்தையின் சம்ஸ்கார மிருத்தலால், அதில் ஆரூடமாகிய சேதனத்தால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலேசம் விலய(நாச)

சியை விட்டபிறகும் வேகத்தின் வலியாற் சுற்றுதல்போல, பாத முண்டாகிய பிறகும் பிராரப்தகர்மத்தால் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோற்றுதல் பாதிதாநுவிருத்தியாம்.

மாகின்றது. காஷ்டத்தி(கட்டையி)லுள்ள அக்கினியினால் துரும்பு முதலியவைகள் எரியத் தானும் எரிதல்போல, அந்தச் சம்ஸ்காரத்தில் ஆரூட(உள்ள) சேதனத்தால் பிரபஞ்சம் நாசமாகத் தானும் (ஞானத்தின் சம்ஸ்காரமும்) நாசமாகின்றது. பிறகு அசங்க சுத்த சச்சிதானந்த சொப்பிரகாச தானேதானாகிய பிரஹ்மம் மிஞ்சுகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினான்காங்கலை
ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவர்ணனம் என்பது
முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினைந்தாங்கலை.

* க. வேதாந்தப்பிரமேய(பதார்த்த)வர்ணநம்.

* ஞேயப் பொருளை நீயு முணர்ந்து
சகல சமுசய வநர்த்த மொழிப்பாய்
முத்தி யாததன் சாதன மியாதா
மதனைப் பெறுமிடைச் சாதன மியாது
விடயம் ஞானத்திற் கியாதென வுணர்க. (க)

ஈசன் றத்துவம் வேறெனக் கொண்டு
துவம்பதப் பொருளைச் செவ்வே யறிக

---

* க. வேதாந்தசாஸ்திரமாகிய பிரமாணத்தா லுண்டாகிய எதார்த்தஞானம் பிரமாவாம்.

௨. அந்தப்பிரமாவால் அறியத்தக்க பதார்த்தம் பிரமேயமாம். அவைகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆகையால் இந்தப் பதினைந்தாங்கலையை விசாரித்தலால் பிரமேயத்திலுள்ள சமுசயம் நிவிருத்தியாகின்றது.

பிரமேயத்திலுள்ள சமுசயத்தை ஸ்ரீ பாலபோதம் என்னும் நூலின் ஒன்பதாவது உபதேசத்திற் காண்க.

* ஞேயம் = அறியப்படுவது.

தற்பதப் பொருளைத் தனியே நாடுக
பிரம மான்மா வொன்றெனக் கொள்ளே. (௨)
அங்குச் சத்தாதி யைசுவ ரியங்கொடு
சச்சிதா நந்தமா மதென் றுமுளதெனு
மிவ்வகை ஞானந் தன்னை யுணர்க. (௩)

உ௩௭. வினா:—மோக்ஷத்தின் சொரூபம் யாது?

விடை:—௧. காரியசகித அஞ்ஞானமாகிய அநர்த்த (பந்த)த்தின் நிவிருத்தியும்,

௨. பரமாநந்தமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிராப்தியும் மோக்ஷத்தின் சொரூபமாம்.

உ௩௮. வினா:—அந்த மோக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷாத் சாதனம் யாது?

விடை:—* ௨. பிரஹ்மாத்மவைக்கியத்தின் அபரோக்ஷஞானம், மோக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷாத் சாதனமாம்.

---

* ௨. "ज्ञानादेवहि संसारविनाशो नैव कर्मणा ॥ ஞானத்தினாலேயே சம்சாரவிநாச முண்டாம்; கர்மத்தினா லன்று." என்னும் நுத்திஸிம்ஹதாபநிஷதம். "अतस्सर्वेषां कैवल्यमुक्तिर्ज्ञानमात्रेणोक्ता न कर्मसांख्ययोगोपासनादिभिः ॥ ஆதலால் எல்லோருக்கும் கைவல்யமுக்தி ஞானமாத்திரத்தினாற் சொல்லப்பட்டதாம். கர்மம், சாங்கியம், யோகம், உபாசனை முதலியவற்றா லன்று." என்னும் முக்திகோபநிஷதமுதலிய சுருதிகளும் இதிற் பிரமாணமாதல் காண்க.

உநகூ. வினு:—மோக்ஷத்திற்கு அவாந்திர(ஞான வாயிலாகச்) சாதனம் யாது?

விடை:—நிஷ்காமகர்மம், உபாசனைமுதலிய அநேகம் மோக்ஷத்திற்கு அவாந்திரசாதனமா யிருக்கின்றன.

உச0. வினு:—அந்த ஞானத்திற்கு விஷயம் யாது?

விடை:—ஆத்மப்பிரஹ்மவைக்கியம் ஞானத்திற்கு விஷயமாம்.

உசக. வினு:—ஆத்மாவின் சொரூபம் யாது?

விடை:—க. தேகேந்திரியப்பிராணமனோபுத்தியஞ் ஞானசூனியங்களுக்கு வேறாய் உ. அகர்த்தாவும், ந. அபோக்தாவும், ச. அசங்கமும், ரு. வியாபகமுமாகிய சா. சேதனம் ஆத்மாவின் சோரூபமாம்.

உசஉ. வினு:—பிரஹ்மத்தின் சொரூபம் யாது?

விடை:—க. நிஷ்பிரபஞ்சமும், உ. அசங்கமும், ந. பரிபூரணமுமாகிய ச. சேதனம் பிரஹ்மத்தின் சோரூபமாம்.

உசந. வினு:—பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் எப்படிப்பட்டது?

விடை:—க. சச்சிதானந்தமாயும், உ. ஐசுவரிய சொரூபமாயும், ந. என்றுமுள்ளது பிரஹ்மாத்மவைக்கியமாம்.

உ௪௪. வினா :—ஞானத்தின் சொரூபம் யாது ?

விடை :—ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதநிச்சயம் ஞானத்தின் சொரூபமாம்.

உ௪௫. வினா :—ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்க (சமீபித்த)சாதனம் யாது ?

விடை :—பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாக மகாவாக்கியார்த்தசிரவணம் செய்தல் ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்க சாதனமாம்.

உ௪௬. வினா :—ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனம் யாது ?

விடை :—க. விவேகம், உ. வைராக்கியம், ௩. ஷட்சம்பத்தி (சமம் தமம் உபரதி திதிக்ஷை சிரத்தை சமாதானம்), ௪. முமுக்ஷுத்துவம், ௫. "தத்" பத "துவம்" பதார்த்தங்களின் சோதனை, ௬. சிரவணம், ௭. மனனம், ௮. நிதித்தியாசனம் என்னும் இவ்வெட்டும் ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனமாம்.

உ௪௭. வினா :—ஞானத்தின் பகிரங்க (தூரத்துள்ள) சாதனம் யாது ?

விடை :—நிஷ்காமகர்மம் நிஷ்காமவுபாசனைமுதலியன ஞானத்தின் பகிரங்கசாதனமாம்.

உசஅ. வினு:—ஞானத்திற்கு எல்லாம் சேர்த்து எத்தனை சாதனங்களாம்?

விடை:—ஞானத்திற்கு எல்லாம் சேர்த்து பதினொரு சாதனங்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினைந்தாங்கலை

வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினாறுங்கலை.

வேதாதபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.

அல்லது

இலகு (சிறிய) வேதாந்தகோசம்.

நிஷ்கள நிஜமெனப் புகலுமே வேதம்
பிரமத் தொருபதோ டாறுங் கலையிலை
நிரவய வத்தொடு நிஷ்களங் காமமெஃ
தென்று மேக ரசமா மதனுக்
கங்கத் தன்மை யணுவு மில்லை. (க)

இரணிய கருப்பஞ் சிரத்தை விண்ணே
யநில மநல நீர்பூ விந்திய
* மனமக மாற்றன் மந்திரந் தவமே
கரும மூலகம் பெயரெனு மிவைதாங்
கலைபதி னாறெனக் கண்டுணர் வாயே. (உ)

சடவுபா தியின்றன் றர்மமா மிவற்றுண்
மலர்நூல் போனாட் கலந்தா சிரயமா
நிஜசி தான்மா சத்தென வுணரே. (ங)

---

* மனம் = மனது. அகம் = அகம்.

இருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அத்தியாத்மதாபம் ௨:—

ஆத்மாவை ஆசிரயித்திருக்கும் ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்கள் அத்தியாத்மமாம். அதிலுள்ள தாபம் (துக்கம்) அத்தியாத்மதாபமாம்.

க. ஆதி :—மானஸதாபம்.

௨. வியாதி :—சரீரதாபம்.

அத்தியாசம் ௨:—

பிராந்திஞானத்தின் (திரிபுக்காட்சியின்) விஷயமும் பிராந்திஞானமும்.

க. அர்த்தாத்தியாசம் :— பிராந்திஞானத்தின் விஷயமாகிய சர்ப்பமுதலியன அல்லது தேகாதிப்பிரபஞ்சம்.

௨. ஞானாத்தியாசம் :— பிராந்திஞானம் (சர்ப்பமுதலியவற்றின் அல்லது தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தின் ஞானம்).

க. சம்பந்தாத்தியாசம் :— கற்பிததாதாத்மியசம்பந்தத்தின் அத்தியாசம்.

௨. சொரூபாத்தியாசம் :—சம்பந்தியின் அத்தியாசம்.

அசம்பாவனை ௨:—அசம்பவத்தின் ஞானம்.

க. பிரமாணகதம்:—பிரமாண(வேத)த்திலுள்ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

உ. பிரமேயகதம்:—பிரமேயத்தி)பிரமாணத்தின் விஷயமாகிய மோக்ஷமுதலியவற்றி)லுள்ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

அகங்காரம் உ:—

க. சுத்தம் :—சுவசொரூபத்தின் அகங்காரம்.

உ. அசுத்தம்:--தேகமுதலிய அநாத்மாக்களின் அகங்காரம்.

க. சாமானியம் :— தேகாதிதர்மங்களி னுத்தேசமில்லாமல் கேவலம் "நான்" என்று எழும்புதல்.

உ. விசேஷம் :— தேகாதிதர்மங்களி(பெயர் ஜாதி முதலியவற்றி)ன் உத்தேசத்தால் "நான்" என்று எழும்புதல்.

க. * க. முக்கியம் :— தேகமுதலியவற்றோடுகூடிய சிதாபாசனையும் கூடஸ்தனை (சாட்சியை)யும் ஒன்றுபடுத்தி, அறியாமையால் சகல சங்காதத்திலும் அகம் ("நான்" என்னும்) சத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு "நான்" என்று எழும்புதல், முக்கிய(சக்திவிருத்தியால் அறியத்தக்க

---

* க. இம்மூவகையகங்காரமும் இவ்வாறே மகோபநிஷதம் ரு-வது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுளது. விரிவஞ்சி இக்கலையில் மூலசுருதிகள் எழுதப்படாமல் இடமாத்திரம் குறிப்பிக்கப்பட்டுளது.

அகம்சப்தத்தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) அகங்காரம்.

உ. அமுக்கியம் :—விவேகியினல் (க) வியவகாரகாலத்தில் தேகாதிகளோடுகூடிய சிதாபாசன்மாத்திரத்திலும், (உ) பரமார்த்ததசையில் கூடஸ்தன்மாத்திரத்திலும் ("நான்" என்னும்) சத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு "நான்" என்று எழும்புதல், இரண்டுவிதமாகிய அமுக்கிய (இலக்ஷணவிருத்தியால் அறியத்தக்க அகம்சப்தத்தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) அகங்காரம்.

அஞ்ஞானம் உ:—

க. சமஷ்டி :—வனத்தைப்போல அல்லது ஜாதியைப்போல அல்லது ஜலாசய(தடாக)த்தைப்போல ஒரு புத்திக்கு விஷயமாவது.

உ. வியஷ்டி:—விருக்ஷங்களைப்போல அல்லது வியக்திகளைப்போல அல்லது நீர்த்துளிகளைப்போல அநேக புத்திகளுக்கு விஷயமாவது.

க. மூலாஞ்ஞானம் :— சுத்தசேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம்.

உ: தூலாஞ்ஞானம்:—குடமுதலியவற்றில் வரையட்ட சேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம். இதுவே அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

க. காரியாஞ்ஞானம்:— பிராந்திஞானமும் அதன் விஷயமும்.

உ. காரணாஞ்ஞானம்:— பிராந்திக்கு ஏதுவான அஞ்ஞானம்.

* உ. அஞ்ஞானத்தின் சக்தி:— அஞ்ஞானத்தின் சாமர்த்தியம்.

க. ஆவரணசக்தி:— அதிஷ்டானத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்:

உ. விக்ஷேபசக்தி:—பிரபஞ்சமும் அதனது ஞானமுமாகிய விக்ஷேபத்தை உண்டாக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்.

ஆத்மா உ:—க. ஜீவாத்மா உ. பரமாத்மா.

ஆவரணம் உ:—க. அசத்துவாபாதகம். உ. அபாநுபாதகம்.

உ. இலக்ஷணம் உ:—

க. சொரூபலக்ஷணம்:— எப்போது மிருப்பதாகிய வியாவர்த்தக (வேறுபிரித்தறிவிக்கும்) லக்ஷணம்.

உ. தடஸ்தலக்ஷணம்:—ஏதேனும் ஓர் காலத்திருப்ப

* உ. சாஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷதம்.

தாகிய வியாவர்த்தகலக்ஷணம். உபலக்ஷணம் என்பதும் இது.

உபாசனை உ:—

க. சகுணம் :— காரணப்பிரஹ்ம(ஈசுவர)காரியப் பிரஹ்மங்(இரணியகருப்பமுதலியவை)களின் உபாசனை.

உ. நிர்க்குணம்:—சுத்தப்பிரஹ்மத்தி னுபாசனை.

கந்தம் உ:—

க. சுகந்தம் (நறுநாற்றம்). உ. துர்க்கந்தம் (தீநாற்றம்).

சத்தம் உ:—

க. வருண(அக்ஷர)வடிவம். உ. ஒலிவடிவம்.

சத்தசம்பந்தம் உ:—

க. சக்திவிருத்தி உ. இலக்ஷணாவிருத்தி.

* ங. சமாதி உ:—

க. சவிகற்பம். உ. நிருவிகற்பம்.

* ச. க. சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி. உ. அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.

சமுசயம் உ:—

க. பிரமாணகதம். உ. பிரமேயகதம்.

---

* ங. சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷதம்.
* ச. முக்திகோபநிஷதம்.

சம்பத்து உ:—

க. தெய்வசம்பத்து. உ. அசுரசம்பத்து.

சம்பந்தம் உ:—

க. சையோகம். உ. தாதாத்மியம்.

ஜாதி உ:— அநேகதர்மி(ஆசிரியங்)களிற் கலந்துள்ள ஒரு தர்மம்.

க. பரம்:—"குட மிருக்கிறது" "பட மிருக்கிறது" என்றிவ்வாறு எங்கும் கலந்துள்ள சத்தை எதுவோ, அதனை நியாயமதத்தில் பர(சிரேஷ்ட)ஜாதி என்பர்.

உ. அபரம்:—சத்தைக்கு வேறாகிய கடத்துவமுதலிய ஜாதியை நியாயமதத்தில் அபர(சிரேஷ்டமில்லாத) ஜாதி என்பர்.

க. வியாப்பியம்:—வியாபகஜாதிக்குள்ளடங்கிய(அற்பதேசத்திலுள்ள) ஜாதி வியாப்பியஜாதியாம். அது மனிதத்தன்மைஜாதிக்குள் ளடங்கிய (ஏகதேசத்திலுள்ள) பிராஹ்மணத்துவம், க்ஷத்திரியத்துவமுதலியஜாதிகள் வியாப்பியஜாதிகளாதல்போல.

உ. வியாபகம்:—வியாப்பியஜாதியினும் அதிகதேசத்திலுள்ள ஜாதி வியாபகஜாதியாம். அது பிராஹ்மணத்துவமுதலிய வியாப்பியஜாதியினும் அதிகதேசத்திலுள்ள மனுஷத்துவஜாதி வியாபகஜாதியாதல்போல. இந்த வியாப்பியம்

வியாபக மென்னும் இரண்டுபேதமும் அபாரத்துவஜாதிக் காம்.

சூக்ஷ்மசரீரம் ௨:—

௧. சமஷ்டி. ௨. வியஷ்டி.

தூலசரீரம் ௨:—

௧. சமஷ்டி. ௨. வியஷ்டி.

நிக்கிரகம் ௨:—

௧. கிரமம்:— இயமநியமாதி எட்டுயோகாங்கங்களால் கிரமமாயுண்டாகும் சித்தநிரோதம் கிரமநிக்கிரகமாம்.

௨. ஹடம்:—பிராணநிரோதமாகிய ஹடத்தால் அல்லது சாம்பவிமுதலிய முத்திரைகளுள் ஏதேனும் ஓர் முத்திரையினப்பியாசத்தால் உண்டாகும் சித்தநிரோதம் ஹடநிக்கிரகமாம்.

பரமஹம்ஸசந்நியாசம் ௨:—

௧. விவிதிஷை:— ஞானவிருப்பத்தால் ஞானத்தை அடையும்பொருட்டுச் செய்துகொள்ளப்பட்ட சந்நியாசம் விவிதிஷாசந்நியாசமாம்.

௨. வித்துவத்:—ஞானத்திற்குப் பிறகு வாசனாக்ஷய மனோநாசதத்துவஞானங்களின் அப்பியாசவாயிலாக ஜீவன்முக்தியிலக்ஷண ஆனந்தத்தின்பொருட்டுச் செய்துகொள்ளப்பட்ட சந்நியாசம் வித்துவத்சந்நியாசமாம்.

* பாதம் உ:—

க. விஷயவடிவபாதம். உ. விஷயிவடிவபாதம்.

பிரபஞ்சம் உ:—

க. பாகியம். உ. ஆந்தரம்.

பிரஞ்ஞை உ:—

க: ஸ்திதப்பிரஞ்ஞை. உ. அஸ்திதப்பிரஞ்ஞை.

* ச. பிரஹ்மம் உ:—

க. சப்தப்பிரஹ்மம், உ. பரப்பிரஹ்மம்.

பிராந்தி உ:—

க. சோபாதிகப்பிராந்தி. உ. நிருபாதிகப்பிராந்தி.

சிருஷ்டி உ:—

க. கிரமசிருஷ்டி (முறையே)யுண்டாவது. உ. யுகபத் சிருஷ்டி (ஒரேகாலத்தில்) உண்டாவது.

க. ஜீவசிருஷ்டி. உ. ஈசுவரசிருஷ்டி.

* ரு. மனதின் நாசம் உ:—

க. சொரூபநாசம். உ. அரூபநாசம்.

---

*இதனைப் பாலபோதம் அ-வது உபதேசத்திற் காண்க.

* ச. திரிபுராதாபிநீயுபநிஷத்தம்.

* ரு. முக்திகோபநிஷத்தம்.

* ௬. மனம் ௨:—

௧. சுத்தம்=காமமின்றியது. ௨ அசுத்தம்=காம சங்கற்பம்.

முக்தி ௨:—

௧. பதப்பிராப்திவடிவம். ௨. ஸ்வரூபப்பிராப்தி வடிவம்.

மோக்ஷாம்சம் ௨:—

௧. அநர்த்தநிவிருத்தி. ௨. பரமாநந்தப்பிராப்தி.

* ௭. யோகம் ௨:—

௧. சாலம்பம்=கைகால்முதலிய வடிவத்தோடுகூடிய மண்டலமுதலிய பற்றுக்கோடாகிய ஆலம்பனமுடையது.

௨. நிராலம்பம்=சகலகாமரூப கர்மங்களினின்று மிக விலகியதாகவும், சகலகாமமுதலிய அந்தக்கரணவிருத்திகளுக்கும் சாக்ஷித்தன்மையாகவும், அதன் ஆலம்பனமின்றியதாகவும் பாவித்தல்.

வாக்கியம் ௨:—

௧. அவாந்தரவாக்கியம். ௨. மகாவாக்கியம்.

* ௮. வாசனை ௨:—

---

* ௬. திரிபுராதாபிநீயுபநிஷதம்.

* ௭. மகாநாராயணோபநிஷதம்.

* ௮. முக்திகோபநிஷதம்.

க. சுபம். உ. அசுபம்.

* கூ. க. சுத்தம். உ. மலினம்.

வாதம் உ:—

க. பிரதிபிம்பவாதம். உ. அவச்சேதவாதம்.

* க0. வித்தை உ:—

க. பரம்=பிரஹ்மஞானம். உ. அபரம்=வேதவேதாங்கசாஸ்திராதிகளாம்.

விபரீதபாவனை உ:—

க. பிரமாணகதம். உ. பிரமேயகதம்.

மூவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அத்தியாத்மமுதலியன ௩:—

க. இந்திரியம் (அத்தியாத்மம்). உ. தேவதை (அதிதெய்வம்). ௩. விஷயம் (அதிபூதம்).

அந்தக்கரணதோஷம்:—௩.

க. மலம்:—ஜன்மஜன்மாந்திரங்களின் பாபம்.

உ. விக்ஷேபம்:—சித்தத்தின் சஞ்சலத்துவம்.

௩. ஆவரணம்:—சொரூபத்தின் அஞ்ஞானம்.

---

* கூ. முக்திகோபநிஷதம்.

* க0. ருத்திராஹிருதயோபநிஷதம்.

அர்த்தவாதம் ௩:—நிந்தையையாவது ஸ்துதியையாவது அறிவிக்கும் வாக்கியம்.

க. அநுவாதம் :—அந்நியப்பிரமாணத்தாற் சித்தித்த அர்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம்; "அக்கினி பனிக்கு மருந்து" என்னும் வாக்கியம்போல.

உ. குணவாதம் :— அந்நியப்பிரமாணவிருத்தமாகிய விதேய அர்த்தத்தைக் குணவாயிலாகத் துதிக்கும் வாக்கியம். பிரகாசமாகிய குணத்தின் சமத்தன்மையால் துதிக்கும் "யூபம் (எக்கியகம்பம்) ஆதித்தன்" என்னும் வாக்கியம்போல.

௩. பூதார்த்தவாதம் :— சுவார்த்தத்தில் பிரமாணமுள்ளதாய் இலக்ஷணையினாலே விதேய அர்த்தத்தின் சிலாக்கியத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் "வஜ்ஜிரஹஸ்தன் புரந்தரன்" என்னும் வாக்கியம்போல.

அவதி ௩:—வரம்பு (எல்லை).

க. ஞானத்தினது உ. வைராக்கியத்தினது. ௩. உபராமத்தினது :— சித்தநிரோதமாகிய உபரதி (உபசாந்தி)யினது.

* கக. அவஸ்தை ௩:—மூன்று தேகவியாபாரங்களின் காலம்.

---

* கக. வராகோபநிஷத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்.

௧. ஜாக்கிரம். ௨. சொப்பனம். ௩. சுழுத்தி.

ஆத்மா ௩:—

௧. ஞானாத்மா :—புத்தி.

௨. மகானாத்மா :—மகத்தத்துவம்.

௩. சாந்தாத்மா :—சுத்தப்பிரஹ்மம்.

ஆத்மாவின் பேதம் ௩:—

௧. மித்தியாத்மா :—ஸ்தூலசூக்ஷ்மசங்காதம்.

௨. கௌணாத்மா :—புத்திரன்.

௩. முக்கியாத்மா :—சாக்ஷி (கூடஸ்தர்).

ஆநந்தம் ௩:—

௧. பிரஹ்மாநந்தம் :— சமாதியில் உண்டாகிய அல்லது சுழுத்தியிலுள்ள பிம்பபூதமாகிய ஆநந்தம்.

௨. விஷயாநந்தம் :— ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயப்பிராப்தியாகிய நிமித்தத்தால் ஏகாக்கிரமாகிய சித்தத்தினுண்டாகும் ஆத்மசொரூபமாகிய ஆநந்தத்தின் க்ஷணிகப் பிரதிபிம்பம். இதனையே இலேசாநந்தமென்றும், மாத்திராநந்தமென்றும் கூறுவர்.

௩. வாசனாநந்தம் :— சுழுத்தியினின் றெழுதல்முதலிய உத்தானதசையில் அநுபவிக்கப்படும் ஆநந்தம்.

இலக்ஷண

௧. அவ்வியாப்தி :— இலக்ஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் இலக்ஷணமிருத்தல். அது பசு கபிலநிறமுடையதெனல்.

௨. அதிவியாப்தி :—இலக்ஷியத்தில் வியாபித்து, இலக்ஷியமல்லாததிலும் அந்த இலக்ஷணமிருத்தல். அது பசு கொம்புள்ளதெனல்.

௩. அசம்பவம் :— இலக்ஷியத்தில் இலக்ஷண மில்லாதிருத்தல். அது பசு பிளவுபட்ட குளம்புகளுடையதெனல்.

உத்தேசமுதலியன ௩ :—

௧. உத்தேசம் :— பெயரைக் கீர்த்தித்(சொல்லு)தல்.

௨. இலக்ஷணம்:—அசாதாரணதர்மம் (ஒன்றிலிருப்பதாகிய தர்மம்).

௩. பரீக்ஷை :—பரீக்ஷித்தல் (அதிவியாப்திமுதலிய தோஷங்களை விசாரித்தல்.)

உலகம் ௩ :—

௧. சொர்க்கம். ௨. மத்தியம், ௩. பாதாளம்.

ஏஷணை ௩ :—இச்சை அல்லது வாசனை.

புத்திரேஷணை. ௨. வித்தேஷணை. ௩. உலகேஷணை.

ணம்:—எல்லோரு மென்னைத் துதிக்கவேண்டும்; ஒருவரு மென்னை நிந்திக்கலாகா தென்னு மிச்சை, அல்லது பர லோக இச்சை.

ஏதுமுதலியன ௩ :—

௧. ஏது. ௨. சொரூபம். ௩. பலம்.

கரணம் ௩ :—கர்மத்தின் சாதனம்.

௧. மனம். ௨. வாக்கு ௩. காயம்.

கர்த்தவ்யமுதலியன ௩ :—

கர்த்தவ்யம் .—செய்யத்தக்க ஞானசாதனம்.

௨. ஞாதவ்யம்:—அறியத்தக்க ஞானத்தின் விஷயம் பிரமாத்மு ஐக்கியம்.)

௩. பிராப்தவ்யம் :—அடையத்தக்க ஞானத்தின் பய னாகிய மோக்ஷம்.

கர்மம் ௩ :—

௧. புண்ணியம். ௨. பாபம். ௩. மிசிரம் (கலப்பு)

* ௧௨. காமம் ௩

க. சஞ்சிதம் :—ஜன்மாந்தரங்களில் சேர்க்கப்பட்ட கர்மம்.

உ. ஆகாமியம் :—வர்த்தமான (இந்த) ஜன்மத்தில் செய்யப்படும் கர்மம்.

௩. பிராரத்தம் :—வர்த்தமான ஜன்மத்தின் ஆரம்பத்திற்கேதுவாகிய கர்மம்.

கர்மமுதலியன ௩ :—

க. கர்மம் :—வேதவிகிதகர்மம்.

உ. விகர்மம் :—வேதத்திற்கு விருத்தமாகிய கர்மம்.

௩. அகர்மம் :—இருவிதகர்மத்தையும் செய்யாதிருத்தல்.

காரணவாதம் ௩ :—

க. ஆரம்பம் :—பட்டன்முதலியவர்களால் செய்யப்பட்ட பழைய வீடு இடிந்துபோக, அதிலுள்ள செங்கல் முதலிய சாமக்கிரிகளால் மறுபடியும் புதுவீட்டை ஆரம்பித்தல்போல, காரியமாகிய பிருதிவிமுதலியவற்றின் நாசத்தன்மைக்குக் காரணமாகிய பரமாணுக்கள் கெடாதிருக்கின்றன. அவற்றால் மறுபடியும் வேறு பிருதிவிமுதலியவற்றின் ஆரம்பம் உண்டாகிறது. இப்படி நியாயமதத்

தில் ஆரம்பவாதம் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் காரியகாரணங்களுக்குப் பேத முண்டு.

உ. பரிணாமம் :—பாலின் பரிணாமம் (வேற்றுருவம்) தயிராதல்போலச் சாங்கியமதத்தில் பிரகிருதியின் பரிணாமம் ஜகத்தாம். உபாசகர்களது மதத்தில் பிரஹ்மத்தின் பரிணாமம், ஜகத்தும் ஜீவனுமாம். இப்படி அவர்கள் பரிணாமவாதம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். இதில் காரியகாரணங்களுக்கு அபேத முண்டு.

௩. விவர்த்தம் :—நிர்விகாரமாகிய இரஜ்ஜுவில் இரஜ்ஜுவாகிய அதிஷ்டானத்திலும் விஷமசத்தையுடைய வேற்றுருவமாகிய சர்ப்ப முண்டாகின்றது. அது இரஜ்ஜுவின் விவர்த்த(கற்பிதகாரிய)மாம். அதுபோல நிர்விகாரப்பிரஹ்மத்தில் அதிஷ்டானப்பிரஹ்மத்திலும் விஷமசத்தையுடைய வேற்றுருவமாகிய ஜகத்துண்டாகின்றது. அது பிரஹ்மத்தின் விவர்த்த(கற்பிதகாரிய)மாம். இப்படி வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் விவர்த்தவாதம் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றது.

இதிலும் காரியகாரணங்களுக்குப் பாதத்திலாகிய அபேத முண்டு.

காலம் ௩.—

க. இறப்பு. உ. எதிர்வு. ௩. நிகழ்வு.

௩௯. குணம் ௩ :—௧. சத்துவம், ௨. இராஜ ௩. தமஸ.

* ௯௧. "सत्त्वरजस्तमांसि च गुणत्रयम् ॥ சத்துவம், இராஜச, தமச என்பன குணத்திரயம் என்பது வராஹோபநிஷத்தும். "सात्त्विकराजसतामसलक्षणानि त्रयो गुणाः । अहिंसा सत्यमस्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाः । अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचसंतोष आर्जवम् । अमानित्वमदंभित्वमास्तिकत्वमहिंसता । एते सर्वे गुणा ज्ञेयास्सात्त्विकस्य विशेषतः । अहं कर्तास्म्यहं भोक्तास्म्यहं वक्ताऽभिमानवान् । एते गुणा राजसस्य प्रोच्यन्ते ब्रह्मवित्तमैः । निद्रालस्यौ मोहरागौ मैथुनं चौर्यमेव च एते गुणास्तामसस्य प्रोच्यंते ब्रह्मवादिभिः । उर्ध्वे सात्त्विको मध्ये राजसोधस्तामस इति । सम्यग्ज्ञानं सात्त्विकम् । धर्मज्ञानं राजसं । तिमिरांधं तामसमिति ॥ சாத்விக ராஜஸ தாமஸ லக்ஷணங்களுடைய மூன்று குணங்களுண்டு. ௧. அஹிம்ஸை, சத்தியம், திருடாமை, பிரம்மசரியம், பிறர் பொருள் கொள்ளாமை, கோபமின்மை, குருபணிவிடை, சௌசம், சந்தோஷம், நேர்மை, கர்வமுடைமையின்மை, டம்பமின்மை, ஆஸ்திகத்தன்மை, அஹிம்ஸித்தன்மை [illegible] சாத்வீக [illegible] ௨. [illegible]

குருமுதலியன ௩ :—

குருமுதலியன நேத்திரத்தின் தர்மமாம். இங்கே குருடாகிய நேத்திரத்தின் தர்மமானது செவிடு ஊமை முதலிய மற்ற இந்திரியங்களின் தர்மங்களையும் குறிப்பிப்பதாயிருக்கின்றது. மந்தத்தன்மையும் தெளிவும் சகல இந்திரியங்களுக்கும் சமமென்றறிக.

௧. குருடு :—நேத்திரத்தால் எவ்விதத்தாலும் தனது விஷயத்தைக் கிரகியாதிருத்தல்.

௨. மந்தத்தன்மை :—இந்திரியத்தால் தனது விஷயத்தைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல்.

௩. தெளிவு :—இந்திரியத்தால் தனது விஷயத்தைத் தெளிவாகக் கிரகித்தல்.

௧௪. பிரஹ்மத்தின் ரூபம் ௩ :—

௧. சகளம். ௨. சகளநிஷ்களம். ௩. நிஷ்களம்.

இராகம், மைதுனம், இருட்டு என்னும் இவை தாமஸனது குணங்களென்று பிரஹ்மவாதிகளால் சொல்லப்படும். மேலே சாத்துவிகமும், நடுவில் இராஜஸமும், கீழே தாமஸமும் என்க. நல்ல ஞானம் சாத்துவிகமும், தர்மஞானம் இராஜஸமும், அறியாமை தாமஸமுமாம் என்க" என்பது சாரீரகோபநிஷதம்.

சத்தை ௩ :—

க. பாரமார்த்திகம். உ. வியாவகாரிகம். ௩. பிராதிபாஸிகம்.

* சம்பந்தம் ௩ :—

க. சையோகம். உ. சமவாயம். ௩. தாதாத்மியம்.

சரீரம் ௩ :—

க. ஸ்தூலம். உ. சூக்ஷ்மம். ௩. காரணம்.

ஜாக்கிரம் ௩ :—

க. ஜாக்கிரஜாக்கிரம் :—வர்த்தமான ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகும் சொரூபசாக்ஷாத்காரம்.

உ. ஜாக்கிரசொப்பனம் :—ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகும் சென்ற அல்லது இனி வரும் விஷயங்களைச் சிந்தித்தலாகிய மனோராஜ்யம்.

௩. ஜாக்கிரசுழுத்தி :—ஜாக்கிரத்தில் பிராந்தியினுல் உண்டாகும் ஜடசொரூபமாகிய விருத்தி.

சிரவணமுதலியவற்றின் பலம் ௩ :—

க. பிரமாணசமுசயநாசம். உ. பிரமேயசமுசயநாசம். ௩. விபரீயநாசம்.

* இதன் விவரம் விருத்திப்பிரபாகரத்திற் காண்க.

ஜீவன் ௩ :—

க. பாரமார்த்திகன் :—சாக்ஷி (கூடஸ்த) சேதனம்.

உ. வியாவகாரிகன்:—சாபாஸ அந்தக்கரணரூபஜீவன்.

௩. பிராதிபாஸிகன் :— சாபாஸ அந்தக்கரணரூப வியாவகாரிகஜீவனிடத்திற் சொப்பனத்தில் அத்தியஸ்த மாகும் ஜீவன்.

* கரு. க. விசுவன் :— ஜாக்கிரத்தில் மூனறு தேகத்திற்கும் அபிமானியாகிய ஜீவன்.

உ. தைஜஸன் :—சொப்பனத்தில் ஸ்தூலதேகத்தி னபிமானத்தை விட்டுச், சூக்ஷ்மம் காரண மென்னும் இரண்டு தேகங்களின் அபிமானியாயுள்ள அதே ஜீவன்.

௩. பிராஞ்ஞன்:—சுழுத்தியில் ஸ்தூலசூக்ஷ்மதேகங் களின் அபிமானத்தை விட்டுக், காரணதேக மொன்றன் அபிமானியாயுள்ள அதே ஜீவன்.

சுழுத்தி ௩ :—

க. சுழுத்திஜாக்கிரம்:—சாத்விகவிருத்திபூர்வகமாகிய சுகசுழுத்தி.

உ. சுழுத்திசொப்பனம் :—இராஜஸவிருத்திபூர்வகமா கிய துக்கசுழுத்தி.

---

* கரு. வைபங்களும் வாரமும்.

௩. சுழுத்திசுழுத்தி:-தாமஸவிருத்திபூர்வகமாகிய காட (ஆழ்ந்த)சுழுத்தி.

சுழுத்திமுதலியன ௩ :—

௧. சுழுத்தி. ௨. மூர்ச்சை. ௩. சமாதி.

சொப்பனம் ௩ :—

௧. சொப்பனஜாக்கிரம் :—எதார்த்தமாகிய பொருளைச் சொப்பனத்திற் காணுதல்.

௨. சொப்பனசொப்பனம் :—சொப்பனத்தில் இரஜ்ஜுசர்ப்பமுதலிய பிரதீதிகளைக் காணுதல்.

௩. சொப்பனசுழுத்தி :—கண்ட சொப்பனத்தின் மறதி (நினைவின்மை).

ஞாதாமுதலியன ௩:—

௧. ஞாதா (காண்பான்). ௨. ஞானம் (காட்சி) ௩. ஞேயம் (காணப்படுபொருள்

ஞானப்பிரதிபந்தகம் ௩:—

௧. சம்சயம். ௨. அசம்பாவனை. ௩. விபரீதபாவனை.

ஞானமுதலியன ௩ :—

ஞானம். ௨. வைராக்கியம். ௩. உபரதி.

தாதாத்மியம் ௩ :—

க. பிரமஜதாதாத்மியம்:—அகங்காரத்திற்குச் சாக்ஷியினேடுள்ள தாதாத்மியம்.

உ. சகஜதாதாத்மியம்:— அகங்காரத்திற்குச் சிதாபாஸனேடுள்ள தாதாத்மியம்,

௩. கர்மஜதாதாத்மியம்:— அகங்காரத்திற்கு ஸ்தூலதேகத்தோடுள்ள தாதாத்மியம்.

*கச. தாபம் ௩:—துக்கம்.

க. அத்தியாத்மம் :—ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்களி லுண்டாகும் ஆதிவியாதியாகிய துக்கம், அத்தியாத்மதாபமாம்.

உ. அதிதெய்வம் :—தெய்வத்தினாலுண்டாகும் சீதம் உஷ்ணம் பெருமழை மழையின்மை மின்னல் இடி பூகம்பமுதலிய துக்கம், அதிதெய்வதாபமாம்.

௩. அதிபூதம் :—தனது சரீரத்திற்கு வேறாகிய தேகத்திற்கு விஷயமாகும் பிராணி(திருடர் புலி சத்துருமுதலியவை)களால் உண்டாகும் துக்கம், அதிபூததாபமாம்.

ஜாதமுதலியன ௩ :—

---

*கச. முதல்வேறுபா[illegible]

௧. நாதம் :—ஓங்காரம் அல்லது சத்தகுணம் அல்லது பரைமுதலிய (௪) வாக்குகள்.

௨. விந்து :— ஓங்காரத்தின் அலக்ஷியார்த்தமாகிய துரியபதம்.

௩. கலை :—ஓங்காரத்தின் அகாராதி மாத்திரை; பரைவாக்காகிய அம்சம் (சத்தத்தின் அவயவம்).

நிவிருத்தி ௩ (தாதாத்மியத்தின்) :—

௧. பிரமஜத்தின் நிவிருத்தி :—ஞானத்தினால் பிராந்தி (அவிவேகம்) நாசமாக, பிரமஜதாதாத்மியத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

௨. சகஜத்தின் நிவிருத்தி :—சகஜதாதாத்மியத்திற்கு ஞானத்தால் பாதமும், ஞானியின் தேகம் விழுந்தபின் நாசமு முண்டாகின்றது.

௩. கர்மஜத்தின் நிவிருத்தி :—ஞானியின் கர்மஜதாதாத்மியம் பிராரத்தபோகம் முடிவாகவே நிவர்த்தியாகின்றது.

பாபகர்மம் ௩ :—

௧. உத்கிருஷ்டம். ௨. மத்திமம். ௩. சாமானியம்.

புண்ணியகர்மம் ௩ :—

௧. உத்கிருஷ்டம். ௨. மத்திமம். ௩. சாமானியம்.

பிரபஞ்சம் ௩:—

௧. ஸ்தூலம். ௨. சூக்ஷ்மம். ௩. காரணம்.

பிரஹ்மம் ௩:—

௧. விராட்டு. ௨. இரணியகருப்பன். ௩. ஈசுவரன்.

பிராணாயாமம் ௩:—

௧. பூரகம். ௨. கும்பகம் ௩. இரேசகம்.

பிராரத்தம் ௩:—

௧. இச்சை. ௨. அநிச்சை. ௩. பரேச்சை.

* ௧௭. மனோநாசாதி ௩:—

௧. மனோநாசம். ௨. வாசனாக்ஷயம். ௩. தத்துவஞானம்.

மிசிரகர்மம் ௩:—

௧. உத்கிருஷ்டம். ௨. மத்திமம். ௩. சாமானியம்.

மூர்த்தி ௩:—

௧. பிரஹ்மா. ௨. விஷ்ணு. ௩. சிவன்.

---

* ௧௭. அன்னபூர்ணோபநிஷதம், முக்திகோபநிஷதம்.

* ௧௮. வாசனை ௩:—

௧. தேகவாசனை. ௨. லோகவாசனை. ௩. சாஸ்திரவாசனை.

வாதமுதலியன ௩:—

௧. வாதம்:—குருசிஷ்யசம்வாதம்.

௨. ஜல்பம்:-யுக்திப்பிரமாணங்களில் வல்ல பண்டிதர்களின் பரமதத்தினைக் கண்டித்துத் தன்மதத்தைப் பூஷிக்கும் வாதம்.

௩. விதண்டை:—மூர்க்கர்களது பிரமாணயுக்தியில்லாத வாதம்; அல்லது தன்.பக்ஷத்தை ஸ்தாபித்துப் பரபக்ஷத்தைக் கண்டித்தல். அது ஸ்ரீஹர்ஷமிசிராசாரியர் கண்டனகிரந்தத்தில் செய்திருப்பது போன்றதாம்.

விதிவாக்கியம் ௩:—

௧. அபூர்வவிதி:— அபூர்வக்கிரியையை விதிக்கும் வாக்கியம்.

௨. நியமவிதி:—அடையப்பட்ட இரண்டு பக்ஷங்களில் ஒன்றை விதிக்கும் வாக்கியம்.

௩. பரிசங்கியாவிதி:—இரண்டு பக்ஷத்தில் ஒன்றன் நிஷேதத்தை விதிக்கும் வாக்கியம்.

---

* ௧௮. மூன்றுசேர்ப்பிக்ஷதம்.

வேதத்தின் காண்டம் ௩ :—

க. கர்மம். உ. உபாசனை. ௩. ஞானம்.

நால்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

அநுபந்தம் ௪ :—தன்னை அறிந்த பிறகு புருஷனைக் கிரந்தத்தில் பொருத்துவது.

க. அதிகாரி:—மலவிக்ஷேபதோஷங்களில்லாது, அஞ்ஞானதோஷமுள்ளவனாய், விவேகமுதலிய நான்கு சாதனங்களோடுகூடிய புருஷன் வேதாந்தத்திற்கு அதிகாரி.

உ. விஷயம் :— பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியம் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் விஷய(பிரதிபாத்திய)மாம்.

௩. பிரயோஜனம் :—சகல துக்கநிவிருத்தியும் பரமாநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷம்.

௪. சம்பந்தம் :—கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் பிரதிபாதகப்பிரதிபாத்தியத்தன்மையாகிய சம்பந்தமாம்.

* கசு. அந்தக்கரணம் ௪ :—

க. மனம் :—சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் கண்டம்.

உ. புத்தி :—நிச்சயமாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் முகம்

* கசு. பைங்கலோபநிஷதம், ஸ்காந்தோபநிஷதம்

௩. சித்தம்:—சிந்தி(ஸ்மரி)த்தலாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் நாபி.

௪. அகங்காரம்:—அகந்தையாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் ஹிருதயம்.

அவச்சேதகம் ௪:— ௧. வேறுபிரித்தறிவிப்பதான வியாவர்த்தகத்தினை அவச்சேதக மென்பர்.

௧. விசேஷணம்:—தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறு பிரித்தறிவிப்பது. (உ-ம்) நீலக்குடத்திலுள்ள நீலநிறம் தனது ஆசிரயமாகிய குடத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து அக்குடத்தை மற்ற வெண்குடமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதா யிருப்பதுபோல.

௨. உபாதி:— தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபிரிவித்தறிவிப்பது. (உ-ம்) கடம் தனது ஆசிரயமாகிய கடாகாயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாது அக்கடாகாயத்தினை மற்ற மடாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறு பிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பதுபோல.

௩. உபலக்ஷணம்:—யாதாலும் ஓர்காலத்தில் ஓர்தேசத்திலிருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயத்தை பிறவற்றினின்றும்

வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்.) காகம் யாதேனும் ஓர்காலத்து ஓர்தேசத்திருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயமான தேவதத்தனது வீட்டை மற்றைய வீடுகளினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதா யிருப்பதுபோல.

௪. உபரஞ்சகம்:—இயல்பாய்ப் பெறப்பட்ட தர்மமாய்த் தனது ஆசிரயத்தை வேறு பிரிவித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்.) நிரவயவத்தன்மை, விபுத்தன்மை, சேதிக்கப்படாமைமுதலியன இயல்பாய்ப்பெறப்பட்ட தர்மமாய்த் தம் ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தை வேறுபிரித்தறிவிப்பது போல.

அவச்சேத்தியம் ௪:—வேறுபிரித்தறிவித்தலாகிய அவச்சேதகமுடையதனை அவச்சேத்தியம், அவச்சின்னம், வியாவிருத்தம், வியாவர்த்தியம், வியாவர்த்தநீயம் என்பர்.

௧. விசிஷ்டம்:—விசேஷணமுடையது.

௨. உபகிதம்:—உபாதியுடையது.

௩. உபலக்ஷிதம்:—உபலக்ஷணமுடையது.

௪. உபரஞ்சிதம்:—உபரஞ்சகமுடையது.

ஆர்த்தன்முதலிய பக்தர் ௪:—

௧. ஆர்த்தன் :—அத்தியாத்மமுதலிய துக்கங்களால் வியாகுலமுள்ளவன்.

௨. ஜிஞ்ஞாசு :—பகவானது உண்மையை அறியு மிச்சையுடையவன்.

௩. அர்த்தார்த்தி :— இகலோகபரலோகபோகங்களில் இச்சையுடையவன்.

௪. ஞானி :—ஜீவன்முக்தனாகிய வித்துவான்.

* ௨௦. அவஸ்தை ௪ :—

௧. ஜாக்கிரம். ௨. சொப்பனம். ௩. சுழுத்தி. ௪. துரியம்.

* ௨௧. அவஸ்தாஸ்தானம் ௪:—

௧. ஜாக்கிரஸ்தானம் நேத்திரம். ௨. சொப்பனஸ்தானம் கண்டம் ௩. சுழுத்திஸ்தானம் இருதயம். ௪. துரியஸ்தானம் உச்சி.

ஆசிரமம் ௪ :—

௧. பிரஹ்மசரியம். ௨. கிரகஸ்தம். ௩. வானப்பிரஸ்தம். ௪. சந்நியாசம்.

உற்பத்திமுதலிய கிரியைகள் ௪ :—இங்கே கிரியை என்னும் சத்தத்தால் கிரியையாகிய கர்மத்தின் பலம் சொல்லப்படுகின்றது.

---

*௨௦. *௨௧. பிரஹ்மோபநிஷதம், சாரீரகோபநிஷதம், பரப்பிரஹ்மோபநிஷதம்.

க. உற்பத்தி :—முதற்கணம் (ஜன்மம்). குலாலனது கிரியைக்குப் பயனாகிய குடத்தின் உற்பத்திபோல.

உ. பிராப்தி :—நடத்த லென்னும் கிரியையின் (இச்சித்த இடத்தை அடைதலாகிய) பலம்.

ங. விகாரம் :—அந்நியவுருவத்தையடைதல். சமையற்கிரியை(தொழிலு)க்குப் பயனாகிய அந்நத்தின் விகாரம் (திரிபு) போல.

ச. சம்ஸ்காரம் :—(க) மலத்தின் நிவிருத்தி. (உ) குணத்தின் பிராப்தி என்னும் பேதத்தால் சம்ஸ்காரம் இரண்டுவகையாம். (க). வஸ்திரத்தைக் கழுவுதலாகிய கிரியைக்குப் பயனாகிய மலநிவிருத்திபோலும். (உ). குசும்பாவில் வஸ்திரத்தை நனைத்தலாகிய கிரியைக்குப் பயனாகிய இரத்தகுணத்தின் உற்பத்திபோலும்.

சத்தப்பிரவிருத்தியின் நிமித்தம் ச :—

க. ஜாதி. உ. குணம். ங. கிரியை. ச. சம்பந்தம்.

சமாதிவிக்கினம் ச :—

க. இலயம். உ. விக்ஷேபம். ங. கஷாயம். ச. இரஸாஸ்வாதம்.

சந்நியாசம் ச :—

க. குடீசகம். உ. பகூதகம். ங. ஹம்ஸம். ச. பரமஹம்ஸம்.

சித்தநிரோதயுக்தி ௪ :—

௧. அத்தியாத்மவித்தை. ௨. சாதுசங்கம். ௩. வாசனாத்தியாகம். ௪. பிராணாயாமம்.

* ௨௨. சிரவணாதி ௪ :—

௧. சிரவணம். ௨. மனனம். ௩. நிதித்தியாசனம். ௪. சமாதி.

தர்மமுதலியன ௪ :—நான்கு புருஷார்த்தம்.

௧. தருமம் :—சகாம அல்லது நிஷ்காம புண்ணியம்.

௨. அர்த்தம் :—இந்தவுலகத்திலும் பரலோகத்திலுமுள்ள போகத்திற்குச் சாதனங்களாகிய திரவியமுதலியன.

௩. காமம் :—இகலோகபரலோகங்களின் போகம்.

௪. மோக்ஷம் :—அநர்த்தநிவிருத்தி ஆநந்தப்பிராப்தி.

பரிசம் ௪ :—

௧. சீதம். ௨. உஷ்ணம். ௩. மிருது. ௪. கடினம்.

* ௨௩. பிரஹ்மவித்துமுதலியோர் ௪ :—

௧. பிரஹ்மவித்து:—நான்காவது பூமியிலுள்ளஞானி.

௨. பிரஹ்மவித்வரன்:—ஐந்தாம் பூமியிலுள்ளஞானி.

௩. பிரஹ்மவித்வரியான்:—ஆறாம் பூமியிலுள்ளஞானி.

---

* ௨௨. அத்தியாத்மோபநிஷதம்.

* ௨௩. வராகோபநிஷதம் ௪-வது அத்தியாயம்.

௪. பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன் :— ஏழாம் பூமியிலுள்ள ஞானி.

பிரமாணம் ௪ :—பிரமாஞானத்திற்குக் கரணம் பிரமாணம். இங்கே நான்கு பிரமாணங்களைக் கூறுதல் நியாயசாஸ்திரத்தின்படியாம்.

௧. பிரத்தியக்ஷம். ௨. அநுமானம். ௩. உவமானம். ௪. சத்தம்.

புருஷார்த்தம் ௪ :—

௧. தருமம். ௨. அர்த்தம். ௩. காமம். ௪. மோக்ஷம்.

பூஜாபாத்திரம் ௪ :—

௧. பிரஹ்மநிஷ்டர். ௨. முமுக்ஷு ௩. பக்தன் ௪. சுவதர்மநிஷ்டன்.

பூதக்கிராமம் ௪ :—யோனி.

௧. ஜராயுஜம் :—கருப்பையினின்று தோன்றும் மனிதர் மிருகமுதலியன.

௨. அண்டஜம் :—முட்டையினின்று தோன்றும் பறவை பாம்புமுதலியன.

௩. உற்பிஜ்ஜம்:—வித்து வேர் கிழங்கு கொம்பு கொடிமுதலியவற்றினின்றுண்டாகும் விருக்ஷமுதலியன

ச. சுவேதஜம் :— வேர்வைமுதலியவற்றினின்று தோன்றும் பேன் மூட்டைப்பூச்சிமுதலியன.

* உச. மைத்திரிமுதலியன ச :—

க. மைத்திரி:—பணமுள்ளவனிடத்திலாவது, குணத்திறற் சமானமானவனிடத்திலாது, ஈசுவரபக்தனிடத்திலாவது, விஷயி கர்மி உபாசகர்களிடத்திலாவது "இவர்கள் என்னுடையவர்கள்" என்றுண்டாகும் புத்தி.

உ. கருணை :— துக்கமுடையவன், குணத்தினால் தாழ்ந்தோன், அஞ்ஞானி, ஜிஞ்ஞாசு என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இரக்கம்.

ங. முதிதை :—புண்ணியவான், குணத்தினால் மேற்பட்டவன், ஈசுவரன், முக்தன் என்னு மிவர்களிடத்தி லுள்ள பிரியம்.

ச. உபேக்ஷை :—பாவி, அவகுணன், துவேஷி, பாமரன் என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இராகத்துவேஷமில்லாமையாகிய உதாசீனத்தன்மை.

* உரு. மோக்ஷத்துவாரபாலகர் ச:—

க. சமம். உ. சந்தோஷம். ங. விசாரம் (விவேகம்). ச. சாதுசங்கம்.

---

* உச. வராகோபநிஷதம்.

* உரு. மகோபநிஷதம் ச-வது அத்தியாயம்.

யோகபூமி ௪ :—

௧. வாக்குலயம். ௨. மனோலயம். ௩. புத்தி லயம். ௪. அகங்காரலயம்.

வருணம் ௪ :—

௧. பிராஹ்மணன். ௨. க்ஷத்திரியன். ௩. வைசி யன். ௪. சூத்திரன்.

வர்த்தமான ஞானப்பிரதிபந்தம் ௪ :—

௧. விஷயாசக்தி. ௨. புத்திமந்தத்தன்மை. ௩. குதர்க்கம். ௪. விபரீததுராக்கிரகம்.

வர்த்தமானஞானப்பிரதிபந்த நிவிருத்தியின் ஏது ௪ :—

௧. சமமுதலியன :—*இது விஷயாசக்தியை நிவர்த் திப்பது.*

௨. சிரவணம் :—*இது புத்தியின் மந்தத்தன்மையை நிவர்த்திப்பது.*

௩. மனனம் :—*இது குதர்க்கத்தை நிவர்த்திப்பது.*

௪. நிதித்தியாசனம்:—*இது விபரியயத்தி(விபரீதபாவ னையி) லுண்டாகும் துராக்கிரக அகங்கதையை நிவர்த்திப் பது.*

விவேகமுதலியன ௪ :—

௧. விவேகம். ௨. வைராக்கியம். ௩. ஷட்சம்பத்தி. ௪. முமுக்ஷுத்துவம்.

வேதம் ௪ :—

௧. இருக்கு. ௨. யஜுர். ௩. சாமம். ௪. அதர்வணம்.

ஐவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அஞ்ஞானத்தின் பேதம் ரு:—அஞ்ஞானத்தில் வேதாந்தாசாரியர்களின் மதபேதம்.

௧. மாயைஅவித்தைவடிவம் :— சிலர் (வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள்) அஞ்ஞானத்தை மாயை (சமஷ்டி அஞ்ஞானமய ஈசுவரவுபாதி) அவித்தை (வியஷ்டி அஞ்ஞானமய ஜீவவுபாதி) வடிவமாக ஒப்பியிருக்கின்றனர்.

௨. ஞானக்கிரியாசக்திவடிவம் :— சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஞானசக்திக் கிரியாசக்தியாகக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

௩. விக்ஷேப ஆவரணவடிவம் :—சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஆவரணவடிவ மென்றும் விக்ஷேப (த்திற்கு ஏதுவாகியசக்தி)வடிவ மென்றும் கொள்ளுகின்றனர்.

௪. சமஷ்டிவியஷ்டிவடிவம் :—சிலர் அஞ்ஞானத்

தைச் சமஷ்டி (ஈசுவரவுபாதி) வியஷ்டி (ஜீவவுபாதி) வடிவ மென்று கொள்ளுகின்றனர்.

௫. காரணவடிவம் :—சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய மூலப்பிரகிருதிமய ஈசுவரவுபாதிவடிவமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அந்தப்பக்ஷத்தில் ஜீவன் காரிய(அந்தக்கரண)வுபாதிவுடையவனாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனன்.

அபாவம் ௫ :—இல்லையென்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம்.

௧. பிராகபாவம் :—காரியத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுள்ள காரியத்தின் அபாவம் (முன்னின்மை).

௨. பிரத்துவம்சாபாவம்.—நாசத்திற்குப் பின் உண்டாகும் அபாவம் (அழிவுபாட்டின்மை).

௩. அந்நியோந்நியாபாவம் :— ஒன்றிலொன்றின்மை. அது உருவபேதம்போலும், கடபடங்களின் பேதம்போலுமாம்.

௪. அத்தியந்தாபாவம் :—மூன்றுகாலத்திலு மில்லாமை (முழுதுமின்மை). அது வாயுவில் உருவமில்லாமை போலும்.

௫. சாமயிகாபாவம் :—ஓர்(எடுத்துக்கொள்ளும்)சம

பத்தில் பூமிமுதலியவற்றில் உண்டாகும் குடத்தின் அபாவம்.

* உ௬. அவஸ்தை ரு :—

க. ஜாக்கிரம். உ. சொபனம். ௩. சுழுத்தி. ௪. துரியம். ரு. துரியாதீதம்.

இயமம் ரு :—

க. அஹிம்சை. உ. சத்தியம். ௩. பிரஹ்ம சரியம். ௪. அபரிக்கிரகம்—சிருவாகத்திற்கு அதிகமாகத் தனத்தைக் கொள்ளாதிருத்தல். ரு. அஸ்தேயம்—கள்ளாமை (திருடாதிருத்தல்).

* உ௭. உபவாயு ரு :—

க. நாகன் :—வார்த்திக்கேதுவாகிய வாயு. இருதயம் ஸ்தானம்.

உ. கூர்மன் :— கண்ணிமைத்தற்கேதுவாகிய வாயு ஆசனம் ஸ்தானம்.

௩. கிரிகரன் :—தும்மலுக்கேதுவாகிய வாயு. நாபி ஸ்தானம்.

௪. தேவதத்தன் :—கொட்டாவி விடுவதற் கேதுவாகிய வாயு. கண்டம் ஸ்தானம்.

---

* உ௬. மண்டலப்பிராஹ்மணோபநிஷதம்.

* உ௭. பிரஹ்மவித்தியோபநிஷதம், பைங்கலோபநிஷதம்.

௫. தனஞ்சயன்:—வீங்குதற்கேதுவாகிய வாயு. சர்வாங்கம் ஸ்தானம்.

ஏதுப்போலி ௫.:— (ஹேத்வாபாசம்) ஏதுவின் இலக்கண (சாத்தியத்தின் சாதகத்துவ)மில்லாததாய், ஏதுவைப் போலத்தோற்றும் துஷ்ட ஏது, அல்லது ஏதுவின் ஆபாசம் (தோஷம்), ஏதுப்போலியாம்.

க. சவ்வியாபிசாரம்:—துணிபொருளாகிய சாத்தியத்தின் (அக்கினியின்) ஆசிரய(பர்வத)த்திலும், அதன் அபாவத்தின் ஆசிரயத்தி(மடுவி)லும் இருக்கும் ஏது, சவ்வியபிசாரமாம். அது 'பர்வதம் அக்கினியுடையது; பிரமேயமா(அளவையால் அளக்கத்தக்கதா)கலின்' என்பதாம். இதனையே அநைகாந்திக(பிறழ்ச்சியுடைய)ஏதுவென்றும் கூறுவர்.

உ. விருத்தம்:—சாத்தியமல்லாவிடத்து வியாபித்திருக்கும் ஏது, விருத்தமா(மாறுகொள்வதா)ம். அது 'சத்தம் நித்தியம்; கிரியாஜந்நியமா யிருத்தலால்' என்னும் ஏது, சாத்திய(நித்திய)மல்லா அநித்தியத்தில் வியாபித்திருக்கின்றது; ஏனெனின், எது கிரியாஜந்நியமோ, அது அநித்தியமாம், கடம்போல என்னும் நியமமிருத்தலால் என வரும்.

௩. சற்பிரதிபக்கம்:—சாத்தியத்தின் அபாவத்தைச்

சாதிக்கும் அன்னிய ஏது எதற்கிருக்கின்றதோ, அது சற்பிரதிபக்கமா(மறுதலையுடையதா)ம். அது 'சத்தம் நித்தியமாம்; செவிக்கு விஷயமாதலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்திய(நித்தியத்துவ)த்தின் அபாவத்தைச் சாதிக்கும், 'சத்தம் அநித்தியமாம்; காரியமாகையால், கடத்தைப்போல' என்னும் ஏதுப்போல. யாது காரியமோ, அது அநித்தியமேயாம்.

௪. அசித்தம்:—ஏதுவின் சொரூபம் பக்ஷத்திற் பெறப்படாமை அசித்தம்(பேறில்லது). அது, 'சத்தம் குணமாம்; நேத்திரஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்; உருவத்தைப்போல'. என்பது இங்கே கண்ணிற்கு விஷயமாதலாகியஏதுவின் சொரூபம் சத்தமாகிய பக்ஷத்தில்லை; ஏனெனின், சத்தம் சிரவணஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்.

௫. பாதிதம்:—எதனது சாத்தியத்தின் அபாவம் வேறொரு பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதோ, அது பாதிதம்(மறுப்புடையது). அது 'அக்கினி சூடில்லாதது; திரவியமாயிருத்தலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்தியத்தி(உஷ்ணமின்மையி)ன் அபாவம்(சூடு)தொக்கிந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகின்றது என்பதுபோல.

கர்மம் ௫ :—

க. நித்தியம் :—எப்போதும் செய்யவேண்டிய கர்மம் (ஸ்நானசந்திமுதலியன).

உ. நைமித்திகம் :—ஏதேனுமோர் நிமித்தத்தை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டியகர்மம்(கிரகணசிராத்தமுதலியன).

௩. காமியம் :—காமத்தின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம் (யாகாதிகள்).

௪. பிராயச்சித்தம் :— பாவநிவிருத்தியின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம்.

௫. நிஷித்தம் :— செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டுச் சொல்லப்பட்ட கர்மம் (பிரஹ்மஹத்திமுதலியன).

*உ௮. கர்மேந்திரியம் ௫ :—

க. வாக்கு. உ. பாணி. ௩. பாதம். ௪. உபஸ்தம். ௫. குதம்.

கியாதி ௫ :—தோற்றுதலும் சொல்லுதலுமாகிய வியவகாரம்.

க. அசத்கியாதி :—சூநியவாதிகள். அசத்தாகிய(சொரூபமில்லாத) சர்ப்பத்தின் தோற்றமும் சொல்லுதலும் இரஜ்ஜு தேசத்தில் ஒப்புகின்றார்கள்.

---

* உ௮. பைங்கலம், வராகம்முதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

உ. ஆத்மக்கியாதி :- க்ஷணிகவிஞ்ஞானவாதிகள் ஒப்பியிருக்கும் க்ஷணிகபுத்தியாகிய ஆத்மாவின் சர்ப்பரூபத் தோற்றமும் சொல்லுதலுமாம்.

௩. அந்நியதாக்கியாதி:— நையாயிகர் புற்றுமுதலிய தூரதேசத்திலுள்ள சர்ப்பத்தின் பிரதீதியும் (தோற்றமும்) சொல்லுதலும் தோஷபலத்தினாலே இரஜ்ஜுதேசத்தில் ஒப்புகிறார்கள். அது அந்நியதாக்கியாதியாம். அல்லது இரஜ்ஜுவாகிய ஞேயத்திற்குச் சர்ப்பரூபமாகிய ஞானம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள்; அது அந்நியதாக்கியாதியாம்.

௪. அக்கியாதி.— சாங்கியப்பிரபாகரமதாநுசாரிகள், "இது சர்ப்பம்" என்னுமிடத்து, "இது" என்னும் அமிசம் இரச்சுவின் இதுவென்னுந்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம்; "சர்ப்பம்" என்பது முன்கண்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமாம்; தோஷபலத்தால் இவ்விரண்டுஞானங்களது அக்கியாதி அதாவது அவிவேகம் (பேதத்தோற்றாமின்மை) உண்டாகின்றதென்று ஒப்புகிறார்கள். அது அக்கியாதியாம்.

௫. அநிர்வசனீயக்கியாதி :—வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் இரஜ்ஜுவில் அநாதி அவித்தையால் அநிர்வசநீய (சத்தசத்விலக்ஷண) சர்ப்பமும் அதன் ஞானமும் உண்டா

கின்றன. அதனது கியாதி என்னும் தோற்றமும் சொல் லுதலுமாகிய வியவகாரம் அநிர்வசனீயக்கியாதியாம்.

கிலேசம் ரு :—

க. அவித்தை :—(க). துக்கத்தில் சுகபுத்தி. (உ). அநாத்மாவில் ஆத்மபுத்தி. (ந). அநித்தியத்தில் நித்தி யபுத்தி. (ச). அசுத்தத்தில் சுத்தபுத்தி என்பனவாம் இது நான்குவிதமாகிய காரிய அவித்தையாம்.

உ. அஸ்மிதை :— சாக்ஷிபுத்திகளின் ஐக்கிய(ஆத் மாவும் புத்தியும் ஒன்று என்னும்) ஞானம் (சாமானிய அ கங்காரம்).

ந. இராகம் :—திடஆசை (பேராசை).

ச. துவேஷம் :—குரோதம்.

ரு. அபிநிவேசம் :—மரணபயம்.

* உகூ. கோசம் ரு:—

க. அந்நமயம். உ. பிராணமயம். ந. மனோமயம் ச. விஞ்ஞானமயம். ரு. ஆநந்தமயம்.

சத்தமுதலியன ரு:—

க. சத்தம், உ. பரிசம். ந. உருவம். ச. இர சம். ரு. கந்தம்.

---

* உக முத்கலம், தைத்திரீயமுதலிய உபநிடதங்கள்.

ஜீவன்முக்திப்பிரயோஜனம் ரு:— ஜீவன்முக்தி ஞானிக்குச் சித்தித்திருந்தபோதிலும், இங்கே ஜீவன்முக்தியென்னும் சத்தத்தால் ஜீவன்முக்தியின் விலக்ஷணாநந்தத்தின் அவஸ்தை(ஐந்தாவது முதலிய பூமி)கள் கொள்ளப்படுகின்றன. அதன் பிரயோஜனம் ஐந்துவகையாம்.

க. ஞானரக்ஷை :—ஒருமுறை உண்டாகிய திடஞானம் நாசமாகாமையால், ஞானரக்ஷை தானே சித்திக்கின்றது. என்றாலும் இங்கே நிரந்தரப்பிரஹ்மாகாரவிருத்தியின் ஸ்திதி, ஞானரக்ஷை என்னும் சத்தத்திற்கு அர்த்தமாம்.

உ. தவம் :—மன இந்திரியங்களின் ஏகாக்கிரத்தன்மை அல்லது மனவாக்குக்காயங்களின் சம்பமம் (அடக்கம்).

௩. விசம்வாதமில்லாமை:—ஜல்பம் விதண்டையென்னும் வாதங்களில்லாமை.

௪. துக்கநிவிருத்தி:—திருஷ்ட (பிரத்தியக்ஷ) துக்கத்தின் நிவிருத்தி.

ரு. சுகப்பிராப்தி :—நிராவரணமும் பரிபூரணமும் விருத்தியோடுகூடியதுமாகிய ஜீவன்முக்திவிலக்ஷணாநந்தத்தின் பிராப்தி.

* ௩0. ஞானேந்திரியம் ௫ :—

௧. சுரோத்திரம். ௨. துவக்கு. ௩. சக்ஷு ௪. சிங்நுவை. ௫. ஆக்கிராணம்.

திருஷ்டாந்தம் ௫ :—ஜகத்தின் மித்தியாத்துவத்தில் திருஷ்டாந்தம் ஐந்துவிதமாம்,

௧. சுத்தியிலிரஜதம்.

௨. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம்.

௩. தாணுவிற்புருடன்.

௪. ஆகாயத்திற்கருமை.

௫. *௩௧. மரீசிகையில் ஜலம்:-மத்தியானகாலத்தில் மருஸ்தலத்தில் (ஊஷரபூமியில்) பிரதிபிம்பித்த சூரியனது கிரணம், மரீசி, மரீசிகா என்று சொல்லப்படும். அதில் தோற்றும் ஜலத்தை மிருகஜல மென்றும், கானல்ஜல மென்றும், பேய்த்தேரென்றும் கூறுவர்.

தூலபூதம் ௫:—

௧. ஆகாசம். ௨. வாயுவு. ௩. அக்கினி. ௪. அப்பு. ௫. பிருதிவி.

---

*௩0 வராகம், திரிசிகிபிராஹ்மணம், பைங்கலமுதலிய உபநிஷதங்கள்.

* ௩௧. அந்நபூர்ணோபநிஷதம்,

நியமம் ௫ :—

௧. சௌசம் (தூய்மை).

௨. சந்தோஷம்.

௩. தவம்.

௪. சுவாத்தியாயம்:—தனது சாகையின் வேதபாகத்தையாவது கீதைமுதலியவற்றையாவது நித்தியம் ஓதுதல்.

௫. ஈசுவரப்பிரணிதானம் :— ஓங்காரமுதலியஈசுவர உபாசனை.

பஞ்சவர்க்கம் :—

௧. மனுதி. ௨. பிராணுதி. ௩. ஸத்துவாதி. ௪. பூதாதி. ௫. புண்ணியாதி.

* ௩௨ பிரளயம் ௫ :—

௧. நித்தியப்பிரளயம் :—க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் சகல காரியங்களும் தீபச்சுடரைப்போல நாசமாதல் அல்லது சுழுத்தி.

௨. நைமித்திகப்பிரளயம் :—பிரஹ்மாவின் இராத்திரியாகிய நிமித்தத்தாலுண்டாகும் பூமுதலிய கீழ்மூன்றுலகங்களின் நாசம்.

---

* ௩௨ ஸர்வசாரோபநிஷதம்.

௩. தினப்பிரளயம் :—பிரஹ்மாவின் தினத்தில் பதினான்கு மனுவந்திரங்களுண்டாகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றன் நாசம் தினப்பிரளயமாம். இதனையே அவாந்திரப்பிரளய மென்றும், மனுவந்திரப்பிரளய மென்றும் கூறுவர். சிலர் இதனையே நைமித்திகப்பிரளய மென்றும் கூறுவர்.

௪. மஹாப்பிரளயம் :—பிரஹ்மாவின் நூறு வருஷத்திற்குப் பிறகு பிரஹ்மதேவருடன் ஆகாயமுதல் சர்வபூதங்களும் நாசமாகுதல்.

௫. ஆத்தியந்திகப்பிரளயம் :—காரணத்தோடு ஜகத்திற்கு ஞானத்தினால் உண்டாகும் பாதம் (அத்தியந்த நிவிருத்தி).

* ௩௩. பிராணன்முதலியன ௫ :—

௧. பிராணன். ௨. அபானன். ௩. வியானன். ௪ உதானன். ௫. சமானன்.

பிராந்தி ௫ :—(சு-வது கலையைப் பார்க்க).

௧ பேதப்பிராந்தி. ௨. கர்த்திருத்துவப்பிராந்தி. ௩. சங்கப்பிராந்தி. ௪. விகாரப்பிராந்தி. ௫. சத்தியத்துவப்பிராந்தி.

பிராந்திநிவிருத்திதிருஷ்டாந்தம் ௫ :—(சு-வது கலையைப் பார்க்க).

---

* ௩௩. பிருகதாரணியகம் பிரஹ்மோபநிஷதமுதலியன.

க. பிம்பப்பிரதிபிம்பம். உ. சிவப்புஸ்படிகம். ௩. கடாகாசம். ச. இரஜ்ஜுசர்ப்பம். ரு. கனககுண்டலம்.

பேதம் ரு :—

க. ஜீவேசுவரபேதம். ஜீவஜீவபேதம். ௩. ஜீவ ஜடபேதம். ச. ஈசஜடபேதம். ரு. ஜடஜடபேதம்.

மகாயஞ்ஞம் ரு :—

க. தேவயஞ்ஞம். உ. இருஷியஞ்ஞம். ௩. பிதிர் யஞ்ஞம். ச. மானுஷயஞ்ஞம். ரு. பூதயஞ்ஞம்.

யோகபூமி ரு:—

க. க்ஷேபம் :— இராகத்துவேஷாதிகளால் சித்தம் சலித்தல்.

உ. விக்ஷேபம் :—பகிர்முகமாகிய சித்தம் ஒவ்வொரு கால் தியானத்தோடு கூடியிருத்தல். அது க்ஷேபத்தி னும் விசேஷமாகிய விக்ஷேபமாம்,

௩. மூடம் :—நித்திரை தந்திரை (தூக்கத்தின் ஆதி யில் உண்டாகும் சோம்பல்) முதலியவற்றோடு கூடியதன் மை.

ச. ஏகாக்கிரம்:—யோகாப்பியாசபலத்தால் சித்தம் ஒரு வஸ்துவில் பிரவாகம்போல் தொடர்ந்து நிற்றல்.

ரு. நிரோதம்:—சித்தம் சோர்வின்றி எவ்விருத்தி வடிவமு மாகா தடங்கியிருத்தல்.

வசனமுதலியன ரு :—

க. வசனம். உ. ஆதானம் (ஏற்றல்). ௩. கமனம் (போகுதல்). ச. இரதிபோகம். ரு. மலநீக்கம்.

அறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அசிங்குவத்தன்மைமுதலியன சு :—சந்நியாசியின் தர்ம விசேஷம்.

க. அசிங்குவத்தன்மை :— சுவவிஷயத்தில் விருப்பமில்லாமை.

உ. நபும்ஸகத்துவம் :— குமரி, தருணி (பதினாறு வயதுள்ளவள்), விருத்தை என்னும்ஸ்திரீகளிடத்தில் சமத்துவம் (விகாரமில்லாமை).

௩. பங்குத்துவம் (முடம்) :—ஒரு தினத்தில் ஒரு யோசனை தூரத்திற்கு அதிகமாய் நடவாதிருத்தல்.

ச. அந்தத்துவம் (குருடு) :—ஒரு தனுசு (வில்) அளவிற்கு அதிகமாகப் பார்வையை விடாதிருத்தல்.

ரு. பதிரத்துவம் (செவிடு) —வீண் வார்த்தைகளைக் கேளாதிருத்தல்.

௬. முக்தத்துவம் (அறியாமை) :— வியவகாரமில்லாதிருத்தல்.

அநாதிபதார்த்தம் ௬ :—உற்பத்தியில்லாத பதார்த்தம்.

௧. ஜீவன். ௨. ஈசன். ௩. சுத்தசேதனம். ௪. அவித்தை. ௫. சேதனாவித்தைகளின் சம்பந்தம். ௬. அவற்றின்பேதம்.

* ௩௨௪ அரிவர்க்கம் ௬ :—பரலோகத்திற்கு விரோதமுடைய ஆந்தர (உள்ளிருக்கும்) சத்துருக்களின் சமூகம் (கூட்டம்).

௧. காமம் :—கிடைத்த வஸ்துவை அநுபவிக்கும் இச்சை (விருப்பு).

௨. குரோதம் :—துவேஷம் (வெறுப்பு).

௩. உலோபம் :—கிடையாத வஸ்துவை அடையவேண்டுமென்னு மிச்சை.

௪. மோகம் :—ஆத்மாநாத்மாக்களின் அல்லது காரியாகாரியங்(நன்மைதீமை)களின் அவிவேகம்.

௫. மதம் :—கருவம் (அகங்காரம்).

௬. மச்சரம் :—அந்நியரது மேன்மையைச் சகியாமை.

---

* ௩௨௪ முத்கலம், வராகம்.

அவஸ்தை ௬ :—ஸ்தூலதேகத்தின் காலம்.

௧. சிசு :—தேகத்தின் ஒருவருஷகாலம்.

௨. கௌமாரம் :—தேகத்தினைந்து வருஷகாலம்.

௩. பௌகண்டம் :— தேகத்தின் ஆறுமுதல் பத்து வருஷகாலம்.

௪. கிசோரம் :—தேகத்தின் பதினொன்றுமுதல் பதினைந்து வருஷகாலம்.

௫. யௌவனம் :— தேகத்தின் பதினாறுமுதல் நாற்பது வருஷகாலம்.

௬. ஜரை (மூப்பு) :—தேகத்தின் நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட தேகத்தின் காலம்.

இரசம் ௬ :—

௧. தித்திப்பு. ௨. புளிப்பு. ௩. உவர்ப்பு. ௪. கைப்பு. ௫. துவர்ப்பு. ௬. உறைப்பு.

இலிங்கம் ௬ :—வேதவாக்கியத்தின் தாற்பரியத்தை நிச்சயிக்கும் இலிங்கம்.

௧. உபக்கிரமம் உபசம்ஹாரம் :— ஆதியந்தங்களின் ஏகரூபத்துவம்.

௨. அப்பியாசம் :—அடிக்கடி படித்தல்.

௩. அபூர்வதை :—அலௌகிகத்தன்மை.

௪. பலம் :—மோக்ஷம்.

௫. அர்த்தவாதம்:—துதி.

௬. உபபத்தி :—அநுகூலதிருஷ்டாந்தம்.

ஈசுவரனது பகம்(ஐசுவரியம்) ௬ :—

௧. சமக்கிரஐசுவரியம். ௨. சமக்கிரதர்மம். ௩. சமக்கிரகீர்த்தி. ௪. சமக்கிரலக்ஷ்மி. ௫. சமக்கிரஞானம். ௬. சமக்கிரவைராக்கியம். (சமக்கிரம் எல்லாம்.)

ஈசுவரனது ஞானம் ௬:—

௧. உற்பத்தி. ௨. பிரளயம். ௩. கதி (போக்கு). ௪. ஆகதி :—இந்தவுலகத்தில் ஜீவனது வரவாகிய ஆகதி யாதோ அதன் *ஞானம். ௫. வித்தை. ௬. அவித்தை.

* ௩௫. ஊர்மி ௬ :—சம்சாரசாகரத்தின் அலைகள்..

௧. ஜனனம். ௨. மரணம். ௩. பசி. ௪. தாகம். ௫. சந்தோஷம். ௬. சோகம்.

கர்மம் ௬ :—நித்தியகர்மம்.

௧. ஸ்நாநம். ௨. ஜபம். ௩. ஹோமம். ௪. அர்ச்சனம் :—தேவபூஜை. ௫. ஆதித்தியம் :—போஜன சமயத்தில் வந்த அதிதி(அப்பியாகதர்)களின் பொருட்

---

*. ௩௫. மூத்கலம், வாரகம்.

டுச் செய்யும் அந்நதானம். ௬. வைசுவதேவம் :—அக்கினியில் எறியப்பட்ட திரவியத்தின் ஹோமம்.

* ௩௬. கௌசிகம் ௬ :— அந்நமயகோச(தேக)த்தினுண்டாகும் பதார்த்தங்கள்.

௧. தோல். ௨. மாமிசம். ௩. இரத்தம், ௪. மேதை (கொழுப்பு). ௫. மஜ்ஜை (மூளை). ௬. எலும்பு.

சமமுதலியன ௬ :—

௧. சமம். ௨. தமம். ௩. உபரதி. ௪. திதிக்ஷை. ௫. சிரத்தை. ௬. சமாதானம்.

* ௩௭. சமாதி ௬ :—

௧. பாகியதிருசியாநுவித்தம். ௨. ஆந்தரதிருசியாநுவித்தம். ௩. பாகியசத்தாநுவித்தம். ௪. ஆந்தரசத்தாநுவித்தம். ௫. பாகியநிருவிகற்பம். ௬. ஆந்தரநிருவிகற்பம்.

சாஸ்திரம் ௬ :—

௧. சாங்கியம். ௨. யோகம். ௩. நியாயம். ௪. வைசேஷிகம். ௫. பூர்வமீமாஞ்சை. ௬. உத்தரமீமாஞ்சை.

சூத்திரம் ௬ :—

௧. ஜைமிநீயம். ௨. ஆசுவலாயனம். ௩. ஆபஸ்

---

*. ௩௬. முத்கலம், வராகம்.
* ௩௭. சாஸ்வதிரகஸ்யோபநிஷதம்.

கம்பம். ௪. போதாயனம். ௫. காத்தியாயனம். ௬. வைகானசியம்.

பிரமாணம் ௬ :—

௧. பிரத்தியக்ஷம் :— பிரத்தியக்ஷப்பிரமாவின் கரணம் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாம், அப்படிப்பட்டவை சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தாம்.

௨. அநுமானம் :— அநுமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம் அநுமானப்பிரமாணமாம் அது பருவதத்தில் அக்கினியை அறிதற்கேதுவாகிய புகை வடிவாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம்போன்றது.

௩. உவமானம்:— உவமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய சாதிருசியஞானம் உவமானப்பிரமாணமாம். ஆமா(காட்டுப் பசு)விலுள்ள சாதிருசியஞானம்போல.

௪. சத்தம்:-சாப்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலௌகிகவைதிக சப்தங்கள் சத்தப்பிரமாணமாம்.

௫. அருத்தாபத்தி :— அருத்தாபத்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய உபபாத்தியத்தின் ஞானம் அருத்தாபத்திப் பிரமாணமாம். பகலிலுண்ணாதபருத்த புருஷனது இராத்திரிபோஜனத்தை அறிவிக்கும் அருத்தாபத்திப்பிரமாவிற் கேதுவாகிய பருமனி(உபபாத்தியத்தி)ன் ஞானம் போல (உபபாத்தியம்=சம்பாதிக்கப்படுவது).

௬. அநுபலப்தி :— அபாவப்பிரமாவின் கரணமாகிய பதார்த்தத்தின் அப்பிரதீதி (தோற்றரவின்மை) அநுபலப்திப்பிரமாணமாம். வீட்டில் குடத்தின் அபாவஞானத்திற்கேதுவாகிய குடத்தின் அப்பிரதீதிபோல.

* ௩௮. பிராந்தி (பிரமம்) ௬ :—

௧. குலம். ௨. கோத்திரம். ௩. ஜாதி. ௪. வருணம். ௫. ஆச்சிரமம். ௬. ரூபம் அல்லது பெயர்.

* ௩௯. விகாரம் ௬ :—

௧. பிறப்பு. ௨. இருப்பு :—முன்னில்லாததின் இருக்கை. ௩. விருத்தி (வளர்ச்சி). ௪. பரிணமம் (திரிபு). ௫. க்ஷயம் (குறைவு). ௬. நாசம்.

வேதாங்கம் ௬ :— ௧. சிக்ஷை. ௨. கல்பம். ௩. வியாகரணம். ௪. நிருக்தம். ௫. சந்தசு. ௬. ஜோதிஷம்.

எழுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அதலமுதலியன ௭ :—

௧. அதலம். ௨. விதலம். ௩. சுதலம். ௪.

* ௩௮. முத்கலம்.
* ௩௯. முத்கலம், வராகம், கர்ப்போபநிஷதம்.

தலாதலம். ரு. இரஸாதலம். சு. மகாதலம். எ. பாதாளம்.

* ௪0. அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தை எ:—

க. பீஜஜாக்கிரம். உ. ஜாக்கிரம். ௩. மகாஜாக்கிரம். ௪ ஜாக்கிரசொப்பனம். ரு. சொப்பனம். சு. சொப்பனஜாக்கிரம். எ. சுழுத்தி.

அவஸ்தை எ :— சிதாபாசனுக்குக் கிரமமாக (௩) பந்தத்திற்கும் (௪) மோக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாகும் தசை.

க. அஞ்ஞானம் :—"எனக்குத் தெரியவில்லை" என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகும் ஆவரண விக்ஷேப ஏதுவாகிய சக்திகளையுடைய அநாதி அநிர்வசநீய பாவரூபமாகிய பதார்த்தம்.

உ. ஆவரணம் :—"இல்லை, தோற்றவில்லை" என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அஞ்ஞானத்தின் காரியம்.

௩. விக்ஷேபம் :—தர்மத்தோடுகூடிய பிரபஞ்சமும் அதனது ஞானமும்.

௪. பரோக்ஷஞானம்.

ரு. அபரோக்ஷஞானம்.

---

* ௪0. மகோபநிஷதம்.

௬. சோகநிவிருத்தி :— விக்ஷேபநாசம்(பிராந்திநிவிருத்தி).

௭. திருப்தி :—ஞானத்தாலுண்டாகும் சந்தோஷம்.

* ௪௧. சைதன்னியம் ௭ :—

௧. ஈசுவரன் :—மாயாவிசிஷ்டசேதனம்.

௨ ஜீவன் :—அவித்தியாவிசிஷ்டசேதனம்.

௩. சுத்தம் :—நிருபாதிகசேதனம்.

௪. பிரமாதா :— பிரமாதாவாகிய அந்தக்கரணத்தால் அவச்சின்னசேதனம்.

௫. பிரமாணம்:—இந்திரியவாயிலாகச் சரீரத்தினின்றும் வெளியே புறப்பட்டுக் கடமுதலிய விஷயம்வரையிலும் பொருந்தும் விருத்தி பிரமாணமாம். அதனால் அவச்சின்ன (வளைப்பட்ட) சேதனம் பிரமாணசேதனமாம்.

௬. பிரமேயம் :—பிரமேயமாகிய கடமுதலிய விஷயத்தால் அவச்சின்ன (மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்ட) சேதனம்.

௭. பிரமா :—கடமுதலிய விஷயாகாரமாகிய விருத்தி பிரமாவாம். பிரமை யென்பதும் அது. அதனால் அவச்

---

* ௪௧. கடருத்திரோபநிஷதம்.

ன்னசேதனம், அல்லது அதில் பிரதிபிம்பித்த சேதனம்
ரமாசேதனமாம். இதனையே பிரமித்தேசதன மென்றும், பல
சதன மென்றும் கூறுவர்.

ஞானபூமி எ :—(இதன் பதின்மூன்றாவது கலையிற்
ாண்க).

க. சுபேச்சை. உ. விசாரணை. ௩. தநுமானசி.
. சத்துவாபத்தி. ரு. அசம்சத்தி. சா. பதார்த்தா
ாவினி. எ. துரியம்.

தாது எ :—

க. இரசம் :—புசிக்கப்பட்ட அந்நம் சூக்ஷமம் (புண்
ணியபாவம்), மத்திமம் (அந்நத்தின் சாரம்), தூலம் (மலம்)
ான்று மூன்றுவிதமாக விபாகமாகின்றது. அவற்றிலுள்ள
மத்திமவிபாகம் (பிரிவு) இரசமாம்.

உ. இரத்தம்.

௩. மாமிசம்.

ச. மேதை :—கொழுப்பு.

ரு. மஜ்ஜை :—எலும்பினுள்ள மூளை.

சா. எலும்பு.

எ. வீரியம்.

திரவியமுதலியபதார்த்தங்கள் எ :—நியாயமதத்தில் திரவியமுதலிய ஏழுபதார்த்தங்கள் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

க. திரவியம் :—அதாவது நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் (க) பிருதிவி. (உ) ஜலம். (ங) அக்கினி. (ச) வாயு. (ரு) ஆகாசம். (சு) காலம். (எ) திக்கு. (அ) ஆத்மா. (கூ) மனம் என்னும் ஒன்பது திரவிய (குணத்திற்கு ஆசிரயமாகிய பதார்த்த)ங்கள்.

உ. குணம் :—நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும். (க) உருவம் (நிறம்), (உ) இரசம் (சுவை), (ங) கந்தம் (மணம்), (ச) பரிசம் (ஊறு), (ரு) சங்கை (எண்), (சு) பரிமாணம் (அளவு), (எ) பேதம் (வேற்றுமை), (அ) சையோகம் (சேர்க்கை), (கூ) விபாகம் (பிரிவு), (க0) பரத்துவம் (முன்மை), (கக) அபரத்துவம் (பின்மை) (கஉ) குருத்துவம் (கனம்), (கங) திரவத்துவம் (நெகிழ்ச்சி), (கச) சிநேகம், (கரு) சத்தம் (ஒலி), (கசு) புத்தி (அறிவு), (கஎ) சுகம், (கஅ) துக்கம், (ககூ) இச்சை, (உ0) வெறுப்பு, (உக) பிரயத்தினம் (முயற்சி), (உஉ) தர்மம் (புண்ணியம்), (உங) அதர்மம் (பாபம்), (உச) வாசனை (சம்ஸ்காரம்) என்னும் இருபத்துநான்கு குணங்கள்.

ங. கர்மம் :—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் (க) உத்க்ஷேபணம் (எழும்பல்), (உ) அபக்ஷேபணம்

(விழ்தல்), (௩) ஆகுஞ்சனம் (வளைதல்), (௪) பிர ஸாரணம் (நிமிர்தல்), (௫) கமனம் (நடத்தல்) என்னு மைந்துவிதகர்மங்கள்.

௪. சாமானியம் :—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக் கும் பரம் (சத்தை) அபரம் (கடத்துவமுதலியன) என் னும் இருவகை ஜாதி.

௫. விசேஷம் :—நியாயமதத்தில் பரமாணுக்களின் மத்தியில் அநேக அவகாசரூப பதார்த்தங்கள் ஒப்பியிருக் கின்றார்கள். அவை விசேஷமாம்.

௬. சமவாயம் :—வேதாந்தமதத்தில் எங்கெங்கே தாதாத்மியசம்பந்தம் ஒப்பியிருக்கின்றார்களோ, அங்கங் கே நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் சம்பந்தவிசேஷம் (நித் தியசம்பந்தம்), சமவாயமாம்.

௭. அபாவம் :— (௧) பிராகபாவம். (௨) பிரத் துவம்சாபாவம். (௩) அந்நியோந்நியாபாவம். (௪) அத் தியந்தாபாவம். (௫) சாமயிகாபாவம் என்னும் ஐந்து விதமாகிய இல்லை என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் ப தார்த்தங்கள்.

பூலோகமுதலியன ௭ :—

௧. பூலோகம். ௨. புவர்லோகம். ௩. சுவர்லோ கம். ௪. மகாலோகம். ௫. ஜனலோகம். ௬. தபோ லோகம். ௭. சத்தியலோகம்.

மௌனமுதலியன எ:—

க மௌனம். உ. யோகாசனம். ௩. யோகம். ௪. திதீக்ஷை. ௫. ஏகாந்தசீலத்துவம். ௬. ஆசையின்மை. எ. சமத்துவம்.

* ௪௨. ரூபம் எ :—

க. வெண்மை. உ. கருமை. ௩. பொன்மை. ௪. செம்மை. ௫. பசுமை. ௬. புகைமை. எ. சித்திரம்.

வியசனம் எ :—

க. சரீரம். உ. மனம். ௩. குரோதம். ௪. விஷயம். ௫. தனம். ௬. இராச்சியம். எ. சேவகவியசனம்.

எண்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

சப்தசக்திக்கிரகண ஏது அ :—

க. வியாகரணம். உ. உபமானம். ௩. கோசம் (நிகண்டு). ௪. ஆப்தவாக்கியம். ௫. விருத்த(முதியோர்) வியவகாரம். ௬. வாக்கியசேஷம். எ. விவரணம். அ. நிச்சயிக்கப்பட்ட பதத்தின் சந்நிதி (அண்மை).

* ௪௨. கர்ப்போபநிஷதம்.

* ௪௩. சமாதியினங்கம் ௮:—

௧. இயமம். ௨. நியமம். ௩. ஆசனம். ௪. பிராணாயாமம். ௫. பிரத்தியாகாரம். ௬. தாரணை. ௭. தியானம். ௮. சவிகற்பசமாதி.

பாசம் ௮:—

௧. தயை. ௨. சங்கை. ௩. பயம். ௪. வெட்கம். ௫. நிந்தை. ௬. குலம். ௭. சீலம். ௮. தனம்.

* ௪௪. பிரகிருதி ௮:—

௧. பிருதிவி. ௨. ஜலம். ௩. அக்கினி. ௪. வாயு ௫. ஆகாசம்.

௬. மனம்:—இங்கே மன மென்றதனால் சமஷ்டிமனமாகிய அகங்காரம் கொள்ளப்படும்.

௭. புத்தி:—இங்கே புத்தி என்றதனால் சமஷ்டிபுத்தியாகிய மகத்தத்துவம் கொள்ளப்படும்.

௮. அகங்காரம்:—இங்கே அகங்கார மென்றதனால் மகத்தத்துவத்திற்கு முன் சுத்த அகங்காரத்திற்குக் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மூலப்பிரகிருதி கொள்ளப்படும்.

---

* ௪௩. சாண்டில்யதர்சனதியுபநிஷத்தங்கள்.

* ௪௪. சாரீரகோபநிஷத்தம்.

* ௪௫. பிரஹ்மசரியத்தினங்கம் அ:—

௧. ஸ்திரீயின் தரிசனம். ௨. பரிசனம். ௩. கேளி:—விளையாட்டு. ௪. கீர்த்தனம். ௫. குய்யபாஷணம் (இரகசியமாகப் பேசுதல்). ௬. சங்கற்பம்:—சிந்தனம் (ஸ்மரணம்). ௭. நிச்சயம். ௮. கிரியாஜந்நியசுகம் என்னும் அஷ்டமைதுனத்தினும் விபரீதம் அதாவது இவற்றின் இன்மை.

* ௪௬. புரி அ:—

௧. ஞானேந்திரியபஞ்சகம். ௨. கர்மேந்திரியபஞ்சகம். ௩. அந்தக்கரணசதுஷ்டயம். ௪. பிராணாதிபஞ்சகம். ௫. பூதபஞ்சகம். ௬. அவித்தை. ௭. காமம். ௮. மூவிதகர்மம். அல்லது வாசனை.

மதம் அ:—

௧. குலம். ௨. சீலம். ௩. தனம். ௪. அழகு. ௫. யௌவனம். ௬. வித்தை. ௭. தவம். ௮. இராஜ்யம்.

மூர்த்திமதம் அ:—

௧. பிருதிவிமதம்:—அஸ்திமாமிசமுதலிய பிருதிவியினது தத்துவங்களினபிமானம்.

---

* ௪௫. கடோபநிஷதம்.

* ௪௬. பைங்கலம்.

உ. ஜலமதம்:—சுக்கிலசுரோணிதமுதலிய ஜலத்தினது தத்துவங்களினபிமானம்.

ங. தேயுமதம்:—பசிமுதலிய தேயுவினது தத்துவங்களின் மிருதி.

ச. வாயுமதம்:—நடத்தல் ஓடுதல்முதலய வாயுவின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

ரு. ஆகாயமதம்:—காமக்குரோதமுதலிய ஆகாயத்தின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

சு சந்திரமதம்:--குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனது குணத்தோடுகூடியிருத்தல்.

எ. சூரியமதம்:—சந்தாப(குரோதாதிரூப)மாகிய சூரியனது குணத்தோடுகூடியிருத்தல்.

அ. ஆத்மமதம்:—வித்தை தனம் குலமுதலிய ஆத்மாவினது சம்பந்திகளினபிமானம்.

ஒன்பதுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

* சஎ. சம்சாரம் கூ:—க. ஞாதா. உ. ஞானம் ங. ஞேயம். ச. போக்தா. ரு. போக்கியம். சு. போகம். எ. கர்த்தா. அ. கரணம். கூ. கிரியை.

* சஎ. முக்கலம்.

தத்துவம் கூ :— ஓர்மகாத்மாவினது மதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் இலிங்கதேகத்தின் ஒன்பது தத்துவங்கள்.

க. சுரோத்திரம். உ. துவக்கு. ௩. சக்ஷு. ச. சிங்நுவை. ரு. கிராணம். சு. மனம். எ. புத்தி. அ. சித்தம். கூ. அகங்காரம்.

பத்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

சிங்காரமுதலிய ரசம் க0 :—

க. சிங்காரம். உ. வீரம். ௩. கருணை. ச. அற்புதம். ரு. ஆசியம் (சிரிப்பு). சு. பயங்கரம். எ. விபற்சம் (அருவருப்பு). அ. இரௌத்திரம். கூ. சாந்தம். க0. பிரியபக்தி அல்லது ஞானம்.

* சஅ. நாடியும் தேவதையும் க0 :—

க. இடை (சந்திரன்) இடது மூக்கிலுள்ள சந்திரநாடி. விஷ்ணு தேவதை.

உ. பிங்கலை (சூரியன்) வலதுமூக்கிலுள்ள சூரியநாடி. பிரமா தேவதை.

௩. சுழுமுனை (மத்திமை) நாசியின் மத்தியிலுள்ள நாடி. உருத்திரன் தேவதை.

ச. காந்தாரி (வலது நேத்திரம்). இந்திரன்.

---

* சஅ. நாடிகள் கச என்றும் கூறுவர். அவற்றைச் சாண்டில்யதர்சனோபநிஷதங்களிற் காண்க

ரு. அத்திஜிஹ்வை (இடது நேத்திரம்). வருணன்
சா. பூஷை (வலது காது). ஈசுவரா்.
எ. யசஸ்விநி (இடதுகாது). பிரஹ்மா.
அ. குகு (குதம்). பிருதிவி.
கூ. அலம்புடை (கந்தஸ்தானம்). சூரியன்.
கo. சங்கினி (நாபி). சந்திரன்.

பதிஞெருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

ஞானசாதனம் கக :—

க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். ஙூ. ஷட்சம் பத்தி. ச. முமுக்ஷுத்துவம். ரு. ஆசிரியர்வழிபாடு (விதிபூர்வமாகக் குருவைச் சரணமடைதல்). சா. சிரவணம். எ. தத்துவஞானப்பியாசம். அ. மனனம். கூ. நிதித் தியாசனம். கo. மனோநாசம் :—இங்கே இரஜோத மோகுணங்களால் சத்துவகுணம் திரஸ்கரிக்கப்படுதலாகிய மனதின் ஸ்தூலத்தன்மை, மன மெனப்பட்டது. பிரஹ்மாப் பியாசத்தின் மிகுதிப்பாட்டால் இரஜோதமோகுணங் கள் திரஸ்கரிக்கப்பட்டுச் சத்வகுணம் ஆவிற்பவித்தல், மனோநாசமாம். கக. வாசனைக்ஷயம்.

பன்னிரண்டுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அநாத்மாவின் தா்மம் கஉ :—

க. அநித்தியம். உ. விகாரி. ஙூ. அசுத்தம். ச. நாநா.

௫. க்ஷேத்திரம். ௬. ஆசிரிதம். ௭. விகாரி. ௮. பரப்பிரகாசியம் :—(மற்றொன்றால் பிரகாசிக்கப்படுவது) ௯. ஏதுவுடையது. ௧௦. வியாப்பியம் :—பரிச்சின்னம் (தேசகாலவஸ்துவினாலாகிய பரிச்சேதமுடையது). ௧௧. சங்க(சம்பந்த)முடையது., ௧௨. ஆவிருதம் (மறைப்புள்ளது).

ஆத்மாவின் தர்மம் ௧௨ :—

௧. நித்தியம் :—உற்பத்தி நாசமில்லாமை.

௨. அவ்வியயம் :—குறைதலும் நிறைதலுமில்லாதது.

௩. சுத்தம் :—மாயை அவித்தையாகிய மலமில்லாதது.

௪. ஏகம் :—சஜாதீயபேத மில்லாதது.

௫. க்ஷேத்திரஞ்ஞன் :—சரீரமாகிய க்ஷேத்திரத்தினை அறிபவன்.

௬. ஆசிரயம் :— அதிஷ்டானம்.

௭. அவிகாரி.

௮. சொப்பிரகாசம் :—தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப் பிரகாசங்களின் அபேக்ஷையில்லாததாய், எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது.

௯. ஏது :—வலைக்குக் காரணமாகிய சிலந்தியைப்போலவும், நகத்திற்குக் காரணமாகிய புருஷனைப்போலவும்,

ஜகத்திற்கு அபின்னநிமித்த [விவர்த்த] உபாதானகாரண மாம்.

௧௦. வியாபகம் :— அபரிச்சின்ன(பரிபூரண)ம்.

௧௧. சங்கமில்லாதது :— சஜாதீயவிஜாதீயசுகதசம்பந் தமில்லாதது.

௧௨. அநாவிருதம் :— எவ்விதத்தாலு மறைப்பில்லா தது.

பிராஹ்மணனது விரதம் ௧௨ :—

௧. ஞானம். ௨. சத்தியம். ௩. சமம். ௪. தமம். ௫. சுருதம் :— சாஸ்திராப்பியாசம். ௬. மாச்சரிய மின்மை :—அந்நியரது மேன்மையைச் சகியாமையாகிய மச்சரமில்லாதிருத்தல். ௭. நாணம். ௮. திதிக்ஷை. ௯. அசூயையில்லாமை :—குணத்தில் தோஷத்தை ஆரோபித் தலாதிய அசூயையில்லாதிருத்தல். ௧௦. யஞ்ஞம். ௧௧. தானம். ௧௨. தைரியம் :—காமக்குரோதங்களின் வேகத் தைத் தடுத்தல்.

மகத்துவஏதுவாகிய தர்மம் ௧௨ :—

௧. செல்வம். ௨. அபிஜனம் :—குடும்பம். ௩. அழகு. ௪. தவம். ௫. சுருதம் :— சாஸ்திராப்பியாசம். ௬. ஓஜசு :—இந்திரியங்களின் தேஜசு. ௭. தேஜசு. ௮. பிர

பாவம் ௯. பலம். ௧0. பௌருஷம். ௧௧. புத்தி. ௧௨. யோகம்.

பதின்மூன்றுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

பாகவததர்மம் ௧௩ :—பகவத்பக்தர்களது தர்மம்.

௧. சகாமகர்மபலத்தின் விபரீததரிசனம்.

௨. திரவியம் கிரகம் புத்திரன்முதலியவற்றைத் துக்கமென்றும் சலமென்றும் அறிதல்.

௩. பரலோகம் நிலையில்லாதது என்று அறிதல்.

௪. சத்தப்பிரஹ்மத்திலும் பரப்பிரஹ்மத்திலும் குசல (சாமர்த்திய) முள்ள குருவை நோக்கிச் செல்லல்.

௫. குருவினிடத்தில் ஈசுவரபுத்தியும் நிஷ்கபடசேவையும்.

௬. பரமேசுவரனிடத்தில் சகலகர்மங்களையும் சமர்ப்பித்தல்.

௭. பக்தி வைராக்கியத்தோடுகூடிய சொரூபாநுபவமும், சாதுசங்கமும்.

௮. சௌசம், தவம், திதிக்ஷை, மௌனம்.

௯. சுவாத்தியாயம், ஆர்ஜவம் (நேர்மை), பிரஹ்மசரியம், அஹிம்ஸை, துவந்துவசமத்துவம் (சீதோஷ்ணமுதலிய இருமைத்தர்மங்களைச் சகிக்கும் சுபாவம்)

௧௦. எங்கும் ஆத்மவடிவமாக ஈசுவரனைத் தரிசித்தல்.

௧௧. கைவல்லியம் தனிமையாயிருத்தல், அநிகேதத்துவம் வீடுகட்டாதிருத்தல் ஏகாந்தம் (தனியிடம்), சுத்த வஸ்திரம், சந்தோஷம்.

௧௨. சருவபூதங்களிலும் ஆத்மாவின் ஐசுவரிய முடைமையைத் தரிசித்தலும், பகவத்வடிவமாகிய ஆத்மாவில் சகல பூதங்களையும் தரிசித்தலும்.

௧௩. ஜன்மம் கர்மம வருணம ஆசிரமமுதலியவற்றால் தேகத்தில் நிராபிமானமும், தான் பிறரென்னும் புத்தியில்லாமையும்.

பதினொன்றுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

திரிபுடி ௧௪:—

ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

இந்திரியம்.	தேவதை	விஷயம்.
அத்தியாத்மம்.	அதிதெய்வம்.	அதிபூதம்.
௧. சுரோத்திரம்.	திக்கு.	சத்தம்.
௨. துவக்கு.	வாயு.	பரிசம்.
௩. சக்ஷு.	சூரியன்.	உருவம்.
௪. சிஹ்வை.	வருணன்.	இரசம்.
௫. கிராணம்.	அசுவினிகுமாரர்.	கந்தம்.

கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

௬. வாக்கு.	அக்கினி.	வசனம் (கிரியை).

௭. பாணி. இந்திரன். ஏற்றலிடுதல்.
௮. பாதம். வாமனர். நடத்தல்.
௯. உபஸ்தம். பிரஜாபதி. இரதிபோகம்.
௧௦. குதம். இயமன். மலத்தியாகம்.

அந்தக்கரணம் நான்கன் திரிபுடி.

௧௧. மனம். சந்திரன். சங்கற்பவிகற்பம்.
௧௨. புத்தி. பிரமா. நிச்சயம்.
௧௩. சித்தம். வாசுதேவன். சிந்தித்தல்.
௧௪. அகங்காரம். உருத்திரன். அகந்தை.

பதினைந்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

மாயையின் பெயர் ௧௫ :—

௧ மாயை ௨ அவித்தை. ௩. பிரகிருதி. ௪. சக்தி. ௫. சத்தை ௬ மூலை. ௭. தூலை. ௮. யோனி. ௯. அவ்வியக்தம். ௧௦. அவ்வியாகிருதம். ௧௧. அஜை. ௧௨. அஞ்ஞானம் ௧௩. தமசு. ௧௪. துச்சை. ௧௫ அநிர்வசனீயை.

பதினாறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அவஸ்தையும் அவஸ்தாபிமானியும் ௧௬ :—

௧. ஜாக்கிரஜாக்கிரம். விசுவவிசுவன். ௨. ஜாக்கிரசொப்பனம் விசுவதைஜஸன். ௩. ஜாக்கிரசுழுத்தி. விசுவப்பிராஞ்ஞன். ௪. ஜாக்கிரதுரியம். விசுவதுரியன். ௫. சொப்பனஜாக்கிரம். தைஜஸவிசுவன். ௬. சொப்

பனசொப்பனம். தைஜஸதைஜஸன். ௭. சொப்பன சுழுத்தி. தைஜஸப்பிராஞ்ஞன். ௮. சொப்பனதுரியம். தைஜஸதுரியன். ௯. சுழுத்திஜாக்கிரம். பிராஞ்ஞவிசுவன். ௧0. சுழுத்திசொப்பனம் பிராஞ்ஞதைஜஸன். ௧௧. சுழுத்திசுழுத்தி. பிராஞ்ஞபிராஞ்ஞன். ௧௨. சுழுத்திதுரியம். பிராஞ்ஞதுரியன் ௧௩. துரியஜாக்கிரம். துரியவிசுவன். ௧௪. துரியசொப்பனம். துரியதைஜஸன். ௧௫. துரியசுழுத்தி துரியப்பிராஞ்ஞன் ௧௬. துரியதுரியம். துரியதுரியன்.

கலை ௧௬ :—

௧. இரணியகருப்பம். ௨. சிரத்தை. ௩. ஆகாசம். ௪. வாயு. ௫ தேயு. ௬. ஜலம். ௭. பிருதிவி. ௮. தசேந்திரியம் ௯. மனம். ௧0 அந்நம். ௧௧. பலம். ௧௨. தவம். ௧௩. மந்திரம். ௧௪. கர்மம். ௧௫. உலகம். ௧௬. பெயர்.

வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணந மென்னும்

பதினாறங்கலை முடிந்தது.

சுந்தர குரவன் றன்பாற் றுகளிலா விவ்வி சார
சந்திரோ தயமா நூலுட் டரித்தவர் ஞானப் பேற்றாற்
பந்தம தொழிந்து மெய்ம்மைப் பரஞ்சோதி வடிவ மாய
வந்தமி லின்ப மெய்தி யழிவிலா திருப்ப ரென்றும்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

முடிந்தது.

உ

ஸ்ரீ பஞ்சதசி.

[பஞ்சதசப்பிரகரணம்]

ஸ்ரீ பஞ்சதசி யென்பது சதுர்வேதபாஷ்யம் சர்வதரிசனசங்கிரகமுதலிய அநேக கிரந்தங்களை இயற்றியவரும், சர்வஞ்ஞவித்துவத்சிரோமணியென உலகப்பிரசித்தி பெற்றவருமான ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ காயத்திரிதேவியின் வரத்தால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இதற்குத் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமான் வே. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்கள், சிறிது சம்ஸ்கிருதமும் தமிழும் உணர்ந்தவர்களும் தமிழ்மாத்திரமுணர்ந்தவர்களுமாகிய இருதிற முமுக்ஷுக்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு அந்நூலிற்கு மூலசுலோகங்களின் பேரில் ஓர் பொழிப்புரையும், ஸ்ரீ வித்தியாரணியசுவாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபண்டிதர் அவர்களது சம்ஸ்கிருத வியாக்கியானத்திற்குச் சரியான மொழிபெயர்ப்புவடிவவுரையும், அவ்வுரைகளுக்கு அங்கங்கே வேண்டியவிடத்துப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களால் செய்யப்பட்ட டிப்பணியையும் மற்றும் பலவுரையாசிரியர்கள் கருத்துக்களையும் அநுசரித்த ஓர் விளக்கவுரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரையில் மூலசுலோகம் சம்ஸ்கிருதவியாக்கியானம் இரண்டிலுமுள்ள விஷயங்களினும் வெகு மடங்கதிகமாகத் தெரியத்தக்க விஷயங்களிருப்பதோடு ஆங்காங்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சம்ஸ்கிருத சுருதி சூத்திரம் சுலோகமுதலியவற்றிற்குத் தமிழுரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இத்தமிழ்ப் பஞ்சதசியை வாசிப்பவர்கள் மற்ற எந்தநூலின் உதவியுமில்லாமல் அத்வைதவுண்மையினையும் அதன் சகல சாதனங்களையுஞ் செவ்வையாய்த்தெரிவதோடு இதரவாதிகளாற் கலங்காதிருந்து தாம் பிறர்சம்சயங்களை யொழிப்பதிற் சமர்த்தருமாவர் என்பதற் கையமில்லை.

இவ்வரிய பெரிய நூலை நல்ல காகிதத்தில் சுத்தமாய்ப் பதிப்பித்து மனோரம்மியமான வர்ணவுமமுதலியவற்றாலாகிய நேர்த்தியான சித்திரகோசமொன் றமைத்து, ஸ்ரீ ஆதிசங்கராசிரியரவர்கள் உருவமைந்த புகைப்படத்துடன், இவ்வுரையாசிரியராசியர் புகைப்படமும், உரையாசிரியர் புகைப்படமும் வைத்து இராயல் 50 பவுண்டு பேப்பரில் ராயல் 8பக்க அளவுள்ள 1452-பக்கங்களுள்ள 2புஸ்தகங்களாக்கி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றோம். இதன்விலை ரூ 10—0—0 தபாற்கூலி 0—15—0.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றியவைகளில் இப்பொழுது விற்பனைக்குத் தயாராயுள்ள புத்தகங்கள்.

	ரூ. அ. பை.
ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம் ..	4—0—0
ஸ்ரீ விசாரசாகரம் ..	3—0—0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை ...	1—8—0
ஸ்ரீ பாலபோதம் ...	1—0—0
ஸ்ரீ விருத்திரத்நாவலி ...	0—12—0
விவேகசிந்தாமணி (வேதாந்தபரிச்சேதம்) ..	0—6—0
சங்கரகிரந்தாவலி பு-க. அபரோக்ஷாநுபூதி சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழுரையும் ..	0—6—0
தர்க்ககௌமுதியும் நியாயபதார்த்தம் 16-ன் இலக்ஷணங்களும் (குறிப்புரையுடன் 2-ம் பதிப்பு) ...	0—6—0
கீதைக்கொத்து பு-க. உத்தரகீதை (சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழுரையும்) ..	0—4—0
சாந்தோக்கியத்துள்ள தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேசம், சுகரகஸ்யோபநிஷதத்துள்ள நான்குமகாவாக்கியார்த்தத்துடன் 2 ம் பதிப்பு ...	0—2—0
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் 2-ம்பதிப்பு அநேக சுருதிப்பிரமாணங்களுடன் கூடியசீக்கிரத்தில் வெளியாய் விடும். முன்பதிப்பினும் விசேஷமாக்கப்பட்டது ..	1—4—0

பிறர் பதிப்பு.

தலயாத்திரைப மொதுவிதி	...	0—6—0
திருவள்ளுவர்சரித்திரம்	...	0—1—6
அகம்புறவாராய்ச்சிவிளக்கம்	...	1—4—0
அவதூதசமவாதம்	...	0—2—0
கிருஷ்ணன்செய்திருப்புகழ்	...	0—1—0
அழுகணிச்சித்தர்பாடல் கிலௌஸ் திக்பேபர்	...	0—0—6
தேவாரத்திரட்டு, N. கண்ணுசாமிபிள்ளையால்போடப்பட்ட 5-வது சுத்தப்பதிப்பு கிளேஸ் திக்கு	...	0—4—0
ஷை சின்ன தேவாரத்திரட்டு	...	0—1—0
ஆசாரக்கோவையுரை	...	0—2—0
ஆசாரத்திரட்டு	...	0—4—0
இந்துபாகசாஸ்திரம்	...	0—8—0
இனியது நாற்பது உரை	...	0—3—0
ஏரெழுபது திருக்கைவழக்கம்	...	0—4—0
ஐந்திணை ஐம்பது உரை	...	0—3—0
சிதம்பரமகாத்மியம் (கிரந்தம்)	..	0—1—0
சிவதத்துவவிவேகம் ஷை	...	1—8—0
சைவமஞ்சரி	..	1—8—0
ஞானமிருதம்	..	1—0—0
சுவாநுபூதிரஸாயனம், சுவாநுபவரஸமஞ்சரீ, நிஜாநந்தவிலாஸம் ஒரு கட்டடம்	...	2—0—0
ஸ்ரீ மகாபாரத அம்மானை 2-வது பாகம்	..	1—4—0
ஞானயிபோதம்	....	0—1—0
திரிகடுகம் உரை	..	0—2—0
துலாக்காவேரிமான்மியம்		0—8—0
நாகாஜீவவாதக்கட்டளை (ஆந்தரார்த்தப்பிரகாசிகை)	...	0—2—0
ஷை அவதாரிகை	...	0—2—0
ஷை குறிப்புரை	..	0—4—0
ஷை விருத்தியுரை	..	1—8—0

ஷை செய்யுள் ...	0—1—0
நான்மணிக்கடிகையுரை ...	0—3—0
சுந்தரராஜா (நாவல்) ...	0—8—0
பக்தலீலாமிர்தம் செய்யுள் ...	2—0—0
ஷை வசனம் ...	3—0—0
பஞ்சபக்ஷிசாஸ்திரசந்திரிகை ...	0—4—0
புலவராற்றுப்படை ...	0—3—0
மகாபாரதம் (ஆதிபர்வம், சபாபர்வம்) ...	1—0—0
மநுதர்மசாஸ்திரமூலமும் தமிழுரையும் ...	2—8—0
யாப்பிலக்கணம் அணியிலக்கணம் ..	0—8—0
மகாமகமகத்துவம் ...	0—6—0
அற்புதத்தேவாரத்திரட்டு ..	0—3—0
பகவத்கீதை திக்கு ..	1—4—0
வேதார்த்தம் பிரஹ்மசூத்திரம் சங்கரராமாநுஜபாஷ்யம் பிரதிபததாற்பரியம ..	3—0—0
ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகள்படம் ..	0—1—0
விபூதிமகாத்மியம்	0—0—9
வேதாந்தசாரம் வினாவிடை .	0—10—0
ஜோதிடப்பிரபஞ்சசேகரம் .	0—12—0
நேமிநாதம் உரை ...	0—10—0
விபூதிருத்திராக்ஷதாரணம் ...	0—14—0
சிவக்ஷேத்திரயாத்திராநுகூலம் ...	0—10—0
அநவத்யா ...	0—0—6
தாயுமானவர் மூலம் சுத்தப்பதிப்பு (பாக்கெட்சைஸ்) ..	0—8—0
திருக்குறள் மூலம் பரிமேலழகருரை, தெளிபொருள் விளக்கப்பதவுரை, குறிப்புரைகளுடன் ..	6—0—0
திலோத்தமா ..	0—0—6
நாமராமாயணம் ...	0—0—6
ராமாயணசூர்ணிகை ..	0—0—6
ஷை (சம்ஸ்கிருதம்) ...	0—0—9
காயத்திரிராமாயணம் (சம்ஸ்கிருதம்) ..	0—0—6

பாரதசங்கிரகம் (ஸம்ஸ்கிருதம்)	.	0-12-0
பிருந்தை	..	0-0-6
நாராயணஸ்தோத்திரம் (ஸம்ஸ்கிருதம்)	..	0-0-3
பிரஹ்மநாமாவளி (ஸம்ஸ்கிருதம்)	...	0-0-3
நீதிகதை (விசுவநாதீயம்)	..	0-0-6
ரிபுகீதை	...	2-8-0
பகவத்கீதை வசனம்	...	1-4-0
தர்க்கபரிபாஷை குறிப்புரையுடன்	..	1-0-0
சித்தாந்தபிந்து (வேதாந்தம்)	..	0-10-0
ரிபுகீதைத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்)	..	1-0-0
திருவாசகம் (சுத்தப்பதிப்பு பாக்கெட்சைஸ்)	..	0-10-0
ஷை மற்றோர் பதிப்பு	..	1-0-0
வாக்கியசுதையென்னும் திருக்குத்திருசியவிவேகம் தமிழ் மூலமும் உரையும்	..	0-2-0
வேதாந்த பரிபாஷை (தமிழ்)	.	0-10-0
பாட்டியற்கொத்து	..	0-6-0
தாலாட்டுப்பிரபந்தம்	..	0-4-0
சிவராத்திரிமான்மியம்	..	0-4-0
நித்தியாநுசந்தானப்பிரதிபததாற்பரியம்	..	1-8-0
சந்தியாவந்தனபாஷ்யம்	..	1-4-0
பராசரஸ்மிருதி	.	1-2-0
கல்கிபுராணம்	.	0-12-0
தசாவதாரப்பிரபாவம் வசனம்	...	1-0-0
வாஸந்திகாதமிழ் (நாடகம்)	..	0-8-0
ஸத்குருதியாகராஜஸ்வாமி சரித்திரம்	...	0-1-0
சங்கரபகவத்பாதாசாரியர் சரித்திரம்	.	0-1-0
மஹாமஹதீர்த்தமாக்ஷி	..	0-1-0
ஸ்ரீமங்களாம்பிகை ஆதிகும்பேசுவரர் பதிகம்	..	0-0-6
ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தேவநாகரி எழுத்தில் சுலோகமும் தமிழில் திரிமதபாஷ்யமும் A. சிவராவ்பதிப்பு.	..	1-8-0

கேனோபநிஷத்தேவநாகரம் கிரந்தம் எழுத்துக்களில் சுலோகமும் தமிழில் திரிமதபாஷ்யமும ஷை பதிப்பு.	1--12—0
கடோபநிஷத் திரிமதபாஷ்யம் ஷை ஷை	4—0—0
முண்டகோபநிஷத் ஷை	2—8—0
மாண்டூக்ய உபநிஷத ஷை ..	3—8—0
தைத்திரியோபநிஷத் ஷை	6—0—0
கைவல்யோபநிஷத தமிழ்சூத்திரம் பாஷ்யத்துடன்	0—6—0
கைவல்யோபநிஷத கிரந்தசுலோகமும் தமிழில் பாஷ்யமும	0–12—0
கர்ப்போபநிஷத் ஷை .	0–12—0
அதர்வசிரோபநிஷத ...	0—4—0
புருஷசூக்த பாஷ்யம்(தமிழ்) ...	0—6—0
அதர்வசிகோபநிஷத ஷை	0—4—0
மைத்திராயணீயோபநிஷத ..	0–15—0
குமாரதேவர் 16 சாஸ்திரம மகாராஜா துறவுமுதலியன	0–1—0
பிரபோதசந்திரோதய வசனம் அல்லது மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். ..	1—0—0
ஒழிவிலொடுக்கம் சிதம்பரசுவாமிகள் உரையுடன் காலிகோபயிண்டு கிலிட்டுடன ...	1—0—0
சுகர்கைவல்யம் ..	0—2—0
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்தின் பிற்பகுதி சௌப்திக பருவமுதல் இறுதிசொர்க்காரோகண பருவமவரையும் 2500 செய்யுட்கள் (அரங்கநாதகவிராயர் யற்றியது).	1—8—0
பெரியபுராணவசனசுருக்கம் (பாக்கெட்) ..	0–10—0
வள்ளலார 20 சாஸ்திரம	1—8—0
பெரியபுராணம திருவிளையாடல் வசனச்சுருக்கம (பாக்கெட்) .	1—0—0
விவேகானந்தவிஜயம்:—விவேகானந்தசுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும அவர்செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும் சுவாமிகள் படத்துடன காலிகோபயிண்டு	

உயர்ந்தகிலிட்டுடன் 1—4—0

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸவிஜயம். ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புதசரித்திரமும கதாமிர்தமும் 2-வதுபதிப்பு கலிகோபயிண்டு உயர்ந்த கிலிட்டுடன். 1—4—0

சங்கரவிஜயம் ஆதி சங்கராசாரியசுவாமிகள் சரித்திரம் (ஷை சுவாமிகள் படமும் சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதம்பாள் படமும் கூடியுள்ளது கிலிட்டுபயிண்டு.) .. 1—0—0

சைவசித்தாந்தவரலாறு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினான்கும் தோன்றியவரலாறும் சந்தானகுரவர் சரித்திரமும் ... 0—4—0

இந்து பைபில் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம் உபநிஷத்துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள் இரண்டாவது பதிப்பு (நூலாசிரியர் படமும்) . 1—12—0

சிவமகாபுராணம் வேதவியாசமுனிவரருளிய பதினெண் புராணங்களுளொன்றாகிய இந்நூல் வடமொழியிலிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது ... 5—0—0

நைடதம் மூலமும் உரையும் இதில் அன்னமும் தமயந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப் படமும் 27 விதகிராப்படமும் அடங்கியுள்ள உயர்ந்த கிலிட்டுபயிண்டு .. 2—0—0

நைசேலோபாக்கியானம் உரையுடன் .. 3—0—0

மாதரொழுக்கவிலக்கணம் ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைமைகள் முதலியன ... 0—2—0

நீட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் மூலம் ... 0—2—0

காளத்திக்கலம்பகம் . 0—2—0

திருவெங்கைக்கோவை சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிய இவ்வரியகோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை கருத்துரை விசேஷஉரைகளுடன் உயர்ந்த கிலிட்டுப்பயிண்டு 2—8—0

திருவிளையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம் (பாக்கெட்)	...	0-10—0
கந்தரநுபூதி உரை	...	0—6—0
விஷப்பிரதிவிஷத்திரட்டு முதலியன	..	0—1—0
அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு மூலமும் உரையும்	...	0-12—0
சௌந்தரியலகரிமூலமும் உரையும்	...	0—6—0
சிற்றின்பசாஸ்திரசிந்தாமணி	...	0—4—0
வேளாளசூளாமணி	...	0—4—0
மானிடமர்மசாஸ்திரம்	...	5—0—0
விவேகசூடாமணி தமிழ் மூலம்	...	0—8—0
தோடகம்	...	0—4—0
சிவமகிம்நஸ்தோத்திரம்	...	0—1—0
அறிவாநந்தசித்தியார்	..	0—4—
வைசியகுலவிளக்கம்	..	0—4—0
தசாரம	...	0—8—0
ஸ்ரீ வித்தியாரண்யஸ்வாமிகளால் செய்யப்பட்ட பிரஹ்மவதாசீர்வாதபந்ததி சமஸ்கிருதமும், தமிழும்	..	0—1—
கைவல்யம் ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் உரையுடன்		2—0—
மாதரொழுக்க இலக்கணம்	..	0—2—
குசேலோபாக்கியானம் மூலம்	...	0—6—
ஆரியதர்மம்	...	0—0—
திருக்காளத்திப்புராணம் செய்யுள்	...	0—6—
பிரபுலிஙகலீலைசெய்யுள்	..	0—6—
திருக்குறள் மூலம்	...	0—4—
நன்னூல் மூலம்	...	0—1—
Rules for Daily life	...	0—8—
Godward Ho!	..	0—2—

இதில் காணப்படாத மற்றும் அநேக புஸ்தகங்களுண்டு.

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்,

சாரதாமந்திரபுத்தகசாலை, வடக்குவீதி,

தஞ்சாவூர்.